

സാഹിത്യരംഗം

(മുന്നാംഭാഗം)

പ്രസാധകൾ,

അമ്പലമ്പോരം ബി. എ.

V. V. Publishing House,

Ernakulam.

സാഹിത്യരംഗം

(മുന്നാംഭാഗം)

പ്രസംഗകൾ,

അമ്പാമസംഘടണ പി. എ.

V. M. Publishing House,

; Ernakulam.

വിഷയസ്തമി.

ഗഭ്യം.

1. ആധുനികചലയാളിഡാഷ്ട

(എ. ആർ. രാജരാജവൻ)

2. സഫ്റ്റ്‌പം. (കെ. സുകമാരൻ ബി. എ.)

3. പാരിപ്പും മനഃക്രതമാണ്. (കെ. ജി. തമി)

4. ഗഭ്യരചനരാരിതി. (കെ. എം.)

5. ഇന്താനസപ്പത്രപം. (എം. രാജരാജവൻ)

6. നാടകം. (പി. ശങ്കരൻമ്പ്രാർ എം. എ.)

7. നാം നഴ്മമത്തെന്നായാണ് നാംഹായിക്കുന്നതു്.

(കെ. എം.)

8. തെനീച്ച. (മുരുക്കാത്രുകമാരൻ)

9. നിത്യശക്തികൾ. (എം. രാജരാജവൻ)

10. ഉള്ളായിവാരിയർ. (കൊ. ശങ്കരൻ)

11. ഹരയിമാൻതമി. (കൊ. ശങ്കരൻ)

പാല്പാട്

1. ജോൾസ് വകുവത്തി. (വജ്ര ഭരതാധി)
2. സംഗമിത്യസഃ മാജ്യം. (പന്തളയ്ക്കു തന്മുഖം)
3. ചില അന്യാപദിഷ്ഠണങ്ങൾ. (കെ. സി. കേരവപിള്ള)
4. ഒരു വിശിഷ്ടനായ അതിപി. (രാമപുരയ്ക്കു വാരിയൽ)
5. കാത്രുയന്നി. (വൈരപ്പറ്റി)
6. പട്ടാഭിഷ്ഠകം. (പുനംനന്ദി)
7. ലക്ഷാദിവസം. (ഐഴ്സ്ത്രൂൾ)
8. ജയ്യമിംസാ. (കമാരനാശം)
9. ഒരു ഘലം. (കടക്കയും വൈരിയാൻമാസ്തിഖി)
10. ദമയന്തിയും കാട്ടാളം. (ഉള്ളായിവാരിയർ)
11. ഉറുമായ ഒരു തച്ചോനിഡി. (എ. അർ. രാജരാജവൻ)
12. വബ്ബിനാട്. (ഉള്ളർ)
13. സങ്കുവ്യം. (പന്തളയ്ക്കു തന്മുഖം)
14. സീതാചാമരണം. (കണ്ണൂർപ്പണിക്കർ)
15. മാസ്. (വജ്ര ഭരതാധി)

സാഹിത്യരംഗം

(കൂനാംഡാഗം)

ട. ശ്രദ്ധൻ കുമാർക്കുമാൻ.

ഒരു ഭാഷയുടെ ഉൽക്കാവാവും അപകച്ചവും അതു സംസാരിക്കുന്ന ജനസാമാന്യത്തിനു നിലിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തില്ലോ മാത്രം എന്നുത്തുനാശിരിക്കുക. ഉൾപ്പെടെ ഒരു ജനസമൂഹം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ ഉന്നതപദ്ധതിയും പ്രാപിച്ചിരിക്കും; പാരമരജനങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷ പ്രാതൃത സ്ഥിതിയിലുമിരിക്കും. ഒരു കുറുക്കുളിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഉപാധമാണ്' ഭാഷയും, റാറോ നാട്ടകായങ്ങളും പരിജ്ഞാനനില അവരവരുടെ നാട്ടഭാഷയിൽ പ്രതിഫലിച്ചു കാണാതിരിക്കുമ്പോൾ. ജനസമായങ്ങൾക്കും അവരുടെ ഭാഷകൾക്കും ഈ വിധം ഒരു ബന്ധമുണ്ടാക്കുന്നതിനാൽ ഒന്നില്ലോ നിലപാതയിൽ അറിയുന്നതാൽ മറ്റൊരു കുറുക്കുളിൽ നിലപാതയും കഴിയുന്നതാണ്'. ഈന്തു യുടെ പുംബവാറും മിക്കതും സാസ്കൃതഗമ്പങ്ങളിൽനിന്നും ഈ വിധം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ളാക്കുന്നതാകും. നമ്മുടെ പുരികന്മാർ അന്നനാം നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ വിചുവാരാചിയന്ന

തിനാൽ ഭാരതീയതട പുവ്വർത്തിനും നിണ്ണിക്കുന്നതിന് ആര്ത്തിസ്റ്റുതിയിൽമുണ്ട് പുരാണാലിഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ദിലാദിവന്മാരുടെ മഹറണ്ടാണ് ആധാരം?

അതിനാൽ ഭാഷയ്ക്കും അതു സംസാരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുമുള്ള ഇം പരസ്യരബന്ധങ്ങളിലും നോക്കുന്ന താഖാൽ മലയാളഭാഷയ്ക്കും സാമാന്യം ഉത്തമമായെങ്കിലും തന്നെ അവകാശമുള്ളതും തായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നതു്. “കോരപ്പുഴ കടന്നാൽ കലം കെട്ട്”മെന്ന കഡ്കി തൃക്കിയിരുന്നവർ ഇക്കാലത്തു്, പുഴക്കു ലി അടക്കം വക്കല്പകൾ തന്നെ കടന്ന പരിഷ്കൃത മായ പല പീപ്പാന്തരങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ചുംതാമസിച്ചും സഖവിച്ചും ഓരോ സംഗതികളിലും പ്രത്യേകനിച്ചുണ്ടും ലോകപരിചയവും സന്ധാരിച്ചും വന്ന ചൊറു ജനങ്ങളുടെ ഉൽക്കുമ്പതിനായി പ്രാതം ചെയ്യുവരുന്നു. ഇമ്മലോകവാസത്തിൽ വെരുപ്പു ദേശങ്ങോടും മാത്രം സന്ധ്യാദിയുടെ ഒരവശംത്തക്ക പ്രോത്സാഹനത്തിനിമിത്തം “ദേഹാന്തരാപോധി” എന്ന പരംതു് ഇമ്മലോകവും പാരം വെരുപ്പു എന്നത്മം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന മലയാളികൾ, ഇപ്പോൾ ഭ്രംബിക്കിരിക്കുന്ന സകല ഭാഗങ്ങളും ചെന്നാക്കുടി! ഇമ്മലോകരൂപാരതിനുമുച്ചു കത്തങ്ങളും നല്ല നല്ല ഉചകരണങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തതു് ശൈവരിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ സപ്പന്തം നാട്ടകാർ വഴിചും, ഉൽക്കുള്ളരാജ്യക്കാരായ മരനാട്ടകാരിമാരി പാല്പാവിയർത്തിലും വന്നേവന്നിട്ടുള്ള ഇടപാട്ടകൾ വഴിക്കും ചൊരുജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയിലും സാമാന്യമായ ഒരു കാലാവസ്ഥയും കാണുന്നതിനും സംശയമില്ല.

ഉള്ളതില്ലെങ്കിളായ, മേലുറത്ത് ജനക്കാളിടെ അരു വക്ക പ്രയത്നങ്ങൾ നിമിത്തതം മലയാളഭാഷയുടെ പ്രസിദ്ധിയും മരഹാജ്യങ്ങളിൽ ധാരാളം എത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നമാത്രമല്ല, കർക്കണ്ഠ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലെ സർവ്വകലാഖകളിൽ മലയാളം, ഉപദാഷ്ടകത്തിലെവാനും നിശ്ചയിക്കേണ്ട സംഗതിയും അധിക്രമിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ മലയാളഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ജനക്കാൾ 'ഈ'പൂർണ്ണ സാമാന്യം നല്കുന്ന നിബാരിക്കുന്ന ഏതീട്ടിണിക്കുന്ന പരിശീലനതാണ്. അതു സ്ഥിതിക്കും അതു ഭാഷയും എക്കിട്ടും മാറ്റിപ്പെടുത്താൻ ഒരു നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കേണ്ടതാണെല്ലാ. എന്നാൽ പ്രസ്തുതാഖ്യാടുടെ കാര്യത്തിൽ, ഈ സംഗതി വളരെ വൃത്താസ്ഥാപനപ്പെട്ട കാണുന്നു. ഇപ്പോഴെന്നു ഭാഷാസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും മലയാളികളുടെ സ്ഥിതി ഉണ്ടാക്കുന്നതായാൽ വാസ്തവാനിലുള്ളതിൽനിന്നും എത്രേം താൻ, ഒരു നിലയിൽ നാം ഇരിക്കേണ്ടതായിത്തീയം.

പരസ്യരബന്ധമുള്ള രണ്ട് വസ്തുക്കൾ സ്പദാവവിജ്ഞാനാദി ഇങ്ങനെ പരസ്യരാം ദേഹപ്രൂട്ടിനിങ്ങനുമുക്കിയിൽ അതിനു ചീല 'പ്രശ്നക്രമാഭ്യാസങ്ങളിൽ' ഉണ്ടാക്കി കണ്ണമല്ലോ. മലയാളഭാഷയുടെ റാഡിവുലിയെന്നതു യുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതും, അഭിരൂപിവക്രത്വവാദം ശാഖകാശപ്രസ്തുതവരുതെ ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള സ്പാത്മപരത, അല്ലെങ്കിൽ ഉഭാസ്ഥിനത്തും രാജിലെവാനും, രണ്ടിം കുടിശാ തന്നെ ഉണ്ടാണ്. വി

ലുക്കേണ്ടം ലോകപരിചയംകൊണ്ടം മറ്റൊ ജനസാമാ നൃത്തിനാൽക്കുമ്പുണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നീങ്ങനു മാനൃഞ്ഞാരേയാണ് എത്രകാലത്തും പൊതുജനങ്ങൾ അന്നസാരിക്കുകയും അനകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. അതിനാൽ ഭാഷയുടെ ഒരോ തരത്തിലുള്ള ഗതികൾ പ്രധാന മേതുദ്ദേതനാർ അവർത്തനെ ആഴിട്ടു ഇരിക്കുകയുള്ളൂ. അതു് നല്ല ക്രിലാങ്കേണ്ട ചുംതലു അവരിൽ നിന്നൊഴിപ്പാലൊഴി യുന്നതുമല്ല. അവർ തന്നെ അംഗാതു് ഭാഷയുടെ കല വും സ്പാണ്വെചും നോക്കാതെ പെജ്ഞാറിഡാൽ അതു് ഭോഷ്ടൈട്ടുകൊക്കാനു നിവൃത്തിയുള്ള എന്ന വേരെ പറയേണ്ടതില്ലാണ്ടു. അങ്ങിനെ ഭാഷയ്ക്കൊക്കുന്ന കേടകൾ വാസ്തവത്തിൽ അവർ മനസ്സുംബാധി വരുത്തി ക്രൂഢന്നതല്ലെങ്കിലും, മനസ്സും ഒരതാൽത്തിട്ടവന്നാക്രൂഢന്നതാ എന്നാൽ സംഗതി അല്ലെങ്കിലും അതിലും അതിലും അനിയാം.

ഉള്ളിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ആശയം ചുറ്റത്താക്കുന്ന കാല്പനികൾ അവനവൻറെ, താഴെല്ലാം കരുതുന്ന മാത്രം നേരാക്കി സാധാരണ സംഭാഷണം ഓളിലും പ്രായങ്ങൾ എഴുതുകളിലും മലയാളഭാഷയ്ക്കും ദേശാജികാന്തവിധിയം ഇംഗ്ലീഷ്വാക്കുകളും ചിലപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ്വാചക്കുങ്ങൾ തന്നെയും കുട്ടിക്കലംത്തി ഒടവിൽ ഒരു ഭാഷാപദ്ധേഡാ പ്രത്യയമോ ചേത്തു് ഭോഷ്ടചയ്യുന്ന സന്തുംഭാവം തുടങ്ങി വെച്ചുതുമുതൽക്കുണ്ടോ മലയാളത്തിന്റെ ഗതിയം ‘ഭാഷ’ ദേശം മാറിയമട്ടിലാറിന്റെങ്ങിയതു്. ആദ്യത്തിൽ ഇന്ത്യൻ മാതിരിഭാഷയുടെ പ്രധാനങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ പ്രത്യേകവിഷയങ്ങളിൽ കുറിച്ചു് സംസാരിക്കുന്നേം മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിലും

കുമതിലതു "വല്ലിച്ചുവല്ലിച്ചു" ആശയംവെളിപ്പേട്ടതുനന്ന്
കാൽത്തിൽ സൈക്കന്റ്റിനു ലേഡാവോലിം വൃത്താസ
മില്ലാത്ത സംഗതിക്കളുടെ കൈയേറി ബാധിച്ച തട
ക്കി. ആകപ്പോടെ മലഖാലും സംസാരിക്കുന്നൊരു ഒരു
വാക്കുത്തിൽ ഏറിംഗ്രീഷ്യവാചകമോ ചുങ്കമിയതും ഒന്നു ര
ണ്ടും ഇംഗ്രീഷ്യവാക്കുകൾക്കില്ലോ തന്നെത്താനവിധാതെവനു
കുട്ടമെന്ന വിധത്തിലായിത്തിന്നിട്ടാണും ഇപ്പോരു കണ്ണി
വരുന്നതും. ഇങ്ങനെ ഭോഷിക്കുവാനു പുഴുക്കളുതു പിടി
പ്പിച്ചു കേടുവരുത്തുന്ന സംഗതിയിൽ വല്ല അത്മവും ഉ
ണ്ണോ എന്നുള്ള തും ദനാദിജീവന്താണും. ഇംഗ്രീഷ്യഭാഷ
അറിയുന്നവരോടാണും സംസാരിക്കുന്നൊരു ഇന്തു വി
ധം രണ്ടംകെട്ടുമാതിരിക്കിൽ അലങ്കാലപ്പേട്ടതിപ്പറയു
ന്നതുകൊണ്ടും വിശ്രേഷിച്ചുകുറഞ്ഞ മലവും കിട്ടാൻഡി. അ
തരിയാതെവഴിയാട്ട സംസാരിക്കുന്നൊരു ഇന്തു അറിയാ
തത്തുതനെയുമാണും. കൊള്ളേജിൽ ചെന്ന പരിച്ച
പരിക്ഷയിൽ ജയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ “കൊള്ളേജിയററ
സ്റ്റാഡിക്കേപോയി എക്സാമിനേഷൻ പാസ്സാക്കാതിരി
ക്കു”ന്നതും ആക്കം, നല്ലതാവാൻ തരമില്ല. സാധാരണ
മലയാളികൾക്കു “ന്ന മെംബ്രസ്സട്ടതും” ഫോറൈഡുവെള്ളു
താമസിക്കുംവെംബാഴു ചുതിശാരു ഗ്രഹം വരാൻി ഒരുക്കം
കുട്ടിപ്പുംകുറവാഴും ദസ്താ തന്നെയുണ്ടോ ഭാവം തോന്ന
നീതെന്നും വിവരിക്കേണ്ടതുണ്ടും. കുക്കാക്കുന്നവരുടെ
നിലഭേദം നോക്കാതേയുള്ള ഇന്തു മാതിരി സംസാരംകൊ
ണ്ടും പറയേണ്ടതു പറയുക എന്ന ഒന്നും മാത്രമുണ്ടും
പ്രധാനമായി നിവർത്തിക്കുന്നതും എന്നുള്ളതും സൂചിപ്പാനുണ്ടും

ബ്ലോ. അതാണ് പ്രധന കാരണങ്ങളിലേന്നും സ്വാത്മപരമയാണെന്ന മുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു്.

ഈ ചില പ്രത്യേകവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നിവരുന്നും മലയാളഭാഷയിൽ അതാതിനു തക്ക വാക്കുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ്വാക്കുകൾ തന്നെ ഇടക്കവും തന്ത്രഭിവശനതാഴനകിൽ അതിനു പുറത്തിയും അല്ലോ പറയുന്നതുന്നുണ്ട്. ആ മാതിരി സാസാരംകൊണ്ട് വേണ്ടിത്തൊള്ളും ഫലം സിലിക്കേറ്റി ലൈനജൂ സംഗതിയിൽക്കൊണ്ട്; അതിനു എറമെ, ലോകസ്പദാവത്തിനും ഇതൊട്ടും ചേരണിക്കുന്നതല്ല. എത്ര കാലത്തും ചുതിചപ്പട്ടി ഉം സംഖ്യകളും ആശയങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണല്ലോ ലോകഗതിയുടെ സ്പദാവം. അതുതന്നെന്ന് സമാധാന കാലങ്ങളിലും മനസ്സുംപ്പുരും, പരിത്രാശരിലും മതലായ തുണങ്ങുകൾ അധികമായുള്ള ജനസംഖ്യയിൽനിന്നും ഇടയിലും വിശ്രേഷിച്ചും ക്ഷണാപ്രതി വല്ലിച്ചുവരികയും ചെയ്യും. ആ വക സംഖ്യകളെപ്പറ്റിയും മറ്റും പറയുന്നതിനുവേണ്ട പ്രത്യേകഫലങ്ങൾ അതായും കാലങ്ങളിൽത്തന്നെ മാറ്റല്ലാഭാഷകളിലും ഉണ്ടാക്കുന്ന വജന തല്ലി. അപ്രകാം ദുരം, സമഭായസ്ഥിതി മതലായതിന്നും റിതിജ്ഞാനിമിത്തവും ഓരോരോ പാശ്ചാത്യലിലും വാക്കുകൾക്കു് തക്കതാഴ ഒററ വാക്കുകൾ മറ്റലാഖകളിൽ ഇല്ലാതെ വരുന്നും, ചെണ്ണും, ബലിക്കും ചുരു, തിഞ്ഞുട്ട, താലപ്പുഖി മതലാക്കതോ, കാളൻ, കുളിപ്പുചും, കവിഞ്ഞി, കണ്ണശരം മതലാക്കതോ ഇംഗ്ലീഷി

ലെ ററ്റപ്പാക്കാണ്ട് പറങ്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലോ. അതുപൊലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ ഒരു വാക്കിന മലയാളത്തിൽ ഒരു വാചകമോ ഒരു വാക്കും തന്നേയോ വേണ്ടിവന്നുകൊം. അതിനാൽ പുതിയ സംഖ്യക്കുള്ളപ്പറിയും മറ്റൊ പറഞ്ഞുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേകപദ്ധതി ഓരോ ഭാഷയിലും ഉണ്ടായി നടപ്പാക്കുന്നതു വരെ ആ വക്ക് സംഖ്യക്കുള്ളയും ഏപ്പണ്ടാടക്കുള്ളയും എല്ലാം വാവക്കുള്ളകൊണ്ടോവാക്കുക്കുള്ളകൊണ്ടാവിവരിച്ചു. മനസ്സിലാക്കുന്നതേ ഫ്ലാക്കസപ്പാവത്തിനും ജനങ്ങൾക്കു ചേന്നതുവിൽ തീരുക്കുകളും.

ഇംഗ്ലീഷകാരുടെ “‘മോൺകീ’ മലയാളത്തിലെ മുത്തുവാദി “‘സപ്പായത്തസിലിഡി’” എന്ന പഴയ സംസ്കൃതവേഷാട്ടിൽ വരുന്നതും പുതിയ മോട്ടിംഗ് പിടിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, സപ്പത്തുരാജുരേണമോ, രാജാവിന്റെ സപ്തഗ്രാഹണമോ ആയി വന്ന കിറക്കാലം പെയ്മാറേണ്ടതാണ്. “‘ലംഗൈ കോട്ട്’” നെട്ടക്കുപ്പായമായാലും, അധികം നീളും ദാതല്ലുംപോലും. “‘കാബർ’” കഴുത്തു പടയും, മേഡിക്കിങ്കോംസ്” അടിയുറച്ചുമായാവാണും മലയാളികൾക്കും കൂടാം ഒരാജിക്കുന്നതെന്ന ദശാനന്നം. ഈ മാതിരികളിൽ അസംഖ്യം ജാതി, പാദങ്ങൾ, ശരത്മ, മാതൃക്കൾസമിച്ചു വേഷം, തീരെ മാററിതന്നെന്ന ദാഖലിയും ശ്രീകൃഷ്ണക്കുണ്ടും തുണി വരും. സംശയാനാമങ്ങൾ, അരല്ലെങ്കിൽ യദ്ദെന്നും ശബ്ദങ്ങൾ, എന്ന് വർദ്ധത്തിൽപ്പെട്ട പദങ്ങളുള്ളപ്പറിയേണ്ടതോളം ഈ മാർഗ്ഗം ആത്മ ശത്രിയായി വരുന്നതല്ലെങ്കിലും ആ വക്ക് ശബ്ദം കുറീലും ഒരു രാഖ്യക്കുള്ളം വർദ്ധിക്കുന്നതുവിലും ഒരു രാഖ്യക്കുള്ളം വർദ്ധിക്കുന്നതുവിലും ഒരു രാഖ്യക്കുള്ളം വർദ്ധിക്കുന്നതുവിലും ഒരു രാഖ്യക്കുള്ളം വർദ്ധിക്കുന്നതുവിലും

ദൈനസർച്ച് ചില വിശേഷമോടിവരുത്തേണ്ടതെങ്ങനുള്ള സംഗതി പരിജ്ഞാതഭാഷകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഡാ രാഖ്മം അറിയാവുന്നതാണ്.

തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലൂർ, ചീരമണ്ണർ, കോഴിക്കോട് മുഖ്യായ വാഴക്കർ ഇംഗ്ലീഷ് നോട്ടേറുകുടി ഇട പെട്ടേം ദിവാൻഡു, കൊഴുപ്പ് ലോൺ, ബഹുക്കളും, കാലിക്കട്ട് എന്നല്ലാമായി വരുന്നതും, ഉച്ചാരണത്തിൽ എത്രയും വെച്ചുമുള്ള അനേകം പദ്ധതി നിശ്ചയാം സാ ഉച്ചരിച്ചവജന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് കാക്ക തിരുവനന്തപുരം എന്നതുറിപ്പും സാധിക്കാതിട്ടല്ല; വർദ്ധിച്ച തീര്ത്ത് ഭാഷയുടെ തന്മ ചത്രം വരുത്താൻവേണ്ടിയാണ്. ഒന്നാം പാലൻ ഗോപ്പാൽ, ആകന്നതും, പിള്ള പിള്ളേള്ള ആകുന്നതും എല്ലാം ഈ വച്ചിട്ടുന്നു. വിഭാഗവാക്കിക്കു മലഖാളത്തിൽ ചേത്ത് ജാതിദേശം വരുത്തുവേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷ് മാതിരി അല്ലോ ചില കമ്മ്പറ്റി കഴിച്ച് ആകപ്പോൾ മോടിക്കാൽ മാറാം ഉണ്ടാക്കിയാലെ കുട്ടത്തിൽ ചെങ്കമാറിയാൽ തിരിച്ചറിയാത്ത വിധം ഇണക്കം തോന്നാകയുള്ളൂ. തന്മുകാരം ഒന്നിനെ മരുരായ വർദ്ധത്തിൽ ചേർക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലും വേഷത്തിലെന്നപോലെ ഭാഷയിലും ചിലതിനു മാത്രം ആകുത്തിവ്വുത്താനും വരുത്തേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടുകയുള്ളൂ. എന്നാളുള്ളതും, അതായും പദ്ധതിയുടെ സ്വപത്രപം കണ്ണാൽ ക്ഷണങ്ങളിൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ജമ്മൻ, ഇരാലി, അമേരിക്ക മുതലായ തും അഞ്ചു തും പുതിയതും മലഖാളത്തിലും ഇണങ്ങിക്കാണുള്ളൂ. ഈ ജിപ്പറും, തെംസ്, റെസ്റ്ററിയ ഇവ

ഇംഗ്ലീഷ് താഴെ അത്രസ്ഥിരമായാൽ മതിയാക്കുന്ന തോന്തരം. ഇതുവും കണ്ണും വായും പക്ഷേ വായു നടക്കാൻ ചീലിപ്പ് നേരിട്ടി ചുഡിച്ചുവാം. മറ്റൊരു ഇന്ത്യൻ ദേവതയെ ശാഖാപ്രാശനതിൽ ചാരിസ്, പരാശരായും പരശ്രാമയും എന്നുകണ്ണുമെന്നാണ് എന്ന പരിഹാസം ചാലിപ്രാശനതിൽ ചാരിസ്, പരാശരായും പരശ്രാമയും തുടങ്ങിയോം. എന്നുതു ഭാഷാത്തിൽ ത്രജിത്തമാക്കിം ഭാഷാലിമാനികൾക്കും പ്രസ്തുതസംഗതി ഓക്സിഡേന്റും വലിയ കാന്തിത്തതിനാണ് ഇടയുള്ളത്. മലയാളരുജ്ജവലിന്റെ ഒരു ഭ്രമിശാലൈവകിലും നമ്മുടെ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ ശരിയായി എഴുതുന്നുമെങ്കിൽ ഓരോ ദേശങ്ങളിലും പോയി പഴമകാരരുകളും അതായും ഒരു ശാത്രതിന്റെ മലയാളപ്പേരും മനസ്സിലുണ്ടാക്കിയതിനു ശേഷം മാത്രമേ ആ കാഞ്ചിം നാഡിക്കുണ്ടോളി എന്ന നിലയിലാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ഭാഷാ സ്ഥിതി വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതെന്നും അവരെങ്കിലും ഓക്സിഡേന്റും എന്നുന്ന വിശദാസം. മച്ചയാളഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവാർത്തക്കുന്ന തിരിവന്തപ്പുരവും കോഴിക്കാട്ടു, തിവാന്മാരുവും കാലിക്കുട്ടം മറ്റൊക്കുന്നതിൽനിന്നും, മലയാളത്തിന്നിടയിൽ ഇംഗ്ലീഷുവാക്കുകളും വാചകങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷിലും, ഒരുവിൽ ആ തുണി, ഇംഗ്ലീഷുവാക്കുകളും വാചകങ്ങളും മലയാളത്തിലും മലയാളത്തിലും എഴുതിവരുന്നതിന്റെയും അനുസന്ധാനവിത്തുപ്പുറി പരിജ്ഞനതിനേക്കാൾ ആ വകുമേത്തിന്റെ ശക്തി ഉണ്ടാക്കുവാനുതാണ് നല്കുന്നത്. ആകുപ്പുടെ അപ്പും പ്രശ്നത്തും വെള്ളുന്ന കാഞ്ചിത്താൽ ഇന്ത്യൻ ഉഭാസിനതുകാണിക്കുന്നതിനിൽക്കും ഭാഷയുടെ വന്നി

കൂട്ടു ദോഷം എന്തും വലതായി തന്നെ തീന്നിരിക്കുന്ന ഏന്റെ പരിശാം.

മെൻപുറ്റുവിച്ചു കാരണങ്ങൾക്കുറെ ചില നവീനഗ്രന്ഥകാരരാർ വഴിക്കും ഓരോ ജാതി തരക്കുടുക്കം ഭാഷയ്ക്ക് വന്നകുടുന്നവും. ആ വക്ക് ദോഷങ്ങൾക്കു പലതാണെങ്കിലും മിക്കതും ഭാഷയുടെ ശൈലിയെസംബന്ധിച്ചുള്ള വശായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നതു്. ഓരോ ഭാഷകളിലും വാക്കുകൾക്കും ഒന്നേരോ പ്രശ്നരുകൾ സ്വല്പവുമാണ് അതുകൊണ്ടും വാചകങ്ങൾക്കും ഒരു പ്രായണം വാക്കുകളുടെ ബന്ധകുമ്മാണ് ആ സ്വല്പവത്തിനുന്നിന്മാണം. അതു നല്ലവള്ളും പ്രകാശിച്ചാൽ മാത്രമെ വാചകത്തിനൊരു ജീവനംഭാക്യുള്ളൂ. വാചകത്തിന്റെ ജീവനാംഖ്ലൂ ആശയചുഡ്യിക്കുകയുള്ള പ്രധാനാസ്ഥാം. ആ വക്ക് സംഗതികളിൽ ഒന്നം അല്ലവെങ്കിൽ അതു അനുംഗലഭാഷയുടെ ശ്രദ്ധിമാത്രം നോക്കി വാചകം നിന്നില്ലെങ്കിൽ മലയാളത്തിന്റെ ജീവൻ കെടുക്കുന്നതു് ഒരു അനുഗ്രഹിക്കാത്തതാലും. നാാം ഭാഷ പറിഞ്ഞേണ്ട തിന്റെപ്പകർണ്ണ ഭാഷ നിന്നിക്കാൻ തുടക്കിയാൽ അതു “നല്ല ഭാഷ”അായി വരിക്കഴിയും. നേർവച്ചി മലയാളത്തിൽ തന്നെ ആശംശം വെളിപ്പേട്ടതാണ് നോക്കാതെ ഇംഗ്ലീഷിൽ വാക്കും നിന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനെ മലയാളവേഷം കെട്ടിപ്പാൻ ചെരുപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇത് വിധാ ഭാഷയും ശൈലി വിഭാഗവിജ്ഞാനതു്. ഓരോ ഇംഗ്ലീഷ്യപദത്തിന്റെയും സ്ഥാനതു്: ഓരോ മലയാളപദം വെച്ചു കുട്ടി വാക്കുമണ്ഡാഡാണ്ടിരാജ്ഞാനതു്, പദത്തിനു പദം

കിട്ടാതെ കുഴക്കി ഭാഷയിൽ വാസില്ലെന്ന് ആവലാതി പറഞ്ഞശ്രദ്ധിവയന്നതും അധികവും ഈ വളരെ വച്ചിങ്ക ഘരപ്പട്ടിടണംകിത്തിക്കുന്ന കണ്ണത്മക്കാഡാണ്. ഭാഷയിൽ നേരത്തെനെ പറയുന്നതായാൽ മിക്ക സംഗതിക്കും ഇല്ലോ യാതൊരു കുഴപ്പത്തിനും സംഗ്രഹിവരില്ലെനമാതു മല്ല, ഇംഗ്ലീഷിലും മറ്റൊ പദാർത്ഥമാക്കാവുന്നതു മലയാ ഉത്തിൽ വാക്കുാൽമായി വരേണ്ടതു് അങ്ങനെയും, നേരമറിയു് വേണ്ടിക്കിൽ അങ്ങനെയും തന്നെത്താനീയാത്രവിധി, എഴുപ്പത്തിൽ ശരിയാക്കാവുന്നതുമാണ്. ആ സ്ഥിതിയും, നജ്ഞം വരാത്ത് ഉപകാരം ചെപ്പുണ്ട് മടിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടവാൻ ഒരുക്കുന്ന സന്തുഷ്ടിയും സപീകരിച്ചിട്ടാണ് ഈ വിധത്തിൽ ഭാഷയുടെ ജീവൻ കുറത്തു പോകുന്നതെന്നതെനെ പറയേണ്ടതായിക്കാണുന്നു.

വേരാങ്ങവിധത്തിൽ ഭാഷാശൈലിക്കു കേട്ടതട്ടി ക്കുന്ന ഭോഷം പുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മറ്റും അധികഭാഗവും സ്ഥലം പാടിച്ചു കുട്ടിക്കളും കമ്മൺപ്രേസ്യാഗമാണ്. ഭാഷയിൽ അതു തുറിമമാണെന്നും അംഗീകാരണം ഇന്നും ഈ ലേവകൾ തന്നെ പല തവണയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എക്കിലും മുൻപരഞ്ഞ ഭോഷഭേദങ്കാരി എത്രയോ മാററിയിക്കും ഭാഷാശൈലിഖി ദശിപ്പിക്കുന്ന ഇതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെയും രണ്ടുവാഴ്ക്ക പറച്ചെന്തക്കാം. സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഭാഷകളിൽ മുഖനം അബ്ലൈക്കിൽ പേരെച്ചും എന്ന ഇന്ത്യൻക്കുപ്പുചെങ്കണ്ണം അതാരു് ക്രിയകളുടെ കത്രുകമ്മക്കാഡെ മാത്രം പ്രധാനമായി കരിക്കുന്നുള്ളൂ. സംസ്കൃതവിനും മരം വില

കാരണങ്ങളേയും ഭർബ്ലൈ കുടിക്കമെങ്കിലും ആ വക്ക് ഗാഡ്യുലും മീക്കനും പേരെച്ചു എന്ന അംഗീകാരം വിട്ട് നാമ ഔദിപ്പോലെ ആക്കിത്തിനിന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ സംഗ തിയന്നസരിച്ചു് കത്രുകമ്മപ്രയോഗങ്ങളുടെയിൽ കുടണ ശബ്ദങ്ങൾപോലെ വാക്കുങ്ങളുടെപോലെ കേവലം കത്രുകമ്മപ്രയോഗങ്ങളും ആ വക്ക് ഭാഷകളുടെ ശൈലി കു യോജിച്ചവയനും മലഖാളിഭാഷയിൽ പേരെച്ചു അറിം എല്ലാക്കാരക്കുങ്ങളേയും ഒരുപോലെ പ്രധാനമാ യിത്തനേന കുടിക്കാം. അതുകൊണ്ടു പേരെച്ചുഅറിം ചേ ന്നംഭായ വാക്കുങ്ങളിൽ കരണപ്രയാഗവും അധികരണ പ്രയോഗവുമെല്ലാം അടങ്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അ വജ്ഞല്ലാം ശബ്ദത്രാവം നന്നതനേന്നുമാണ്. ആ സ്ഥി തിക്ക കമ്മത്തമാത്രം ആട്ടുരതിൽ നിന്നു പിതിച്ചു് കരി കു പെട്ടത്തന്നതു് അനാശ്വര്യവും കുത്തിമപ്രയോഗവുമാ വാനേ തരും. ഇതിനുംപുറതെ പെട്ടക എന്നതു വാസ്തവത്തിൽ നാമങ്ങളിൽനിന്നു കുംഖകളുംകുംഖവാൻ മാത്രം അന്നപ്രയോഗമായി ഉപയോഗപ്പെട്ടതെന്നു ശബ്ദവുമാണ്. ഇതുയും പംബനത്തുകൊണ്ടുതനെ പ്ര യോഗവിശദ്ധങ്ങളുപുറിച്ചേടിത്താളിവും മറ്റൊഷക ക്കുടെ ശൈലിക്കം മലഖാളിത്തിന്റെ ശൈലിക്കംതമമിൽ വലിയ വൃത്താസ്ഥാനങ്ങളുള്ളതു സ്ഥാപിച്ചും ഉണ്ടു. സൂക്ഷ്മം നോക്കിവാൻ ഭാഷയിൽ കമ്മണിപ്രയോഗം എന്ന പറ ഞ്ഞവരുന്ന മാതിരിയിലുള്ള വാക്കുങ്ങൾ തനെ അസം ബന്ധമാണെന്നും, ആ അസംബന്ധം, പരിധർക്ക്കണ്ണമെ കുിൽ ചില പ്രത്യേകനിയമങ്ങൾ എന്നപ്പെട്ടതെന്നുംഡിവൈ

മെന്നും ഉജ്ജി സംഗതിയം ഭാഷാത്തപ്രജനനങ്ങൾ⁹ അനുഭവപ്പെട്ടുനന്നതാണ്. എതാക്കാലും ഇതും വേബാരത വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന ഒരു ശൈലീഭംഗമാണെന്നു തീച്ചുതനെ.

ഈനി വാഞ്ഛിത്തവരഹാക്കെ വൈശിച്ചപ്പുട്ട് എന്ന നൃായമനസ്സിച്ച് ഗ്രന്ഥകത്താക്കണ്ണരാധിത്തിന്റെഭിട്ടുള്ള വശപ്പറ്റിയാണ് അല്ലോ പറവാനെഴുതു. ഇവർ വഴി ചും ഭാഷയ്ക്കു വന്നുചേന്തിട്ടുള്ള നൂന്തകർ ഇന്നിനെത ല്ലാമാണ്ണോ ഇന്നിനുതരത്തിൽപ്പെട്ട താണ്ണോ എന്നുത്തക്കമ്പമിതിയിലുള്ളതല്ല. സംസ്കൃതപ്രാദാന്തങ്ങളിൽ ഭാഷയ്ക്കു യോജിക്കുന്നതും യോജിക്കാത്തതും എത്തെല്ലാമെന്നോന്നും നോക്കാതെ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്‌സംസ്കൃത നില സ്ഥൂവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷിൽ വാക്കും വിചാരിച്ച സംസ്കൃതത്തിൽ മലയാളിക്കാതിപ്പാൽ എത്തെല്ലാം ഭാഷങ്ങൾ വരുമോ അതെല്ലാം ഭാഷയ്ക്കു കിട്ടിക്കും എന്നും ചൂഡക്കത്തിൽപ്പുറയാം.

ഭാഷങ്ങൾക്കുറിച്ച് ഇതുംതൊള്ളു, വിസ്തൃതിപ്പു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും മലയാളഭാഷയിൽ മുന്നില്ലാത്ത അനവധിഭാഷങ്ങൾ വന്നുകൂടി അതു സാമാന്യത്തിലധികം ഭാഷിക്കുകമാത്രം ചെയ്തിട്ടുന്നും അതിനാൽ ആധുനികമല്ലാതുഭാഷ പുരാതനങ്ങളുമുഖ്യമായാണിരുന്നിയാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമതായി ദളച്ചപ്പുക്കങ്ങളിൽ കാഞ്ഞംതന്നെ നോക്കാം. ഭർഖ്ഖാം ചില വ്യാവ്യാപങ്ങളും

കേന്നു രണ്ടു സപ്തരംഗമങ്ങളും മാത്രം റാക്കാല
രത്നഭാഷിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ഗദ്യഗമങ്ങൾ തീരെ
ഇവല്ലാതെനന്ന പായത്തക്കനിലയിലിരുന്നിനന്ന മല
ധാരതതിൽ ഇപ്പോൾ വിവിധ വിഷയങ്ങളിലൂം ആവക
ഗമങ്ങൾ പലതുംണ്ടുണ്ട് പരശാരാഖിരിഷന്. അ
തിലും വിശേഷിച്ചു. ഭാഷാഭേദവിക്ഷ നല്ലവല്ലോം പിടി
ചു “വാചകങ്ങളാണെങ്കിലും വാക്കുങ്ങൾ വേണ്ടാതെ വ
ലിച്ചനിട്ടിവളച്ചുകെട്ടിട്ടുണ്ട് പഴയസന്തുഡായത്തിൽ നി
ന്ന നല്ലാഗങ്ങൾ മാത്രം സ്വീകരിച്ചു, ചോരാത്തതു്
പത്രാഖിരാപ്പുള്ളിച്ചും ഭാഷാഖിൽ നല്ലാങ്ക ഗദ്യരിതി
നിലനിത്രംനാൽക്കുത്തക്കവല്ലോം നിമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട് ചി
ലഗ്രമങ്ങളും ഇപ്പോൾ നൃക്ക സിലവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒ
സികകൾ, വർത്തണപറത്തുങ്ങൾ മുതലായ വഴികൾം ഭാ
ഷയ്ക്കു ദാനനിച്ചും ഉംബിരുംഭി ഇഞ്ചാലംതിനിട്ടിലു
ണ്ടാക്കിരിക്കുന്നു. പല്ലഗമങ്ങളുടെ സംഗതിനോടും
ഈലും അതുപകാരംതന്നെ അംഗാധാരന്നമാണെങ്കാൻ വ
ല്ലെന്നുണ്ട്” ഈ അല്പകുലത്തിനുള്ളിലുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്.
സപ്തുഥവിഭക്തിപ്രഞ്ചാഗങ്ങൾക്കു കണക്കാണ കൂടുമില്ലോ
തെ എല്ലാം കുടി ഒരു ബഹുമാഖിനുന്നും വി
ട്ടും, സുക്രഹമരംഡയ നല്ലാങ്ക മലംഡയ പദ്ധരിതി നില
നിൽക്കുമോ വിശ്വസിക്കാരാഖിട്ടുണ്ടും ഈ സംഭവത
കാലത്താണ്. പക്ഷേ ആവക ഗമങ്ങളുടെക്കുടംതിലും,
മേൽപ്പറ്റും വിച്ചുദോഷങ്ങൾ ധാരാളമാണുള്ളതും പല്ലാഞ്ചിന
വേണ്ടപ്രത്യേക മുഖങ്ങളില്ലാത്തതുമാണി പലതും ഉണ്ടാ
യിരിക്കും. വാസ്തവഞ്ചിൽ കവിത ഉന്ന പരശാരവുന്നതു്

വളരെ ഭർബ്ലൂട്ടിയായ'റിക്സ്. എന്നാൽ ഇതുംഡാഷ്ടിൽനോക്കിയാലും അനവധിഗ്രഹങ്ങളും കുടഞ്ചിൽനേന്നാരണ്ടാമാറുമെന്നുംതിക്കണ്ണതകവിതയെന്നാണീക്കൊന്തക്കുതായി കാണുകയുള്ളൂ. അതു വിചിജ്ഞവസ്തുക്കളും സപ്പാവമാണ്. കൈഞ്ഞുഡിയുടെ സ്ഥിതി തന്നെ നോക്കുക, സാധാരണ കൈഞ്ഞുഡി മിക്ക ദിവസങ്ങൾ'ലും, ഉണ്ടാക്കുന്ന വെക്കിലും മാസത്തിലെവാരിക്കൽ മാത്രമുള്ളാം തിക്കണ്ണതുകാണുന്നുള്ളൂ. അതു തന്നെ ചിലപ്പോൾ പല ദിവസങ്ങളും വന്നാകുടി മജ്ജിപ്പോൾ ചന്നുവാണ്. “മാസികാഞ്ഞുഡി”യും മാസാതിലെവാരിക്കൽ ഉണ്ടാക്കുമെങ്കിലും എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും, വേണ്ടിഡത്താളിലും നന്നകൾ തിക്കണ്ണതുകാണുവും പരമ്പരാത്മാവിലും വരുത്തുന്നു. വാസ്തുവന്നിൽ മലഘാരാഖ്യക്ഷേത്രം കാലത്തിനുള്ളിൽ പല ദിവസങ്ങൾ വന്നു കുടിച്ചും തിരുവാഴിയും തത്പരം ഇപ്പുകാരംഭിക്കുന്നു, ഒരു സപ്പാവവിശേഷം തന്നെയാണെന്നു പറയുണ്ടിവിക്കുന്നു. ഗ്രാമങ്ങൾ സാധാരണമായിക്കുവിഞ്ചു വേഗത്തിൽ കുടം കുടമാചി വന്നു ചേരുവും മാത്രമാണ് അതിന്റെ കുടഞ്ചിൽ ചില ദിവസങ്ങൾക്കു, കുടനു കുടവാൻ തരം വരുന്നതു്. സാവധാനത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തു ചെത്തുവെങ്കണ്ണതിലോ പ്രദേശക്കാപരിശോധിച്ചു ശേഖരിക്കുന്നതിലോ കേടും പതിക്കുമെന്നുകുന്നതുപ്പോ. നോക്കി കുടംവാറും ഉഡിപ്പുടിനുള്ളിൽ ദിവസങ്ങൾ പിന്നീട് പരിമിച്ചു നേരുത്താക്കുകയുള്ളതു് അതാതിനു ചുമതലപ്പെട്ടവയുടെ കത്തവ്യക്കമ്മായിട്ടാണ് വിചാരിച്ചുണ്ടതു്.

ഭോൾക്കാണ്ട് കൈക്കാഞ്ചം ചെയ്യാൻ മല്ലിഷാളികൾ
ക്കുല്ലാർ ഒരുപൊലെ അവകാശമുണ്ടു് അതി
നെറ്റ കേട്ടതീൽ നന്നാക്കുന്നതിനും ചുമതലയും അവ
ബുദ്ധിയും പ്രത്യേകം തന്നെയുണ്ടെങ്കിലുാ ഒരത്തായമില്ല
പലതംകുടി പണിക്കെടുത്താലുണ്ടെന്നും ഒന്നാം രേഖാം
ആരംമാത്രം അനീച്ചുതകാണ്ട് കാഞ്ചം, സാധിപ്പാൻ കഴി
യുന്നതല്ല. മല്ലിഷാളി തിരിച്ചെ ജനങ്ങളുംകുടി ഇന്ത
ജോലിക്കു തുനിഞ്ഞിരുന്നുകയെന്നും സംഭവി ആവുന്ന
തുമല്ല. ആ നിലയും ഒരു പ്രത്യേകസംഘം വഴിയാ
യിടുക പ്രസ്തുതകാഞ്ചം വേണ്ടതുംപൊലെ നിറവേറ്റവാൻ
നിവൃത്താ കാണുന്നും. എന്നുംതുമല്ല, ആ വഴിക്കു
അമിക്കന്നാണ് ഉത്തമമെന്നും തിന്ന ചില ദിശാന
ങ്ങളിൽ ഇച്ചപ്പാർ നമ്മുക്കു സിലവിച്ചിട്ടാണ്. വിശേഷഭാ
ഷകളുടെ കൈഞ്ഞരാനിമിത്തം തമിൽ, തിലുക്ക് മുതലാ
യ സംഘാടനരംഗകളിൽ മലയാളംപോലെയോ അതിലു
ഡിക്കുമോ ഉച്ചിച്ചുതകാണ്ടാനിപ്പോളിരിക്കുന്നതു്. ആ
വക ഭോൾക്കുലു പരിമരിക്കുന്നതിനും ഭോൾക്കുല
നാത്തിനുമാണി കോരാ സംഘം എന്നപ്പെട്ടതി ആ വഴി
കാണാം തമിൽഭാഷാജം തിലുക്കഭാഷകാജം ഇച്ചപ്പാർ
അമിച്ചുവജന്നതു്. എന്നാൽ പ്രകൃതാന്തപ്രകൃതമാണ്
കുലു ഒരു സമശം പ്രസ്തുതതിലും ഉപയോഗപ്പെട്ടാവു
നു ഒരു സാഹതി ഇവിടെ പറയേണ്ടതുണ്ടു്. മേൽക്കാ
സിച്ച സംഘാടനരംഗാഖാസംഘങ്ങളിൽ തിലുക്കസംഘ
തിനിൽക്കുട്ടവർ ആരിലുംവന്ന തുടങ്ങിപ്പോരം രണ്ട് പ
ക്കാശാരാഖി പിരിഞ്ഞു കാണുന്നു. അതിൽ ഒരു ക്രൂ

ങട പക്ഷം ഇപ്പോഴെത്തെ ഭാഷയിൽ വാക്കിലും വാചകങ്ങളിലും ഭാഷാസ്ഥിതിയും യോജിക്കാത്ത വിധത്തിൽ വിഭാഗങ്ങൾക്കാണ്ടിണ്ടായ ഭോഷ്ണങ്ങൾ മാത്രം തള്ളിക്കൂളത്തു പരിശീരിക്കുകയാണോ അവണ്ണിതെന്നാണ്. ഇപ്പോൾ തില്ലാശയിൽ സംസ്കൃതപ്രകൃതികളായ വാക്കുകൾ വളരെ അധികമാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് അതെ ഫീഡ് കൂളത്തും ഭാഷാപ്രകൃതികളായ ഗ്രംസ്കങ്ങളുടെത്തിപ്പിടിച്ചും ആക്ഷ്യാട ഒന്നടച്ചു വാക്കണമെന്നാണ് മററായ പക്ഷമെങ്കിൽ. ഇതിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞവ തുടർച്ചയാളം എടുത്തിരിക്കുന്നതാണ് തോന്നില്ല. മുമ്പൊണ്ടും സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയും കഴിയുന്നിട്ടുത്താണും ആട്ടത്തിരിക്കുന്നതാണ് എത്ര ഭാഷയുടെയും അദിവുലിക്കു മുവുക്കാരും. ആ ധമിതിക്കും ഇപ്പോഴെത്തെ സംസാരഭാഷയിൽ സംസ്കൃതപ്രകൃതികളായി കമാണ്കിയിൽ മുമ്പാശയിലും അങ്ങനെന്നെന്നും വരുണ്ടതും. പിന്നു ഭാഷാപ്രകൃതികളുന്ന വിചാരിക്കുന്ന ഗ്രംസ്കങ്ങൾ ഉയൻനിലയിലുള്ളവരുടെ സംസാരഭാഷയിൽ ചുരുക്കമാക്കിട്ടുള്ളതുകാണ്ടു് തുണ്ണവർദ്ധകായടെ ഇടയിൽചെയ്യുന്ന ചെതാവാറിക്കിട്ടാണ് തെരിപ്പിടിക്കേണ്ടിക്കിരിക്കുന്നതു്: അവരുടെ സംസാരത്തിലുള്ള ഗ്രംസ്കങ്ങളിലും വാസ്തവികമായ ഭാഷയുടെ ഒരുത്തരം വിഹൃതി ഏന്നല്ലാതെ തുംബാശയിലും ഭാഷാപ്രകൃതിയാവാം നിരുത്തിയുള്ളതു ചെല്ലുന്നു് അധികം ആലോചന കുടാതെ തന്നെ അറിയാവുന്നതുംബാണു്. എല്ലാംകൂടി നോക്കിയാൽ ഇംഗ്ലീഷ് മാതിരി അഥവാ ‘ഇംഗ്ലീഷ് കാർഡ് പോയവരം ഇരട്ടപേരി’ തായി കലാർപ്പാനാണു് എഴുപ്പും. ഇങ്ങനെയുള്ള പല

വെവിഷ്ടുങ്ങളുടെ പ്രവർത്തിപ്പാർ ശക്തിയുള്ള ഒരു സംഘമായാലെ നമ്മുടെ ഭാഷജ്ഞാ നൃത്യവാദി വഴി യണ്ണാവുകയുള്ള എന്ന് ഇനിവേദര പറയേണ്ടതില്ലോ.

ഭാഷാസംസ്കാരം നാതിന്നാ ചി എപ്പേപ്പേട്ടതുനന്ന ആ ഓ തിരി സംഘത്തിൽ അഭിജ്ഞത്തുനാരെപ്പോലെ തന്നെ ഉത്സാഹത്തുനാം തിക്കത്തിട്ടുള്ള ചില ദിം പ്രധാനാംഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലും ഡിനിനാംഗങ്ങൾ കൂടി പറയാൻ മാത്രമെ ആ സംഘം നിലനിന്നു വേണ്ടകാണ്റും വേണ്ടതുപോലെ നടത്തുവാൻ മതിയാകയുള്ള എന്നുള്ളതു ‘മനോരമാ’ പത്രാധിപരാജിയന്ന വർദ്ധിപ്പുമാപ്പിള്ള അവർക്കുള്ളടെ ഉത്സാഹത്താൽ പ്രതിസംബന്ധത്തിലെയകൾവിച്ചു തന്നെ എപ്പേപ്പേട്ടത്തിയിരുന്നതും കരാച്ചുകാലം ശരിയായിനടന്നു ‘ആ ഗ്രന്ഥം വാത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി ജീവൻ പോയതുമായ ‘ഭാഷാപോഷിണി’ സഭ തന്നെ ധാരാളം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആക്കപ്പാടെ ആലോചിച്ചു നോക്കിയതിൽ ‘കൊച്ചി പഞ്ചാംഗം രാമവമ്മ അപ്പുൾത്തന്മാൻ’ തിഅമനസ്സിലെ ആധിപത്യത്തിൽ ഇത്തരിടെ എപ്പേപ്പേട്ടത്തിട്ടുള്ള ‘സാമ്പിത്രുസമാജം’ വഴിക്കുത്തെന്ന പ്രസ്തുതകാണ്റും നിവർമ്മിക്കുന്നതു എല്ലാവിധത്തിലും നന്നായിരിക്കുമെന്നാണു ‘തോന്നുന്നതു’. മലബാറികൾക്കെല്ലാം പോതുവായി ഉച്ചേശഗ്രേപ്പേട്ടുന്ന ഇംഗ്ലീഷാരാജ്യകാണ്റും നിവർമ്മിക്കുന്നതിനു മല്ലുമലാളമായ കൊച്ചിത്തന്നെ തലസ്ഥാനമാക്കാതാണെല്ലാ യുക്തം. മറ്റൊഷകളുടെ സംന്ദർഭംകൊണ്ടുള്ള മുഴ്ചും കരായുന്നതു നിമിത്തം ഭാഷാതും പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യവും മല്ലുമല

യാളികൾക്കാണല്ലോ അധികർ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതു്. തെ കഴം വടക്കേഞ്ചുള്ള മലയാളികളോടുകൂടിയാണലാവിച്ചു ഭാ ഷപയൈപ്പറിയെടത്തോളം തജ്ജീവിത്തും കൊഞ്ചേണ്ടതും സോക്കി മല്ലുസ്ഥമനിലയിൽ മല്ലുമലയാളികൾ തീച്ച് പ്രുട്ടത്തുന്നതു് മറരിച്ചുവൻ കൈക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കുമെല്ലാ നല്ലതും.

ഭാഷയുംവന്നങ്കുടിട്ടുള്ള ഭാഷക്കും ഇങ്ങിനെയോ അ സംഘം വഴിക്കു പരിഹരിക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും ഒരു സംഗതിയിൽ മലയാളികളെല്ലാം പ്രത്യേകംതന്നെ മന സ്ഥിര വെയ്ക്കുണ്ടുണ്ടു്. സാധാരണനാശി മലയാളഭാഷ കിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതും ചിലപ്പോറം സംസാരിക്കുന്നതും തന്നെയും വലിയ കുറവാണെന്നു പല മാനുസാരം ദ വിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. “ഇംഗ്ലീഷിലാണെ കിൽ പ്രസംഗിക്കാം; മലയാളത്തിൽ തന്നെ വേണമെ കിൽ എനിക്കു കഴിക്കുമ്പു്” എന്നും മറരം തുറന്നപറ യുവാന്മുഖാലും ചിലപ്പു മടിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയോ അ ധാരണനിമിത്തം നമ്മുടെ ഭാഷക്കു സിലിഡിക്കാവുന്ന അന്തേക്കം തുണ്ടാക്കരം തീരെ ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു. ഭാ ഷയുടെ കുറീപ്പുലിമാർക്കുംബളിക്കു എററവും പ്രധാനമാ കിട്ടുള്ളതാണു് സഭകളിലും മറരിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങളെ നു പറയേണ്ടതില്ലേല്ലോ. തമിരുരാജ്യത്തിലും മറരം പ ലവിയമുള്ള യോഗ്യതകളും തികഞ്ഞെ മഹാമാർ സപ ഫേശാഹിമിയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്നതു് തങ്ങളുടെ കത്തവുക മ്മവുംആശിമാനമുള്ളവുമാണിട്ടാണു് ഇക്കാലത്രുക്കാതിവ ഞന്നതു്. എതായാലും സപഭാഷയിൽ സ്റ്റൂഡിച്ചുള്ള മല

യാളികൾ മേലിലെക്കിലും ആ വക തെന്നില്ലാത്ത വേ
ണ്ടന്നവെച്ചു. അമിക്കന്നതാശാൽ നമ്മുടെ ഭാഷയെപ്പറ്റി
ററിയേട്ടേണ്ടോളും ഉർക്കുപ്പുമായ ഒരു നിലത്തെന്ന നമി
ക്കു സിലിക്കിക്കന്നതാണെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

2. സപ്പ്.

മച്ചാളി നിൽ എന്നും വാദി നാഡി കണ്ണി
വങ്ങന സപ്പ് അഥവാ വിഷമുള്ള ജയ്യകളിൽവെച്ചു ഉത്തര
യേറ്റുവയ്ക്കാണും അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാകനും. ഇന്ത്യാ
രാജ്യത്തിൽ തന്നെ പ്രതിവർഷം അനുവതിനായിരം ജന
അഭ്യരിക്കുന്ന വിഷം തീണ്ടി മരിക്കുന്നതായി കണക്കെടുത്ത
ബനാക്കുന്നവാരും തെളിയിരുന്നണ്ട്. വിഷമുള്ള പാന്തുകൾ
വേരു ചിലവകളും ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ അധിവാസമു
ണ്ടാണിവിക്കാമക്കിലും, സപ്പ് അഭ്യരിക്കുപ്പാലെ മനസ്സിൽ
അപായം വയ്ക്കുന്ന വേരു ഒരു പാന്തും ഇവിടെ ഇ
പ്പോൾ തന്നെ വണ്ണിച്ചു പറയാം.

സപ്പ് അഭ്യരിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക അടയാ
ളം അതിന്റെ തചയ്ക്കു ഉന്നര താഴെ ഇരിക്കുന്ന ഫൻ
മാകനും. കുറായും ഗംഗാക്കുന്നവാരും സപ്പ് ചെട്ടുനും തലവള്ളു
രെയുള്ളതുകൂടം ധനാവിജയത്തിനും വയ്ക്കുവാം. നാലടിനീ
ഈമുള്ള ദിവസപ്പുത്തിനും ഫൻവും വിഞ്ഞതിനില്ലെന്നുകുറേണ്ടിര
അടിയേണ്ടിം തലവള്ളുവാരത്തിനിൽക്കുവാൻസാധിക്കുന്നതാക
നും. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥയിൽ സപ്പ് തിനെമരംപാ

നുകളിൽനിന്ന് തിരിച്ചറിവാൻ പ്രയാസമില്ല. പക്ഷേ മിക്ക അവസരങ്ങളിലും നമ്മൾ ഈ സ്ഥിതിയിൽ സ പ്ര്രകാരം കണ്ട കിട്ടുമെന്ന നിശ്ചയിച്ചുകൂടാ. സാധാരണ ഇത്തരും ഒരു പാന്ത പൊക്കന്നോർ എ നോട്ട് തിന്നും അതു സപ്പ്‌മൊ അല്ലെങ്കാ എന്ന കുറെ പരിചയിച്ച രഖവന്ന മാത്രമേ പറവാൻ സാധിക്കുമെല്ല. ഈ ഒരു ദിന തിരിച്ചറിയുന്നതു് വലിയ പ്രയാസമായ ഒരു സംഗതിയും അല്ല. വിചിത്രങ്ങളായ പുത്രികളും മറ്റും സപ്പ്‌ത്രിഞ്ഞരും താരിത്രതിൽ കാണുകയില്ല. തലയ്ക്കു് ഒരു മാതിരി വല്ലും കുറെ ജാസ്തിയാഴി കാണും. നീങ്കും ലി, ചേരുമുതലായ പാന്തുകൾക്കു് ശംഖിരത്തിഞ്ഞരും തിയോട്ടിസിച്ച തലയ്ക്കു് വല്ലും കാണുകയില്ല. പ ക്ഷേ ഈ വിധമാണു കുറവു് സർപ്പത്രിനു് അടശാശം ഉണ്ടാവുക ശില്പ. വേരായ കാല്യവും കുടെ ഈ അവ സരത്തിൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചില മണ്ണമി കുറക്കു് തല നല്ല വല്ലുമിംത തായി! കാണും. എന്നാൽ അവരായുടെ തലയ്ക്കു് ഒരു വിശ്രേഷ വിശിഷ്ടങ്ങൾു്. തല വളരെ തടിയുള്ള തായിരിക്കുമെങ്കിലും തലയുടെ നേരു ചുവട്ടിലാളി കഴുത്തു കുറെ നേരിയതായി രിക്കും. ഇവ റാഡിയോ തലയും കഴുത്തും എത്ര പ്രകാരമായിരിക്കും എ നു മനസ്സിലാക്കുമെങ്കിൽ ശിട്ടിൽ കാണുന്ന ട്രായിഡ് പുത്രിയുടെ ആകൃതി ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ മതി. അതുകൊണ്ടു് ഇവരുടെ കണ്ണാൽ സാപ്പ്‌മായിരിക്കുമെല്ല നു നമ്മൾക്കു് ക്ഷണം, മനസ്സിലാക്കുവുന്നതാക്കണ. സപ്പ് തെരു കണ്ണ മാത്രമാണ് തിരിച്ചറിവാൻ വേരായും ചില അടയാളങ്ങളുണ്ട്. തലയുടെ രണ്ട് മുന്നാറുല്ലം താഴെ

ഒരു കിരുത്തു വര കാണും. സപ്പ് തനിന്റെ ഗതിക്കം മനസ്സിലാക്കിത്തങ്കു ഒരു പ്രത്യേകസ്പാദവമണ്ട്. മറ്റൊരു പാന്തുകളേക്കാറു ശരീരം വളരെ വകുമാക്കിട്ടാണ് ഇതിന്റെ നാധാരണയുള്ള സ്ഥാനം. ഇതിലും മിച്ച മായ വേരെ ഒരു സംഗതിക്കുടെയുണ്ട്. മറ്റൊരു പാന്തുകളും കൊണ്ടുവന്നു ശ്രീമഹത്തരമായി ഓടി പ്രോക്കൻ. എന്നാൽ സപ്പ് അതു വേഗതയോടുകൂടെ ഓട്ടന്നില്ല. തന്റെ കൈവശം മനഷ്യനെ ദേഹപ്പെട്ട ത്രഞ്ച രോധയും ഇംഗ്ലീഷ് താൻ തന്നെ അറിയുന്ന പോലെ, അംഗ് മനഷ്യരെ കാണുന്നവാർ അതു പരി മേം കാട്ടന്നില്ല.

ജീവശാസ്ത്രത്തെനാൾ, പാന്തുകളേയും, ആമകളേയും, മുതലകളേയും പല്ലിക്കളേയും ഒരു വാശമായിട്ടാണ് വക തിരിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രമദ്ദിഷ്ടിയിൽ ഇം നാലുതരം ജീതുകളും അന്ത്യോന്തും വല്ല സാമ്രാജ്യമിംഗ്ലേഷനും പ്രത്യക്ഷ മാവുകയില്ലെങ്കിലും ഇവരിയുടെ നിർമ്മാണവിശേഷങ്ങൾ താരതമ്യപ്പെട്ടണതി ആലോച്ചിക്കുന്ന ഒരവന്നു സൃക്കൂത ക്കുണ്ണം മനസ്സിലാവുന്നതാകും. ആമയുടെ കാഞ്ഞംത നെ എടുത്തു നോക്കാം; പുതാകാരമായ ഒരു ആളുതി യുടെ രേറെത്തിൽനിന്നും അല്ലോ ഉന്നിനില്ലെന്ന തലയും അഭിന്നം നേരെ പിന്നാഗത്തിൽ നിന്നു തുക്കിനില്ലെന്ന ഒരു ചെറിയ വാലും ആലോച്ചിച്ചും നമ്മക്കു് ഒരു ആമയുടെ ആളുതി ചെണ്ടിവാകുന്നു. എന്നാൽ കാല കുറം അല്ലോ ഉച്ചൻിട്ടം തല നീണ്ടു് ഉഞ്ചും വലിപ്പുണ്ണം സാല്പുമാക്കാത്തക്കു വിധാനിലായിട്ടു് വാലു്, വലിപ്പും

ജാസ്തിയായിട്ടും പുത്രാകാരമായ പുരം അബ്ദാന്തത്തിൽ ആ വലംബി ചീട്ടിലും ഒരു വർദ്ധം അതുമായേ ഒരു രാജ്യത്തിൽ ധാരാളം കാണണമണ്ണു്. ഈ അതുമയ്ക്കു് ഇന്ത്യൻരാജ്യങ്ങൾക്കും വരുത്തിയാൽ അതു് അതുതിയിൽ ഒരു മുതലാക്ഷണ്ടിയെ പ്രോച്ചേ തോന്നാതിരിക്കയില്ല. ചെറിയ മുതലാക്ഷണ്ടി കൂടി ഉട്ടവിന്റെ തസ്പത്രപരമാണു്. ഉട്ടന്തു് ഒരു രം വലിയ പല്ലിയാണു്. ഈ പല്ലിയും പാന്തും അതു കിട്ടു് മേൽപ്പുകാരം അട്ടത്ത സംബന്ധമുണ്ടാ എന്നാണു നോക്കേണ്ടതു്. നമ്മുടെ വീടുകളിൽ കാണുന്ന പല്ലിയും പറമ്പുകളിൽ കാണുന്ന പാന്തും അതുകിട്ടു വളരെ അന്തരമുണ്ടാണെന്നു വാദമില്ല. പക്ഷേ നാം സാധാരണ കാണുന്ന പല്ലികളുക്കുടാതെ പല്ലികളിൽ വർദ്ധത്തിൽ വേരെയും പലമാതിരി പല്ലികൾ ഉണ്ടു്. ഒരു രം പല്ലികൾ ശരീരം സാധാരണ പാമ്പിന്റെ പോലെ വളരെ നീണ്ടിട്ടും രണ്ടാംഗത്തുമുള്ള കാലുകൾ വളരെ ചുരുക്കിപ്പോയിട്ടും കാണുന്നുണ്ടു്. വേരു ഒരു തരം പല്ലിയുടെ, പാമ്പിന്റെ രൂപപോലെ നീണ്ട ശരീരത്തിൽ, എറിവും ചുരുക്കിപ്പോയ കാലുകൾ കാണുമാൻ തന്നെ ഹല്ലി. ഇവരുടെ കാഴ്ചാം പാന്തുകളുണ്ടുന്നതീ ചുപ്പരവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞത്താക്കം മാത്രമുണ്ട് സാധിക്കുമ്പോഴും. ഇതോക്കെ ആരംഭാച്ചിച്ചുനോക്കുവാൻ പാന്തും പല്ലിയും അധികഭേദമില്ലോ നാമക്കത്തെന്ന ഓതാനാണു. ഈ വയ്യുടെ ആരംഭാന്തും സംബന്ധം വിനോദമുണ്ടും. അട്ടപ്പു കുക്കു ഓന്നു പറയുന്ന പാമ്പിനു് എത്രയോ ചെരുതായ രണ്ടു കാലുകൾ ഉഭരാന്തരത്തിന്റെ സ്ഥിപം കണ്ണുവരുന്നുണ്ടു്. മലി

രാഗി കാഴ്ചവാദ്യാവിൽ അണലിയുടെ ഇന കാലകൾ വുകതമായി കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി ആ ഭാഗം മറിച്ച് വിച്ചതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മഹിചൊന്ന നാലു തരം ഇതു കൊള്ളുന്ന ഒരുവംശക്കാരനും സ്ഥാപിച്ച് ശാസ്ത്ര അതനും ഭ്രാന്തനാരല്ലെന്ന നാട്ക്കുംപോരും മനസ്സിലാ വുന്നതാക്കും.

മെല്ലംതെ വശ്രേഷ്ഠിൽ അടങ്കിയ പാനുകളുടെ നേര വളരെ വർദ്ധിക്കുവായി വിജേക്കാം. ഫണമുഖി സ സ്റ്റ്രൈഫേഴ്സ് പ്രത്യേകവർദ്ധമായി തിരിക്കാം. സപ്പുക്കു ഇൽ അന്നു വളരെ ജാതികളുണ്ട്. ചുഞ്ചുക്കുതെ മുന്നജാ തി സപ്പുക്കുഡൈ മഹയാളത്തിൽ നാം സാധാരണ കണ്ടുവ ആനണ്ട്. സപ്പുക്കുഡൈ ഓരോ ജാതിയാക്കി വകതിരി ക്കുന്നതു് അതിന്റെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന മീതേയും ചമ്മതി ന്റു ഇഷ്ടികപോചെ പട്ടണിവെച്ചു പോളിക്കുഡൈക്കാ ണ്ണാണ്. നിരതിലും വലിപ്പിച്ചതിലും വളരെ വൃത്താസ പ്രേക്ഷ സപ്പുക്കുഡൈ ഒരേ ജാതിയിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മുലബവജ്ഞിപോലെ വെള്ളത്തും സപ ണ്ണംപോലെ മഞ്ഞനിറമായതു് വളരെ കുറവുതും ആ യ ദരേജാതി സപ്പുക്കുഡൈ ഞാൻ കോഴിക്കോട്ടിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പാലക്കാട്ടം കോഴിക്കോട്ടം സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന നാപ്പുക്കുഡു ഒരേ ജാതിയാണ്. ഇതിൽ ചി ലതു് നാലടിക്കിൽ അധികം വളരുക്കില്ലെങ്കിലും ചില തു് എടുക്കിവരും വളരുക്കാണുണ്ട്. വടക്കു മലയാള തതിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന സപ്പുക്കുഡു സപ്പണ്ണുക്കു വു പാണതു് കുറതു വളരുക്കുണ്ട്. ഇതിന്റെ തല

എക്കേണ്ടു പ്രാവല്ലിന്റെ തലപോലെയിരിക്കിം. ഈ തിന്റെ അക്കമുത്താഗത്തു ഫോം സൂചിപ്പിക്കുന്നതായ വര വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ്. മുന്നാമത്തെൽ ജാതി കാട്ടസ്പ്രാങ്ക്ഷാണ്. ഈ വക ചിച്ചപ്പോൾ പതിനൊലടി യോളം നീഡിത്തിൽ വളരുന്നു. ഇതിന്റെ ശരിരം കുറപ്പു വള്ളുമാണെങ്കിലും ഇടയ്ക്കിട തടിച്ച വെള്ളവള്ളുങ്ങൾ കൊണ്ടു ഭാഗിക്കുപ്പോലെ തോന്നുന്നതാകന്നു. വാഴയാടകാട്ടിൽ ഒരു ദിവസു, ഒരു കാട്ടസ്പ്രാങ്കിന്റെ കൂടിയെ തൊന്തു കണ്ണിട്ടുണ്ട്. മലഖാളാർത്തിപ്പ മിക്ക കാടുകളിലും കാട്ടസ്പ്രാങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നു. നാട്ടകാർ ഇതിനു കരുപ്പിലി എന്നും കയംകുറത്തി എന്നും പറുപ്പേരുകൾ വിളിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഘണ്ടന്തിനു വളരുപ്പുണ്ടുന്നതാണിച്ചു വിശ്വാരൂഹം എന്നും മാതൃമല്ല ഫോംവും ഉള്ളതിനി ആറേഴ്ചകിയോളം തല പൊന്തിച്ചു നിംഖേരിയാണു ഇതു ജന്മിക്കുന്നതും. ഈ നിലയിൽ ഇതിനു ഒരു മര ചുംബക്കുറ മുല്ലവിൽ കൊത്തുവാൻ വളരെ ഏഴുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതും ആണു്.

രലാളജില്ലായിൽ സ്പ്രാങ്ങൾ കടിച്ചിട്ടു കേൾപ്പും തോറും വളരെ ജനങ്ങൾ മരിക്കുന്നുണ്ട്. മുള്ളി മുക്കാപപായങ്ങളും സ്പ്രാങ്ങളുടെ സാക്ഷാത് സപ്രാവമരിഞ്ഞ വക്കും ഇല്ലായ്മ വയ്ക്കുന്ന സാധിക്കാവുന്നതായിരിക്കുകൊണ്ടു് എനിക്കു പരിചയമുണ്ടുള്ളതും വിശദമായി തൊന്തു ഇവിടെ വിവരിക്കാം.

സാധാരണ അവധിയിൽ ധാതോര സ്പ്രാവും മരശ്ശുനു ചുതിക്കുവാൻ ശുമിക്കുകയില്ല. പാക്കു മുച്ചിട്ടുന്ന ശാവ സ്രൂജാളിൽ ഇന്തുകൾ കേവലം അ

സ്വന്മാരെപ്പാലെ വളരെ കവലമായി പോകുന്നവർ തത്തന്ന പാതയു കടിക്കാറുണ്ട്. ഇപ്പുരെ മാതൃമല്ല, അട്ട്, പറ്റ മതലായ മുഹമ്മദിള്ളിടെ ഈ ദിജ്ജിൾ കുറം ഒഴിച്ചു വിടാൻമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വുദ്ധികം യന്ന മാസങ്ങളിൽ വഴിപോകുവാൻ ആനദേഹ നല്ലവള്ളം സു ക്ഷമിക്കാണ്ടതാണ്. ഈ മാസങ്ങളിൽ ഭാന്തമാരായി തത്തിന്ന സപ്തംദി ഒരു ജന്മവിനെ പാതയുകടിക്കണം ഇ ബൈ ചാളരെ നേരം ഫന്നവും പൊതിച്ചു ഉച്ചതിൽ ഉണ്ടുന്നു. ഈ ഉംതൽ യാതൊരു ദിക്കിൽനിന്നും കേരം ക്ഷേരംവോ അതു ദിക്കിൽ നിന്നും ക്ഷേരം, ഒഴിത്തു കൂടു യേണ്ടതാണ്. അല്ലാഞ്ഞാൽ അപായകരമായ വീഘ്ര തുകടം ഉണ്ടാകാതിരിക്കായില്ല. ഈരുപാന്തു പാല ക്കാട്ട് ഒരു ദിക്കിൽ നിന്നു പതിനൊലു വഴിയാതുക്കാരെ കടിച്ചുകൊന്നിരിക്കുന്ന പോലുാ. കോഴിക്കോട്ട് പതി യരുമിൽ ഉള്ള ഒരു ഹടവഴിയിൽക്കൂടെ തുറച്ചുകൂട്ടരേതൊ ഇം പോകിയെന്ന ഒരു വണ്ണിയുടെ കിട്ടക്കിക്കും കറിനമാ യി ഉംതിക്കൊണ്ട് പാതയുവന്നു് ഒരു ഹുറുപാന്തു ക ടിക്കയണ്ണായി. മന്നവാളുന്ന കടിച്ചുകൊന്ന സപ്തത്തി നീരു ഗ്രൂപ്പി വടക്കോ മലയാളത്തിലെ ഒരു ദേശത്തിൽ മുന്നം തണ്ണത്തുപേഡയിട്ടില്ല. ഈരുസപ്തംദി അ വ്യാത്തക്കാഡില്ലരി കേരംക്കാതെ മലയാളത്തിൽ. രണ്ടു റിസംവശം കഴിയുന്നില്ലെന്ന പരിഷ്കാരത്തു് അതിനു യോക്കിയില്ല.

നീനിൽ അധികം മന്മുഖരെ കാണുന്നോരും ഈരു പാന്തിനം ബെണ്ണക്കും നേരിടാറുണ്ട്. കരേക്കാലും ഭൂമ്യ കോഴിക്കോട്ട് ഒരു പാന്തിനീരു മുന്നിൽ ആട്ടക്കിട

ഇററപാന്തു് ഇടയിൽക്കൂടി പോയിരുന്ന സർവ്വരേഖയം ഉണ്ടിക്കൊണ്ടു് പിൻതുടങ്കകയുണ്ടായി. രണ്ടിനുന്നാളുകൾ ഇതിനെ കൊല്ലുവാൻ സന്നാലമുഖായട്ടു വന്നപ്പോൾ അതുവരെ പുറത്തുനിന്ന് ഫണ്ടവും ഉണ്ടായി ഉണ്ടിക്കൊണ്ടതനെ ഇരുന്ന സപ്ത്യം മടയിൽ കടന്ന രക്ഷ പ്രാപ്തിച്ചു. മട കൊത്തിത്തുറ്റരക്ഷവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ അതു ഫണ്ടവും ഉയര്ത്തി തുള്ളി വെളിച്ചിൽ വീണു. തത്സമയത്തിൽ അതിൽ ഒരുവൻ അതിനെ അടിച്ചു കൊന്നില്ലാമിന്നുന്നു. ഇററപാന്തു്, രഹാശത്രാവന്ന രണ്ടു മൂന്നാലും വയ്ക്കു കടിച്ചതായിട്ടും കേരളവിജയാണു്. ആ കാലക്കേ മുൻപു സപ്ത്യം ദായിക്കുന്നു വന്നുകൂട്ടുന്ന ശേഖരം ഇതുവാൻനു പരിഞ്ഞാറിയിപ്പാൻ പ്രധാനമാണു്.

ഈ വഴിപ്പുംകന്ന അവസരങ്ങളിലും ഇണ ചെങ്ങുവാഴം സപ്ത്യം അതുരുളുകാവികളുാകനു. ഇണ ചെങ്ങന്ന അവസരങ്ങളിൽ സപ്ത്യം ദായിക്കുന്ന പത്രവാരം അക്കഡേക്കൂടികടന്നപോയാൽക്കൂടി ശ്രവണാടിവരാതിരിക്കില്ല. പകലുംസാധാരണായിസപ്ത്യം ഇണചെങ്ങവാൻ മടിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് മരശ്ശുകൾ ഇണ സ്ഥിതിയിൽ സപ്ത്യം ദായിക്കുന്നതിരിക്കില്ല. വിനോദകരമായ കാഴ്ചയെന്ന വെച്ചു് അതിന്റെ അട്ടത്തു തന്നെത്താനറിചാതെ ചെണ്ടു മരശ്ശുകൾ പിന്നതെ കാമക്കാനും ആഴലാവിക്കുന്നില്ല. വിലക്കു് ബാട്ടത്തിൽ സപ്ത്യം തങ്ങളുാട്ട കിടയില്ലെന്ന തെററായ വിശ്വാസവും ഉണ്ടു്. സപ്ത്യം പിന്നാലെ കടിപ്പാൻ തക്കവുണ്ടും ബാടിവരുമ്പോൾ രണ്ടു

ମୁଣ୍ଡ କାନ୍ତୁଙ୍କରି ନିଯୁଯମାୟି ଗୁକହିକଷବଶଙ୍କାଣ୍ଟି । ୮
ତିବେଗରତ୍ୟିତ ସପ୍ତଂ ମନୋଧୂରେ କଟତିବଯୁଦ୍ଧଂ ଏହି
ତିନାକ୍ଷେପଚିହ୍ନ । ଅନୁନକରି ପିଣ୍ଡାଲେ ଶାରୀରି
ଦ୍ୟୋମି ହୃଦୟରୁଂ ବଲରୁଂ ତିରିତେଣ୍ଟିପାରୁଣୀତୁଁ ଉପ
କାରପ୍ରଦମାୟିରିକାମକିଲୁଂ ଆତେ ଉପାର୍ଯ୍ୟଂ ସପ୍ତଂ
ପିଲ୍ଲିତ୍ରକଳେବୀର ଉତକଣ୍ଠାତିଲ୍ଲ । ପାରୁଣ ପାତ୍ରିଲିତ
ସପ୍ତଂତିଳୁଁ ହୃଦୟରୁଂ ବଲରୁଂ କଷଣଂ ତିରିଯୁଵାଳୀ
ସାଯିକଷଣାତାକଣ । ମନୋଧୂରୁଁ ଆତୁ କଷଣଂ ସାଯି
କଷଣାତିଲ୍ଲ । ଆତୁକୋଣ୍ଟ ନାଂ ତିରିତେତୁ ତିରିତେତୁଁ
ବାଟୁଲେତାରୁ ନାପ୍ତଂ ନମଶ୍ଚା ଆତୁତେତାତିର୍ଫ୍ପୁକଣ । ନା
ପ୍ତଂ ପିଲ୍ଲିତ୍ରକଳେବୀର ତୋଣିଯାଇ ଦେଇର ଆଲ୍ପୁରେ
ଦେଇକାପରିତୁରୁଂ ବହୁତେତୁ ତିରିତେଣ୍ଟିପୋକରିତୁଁ । କିଲ୍ଲିଂ ଦୁ
ଇତ୍ତିଂ ଉତ୍ତି ବଶିକଲ୍ଲିତିକୁଟ ନାପ୍ତଂତିଳୁଁ ହୃଦୟରୁଵର
ବାଳୀ ଅଭ୍ୟାଗନ୍ଧାକଂ ଏହି ତେରାଯି ଯବିତ୍ତୁଁ । ଅତି
ବକ ବଶିକଲ୍ଲିତିକୁଟେଜୁଂ ଆଜିର ବାଟରିତୁଁ । ନାପ୍ତଂତି
ନ ବଲ୍ଲ ବଶିଯିଇକୁଟେଜୁଂ ନିଷ୍ପିଲାସମାୟି ଅନତିରିବର
ତଥୋଟିକୁଟ ବାଟୁଵାଳୀ କତ୍ରିଯମେକିତିଅନ୍ତରୁକଲ୍ଲିଂ ଦୁଇତ୍ତିଂ
ନିରଣେ ବଶିକଲ୍ଲିଣେଁ । ଅଭିଦ ଅନତିଳୁଁ ଅନ୍ତରୁପାକ
ଦେଇଲେ କତିକଷବାଳୀ ଅନତିନେଣ୍ଟକର୍ତ୍ତୁମାଣୀନ ନାଲ୍ଲ
ବଣ୍ଣିଂ ମନ୍ଦ୍ରିଲାମଣୀଂ । ହୁତୋମେ ବାନ୍ଧୁଵମାଣୀ
କିଲ୍ଲିଂ ମିଳାନନ୍ଦାଯ ମାର୍ଗୁଙ୍କାଲ୍ଲିତିକୁଟ ଯାତୋତେ ପାବି
ନାଂ ସୁବକରମାୟି ସାମ୍ବରିକଷବାଳୀ କତ୍ରିଯିନୀତିଲ୍ଲ । ଦୁ
ଇଯିଇକୁଟ ଦେଇବାତିରି ନାମ୍ବରିକଷମେକିଲୁଂ ନିରତ୍ର
ବଶିଯିଇକୁଟ ହୃଦୟରୁଵାଳୀ ଦେ ପାବିଲୁଁ ଅନତରୁଲ୍ପା
ନାଂ ଦେଇବାତିରି । ପାତାଯିର ପାନ୍ଦୁ ପେଣ ପାନ୍ଦ

കർ സാഹാന്തിരയികം തടിച്ചുകാണന്നതു്, അതിലെ കടന്നപൊക്കവാൻ പാദവിന വേണ്ടിയെന്ന അതിസാധസം വിളിച്ചുപറയുന്നണ്ടു്. അതുകൊണ്ട് പാതകളിൽക്കുടെയോ അതുപോലെ ഉറപ്പു മിന്നുവും ഉജ്ജിവേരുവും വേരെ വല്ല വഴികളിൽക്കുടെയോ ഭാട്ടന്നതായാൽ എത്ര ഗതിവേഗമുണ്ടു് പാദവിനാം ഒരു മനസ്സുനെ കടന്നവെള്ളാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

ഈ വഴിയാലും ഇപ്പോംഗംകൊണ്ടു് കടിക്കണ്ണതു കൂടാതെ മനസ്സും വെരുപ്പു പിടിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഒരുമാതിരി മുഖ്യിച്ചിലജ്ഞതുപോലെ ഏറ്റവും സ്വല്പം ദേഹത്തു നിന്നും വന്ന കടിക്കുന്നതും തുതനസം വെമല്ലു. ഒരു വിവസം രാവിലെ ഒരു ദാവിഡൻറെ അംഗ ഭാഗവും നോക്കി ഒരു ശ്രദ്ധ കരയുള്ളുന്നതു കണ്ടിട്ടു് പാലക്കാട്ടിലെ തണ്ടൻറെ വെന്തിൽക്കിണിം ഒരു കട്ടി വല്ല കീരിയോ മെരുവോ മറേരു ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന ധരിച്ചു ശ്രദ്ധവിനെ ത്രാസ്യിപ്പിച്ചു്, ദാവിഡൻറെ മുഖഭാഗത്തു മീതെ കാലുംവെച്ചു നിഛക്കുയായിരുന്നു. ശ്രദ്ധവിഡൻറെ ടബംകൊണ്ടു് ഓപ്പുമുകാരു, പോവാൻ കഴിയാതെ ദാവിഡ് കുട്ടിപ്പോയ ഒരു വലിയ സുപ്പു വല്ലാതെ മുഖിഞ്ഞു്; അതിഡൻറെ മീതെ നിഛക്കുന്ന കട്ടിയെ കണ്ടിട്ടു് കൂതിച്ചു പുരംതെങ്കു ചൊടി കട്ടിയിടെ കാലിഡൻറെ വെനിക്കു കടിക്കുകയും ആ നായുകട്ടി മുന്നമൺകുന്നിനുള്ളിൽ തീന്നംപോകയും ചെയ്തു. കോഴിക്കോട്ടിൽക്കിണിനും ഇംഗ്ലീഷ് ഒരു ശ്രീ വച്ചുടർച്ചയും കുട്ടിനേബാൾ സമീപമുണ്ടായിരുന്നു മടച്ചിൽക്കിണും ഒരു പാന്ത് തല പുറത്തെങ്കിളുന്നതും മീണം വലിഞ്ഞുകളയുന്നതും കണ്ടു്. ദേഹവി

മൊന്തു ഹാല്ലുന്ന കയൽ എ സ്റ്റീ മട്ടുടെ സമീപത്തു അടിച്ചുകൂട്ടിട്ടായിരുന്ന ചെപ്പുട്ടക്കാൻ ചെന്നേപ്പും മുമ്പ് അതിന്റെ സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന സപ്പും മടയിൽ നിന്നും കതിച്ചുവാടി, സ്റ്റീയുടെ നേരെ ഓടിച്ചേരുന്ന കൈയുടെ ഒരു വിരലിനെ കൊത്തി. ഒരു സമയം ചെപ്പ ടിച്ചു കുട്ടിനു ശമ്പു, സപ്പ് തതിനു അനാധ്യമായി തോന്തി യതിനാലുഡിരിക്കും എ ജഹു ഹ്രസ്വനെ ചെയ്യും.

ആലിച്ച സപ്പും ഹതിലും വലിച്ച സാഹസങ്ങളും ചെയ്തായിട്ടിരിവണ്ടു്. ഒരു വസം ഒരു തമിഴൻ വശിപോക്കേബാധ അനുബദ്ധമായി വലിയ ഒരു സപ്പ് തെരു ഭാഗപ്പുട്ടതുകയും ഉപദേശിക്കുംചെയ്യു. കുറെ നേരങ്ങേതാളും മുഴ ജഹു തമിഴൻറെ ഉപദേശത്തിൽനിന്നും ഒഴിത്തുകളുവാൻ ഓടിനോക്കി. എക്കിലും തമിഴൻ പിന്നെയും പിന്നാലെ വരുന്നതുകളും സമീക്ഷവ ഫൂതായി തിരിത്തുനിന്നു പ്രണവുംപോക്കി തമിഴൻറെ നേരെ കടിനമായി മുഴതിക്കുണ്ടു് വാടി. പിന്നതെ തിൽ പായുന്ന ഭാരം തമിഴനടക്കേണ്ടിവന്നു. ഭീമവായ തമിഴൻ വളരെ നേരതേതാളും മരണപ്പാട്ടിൽ പാത്തു നോക്കിയെങ്കിലും മുഴപ്പുംപും സപ്പും. അവുനു റിട്ടിലു. സവർത്തനയമങ്ങളും ഗണ്യമാക്കാതെ തമിഴനു കടിപ്പാനാവിതീച്ചപ്പുട്ടതിലുംപോലെ യാതാനുംകാണ്ടാ തളരാതെ സപ്പും തമിഴന്റെ പിന്നാലെതന്നു ദാഡി. മരണഭയംകൊണ്ടു വയ്ക്കാതായിതീന് തമിഴൻ അവസാനം ഒരു വലിയ പുഴകളും യാതൊരു ചാമുല്പ്രവും കുടാതെ നീർന്ന വയ്ക്കുംപോലെ അതിൽ വാടി വല്ല വിധ

തതിലും സപ്പത്തിനോറും ഓമ്പതിൽ നിന്നൊംഴിഞ്ഞു കിട്ടുന്നു എന്നും വിചാരിച്ചു് മരകരച്ചിലയ്ക്കു നീന്തിത്തു ക്കും. വെള്ളത്തിൽ സാധാരണ പ്രവർഗ്ഗിക്കുവാൻ മടി ക്കുന്ന സപ്പം ഇം അവസ്ഥയിൽ പുഴ ഒരു പ്രതിബു ന്ധമായി വിചാരിക്കാതെ തമിഴ്നോരു പിന്നാലെതന്നു പുഴക്കിൾ ചാടി. ഒരു വിധേന, തലപ്പാവു പുഴയിൽ വിശ്വേഷാഖ തരിഞ്ഞു മരകരച്ചിൽ എത്തി ലീർജ്ജുഹും സമിച്ച തിരിത്തുനോക്കുവോരു വെള്ളത്തിൽ ഒഴുകി ക്കൊണ്ട് പോവുന്ന തലപ്പാവു് മുന്നൊള പ്രാവഹ്രം ചു റഞ്ഞു കടിച്ചു്, ക്രൂയിയായ സപ്പം മടങ്ങി നീന്തിപ്പോ കൂനാരു കണ്ടിപ്പോലും.

സപ്പങ്ങൾ ഇരതെന്നോൻ പുരജ്ഞിച്ചന്നു സാധാരണ സാമ്യാസമഘത്താണോ. സൗന്ദര്യം അസൃതിച്ചുന്ന കാണ്ണുവോരു മെബ്ലു മടകളിൽനിന്നു ചുരുത്തുവന്നോ് സപ്പങ്ങൾ അതാതിനിഡിജ്ഞമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു കടന്നുകൂടുക വാൻ തുച്ഛിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പോകുന്ന വഴിക്കു ചീല നിരത്രുകളും ഇടകളും കടന്നുകൂട്ടുവേണ്ടിവരും. ഇം സമയത്തു് ആളുകളെല്ലാക്കു വിട്ടിരു അടങ്കാൻ കാലമായി രിക്കായ്ക്കൊണ്ട് സപ്പങ്ങളും ആളുകളും അഞ്ചേരാന്നും വന്ന മുട്ടാതിരിക്കുവാൻ. ആളുകൾ അറിയാതെ ഇവററു ചെയ്യുവോരു കടക്കാതിരിക്കുയുമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നും മിക്ക അവസ്ഥയെല്ലാം വിഷ്ട തീണ്ടൽ സന്ധ്യമയങ്ങളുവോരു സംഭവിച്ചു കാണുന്നതു്. സന്ധ്യാസമയത്തു ഉന്നഷ്ടു കരുക്കുന്ന സുക്ഷമിച്ചു നടന്നുന്നവരികിൽ സപ്പത്താലുണ്ടാവുന്ന വളരെ അപൂര്യങ്ങൾ വിദ്വാന്മിശ്രിയവാൻ സാധിക്കുമെന്നതിനു നശായമില്ല.

സപ്പ് ക്രൈസ്തവ പ്രധാന ആരാഗ്രഹം ഇടക്കളിൽ. പി ലീകളും ഭാരത കളും എല്ലികളും ത്വർഖകളും ആരക്കന്ന്. ചി ലു അവാസരക്രമങ്ങളിൽ പാന്ധകളെ തിരഞ്ഞെടുത്തുണ്ടും ഏന്. ഒപ്പ് സ്വപ്നം ജാതി സപ്പ് ക്രൈസ്തവന്മായും വിശ്വാസവാൻ ഇം ഭാഷജ്ഞരുകൾ മടിക്കണില്ല. മെറ്റപക്ഷികളെ പി ദിക്ഷാവാൻ അതിക്കണ്ണതും എന്നെന്ന് ഭാഷിയിൽ ചെട്ടിട്ടുണ്ട്. പത്രാനന്മാഡി എന്നു കതിരമാഡി എന്നും പറയുന്ന വിശ്വാസിയായ ഒരു വലിയ പാദവിനെ തന്നൊരു തടി യൂളു തായിരുന്നു ഒരു സപ്പ് വിശ ക്രമങ്ങന്നതു ഒരു യൂരോപ്രൂണ് കണ്ണതാഡി പറയുന്നു. സപ്പ് മഴവാൻ വിശ്വാസന്തിന്ന് മന്ത്രപേരു തന്നെ അദ്ദേഹം അ തിനെ കൊന്ന മദ്ദിരാഗി കാഴ്ചവകുളാവിൽ അയച്ചി ടണ്ടുണ്ട്.

ധൂമ്രാജുത്തിൽ കടപ്പറത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു കണികയെ വളർത്തിണ്ണു ആവശ്യത്തിനായി മത്തിലണ ക്കു നേബാൾ എക്കഴഞ്ഞു ഉച്ചസമയത്തു് ഒരു വലിയ മുൻ വാൾ വന്ന രണ്ട് മത്തികൾ വിശ്വാസന്തായി കണ്ണിരി ക്കുന്നു.

സപ്പ് ക്രൈസ്തവ ഇന്ന സ്ഥലങ്ങളിലോക്കെ കാണും എ നു നമ്മൾക്ക് ഉറപ്പാക്കിക്കൂടാ. നാം സപ്പാത്തിലും സ്വരി ക്കാത്ത പ്രഭാവങ്ങളിൽക്കൂടെ ഇവരറെയു കണ്ണതാഡിവുണ്ട്. കാടുകളിലും, കുന്നകളിലും, കുളങ്ങളും, തീരങ്ങളിലും, ഇടകളിലും, പുറകളിലും, തേണ്ടതഭവനങ്ങളിലും, മരങ്ങ തീരെ വേടുകളിലും, പൊതുകളിലും, ഗാവകളിലും എന്ന വേണ്ട ശാസ്ത്ര പഴതുകാണുന്ന മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും ഇം ജന്മുകൾ കടന്ന കുടാതിരിക്കാണില്ല. എഴിപ്രഭാവങ്ങ

ഇംഗ്ലീഷ് ലഭിച്ചതും പ്രത്യേകപ്പെട്ടിപ്പത്തിൽനിന്നും ഒന്ന് പറയണം. പാലഭാട്ട്, അബ്ദുൾ അത്ഥായ വാൺഡിപ്പുരാജേൻ സർപ്പങ്ങൾ സംശയിച്ചു. പാട്ടകളിലെക്കൊണ്ട് നിരക്കപ്പെട്ടവാക്കണ്ണ. അതുകൊണ്ട് വെളിവായ സമവഞ്ചിൾ സപ്പുങ്ങളുടെ നിവധിതമണ്ണും വായവാൻ പാട്ടുള്ളതല്ല. മനസ്സും സഖാരം അധികമുള്ള തെരുവുകളിലും പീടികകളിലും കുടുംബം ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളും പ്രശ്നങ്ങൾക്കാരണ്ട്. മനസ്സും പാശ്ചാത്യ വൈനാങ്ങളിൽ കടന്നുകൂട്ടവാൻം ലഭിച്ചതും വല്ലതായ വാസനകൾവരുമ്പോൾ. ഇതുനും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അപകടങ്ങളുടെ സംഖ്യയും സീഴിയില്ല. ഇതുകൂടികളിലും വീട്ടിന്റെ പെട്ടെന്നും ചുവട്ടിലും വളകളിലും തോൽച്ചെണ്ണപ്പുകളിലും കിട്ടുകയുള്ളതും ഉത്തരത്തിലും ലഭിച്ച ഏതുദേഹം മാംഗല്യം കിട്ടുകയീട്ടുണ്ട്. മഞ്ചേരിയിൽ നിന്നും രോദം രംഗി കരെ വൈകീട്ട് വീട്ടിലേയ്ക്കു മണ്ണി തന്റെ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഭാംഗു കട്ടിലി മേൽ കിടന്നംരങ്ങുന്നതും അവളുടെ സമീപംനെന്ന വളിച്ചെവച്ചു ഒരു സർപ്പം കിടക്കുന്നതും കാണാം. ഭാംഗു ദൈക്ഷിഭിമേൽ നിന്നുന്നതിനെ കൊല്ലുന്നായി അഭ്യന്തരം വളരെ അല്പപാനം, വേണ്ടിവന്ന ഫുന്ന തിൽ 'ആയുസ്സപ്പെട്ടവാനില്ല.

സപ്പുങ്ങൾ മനസ്സും അടക്കാ വന്ന കിടക്കുന്നതും അസാധ്യാരണ സംഭവങ്ങളില്ല. ഉറങ്ങുന്നവർ അറിയാതെ സമീപാ കിടക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്ക്കുള്ള തട്ടിപ്പോയാൽ പിന്നെ അവർ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടാക്കില്ല. ഇങ്ങ

നെയ്തു അപായങ്ങളും മലയാളരാജ്യത്തിൽ അനവി
ധി കേട്ടവയന്നണ്ട്. ചില വീചകളിൽ മട്ടയിട്ട് കുടിക
ശൈ വിരിച്ചതായിട്ടുടർന്ന് കേരളവിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്
വിട്ടിന്നും സമീപം കാണുന്ന സപ്പ് അപേക്ഷ കൊല്ലാതെ
വിട്ടുകളുയരുതു”.

ഉൾക്കാലത്രു് കള്ളം മന്യുള്ള സ്ഥലങ്ങളും ഈ ശ്രദ്ധകൾ ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. “മല്ലാഹാത്തിൽ
ചരിച്ചീടും വിപ്രസപ്പേക്ഷാക്കേയും” എന്ന ജ്യോതി
നികയിലെ പ്രമാണം സർവ്വ സപ്പ് അപേക്ഷാടന കാത്തിലും
സാധുവാണു്. മല്ലാഹാത്തിൽ പുരത്തുവയ്ക്കേണ്ട ത
മുണ്ടക്കിൽ ക്ഷേണം സവാലിപ്പാനും ഇവററ ഫോ
ക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം, തലേഭിരുസം കൊ
ത്തിക്കിട്ടു കെട്ടിവച്ചു സ്ഥാവിൻ ചുള്ളികൾ (ചപ്പുകളുള്ള
വ) പിററേണ്ട രാവിലെ വിൽക്കാനായി ഒരു വില്പാൻ
തലയിൽവച്ചു കോഴിക്കൊട്ടങ്ങാടിയിൽ കൊണ്ടവനു്
അവിടെനിന്നു് അഞ്ചുര കെട്ടുകരി വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ
ഒരു പീടികക്കാരനും, കെട്ടുകരി നിലത്തിട്ടു് എന്നി
ക്കൊട്ടക്കുവേണ്ട അതിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നൊരു സപ്പ്
പുരത്തെയ്ക്കുചാടി ഫോര പീടികളുടെ ഉള്ളിൽ കതിച്ചു
ശരണം പ്രാപിച്ചു. ഈ സപ്പ് തെത്തു പിന്നു കണ്ടവി
ടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടതില്ലയിക്കം സാമ്പസം വേണ്ടി
വനു. ഒരു ദിവസം കാളവണ്ണിയിൽക്കുടെ വയനാട്ടിൽ
സഖ്യരിക്കുന്ന ഒരു സാധു വഴിയാതുക്കാരൻ തന്റെ
കോട്ടിന്നും കൈയുടെ ഉള്ളി കുള്ളുക്കണ്ണം തോന്തി
ടുക്കണ്ണം അതിന്നും ഉള്ളിയിൽനിന്നു് ഒരു സപ്പ്
പുരാതനയുടുച്ചാടി. വേരെ ഒരു വലയുടെ മുകളിലിരുന്നു്

ഒല മെട്ടെതിങ്ങന സ്കീ എ വലകരച്ചുനീകിയപ്പോൾ അതിൻറെ ഉള്ളിൽ നിന്നൊരു സപ്പം ഇരക്കിപ്പോകുന്നതുകണ്ട്. ഒക്കയിലയ്ക്കു ഉത്തരം തച്ചുന അവസര കുളിലും ഇടക്കതു വെററിലവെച്ച കർയ്യേലിൽ കൈ ഇടന സമയത്രും സർപ്പങ്ങളെ തൊട്ടപോയിട്ടു ജന അദി പലസമയത്രും പരിമേച്ചപോയിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കം തനിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇഴ ആളുകൾക്കു കാണാൻ പാടില്ലോ ത സ്ഥലം ഒന്നാംതന്നെന്നയില്ല.

മലയാളരാജ്യത്തിൽ സപ്പ് അളട്ടെ സംഖ്യയും യാ തൊഴ കരവില്ല. 1882-ൽ കോഴിക്കോട്ട് അതിയായ ഒരു വെള്ളപ്പോക്കമുണ്ടാക്കിയുണ്ട്. രണ്ടുനൂറു ദിവസത്തി നാളിൽ വെള്ള മൊക്കു വാൻഡപാച്ചതിന്റെഗേൾഡം ഒരു കണ്ണം തനിൽ പത്തണ്ടു സപ്പ് അളട്ടെ ശവാങ്കരം കു ഗെഡത്തിനിങ്ങനേപാലം. വെള്ളം ഒരാററ ദിവസം കോണ്ട പോങ്ങിവന്നതായിരിക്കുകൊണ്ട് സപ്പ് അഡിക്ക മിക്കതിനും ആ അനുപത്തിൽ നിന്നൊഴിയവാൻ സാ ഖ്യുമാണില്ല. മറ്റൊരു കാലക്കാളിയിൽ വെള്ളത്തിന്റെ ഉപ ഔദം നേരിട്ടേന്നും വേലികളിലെ മുകളിലും മരങ്ങളിലെ മുകളിലും വല്ല വിധത്തിലും പാതയു കയറി ഇഴ ആളു കുറം പ്രാണരക്ഷ ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല. വലിയ മഴയും മറ്റൊപയ്ക്കു ചെട്ടുനു വെള്ളം വലിച്ചു അവസരങ്ങ കൂടി ചെറവുക്കുങ്ങളിലെ ചുവടേ പോകവാൻ നല്ലവള്ളം സുക്കിക്കേണ്ടതാണ്.

മലയാളത്തിൽ സപ്പ് അഡി വലിക്കുന്നതിനും പാലേ കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത്രും ജനങ്കരം ഇവററബു ഒരു കുട്ടം ദിവസപുഞ്ചികളാണുനു വിചാരിച്ചു കൊണ്ടാതെ

വിട്ടന്നതു കൊണ്ടാക്കുന്ന. സപ്പ്‌ക്കാരം ശീപറമേഹപരം നെറ്റ് ആദശണങ്ങളാണെന്ന വിചാരിച്ചു, അല്ല, മഹാ വിജ്ഞവിനെറ്റ് മെത്തങ്ങാണെന്ന വിചാരിച്ചു, മറ്റൊ ജനങ്ങൾ ഇവരറയെ ഉപദേവിക്കുന്നതിനു പകരം വജ്രി കൂളം മറ്റൊ വലിയ മുക്കുങ്ങളുടെ മേഖല പടത്തി സ്വന്തം പറന്നുകളിൽ നെന്നു ഓരോ നാഗത്താൻ കോട്ടയുണ്ടാക്കി അവററയ്ക്കു അധിവാസമിതമായ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജനസംഖ്യയാണു മുടക്കൂളം മറ്റൊ വൈദ്യക്കൊട്ട തു പരിക്കുച്ചു പുജിച്ചുവരുന്ന സാമ്പദാശം ഇവരറയുടെ അമിതമാണു വലിന്നയ്ക്കു് ഒരു വിശ്വാഷകാരണമായി തീന്തിളിളിക്കു്. ചിരിയ്ക്കു താലുക്കിലെ ഇംഗ്ലേഷ്രിക്കാ വിൽ സപ്പ്‌ക്കാരെക്കുടി ആരാധിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ആ കാവിൽ നേര്ച്ചയായി പ്രതിവർഷം വളരെ പണം പിരിയുന്നതുകൊണ്ടു്, സപ്പ്‌ക്കാരം ദിവ്യജന്മക്കാളാണെന്ന വിശ്വാസം എത്ര പ്രഖ്യാപിക്കുകളും മഹാഭാരതത്തിൽ പരന്നിട്ടണയിരിക്കുമെന്ന വെളിപ്പേട്ടുന്നതാക്കുന്ന.

എല്ലാത്തിൽ വലിക്കവാൻ വേരെ ഒരു കാരണം ഇം ജന്മശൈലിടെ സംഖ്യ ചുരുക്കുന്ന ശത്രുക്കൾം ഇല്ലാത്ത തുകൊംണ്ടാണു്. മയിൽ, പരമ്പര, കീരി, പൂച്ച മുതലായ ജന്മക്കൾ സപ്പ്‌ക്കാരെ കൊല്ലുന്നവയാണു്. ചക്രവർത്തി സപ്പ്‌ക്കാരെ കൊഞ്ചത്തിക്കൊല്ലുന്നതായി കണ്ണം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ചില അവസരങ്ങളിൽ പൂച്ചകൾ സപ്പ്‌ക്കാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവന്നിട്ടാണു്. മയിൽ സപ്പ്‌ബന്ധത്തിൽ മിക്ക

അവസരങ്ങളിലും തിരം അബന്നതു ദയപ്പെട്ടതി വിഭന്ന തല്ലാതെ കൊല്ലുന്നില്ല. പാദത്രകൾ ചെറിയ സ്വർപ്പങ്ങൾ അല്ലാതെ വലിച്ചവയോട് അടക്കമെന്ന് എനിക്കേ തോന്നുന്നില്ല. ആകുളാടെ വിചുരിച്ചാൽ മയിൽ, പാ അത്രു്, ചുക്കാരം, ചുച്ചു മുതലായ ജന്മക്കരിക്കു സ്വർപ്പങ്ങൾ അധികമായി കണ്ണുകീടുവാനോ, കൊല്ലുവാനോ, സാധിക്കുമെന്ന് എനിക്കേ വിഹപാനം വരുന്നില്ല. കാട്ട് പന്നാ അലക്കുമാണി നാല്പ്പുക്കാടെള്ളു. വിഴങ്ങാടുണ്ടെന്നു ചി ലഡാളകൾ എന്നോടു പരഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ ശക്തിയുള്ള മുത്രങ്ങൾ സ്വർപ്പങ്ങളെ മുക്കിലൂടെ വച്ചിരു കയറ്റകയാ സാപോളം പതിവു്. ഇതിൽ വാസ്തവമുണ്ടോ ഇല്ല യോ എന്നപറവാൻ എനിക്കേ സാധിക്കായില്ല.

കീരിക്കൈപ്പുറി പഴേ കമ്പകളം മലയാളത്തിൽ ന ചുപ്പുണ്ട്. സാധാരണ കീരിക്കൈ കണ്ണായ്ക്ക് സ്വർപ്പം ഇല്ലക വയ്ക്കാതെ അവും നിന്നുപോകുമെന്നും അപ്പോൾ ആ കീരി സ്വർപ്പത്തിന്റെ നാല്പുറവും മുത്തിച്ചു, പെങ്കീരി ദേ കൊണ്ടുവരാൻപോകുമെന്നും, അതു പെൺകീരിയെ പുറത്തു കേരിക്കുംബാടുവയ്ക്കാവരെ സ്വർപ്പം ആ സ്ഥലം വിച്ച പോകാതെ നിങ്കുംകുമെന്നും, പെങ്കീരി വന്നയുട നേതനു സ്വർപ്പത്തെ കഷ്ണമാക്കുമെന്നും വളരെ ഒന്ന അപ്പും എന്നോടു സത്രുംവയ്ക്കു പരഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രക്ഷേ ഇങ്ങനെയിള്ള ഒരു കാഴ്ച എനിക്കേ കാണാവാൻ ഭാഗ്യമി ല്ലാത്തതുകൊണ്ട് മാത്രം ആ കുമക്കളുാമോ അസത്രമാ സൗന്ദര്യം പറയുവാൻ എനിക്കേ ദേശവുമില്ല. കൃഷ്ണ രിൽനാനു സാധാരണ ഒരു കീരി ഒരു സ്വർപ്പത്തെ പിടി

ക്കന്നതു് താൻ കണ്ണിരിക്കുന്ന എന്നു് ഇംഗ്ലീഷാവിടെ
യുള്ള ഒരു ഹോസ്റ്റലുന്ന പാർസി എന്നൊടു പറക്കു
ണ്ടായി. ഇതൊക്കെ വാസ്തവാ തന്നെയാണെങ്കിൽ കീ
രി സപ്പ് ക്രൈസ്തവ ഒരു വഴിയ ശത്രുവാണെന്നു, കീരിച്ച
കണ്ണാൽ സപ്പ് ക്രൈസ്തവ ഭയംകൊണ്ട്, ഇള്ളക്കാൻ പാടില്ലോ
അവിധാനത്തിൽ നിന്നുപോകുമെന്നു, വരുന്നോള്ളു്. ഉണ
ച്ചുഡാതുക്കുടിയ കീരിച്ച സപ്പ് ക്രൈസ്തവക്കു് ഭക്താണെന്നു
ഒരു വാസ്തവമായിരിക്കാമെങ്കിലും ഉറങ്ങുന്ന കീരിച്ച
സപ്പ് ക്രൈസ്തവ ഒള്ളുപോലും ബഹുജാനിക്കുയില്ലെന്നു് ഇംഗ്ലീ
ം പരിശോധനാപൂർവ്വ തീച്ചുപ്പേട്ടപോയിട്ടുണ്ടു്. ദോ
ഷുകൾ മനോനിർബന്ധം മദിരാഗിയിൽ താൻ പാശനു ബും
ദ്രാവിഞ്ഞരു മറിയിൽ ഒരു കീരിച്ചെയ വിട്ടു വാതിൽ അടച്ചു.
അതിൽപ്പിനെ ആ മറിയിൽത്തനെ ഒരു വലിയസപ്പ്
തേതയുംവിട്ടു. സപ്പ് ഭത്തവിട്ടപ്പോൾ കീരി ഒരു മക്കിൽക്കി
ടനാരങ്ങുകൾക്കായിരുന്നു. സപ്പ് വിട്ടയുടെന്നെന്നാടിത്തു
നുഹനും വിത്തതി കീരിയെ ഒന്നു കൊത്തുകയും കീരി
ആ ഉറക്കാത്തിൽനിന്നു പിനെ എഴുന്നേള്ളാണെ അവ
സമയിൽ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇം കാൽപ്പനിക്കു
ഡോർ കീരിച്ച സപ്പ് ക്രൈസ്തവക്കു അതു അധികരിച്ചു ഒരു
ഭയമുണ്ടായും ഒന്നു താണേന്ന എന്ന നാംശയിക്കേണ്ണിവന്നിൽ
ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കാൽപ്പനിക്കു വാസ്തവം എന്നു
ണ്ണു മനസ്സിലാക്കാൻ നമ്മക്ക വേദനയും പരിശോധന
കുറം ആ വശ്രമാണെന്നു ദോന്നു.

ചില അവസരങ്ങളിൽ സപ്പ് ആലയിൽ പ്രവേ
ശിച്ചു പത്രക്കളുടെ കാലിൽ ചുറത്തു മുല വായിലാക്കി
പാലുക്കിക്കാരാളുള്ളതു് ചില നാടകങ്ങൾ കണ്ണിട്ടണെന്നു്

എന്നൊടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നീങ്കലാലിയെ അല്ലോ മുരൈ—
തിരിച്ചുവിവാൻ ലേഡം പ്രധാനമുള്ള ഉരസ്സു—കണ്ണ
പ്പോൾ, അതു് ഒരു ഭാഗം മാത്രം ഫലമുള്ള വേദനയ്ക്ക്
എന്നൊരുവക സപ്ത്യമാണെന്ന് എന്നെ ദരിക്കൽ മന
സ്ഥിരത്വാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതും ഈ റസിക്കമാർത്തനെ ആയി
രിക്കേക്കാണ്ട്, ഇവർ ക്ലൗഡ്‌കോൺ കണ്ട് എന്ന പറയു
ന്ന ധാതൊഴ കാര്യവും നാം മനസ്സുകൊണ്ട് തിരിച്ചേപ്പുട
തത്യതെന്ന് അദ്ദോഹം തന്നെ പ്രതിജ്ഞയെച്ചിട്ടുണ്ട്.
ഈ കാര്യത്തിന്റെരായും വാസ്തവവാസ്തവങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കു
ന്നിക്കു പരിശോധിച്ചു വിധിപരം ദിനങ്ങൾക്കും.

പാബിന്റെ പകവയ്ക്കുളിനെപ്പറ്റി വിചിത്രങ്ങളും
യ പലേ കമകളും മലയാളത്തിൽ നടപ്പുണ്ട്. തന്നെ
ദോഷിച്ചുവന്ന കടിക്കവാൻ ഒരു സപ്തം പതിനഞ്ചു
കൊല്ലും വരെ ശ്രമിച്ചു. അവസാനം ഒരുവിധേയന നി
വത്തിച്ചു എന്നുകൂടെ വിശ്രദിക്കുന്നവർ ചില്ലറശ്ലു.
എന്നാൽ ഈ ജീരുക്കരിക്ക കേവലം പകയില്ലെന്ന പ
രവാനം നിറുത്തിയില്ല. ധമ്മത്തിൽനിന്ന് ഒരുവൻ ഏ
ക്കേശം സന്ധ്യാഘ്രഹപ്പോൾ ഒരു വൈദ്യനെ കുട്ടിക്കാ
ണ്ടവയ്ക്കാൻ തന്റെ പരിപിത കിഴക്കുഭാഗത്തിൽ ഉള്ള
ഇടയിൽ ഇരഞ്ഞി. അപ്പോൾ ഇടയിൽ ഉള്ള ഒരപാന്ന
ചേരയാണെന്ന വിചാരിച്ചു അവൻ ഒരു വലിയക്കല്ലേടു
തു് അതിന്റെ മേഖല ഇട്ട്. അപ്പോൾ അതു ചുറഞ്ഞുചു
ളഞ്ഞു് ഒരുവിധേയന കൊണ്ടിരുന്നു നാലുവാര അക്കലെ ഉ
ണ്ടായിരുന്ന ഒരു മടക്കിൽപ്പുവേശിച്ചു. ഇതൊക്കെവീട്ടിലു
ണ്ടായിരുന്ന വേരു ചില കണ്ടുനിന്നിരുന്നു. ഈ സാ
ധു എക്കുംഭാഗം അതുമണിക്രൂർ കൂഫിഞ്ഞു് അതിലേതനെ

മടങ്ങിവജന്യോർ കൊണ്ടിയുടെ ഒരു കോതകേരന്താൽ
നും മുതിരാനു ഒരു വലിയ പാന്തുവന്ന് കറിനമായി
കട്ടി. ആ കടിയിൽ പാന്തിപ്പുപല്ല്, ഇം സാധു
വിന്റെ മാംസത്തിൽ കോത്രു പോക്കപോലെ പാന്ത്,
കടി വിട്ടില്ല. ‘അയ്യു എന്നു ഒരു ചേരകടിച്ച്’ എ
നു നിലവിളിച്ചു പാന്തിനെ പിടിച്ച് കൊണ്ടു ഇവൻ മു
റാശിത്തത്തി; അവിടെന്തനെ വീഴുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊ
രുതു ആളുകൾ വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവനെ കടിച്ച
പാന്ത് ചേരുംല്ലെന്നും വലിയ സപ്പമാണെന്നും ഭ്രംകരമാ
കാവണ്ണും മനസ്സിലായി. ഇം സപ്പത്തെന്തെന്തന്നാണു
ആ സാധു എറിഞ്ഞത്തു് എന്നു അതിന്റെ പുറത്രു് ക
ണ്ണ കലയും ഏഴിപ്പുട്ടതി. അതുകൊണ്ടു് സപ്പക്കരം
പകവയ്ക്കുന്ന ഒരു പുക ആളുകളെന്നും പറയുന്നതും അ
ബലം തന്നെയാണു്.

സപ്പക്കരംക്ക മനസ്സുരെ, പുരണ്ണമാരെയും സ്കൂടിക
ഉള്ളും, കൂട്ടികഉള്ളും, തിരിച്ചറിവാനുള്ള വൈദവമുണ്ടെന്നു
നും കൂട്ടികഉള്ള ഉപദേവിക്കാൻ സാധാരണ മടിയാണെന്നു
നും എതാണ്ടു് ഒരു കുട്ടി ജനങ്കരം ഷഡാഷിക്കുന്നുണ്ടു്.
കതിരവുട്ടതിൽ ഉള്ള ഒരു ഭവനത്തിന്റെ മുററത്തിൽ
കിഴക്കെ അതിന്തിയായ തിണ്ടിനേരു ഉണ്ടായിരുന്നു
മടങ്ങി നിന്നു ഒരു സപ്പം പുരത്തിന്റെപ്പുവാൻ ത
കവണ്ണും തലതാട്ടി എന്നും അപ്പോരും അടക്കെ നിന്നു
കളിച്ചിരുന്നുവേ ചെറിയ കട്ടി അതിനെ പിടിക്കുവാൻ
തുമിരുച്ചാണും കടിയുടെ കൈ അടക്കെ എത്തുവേം ഉ
നെന്നു തല മടങ്ങിൽ വലിച്ചു കളിഞ്ഞെന്നും ആ കുട്ടർ പ
രഞ്ഞു. ഇതുകുത്താളിം തൊന്തും വിശ്രാംച്ചു. ധക്കു

സപ്പം ഇങ്ങിനെ കുടക്കുടെ തല എറഞ്ഞയ്ക്കിടക്കയും, കട്ടി പിടിക്കാൻ നോക്കുന്നവാലോരുണ്ടെങ്കിൽ തല “ഉള്ളൊട്ട് തന്നെ വച്ചിക്കയും ‘ചെയ്യിരുന്നുംകൊണ്ട്’ കട്ടിയോട്ടക്കു ടെ എക്കുടുംബം ഓയേ നാഴികീക്കിയാളും നേരുപോക്കിന യോജിച്ചു കളിച്ചു എന്ന പറയുന്നും എന്നീക്ക് അല്ലോ ഒരു ശക്കയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെന രാരാൻ ചാടില്ല, ഇതു് അസംഭാവ്യമാണ് എന്ന വണ്ണിച്ചു പറവാൻ തന്നെ സ്ഥാപിക്കുന്നും സപാനവത്താലും യുദ്ധ ദരിദ്ര്യു് എന്നീക്ക് ഉണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്. ഇതു് മാതിരി സാംഭവങ്ങൾ, ക്ഷണ പരിശോധനവിഷയങ്ങളും തീരുവാൻ തന്നെയാണും അതു കുടക്കുടെ ഉണ്ടാക്കുന്നും വരില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതു് കാര്യത്തിനേറിയും സത്രാസത്രാം വക്തിരിച്ചെടുച്ചപ്പോൾ നമക്കു ഇനിയും കാലതാമസു് വേണ്ടിവരുമെന്ന തോന്നുന്നു.

സപ്പംകുടുടെ സപാനവങ്ങളിൽ ഇനി ഒന്നുടെ നമക്കു പറവാനുള്ളതു് അവയുടെ മെത്തങ്ങളുംവാനുള്ള വൈദവമാണ്. മനസ്സുക്കമാവി പരി വയം വലിച്ചുതു ഇതു് ജന്മുക്കരം മെഞ്ഞടക്കത്തിനു കുറവന്നാൽക്കെട്ടു കിൽ ചുരുങ്ഗുകിട്ടുന്ന സപ്പം ആളുതുമല്ലെങ്കും കുന്നു. അപരാധനിവാരണാത്തിനായി കുറവന്നാൽ ഇതു് ജന്മക്കുളുക്കു വിഹ്യപ്പെട്ടു നാശിപ്പിച്ചാറുള്ളതു വാസ്തവം തന്നെ എങ്കിലും അതു കുറയകുന്നടക്കമാതൃക ഇവാരിയും മെജ്ജക്കുമാനാക്കാനിടയില്ലോ നമക്കു വിഹാരിപ്പുന്ന പുംബ ആളല്ല. കുറവന്നാൽ കുഴൽ വിളിക്കുന്നും സപ്പംകുടുംബം ഫാണവും വിരിച്ചു ലഭിച്ചുപോലെ ആട്ടുന്നതു തോന്നു കുണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതു് വംശത്തിലെ ചട്ട പല്ലിക്കുംക്കും കുടു

സംഗ്രഹത്തിൽ ലഭ്യമായിരുന്നു “ ഇല്ലീഷപണിയിത്തനാർ നിയുധിച്ചിട്ടുണ്ട് ” . നൃപ്പങ്ങളെ മെരക്കീട് കുറവനാർ വിലപ്പേശാക്കേ വേരു ചില അസംബന്ധങ്ങളും കാട്ടിവരാറണ്ട് . നിങ്കദ്ദോഷികളായ ചില ശ്രദ്ധാർക്കുകൾ പരിപിൽ അവർ ഒരു മെത്തങ്ങളിൽ സ്ഥാപ്തത്തെ നേരം എല്ലാം ചുമ്പിയും ഇളക്കിയും , നല്പവള്ളം ചുല്പയോരം ആ ശ്രദ്ധാർക്കു വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ച ഇം വക്കാർ കുറേനേരം ശക്കയോടെ ആളോചിച്ചു , “ ഏനേ ! ഇവിടെ ഒരു ഒരു യക്കരനായ സ്ഥാപ്തിണ്ട് ” എന്ന ഗൈരവഭാവത്താടെ പരക്കും ചെയ്യും . ആ ശ്രദ്ധാർക്കാവും വളരെ ദേഹപ്പെട്ടു , വലു വിധിതിലെക്കിലും ഇം മുഴുജുവെ പിടിച്ചു മുരൈയെവിടെചെക്കിലും കൊണ്ടു വിച്ചവാൻ തക്കവള്ളം ഇവരോടു ചില ഏപ്പാടു ചെയ്യും , അതിനായികൊണ്ടു ഇവക്ക് ധാരാളം പ്രസം കൊടുക്കാക്കും ചെയ്യും . ഇം ഉപായം ഫലിച്ചു എന്ന കാണാനോരം കുറവനാർ അവിടെയും ഇവിടെയും ചെന്ന കൂർക്കു ഉണ്ടുകയും , ആ സമയത്തു പരിചുമ്പുള്ള പാന്തു ചുരുളുടുകയും ചെയ്യും . ചില സമയത്തു് ഇവർ വിരലിന മൊട്ടസുചി തൊപ്പിച്ചു രക്തം വരുത്തി സ്ഥാപ്തം കടിച്ചതാണെന്നു നടിക്കയും , അതിന്റെ പ്രത്യേകിയമായി അവരുടെ ഒരു വെള്ളക്കെല്ലുള്ളതു ചെയ്യുകയും ചെയ്യും . ഇവരുടെ ഇം വ്യാപാരം അടിത്തൊട്ടു മുടിയോളം വെരു യുന്നതാണും മനസ്സിലാക്കാൻ വലിയ സാമർപ്പണമാനം വേണ്ടതാണും . വേരു അവന്റെയും ഇവർ ഇവരുടെ വലിയ കരിവും അടുത്തു ഒരു വലിയ സ്ഥാപ്തം ഒഴിപ്പിച്ചു , അതും

ചുമലിലാക്കി പറവിൽക്കുടെ നടന്ന പൊതുകളും ടേയും മടകളും ടേയും അരികെചെന്ന കുഴൽ ഉണ്ടുകയും, ഒരു വിൽ ഇതാ പാസ്യു് എന്നു് പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു കരിവുടം അവിടെ എറിയുകയും, എവിടെ എവിടെ എന്നു ചോ ദിച്ചു് അംഗംഖിച്ചു ജനങ്ങൾ അടയ്ക്കു വരുമ്പോൾ മെ ഷ്ടൈ ഡേതെന്നുംകുടെ കരിവുടം പൊതിച്ചു അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സപ്പർത്തെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു ധ്രൂവന്മാരുടെ അവ്യാഘ്രത്തുക്കുശാര്യ എത്ര ജനങ്ങൾ വണ്ണിക്കുപ്പുട്ടുപോകുന്ന എന്നതിനു കണക്കില്ല.

തതോക്കു മലയാളത്തിൽ പാന്പിൻമേക്കാട്ടമന്ത്യും നമ്പുതിരിപ്പാടിന്റെ ഇല്ലത്രു് അനേകകം സപ്പ്രകാരം അധിവനിക്കുന്നണ്ണഭേദനും കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. മനയുടെ മുറികളിൽ കുടെ ഇവ യുമ്പും സബ്ബർക്കിന്തും വളകളിൽ ചുറ്റു തല കീഴുക്കി ആട്ടന്തു, വളരെ ജനങ്ങൾ കണ്ണി കുണ്ടുപാലും. നമ്പുതിരിപ്പാട്ട യാതൊന്നു ലക്ഷ്യവും ഇല്ലാതെ, അവിടെ വരുന്നവർക്ക് ഭൗപ്പുട്ടുപോക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നും ‘എപ്പി! എപ്പി! ഭൗപ്പുടവാനില്ല. ഉണ്ണി കർ ദന്നം ചെയ്തില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞു് അവരെ ശാക്കു പുട്ടാതാരണക്കുപോലും. ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ സപ്പ്രകാരം മെങ്കുട്ടു, എന്നുള്ള തിനു വേരെ ഒരു ഒരു ദിഷ്ടാന്മായി വിചാരിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

സപ്പ്രകാരെപ്പറാറി വിശ്വസിക്കവയ്ക്കുത്ത പഴല അഭ്യതകരമായ വിശ്വപാസങ്ങൾക്കുലെ ശാഖികളുടെ ഇടയിൽ വേദവാക്കുക്കാരുടുക്കുപോലെ നടന്നവരുന്നുണ്ടു്. ദന്നാമത്രു് ഉയൻജാതി സപ്പ്രതിന്റെ കവിയിൽ മാന്നിയാരതോ

ഉണ്ടനും, രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഇവ ആ തന്നതേതാട്ടു എ ആക്കരാതിന് അങ്ങമിങ്കും പരശ്ചവോദം ചെറിയ വാൽനക്ഷത്രങ്ങളേപ്പോലെ തോന്നും എന്നും മറുമാണ്. ശ്വാസതിനിത്രവും തലയിൽ തന്മുണ്ടനു പണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാഞ്ചം വിശ്വസിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവരുടെ അപ്രകാരമായ വിശ്വാസം തെരിഞ്ഞെന്നുകണ്ടു തിള്ളി. പെക്ഷണ മലബാളികൾ അവരുടെ ചുവന്നാർ പറഞ്ഞത്തിൽ തൊഴവഹാൻ പാടിപ്പേണ്ണു ചുണ്ണം വിശ്വാസംത്താടു മുൻപറഞ്ഞതു കാര്യം ഇന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നണ്ട്.

ഇന്ത്യൻ ‘അന്തരബന്ധാർ’ പത്രികയിൽ ഒരു കമ്മ കണ്ടു. ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകുന്ന വഴിക്കു ഒരു സപ്പർക്കിക്കുകയും, ബ്രാഹ്മണൻ ഭോധിക്കുകയും ചെയ്തു. ബ്രാഹ്മണനെ തന്റെ മുഹമ്മദിൽ കൊണ്ടുവന്ന കിടത്തിയോപ്പാർ, സപ്പർക്കാരാം ബ്രാഹ്മണനെ ബാധിച്ചു, ഇപ്രകാരം പഠിച്ചു. ‘ഈൻ കിടക്കുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആനെ ചവിടിയപ്പോരും കടിച്ചപോരുത്താണ്’. എതായാലും ഇവ നെ തോൻ കൊല്ലുകയില്ല. തോൻ മുന്നുഡകൊല്ലുങ്ങൾക്കു മുൻപെ ഇന്ന തെങ്ങവിൽ ഇപ്പോരം പാക്കുന്ന ഇന്ന ജനങ്ങളുടെ ചുവർപ്പിതാക്കണാതിൽ ഇന്ന ഒരുവന്നായിരുന്നു. ഇതുമതെത കൊല്ലുമാണ് തോൻ മരിച്ചതു്. തോൻ സപ്പർക്കു ജനിച്ചിട്ടു ഇതുകാലമായി. ഇന്നുംലും ഇന്ന സമയത്തു എന്നിക്കു കൂടിക്കാൻ കരെ പാലുകൊണ്ടു വച്ച തന്നാൽ കാര്യമാക്കുന്നുമെങ്ങി കലാശിക്ഷന്നരാ

കും. ഇതൊക്കെ അനേപഷിച്ച നോക്കിയപ്പോൾ വാസ്തവമായിക്കണ്ട് എന്നമാത്രമല്ല, പാഡക്കേംണ്ട് പറഞ്ഞെന്നും സ്ഥലത്തു ചേന്ന നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു സ്ഥലത്തെന്നും കണ്ടേണ്ടാലും. ഇതൊക്കെ നേരത്തെന്നാണെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ എത്തൊന്നാണെന്നെല്ലാതെ വരുന്നതു്? രാഷ്ട്രം പത്രതലയുണ്ടെന്നും, കൂദകള്ളുണ്ടെന്നും ചെക്കിട്ടിൽ അവനെ ഉണ്ടു് വാൻ ആയിരാപ്പാത്രം വെള്ളം പക്കൻനും അന്നുമുണ്ടാണെന്നിലും അടിസ്ഥാനം കുറവാണെന്നും മാർക്കി കുലിലെ വെള്ളം ആക്കപ്പോടു ഒരുിച്ചു എന്നും വിവരിക്കുന്ന പുരാണങ്ങൾ ഇതിലും അംഗങ്ങളാണും പുഞ്ജില്ലെന്നു് ആയ്മാണു് തോന്ത്രിപ്പാകാത്തതു്?

സ്ഥലത്തിനു് അമരണഷ്ഠായ ഒരു ശക്തി ഉണ്ടെന്ന വിശപാസം മലഖാളികളുടെ ഇടയിൽ പണ്ടപ്പേണ്ട നടപ്പുണ്ടു്. അപാരകരമായ ജന്മാശം ദയവിധിയം ദിവ്യത്വം ആരോഹിച്ചു് അവശ്യ ആരാധനയ്ക്ക് വിഷയങ്ങളാക്കിരിക്കുന്ന സംസ്കാരം പ്രാചീനമാശുക്കിനു് സമജമായ ഒരു വാസനയാണു്. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കും സ്ഥലത്തെ കൊന്നാൽ ആ ജന്മ മര്ത്തപ്പുണ്ടോക്കുന്ന സമയത്തു പോഴിക്കുന്ന ശാപംകൊണ്ടു്, അതിനെ കൊന്നവൻ എന്നും മാരാത്ത ദയവക കൂടുതാനും പിടിപ്പു് അത്യന്താ കൂട്ടിക്കുറാം അന്വേച്ചിച്ചു മരിക്കും എന്നു് ഇന്നും മലഖാളികൾ സഭയത്തും പറഞ്ഞു നടക്കുന്നതു്. ഇതു വിശപാസം നിലനിന്നുപായ അവധിയിൽ മലയാളക്കാർ സ്ഥലത്തിരിക്കുന്നതിൽ അതുകൂടിയുള്ളുണ്ടോ?

സപ്ത് ഒക്റ്റോഗിരിക്കന്നതു് അതിനു ജീവിക
ചെ അപായപ്രൂത്തഭവാൻ സാധിക്കുന്ന വിഷം ഉണ്ടാ
യിരിക്കുകൊണ്ടാകനു. സപ്തത്തിന്റെ വിഷം അതി
ന്റെ രണ്ടു കവിളകളിലും ഉള്ള ഓരോ ചെരസമ്പിക
ശിലാശം നിറച്ചു വച്ചു കാണുന്നതു്. ഈ സമുഖി ഏക
ദേഹം ദരിദ്രവു നീഉമണ്ഡാകമക്കിലും അതിന്റെ ഏറ്റ
വും തടിച്ച ഭാഗത്തിന്റെ ചുറവുള്ള അരയില്ലെ മാത്രമേ
ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. വിഷസമ്പിഡ കരാറം വിഷപ്പുല്പി
ന്റെ മേലെ അറിക്കത്താടു് ഫോജിച്ചിട്ടാണു് ഹരിക്കുന്ന
തു്. വിഷപ്പുല്പകർ മേലെ അണ്ണിയുടെ ഫുട്ടത്താം വല
ത്രമായിട്ടാണു് നില്ക്കുന്നതു്. ഓരോ പാലു ചുറതേതാടു്
പിന്നോട്ടം ആചി വഴുങ്ങു നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു സപ്തം
വായു് ഷുട്ടിയാൽ ശത പാലുകളുടെ അനുബദ്ധം ഉള്ളിൽ
തട്ടാതെ ചുറ്റാറു നിൽക്കുന്നു. വിഷപ്പുല്പകർ നേര്മണി
യുടെ മീതെയുള്ള കുത്ത് മുന്നായുടെ വലിപ്പും മാത്ര മേയു
ണ്ടാവു. ഇതു ചെരുതാണ്ണകിലും വിഷപ്പുല്പകർ ഓട
പോലെ ഉള്ളിട്ടു തുരുതു ഒരു ക്ഷുദ്രിക്കുന്നു സാധ്യായമുള്ള
താക്കനു. ഇതു ക്ഷുദ്രിക്കുന്നു താഴേയറരു തുരക്കുന്നതു
വിഷപ്പുല്പിക്കുന്നു അനുത്തിലെല്ലു, വിഷപ്പുല്പിക്കുന്നു അനു
ത്തിൽനിന്നു് അല്ലോ മീതെയാണു്. വിഷപ്പുല്പിക്കുന്നു അ
നും സുവിപോലെ വളരു കുത്തുത്തുത്തുത്തുത്തുതു
താക്കനു. അതുകൊണ്ടു കടക്കിക്കിട്ടിവാറു വിഷപ്പുല്പി² ക്ഷുദ്രിക്കു
ത്തിൽ തറയുടുക്കയും ശരിയാക്കാവണ്ണും ഒമ്പത്തിൽ ആരാട്ടു
പോചാൽ വിഷം ഏക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സപ്തംമുടിക്കു
വിഷം, ഏല്പിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണും കടക്കണമെക്കിൽ ഓ
രോ ഭാഗത്തിൽ ചാരിച്ചേണ്ടി വരുന്നതു്, വിഷപ്പുല്പിക്കുന്നു,

സമിതി മേൽ വിവരിച്ചപോലെ ഓരോ ഭാഗത്തിൽ, ചുറുക്കേയും, പിന്നോട്ടുമായിട്ടുള്ള നില്ലുകൊണ്ടാക്കുന്നു. വിഷസമ്പാദന അക്കവും വിഷപ്പുലിൻ്റെ മീതെ ഭാഗ പും ദയാജിപ്പുണ്ടെങ്കിലും, ആ ഭാഗം സാധാരണ അവ സരങ്ങളിൽ അവിടെയുള്ള മാംസപേശികളുടെ നിംബാ സാമ്പാദനക്കാണ്ടു സദാ അടച്ച കിടക്കുന്നതാണ്. പക്ഷെ സപ്പും ഒരു ഭാഗം തിരിത്തു കൊത്തുവാൻ നോ മിച്ചേപ്പാർ ആ മാംസപേശികൾ വേരെ ഭാഗത്തു വലിയുകയും ഇതുവരെ അടങ്കി തന്ന പ്രാരം തുക്കിക്കയും വിഷസമ്പാദന നിന്നും ചെറിയ ഒരു തുഴ്ചി വിഷം പല്ലിൻ്റെ ഉള്ളിലേക്കു ഒഴുക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് സപ്പും കടിക്കുന്ന മാത്രം വിഷത്തെന്നു മുറിവിൽ വിഷം വന്ന വീഴ്ചന്തു.

ചില സപ്പുക്കളുടെ പല്ലുകൾ ഒടക്കണ്ടപോലെ ഇങ്ങനെ ഓട്ടുയുള്ളതാണ്. ഇവരുടെ പല്ലുകളുടെ ഒരു ഭാഗത്തിൽ ഒരു ചെറിയ മാലാജാർ കണ്ടു വരുന്നതും. എല്ലാ ഭാഗവും പല്ലുകൊണ്ടു മുട്ടെപ്പുട്ടതെല്ലാക്കിലും ഇതു ചാലിക്കുന്ന നിഷ്പത്തും വിഷന്തിനും പല്ലിൻ്റെ അതുതിൽ ഏതൊന്നും മുറിവിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതാക്കുന്നു. ഈ തരം സപ്പുക്കൾ കടിച്ചു മുറി എത്ര തോൽ ചുറുമെയ്യുള്ളതായാലും ശരി, അതിൽ വിഷ നില്പാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പേക്ഷെ നാം ആലും വിവരിച്ച പല്ലുള്ള സപ്പുക്കളുടെ വിഷപ്പുലിൻ്റെ മുന്നിൽ, ഒരു ശേത്താളും നീളുമുള്ള അഗ്രഭാഗം വെറും സൂചിപ്പോലെ കുത്തത്തും, അതിനീതെ മാത്രം വിഷവും

മിയായ പ്രാരം നില്ലുന്നതും അതുവിരിക്കുകൊണ്ട് അതി സ്ത്രീ പല്ലുകൊണ്ട് എപ്പുംനിടയും അഴചമില്ലാത്ത മറി വുകളിൽ വിഷം കേവലം ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല.

ലോകത്തിൽ ഉള്ള അഴനക ജീവികളുടെയും നാശ യേതുവായിരാറിന്നിട്ടുള്ളതും മേലാൽ തീരാവുന്നതുമായ വിഷം എങ്ങിനെങ്ങളുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ അല്ലോ അറിയേണ്ടതാക്കുന്ന. സാധാരണ ഒരു വിശ്രദാസം ഉള്ളതു പോലെ വിഷം നീലനിറംല്ല. അതു നമ്മുടെ തുപ്പൻ പോലെയോ മരണ്ണാണുപോലെയോ തുരിക്കും. പ്രക്ഷീ വിഷം എററ മരിക്കുന്ന ജന്മഹാത്മകളുടെ ഒരു വക കരുപ്പുമായ ഉണ്ടാക്കിരിക്കാൻ പാടുള്ളതാകുന്ന. ഒരു സമയം ഈ മാറം കണ്ണിട്ടായിരിക്കാം ജനങ്ങൾ വിഷം നീലനിറമാണെന്നു വിസ്പാസിച്ചുപോങ്കുന്നതു്.

വിഷവിന്റെത്തെ പ്രതിരഹിക്കുന്ന യാതൊരു മരു സം ഇതുവരെ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതു വാസ്തു വമാകുന്ന. കടിച്ചിട്ടു് അധികനേരം കഴിയാതെയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ പോള്ളുക്കുന്ന മരങ്ങരകൊണ്ടു യുദ്ധിച്ചു് എന്ന ചരയുന്ന മരങ്ങരകൊണ്ടു അല്ലോ സുവാ കാഞ്ഞാൻ മതിയെക്കിലുോ താമസം നേരിട്ടുപോയാൽ ഒരു ഉയന്നംതെന്നു ഫലിക്കുന്നതല്ലെന്നു സവർത്തു മരന്നുലഭാരണങ്ങതാകുന്ന. കരബന്നാർ ഒരുവക വെള്ള മല്ലുകൊണ്ടു കടിച്ച മറിവിൽനിന്നു വിഷം വലിച്ചെടുത്തു കഴിയാണണ്ണെന്നു നടക്കുന്നതു് അവക്കു പിരിടിക്കു കൊടുപ്പാൻ ആളുകളിലുണ്ടാകുന്ന. വിഷം ഇരക്കുന്ന ചില പച്ചമരങ്ങനുകളുണ്ടാക്കുന്ന ചില വൈരാഗ്യികൾ

മോഴിക്കുന്നതു മുഖജനങ്ങളുടെയിടയിൽ താൻ‍ അരുക്ക് അലിമാനവും ശ്രദ്ധയ്ക്കും ഉണ്ടാവാനുള്ള ഒരു വിഭ്രാംബന്നു കയ്തി മാത്രമാക്കും. വിഷം മനുവാംകുകാണ്ടിരക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന വിചാരിക്കുന്നതും വിശ്വസന്നിയമായി ചേരുകുന്നില്ല. കടിച്ച സർപ്പത്തെ മനുവാംകുകാണ്ടി വിഷം തീണ്ടിച്ചവക്കുറ സമിച്ചം വയ്ക്കി, അവിടെത്തെനെ പിന്നെയും കടിപ്പിക്കുമെന്നും, അങ്ങിനെ കടിച്ചുത്ത് സവ്‌വിഷവും സർപ്പത്തിക്കുറ ശരിരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച സർപ്പം മരിച്ചുപോകുമെന്നും വിഷം തീണ്ടിയവക്കു ജീവിക്കുമെന്നും ചില കമകൾ, പരത്തുകേൾക്കാറുണ്ടക്കില്ലോ അവക്കിൽ സത്യമുണ്ടോ വാനിടയില്ലെന്നും എക്കുറ വിശ്വാസം. വിഷമെന്നതിൽ ചൊരുക്കു പകന്നാൽ വിഷവീത്യും കുറത്തുവരും, ഒരു സമശം ഫോറി ജീവിക്കാൻമതി എന്ന വേരും പിലർ പരിഗ്രാമിച്ച കണ്ണടത്തിയിരിക്കുന്നു. പ്രക്ഷൃതം പരിശോധനകൾ സാക്ഷാൽ വിഷംതട്ടിയതിക്കുറ ഒമ്മയെ തന്നെയൊന്നതിയിരിക്കുന്നതും എന്നുംശയിക്കുണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ആകുപ്പാടു വിചാരിച്ചുനോക്കിയാൽ സർപ്പങ്ങളുടെ വിഷത്തിനും ഒരു പ്രത്യേകം ഘട്ടം ഇരുവരും കണ്ണടിവന്നിട്ടില്ലെന്ന വണ്ണിച്ചുതന്നെ പരിശുദ്ധനാക്കുന്നു.

മരിരാശിയിൽ ഡോക്ടർ എലിയക്ട് സാജ്ജ് സർപ്പ വിഷം കൊണ്ടു പലേ പരിക്ഷകളും നടത്തിവന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം സർപ്പവിഷത്തെന്നും ചെറിയ കണ്ണാടിക്കു ശുകളിൽ ആക്കി ഓരോ ഡിഗ്രിയായി അളവുവെടുത്തു

കരങ്ങുകളുടെ ഭേദത്തിൽ കത്തിവെച്ച സൊക്കിയി തന്ന.

സർപ്പവിഷം വളരെ കരച്ചമാത്രമെ ഭേദത്തിൽ എററിക്കിളി എക്കിൽ, ഒരു മരംപുംഗംകെട്ട് വീണ പോകമെക്കിൽ, കുമേണ ആ വിഷഗ്രഹക്കിയിൽ നിന്നു വി ട്ടപോകവാൻ തക്കവല്ലോ ചെച്തന്നുമുള്ള വനായിത്തീരു ചന്ന് എലിയട്ട് സായ്പ്രിൻറു പരിശോധനകളിൽ നിന്നു പ്രത്രക്കമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു സർപ്പം കടി ത്രിട്ടിളി ചാലു ജനങ്ങളെ നാട്ടബെല്ലുമാർ ജീവിപ്പിക്കു നന്നു് കടിച്ചു മറിവിൽ വിഷം കേവലം എല്ലാത്തീ ട്രോ അല്ല ഭേദത്തിന് അപായകരമാകുംവല്ലോ അധി കരിച്ചു എല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആക്കിരിക്കും എന്ന നിസ്യൂംഡാം പറയാം. സർപ്പവിഷം ഇതു ഡിഗ്രി തന്റെ രത്തിൽ എററഡപോചാതു ശരീരം നഗ്നിക്കാതിരിക്കുയില്ല എന്നതിന്റെ കണക്കും മേലുന്നതു സായ്യു ശരിയായി കു ണ്ടപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. നന്നായു് ഒരു സർപ്പത്തിന്തെ കടി പറരിയാൽ ആ കടിയിൽ സാധാരണ ഒരു മരംപുംഗ കൊല്ലുവാൻ മതിയാണു വിഷങ്ങതക്കാരു പത്തിരട്ടി അധി കം വിഷം മറിവിൽ വീഴ്മാനിടയുണ്ടെന്നും ഇം സായ്യു് കണക്കെട്ടുത്തിട്ടുണ്ട്. കാഞ്ഞ്ഞത്തിന്റെ വാസ്തവം ഇങ്ങി നെ ഇരിക്കുകയും സർപ്പവിഷത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുതെങ്കു വലു ഒരു ഷയ്യവും വലുവക്കും അവിവുണ്ടാക്കിരിക്കും പാ ട്ടേണ്ടു. എന്നു നമ്മൾ വളരെ സംശയിപ്പുക്കുണ്ടിയിരി ക്കുന്നു.

രക്തത്തിൽ എത്തിക്കുമ്പെന്തൊരു വിഷം ധാതോയു തേദാതിപും പ്രാവിശ്വനില്ലെങ്കിലും രക്തത്തിനു വലു

തായ മാറ്റങ്ങൾ നേരിട്ട് പോകുന്നു. രക്തത്തിനു ചുക്കി
ചുവർന്നും കൊട്ടക്കുന്ന ജീവവായുവാമികളായിരിക്കുന്ന
അണംകളിൽ ഉള്ള ജീവവായു നശിച്ചു പോകുയും ശാശ്വ
ക്കു കുറച്ചുവർന്നങ്ങളായി നിശ്ചയജ്ഞങ്ങളായിത്തീരുക്കുയും
ചെയ്യുന്നു. തന്നിമിത്തം ചോരദ്ദേശാട്ടാ നിന്നുംപോകുക
യും ശത്രീരത്തിനും അപായാ വന്നുപാകുകയും ചെയ്യുന്നു.
ഇങ്ങിനെ വേഷത്തിന്റെ ബാധ ശരീരമെഴുക്കിലും വ്യാപി
ചുകഴിഞ്ഞതാൽ തന്നെ കടിച്ചു മുറിവിൽ കിടപുജ്ഞ വി
ഷത്തിന്റെ വിന്റുത്തിനും അണംപോലും കുറവു സിലിപ്പി
ക്കുന്നില്ല. ആ ഭാഗം നമ്മുടെ ചോരദ്ദേശാട്ട ചെന്നാൽ
സപ്പം കടിച്ചു ഫലം തന്നെ നമ്മുടെ സിലിക്കാതിരിക്കു
യില്ല. ഈ പരമാത്മ, മനസ്സിലാക്കാതെ വിലരെ
നാട്ടു രബവല്ലരും ഏവരും പ്രകാരത്തിൽ മിരട്ടുന്നതും
തുന്ന കേട്ടിട്ടണ്ടും. സപ്പം കടിച്ചു ഒബായാ കൈട്ട് എ
ക്കുംഗം മരിക്കാരാണ് ഒരുവനെ മയ്യുച്ചിയിലുജ്ഞ ഒരു ബാ
ലാബവല്ലന്റെ അടക്കാരാൽ എടുത്തുകൊണ്ട് പോകി. ഈ
ബാലാബവല്ലന്റെ മന്ത്രവാദവും മറ്റൊരു ശീലമുള്ളൂച്ച വന്നാണെന്നു
നു നടിച്ചുവരുന്ന ഒരു ഭരണിമാനിയായിരുന്നതുകൊണ്ട്,
പാലേവിയമായ മന്ത്രങ്ങളും ജപിച്ചു കാണിക്കുടെ കു
ണ്ണിൽ പൊടിയിട്ടിവാൻ തുടങ്ങി. ഈതൊന്നും പോരാ
ത്തിട്ടും ഒരു കീറി, കടിവായിൽ പിടിച്ചുവച്ചു. മുൻ
പാതയിലുകൊരും കടിവായിൽ കിടന്ന വിഷം എററു
കോഴി ചുത്തു. ഇങ്ങനെ രണ്ട് മുന്നു കോഴിക്കുള്ളും ആ
നിഷ്ടം രണ്ട് കൊന്നു. അപ്പോരും കുടിയ ഗന്ധമില്ലാ

അത് ചില നാട്കാർ ‘വൈശ്രൂഢ്’ രണ്ട് മുന്ന് കോഴിക്കളിടെ ശരീരത്തിൽ വിഷം ഇറക്കിട്ടു കൂടി ആ സാധു ജീവിച്ചില്ലപ്പോ. ഇതവർന്നർ കമ്മ്പോഷം-തന്നെയാണ്’ എന്നാണെപ്പറ്റെന്തു് അവിട്ടന്ന പിരിയുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടണ്ടു്. വിഷം എറിറിട്ട് എതായാലും ആ സാധു ബോ മരിച്ചു. അതു പോരാങ്ങിട്ട് വൈപ്പു വെരുതെ നിർദ്ദേശിക്കളായ രണ്ട് മുന്ന് കോഴിക്കളേയും, ഒരാൾ കഴിം ഉപകാരത്തിനെതാത്തവിധി കൊന്ന എന്നല്ലാതെ അരക്കുമം യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. ഇരുപത്തി കൂറ മാതിരി തന്നെയാണ് മിക്ക നാട്കബൈപ്പുക്കാരുടെ യും ഉള്ളമ്പുകളും എന്ന പരമ്യദേവാർ എന്നോട് വളരെ ജനങ്ങൾ മുഖിവാനിടയുണ്ടാകും. എത്തുചെരും! പർ മാത്മം എപ്പും ഫൈസ്റ്റുക്കിലും രീക്കാൽ പുരത്തുവരാതിരി ക്കുമോ?

സപ്പ്-വിഷം ശരീരത്തിൽ എറിഡുപോയാൽ ഒരു മനഃപ്രക്രിയ എന്നാണെ പിരിക്കുകയും ഉണ്ടായിക്കുകയും കുടെ ശരിയായി അറിവാൻ നാക്കു സാധിച്ചിട്ടാണു്. പണ്ട് ഡോക്ടർ ബെൽഡണ്ടു് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പണ്ഡിതൻ ഒരു സപ്പ്-തന്ത്രക്കാണ്ടു് എലിയെ കടിപ്പിക്കുകയും, എലിയെ കൂടുതലും ചുരുക്കുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കുകയും ചെയ്തു, കടിപ്പു മറി ഇരുപതുമം അല്ലെങ്കിലും നവാക്കാണ്ടു മാന്തി നോക്കിയപ്പോൾ, നവം മറിക്കുണ്ടും അല്ലെങ്കിലും തോലുകുടെ മറിഞ്ഞു പോയ തന്നെ നവത്തിന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന മാംസത്തിൽകുടെ ലേശമായി ഒരു വിഷം കുത്തത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുപോയി. ഇതൊന്നും

അറിയാതെക്കണ്ട സിളു് തന്റെ പരിശാധനയിൽ പയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ തലയിടെ താഴേണ്ടാഗത്തു പെട്ടുന്ന ഒരു അടി കിട്ടിയപോലെ തോന്തി കുമേണ ബോധം കൈക്കുപോകുയും ചെയ്തു. ഭാഗ്യവർഷാൽ തന്നി ക്ഷേരീ വിഷം വളരെ അസ്ഥം മാത്രമായിരിക്കുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. അതുകൊണ്ട് മേൽപ്പുകാരമെങ്കിലും പിംഗാങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ സ്റ്റ്രൂവിഷം രക്തത്തിൽ ചെ സ്റ്റ്രോഡയിട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകന്നു. ജോർജ്ജ് സ്റ്റീക്കയിലും സ്റ്റ്രൂവിഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എക്സേരം ഇതുപോലെ തന്നെങ്ങാണു് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു് അതിന്റെ തജ്ജിമയിൽക്കാണുന്ന “നെത്തേനുന്നുകന തത്തിട്ടു്” എന്ന പാദം കൊണ്ട് തെളിയുന്നതാകന്നു.

ങ്ങൾ ദിവസം അണ്ണലൂരിൽനിന്നു് ജീവന്ത്തു ഒരു ചെറിയ സ്റ്റ്രൂത്തെ എൻ്റെ സ്റ്റീഫിൽ കൂപ്പിയി ലാക്കി എനിക്കു് അയച്ചുതന്നു. കൂപ്പി വലുതായിരുന്നതു കൊണ്ട് എൻ്റെ വരും തൽക്കാലം ഉണ്ടായിരുന്ന Mitilated Spirit (റാക്കി പോലെയിരിക്കുന്ന ഒരുവക്കം കൂപ്പിയുടെ കാലേഖാഹരി മാത്രമേ നിരത്തുള്ളൂ. ഇം ഭാവകം കൂപ്പിയിൽ പകൻ ചുപ്പാൾ സ്റ്റ്രൂ തല ഉയര്ത്തിപ്പിടിച്ചു് അപകടം ഒഴിയുന്നതു കണ്ടു. വല്ല വിധത്തിലും ഇതിനെ കൊണ്ടുനോമനു വിചാരിച്ചു് തൊൻ കൂപ്പി പാലേ പ്രകാരണിലും തിരിച്ചു് ചർച്ചം അതിന്റെ തല ഭാവകത്തിൽ മുങ്ങവാൻ തക്കവെള്ളം പിടിച്ചു. അവസാനം ധാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലാതെ അപാദം പിടിപെട്ട എന്നു മനസ്സിലായ സ്റ്റ്രൂം കുലിച്ചു മണം വിരിച്ചു കൂപ്പിയിലും ഭാവകത്തിലും രേഖ

ഞ്ച പ്രാവഹ്യം കൊതരി. തങ്കൾക്ക് അനുവദമെല്ലാം സ്ഥാപിക്കാംപോലെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭാവകം കൂടുതൽ ഒഴിപോലെ കൂറ്റാൻ ചോയി. അതുകൊണ്ട് മെൽപ്പുറ തെ ഭാവകത്തിൽ സപ്പ്‌വിഷം എററുപോയാൽ അതു ഭാവകം കൂറ്റാൻപോകം എന്ന് ഒരു പരമാത്മം എന്നി ക്കു പ്രത്യുക്ഷമായി. എന്നാൽ ആ കൂടുതൽ ഭാവകത്തിൽ വിഷത്തിന്റെ വിശ്രം കിടപ്പുണ്ടാക്കുമോ എന്ന പരിശോധിക്കാവാൻ വാളു ജയ്യുവിന്റെയും രക്തത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാവകം ഒരുത്തുളി കടത്തിനോക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെസ്റ്റാൻ എന്നിക്കേ നായിക്കാന്തിനു മുമ്പുതന്നെ ആ ഭാവകം ഒപ്പായ്യുയതുകൊണ്ട് വളരെ ഇഷ്ടാംഗത്തിന് കൂടിയായിട്ടുണ്ട്. എതായാലും ഇന്നി രഖവസ്തു അന്തേ പ്രകാരത്തിൽ സ്ഥിലിച്ച എന്ന വജ്രകിൽ ആ പരിക്ഷേ കഴിക്കാവാൻ യാതൊരു ഉപേക്ഷയും വരുത്തുകയില്ലെന്ന പരകയല്ലാതെ ഇപ്പോൾ വേരെ നിഘ്നത്തിക്കെല്ലാം ഇല്ല.

ലോകത്തിൽ എത്ര മുൻങ്ങാളുള്ള സാധനങ്ങൾക്കും അതിന്റെ വിരോധയളംങ്ങൾക്കും ഉള്ള സാധനങ്ങൾക്കും കിടപ്പുണ്ടാക്കുമെന്ന വിശ്വാസം എന്നിക്കു കലശലാഖിട്ടുണ്ട്. ഇം ന്യായപ്രകാരം സപ്പ്‌വിഷത്തിനും വലുതും ഒരു പ്രത്യേജ്യയം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള വലിയ കാലുക്കൾക്കും ദന്താമതാക്കി കണ്ടുപിടിക്കുവേദ്ധിക്കുതു പരിശോധനകൾക്കുണ്ട്, യാദിപ്പിച്ചാണുഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പരിശോധനകൾക്കൊണ്ടും ശാത്രമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ സപ്പ്‌വിഷത്തിന്റെ നിമ്മം

പന്നാശരചെച്ചുണ്ട് തക്കവണ്ണം വല്ല മരങ്ങം നമ്മൾ അംഗിയാരായി വരണമെക്കിൽ, ആ വിഷംകൊണ്ട് വളരെ സുക്ഷ്മതയേടു പാലേ പരിക്ഷാക്രമം നാം നടത്തിവരേ എഡാക്കന്നു. ഇങ്ങനെ ഓരോ തത്തർ ഓരോ രൂലയിൽ നിന്നും നടത്തിവരുന്ന പരിക്ഷാക്രമങ്ങളിൽ എത്തെക്കിലും ഒരുവന്നു യാദുപ്പിയാ ഒരു പുതിയ അറിവു സാധിപ്പാൻ ക്ഷായി ആ വഴിയിൽക്കുടെ പ്രവേശിച്ചു പിന്നെയും വാഹനം പരിശയായനകൾ ചെയ്തുവരുത്തുന്ന വേദരു ഒരുവൻ അവസാനം ഒരു പ്രത്യേഴ്ശ്ശയും കണ്ടുപിടിപ്പാൻ സാധിച്ചു എന്ന വരുവാനം പാട്ടിളിക്കുക്കന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പ്രത്യേഴ്ശ്ശയും കണ്ടുപിടിപ്പാൻ തക്ക ഭാഗ്യം സിലിച്ചു ഒരുവൻ മലവനിയുടെ നിവാരണം കണ്ടുപിടിച്ചു പണ്ടിതനെന്നുണ്ടോ വസുരിയുടെ നിവാരണം കണ്ടുപിടിച്ചു പണ്ടിതനെന്നുണ്ടോ മഹത്തായ ഒരു ഉപകാരം ദിലാക്കു ദട്ടക്കം ചെയ്തു എന്ന വരാതിരിപ്പാണ് പാടിപ്പു. എല്ലാക്കാണ്ഡനായും ആ മഹാത്മാവാൻറെ ഒരു ഉള്ളമംകൊണ്ട് ഇരു ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിൽ തന്നെ എറെക്കുറച്ചാതെ പ്രതിവാദം അവബന്ധിനിരം ജനങ്ങളുടെ ജീവൻ കുഴിപ്പെട്ടുപാക്കാതാക്കന്നു.

72. ഭാരിപ്രും മന്ത്രതമാണ്.

ഭാരിപ്രുചിന്തശാഖാം ഭരിപ്രേണ്ടറ എററവും വല്ലതായ ബാധ. നാം ഭരിപ്രേണ്ടറാം ത്രിപ്രകാരമെ എല്ലാ ഫ്രോഴം ഇരിക്കേയുള്ള എന്നും ഉള്ള ദൂഷവിഹ്രാസം നമ്മുടെ ഏഴപ്പത്തിന്മാറ്റിയ പ്രധാനമായി തന്ത്രങ്ങളും നമ്മുടെ ഭാരിപ്രുത്തിൽത്തന്നെ എന്നും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേയും ചെയ്യുന്ന. “ഒരുത്തെന്നതുനെന്ന നിനച്ചിരിക്കുന്നാൽ വരുന്നതെല്ലാമവന്നുന്നതോന്നം.” ഭാരിപ്രുചിന്ത മനസ്സിൽ നിന്നു കളിയാതിരിക്കുന്നിട്ടേതും. ഭാരിപ്രുലക്ഷണങ്ങൾ അധികപ്പെടുകയും ഭാരിപ്രോവസ്ഥയും ശക്തി വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യുന്ന.

ഭാരിപ്രും എന്നതു പ്രകൃതിവിജ്ഞാനമായ രേഖാസ്ഥാഖാം. യാതൊരു മനസ്സുശ്രീഗരിരിക്ഷം പ്രകൃത്യാ ഇതു ഫോജിപ്പായിരിക്കുന്നില്ല. മനസ്സുനിൽകൂടി കടികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇംഗ്രേസ്കലറയും ഇതു വിപരിതമായിരിക്കുന്നു. മനസ്സും പാപ്പരാജ്യാ സമ്പദയത്തിനും ഭാരമാണും ഇരിക്കുന്നതിനും സ്രൂഷാവു കൈത്തിട്ടില്ല. ഒരുവൻ ഭരിപ്രു നായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നും ഇംഗ്രേസ്കലർ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിശ്വസിക്കുന്നതുകൂടി യാതൊരു വിലക്ഷണതയും സ്രൂഷിസ്ഥിതിയിൽ നാം കാണുന്നില്ല.

ഭാരിപ്രും പിന്നും എത്തിക്കുടിട്ടുള്ളതായി സദാ ചാഖവലപ്പെടുകയും യാതൊരു സപ്താതത്തിനും ഇല്ലെന്നും സവർഡാ ഭൂപ്രേണ്ടികയും ചെയ്യുന്ന യാതൊരുയത്തുനും ത

നാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം എറ്റവും ഭേദങ്ങായ വിധ തതിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിവുണ്ടാകയില്ല. മഹാഭരിദ നാക്ഷി, സപ്തഗ്രഹാരാധിരിക്ഷന്നതിനു മാർത്തമില്ല. അവക്ഷേ തങ്ങളുടെ ജീവിതക്രമശാഖ വ്യവസ്ഥപ്രട്ടിതന തിനോ സ്വാഭിപ്രായങ്ങൾ പുംപ്രേച്ചവിക്ഷന്നതിനോ തന്റെടം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്ഷന്നതിനോ കഴിയുന്നില്ല. ആത്മാഗ്രൂഹമായ ഗ്രഹത്തിൽ വസിക്ഷന്നതിനോ യോഗ്രമാകംവല്ലും ഉപജീവിക്ഷന്നതിനോ അവർ അപ്രാബ്ല നാരാക്കന്.

വേദാന്തികളും ക്രുട്ടം എരാതാശപ്പെട്ടതാഡം എക്കാദശനാൾ ദ്രോഹിച്ചിട്ടും, ഭാരിഡ്രും ഉഞ്ചക്കേം പ്ലബേഖ ധനിക്ഷന്നതും അല്പത്പരതപോഷിപ്പിക്ഷന്നതും മനസ്സില്ലെന്ന് വികാസത്തു ചുരുക്കിക്ഷന്നതും ആണ് കന്ന. അതു അപരിധാർത്ഥമായ ഒരു ഭംഗയുംതന്നെയാണ്. അതിൽ ആത്മാഗ്രൂഹം, സദനാഷ്വംഭവുചപ്പത്രംലക്ഷ്യണവും ടെക്കുമേം ഇല്ല. മനസ്സിലുള്ളിൽ ഉള്ള ഭിഷ്ടത്വാശ അതു ബലപ്രേച്ചത്തുകയും എക്കാദശരക്ഷമമായി പാക്കാനെത്തു കുടബാധംങ്ങൾ ഭിൽ അഃന്മാന്മേഘമില്ലായുമാണെങ്കിലും ജനിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

അതികർന്നമായ ഭാരിഡ്രും അനവേദിക്ഷന്നവക്ഷേ യമാത്മഭൂതങ്ങൾനാരാണാം. യമാത്മഭൂതികളായോ ഇരിക്ഷന്നതിനു സാധിക്ഷന്നതല്ല. അല്ലത്തും വലത്തും കൂടണ്ടിൽ ആജ്ഞിശ്ശും ഒരു ഗ്രൂപ്പാക്കാനും സംശയിക്കേണ്ട കാര്യം കാഞ്ഞും ഒരു കാഞ്ഞുകൊണ്ടു നിവർഖിക്കേണ്ട പരിപാലിൽ അക്കച്ചുട്ടിം നട്ടു തിരിയേണ്ടാം ആത്മാഭിമാനവും അന്തസ്സും വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്ഷന്നതെങ്ങെന്നെന്നുണ്ടോ?

ങ്ക തൃംവനവാട കുട്ടതിൽ വരാൻ ദെയ്തുമണം
കന്നതെങ്ങോനെ? യേശുന്നാഞ്ചെന്ന മവാറുന്നോക്കവാൻ ല
ജജ്തോന്നാതിരിക്കുന്നതെങ്ങോനെ? കുചുപലനേപ്പാലെ
പരിഗുല്ലാതമാക്കൊയുർപ്പം പില മഹാദരിദ്രുനാർ ഈ
തിന വിപരിതമായി ഉണ്ടായിരുന്നു കാമകിലുാ, അ
പ്രകാരമിഷ്ട വാട സബ്രീ ‘ലക്ഷ്മാനഷർക്കുടിയസം
യിൽ ലക്ഷ്മാമൊത്തതിലോന്നോ’ മാത്രമാണു്.

ഭാരിപ്പുദേവതയുടെ നത്തനം നാം എവിടേയും കാ
ണാം. ആളുകൾ അകാലവാല്പകുതെ പ്രാപിച്ചും ഇ
വാ വിളരിയും കവിക്കൂട്ടിയും കാണപ്പെട്ടുന്നു. കട്ടക
ളിൽ ശശ്രവപ്പാദമാകട്ട കെടുമാരപ്പുസന്നതയാക
ടെ കാണാനില്ല. ഭാരിപ്പും യവാനനങ്ങളെ മദ്ധ്യീകരിക്കു
ണ്ണന്തെ സ്ഥാപിക്കിയിലിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഭാരിപ്പും
എത്തന്നെന്നയായാലും ഒരു അനന്തരമാണ്. അതു് ഒരു
വല്ത്തപ്പശാപംതന്നെന്നയാണു്. അതിന്റെ ഗ്രനങ്ങൾ
വാഴ്ന്നവാടം സകടങ്ങളെ വിസംവിക്കുന്നില്ല. സകല
യുവജനങ്ങളും ഭാരിപ്പുതെ ഉച്ചപ്പെട്ടകയും അതിന്റെനി
സ്ഥിയാവന്നുമെയെ രേഖകൾക്കു ചെയ്യുക്കിൽ നന്നായി
യന്നു.

എന്നാൽ തുടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഭാരിപ്പും അവമാ
നകരുചിരിക്കുന്നില്ല. ഓരോബുകാഴ്ചോ വിപത്രുകൊ
ണ്ണു ഭാരിപ്പും അനബിശ്വാസിവരന്നവരെ നാം പഴി
ക്കുകയോ നിദിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അതു് തുടക്കാൻ
പാടില്ലാത്ത ഭാരിപ്പും ഘലമാണില്ലോ. അവന
വന്റെ സ്ഥിതിഞ്ചു നന്നാക്കാൻ എററാവും കുട്ടലായ
പ്രാഥനാ, ക്രാലിക്കും മംഗി ചെയ്യുംതു അപസന്നാരാണു്

ആക്ഷेपാർമ്മനാർ. തട്ടക്കാവുന്ന ഭാരിപ്പും നിങ്ങൾ മമാണ്ണന്തളി തിരു സംഗ്രഹമില്ല. അവിവേകപൂർവ്വമായ ജീവിതരീതിയാലും അവ്യവസ്ഥിതമായ അപൂർത്തിയാലും അലക്ഷ്യത്തോടുകൂടിച്ച നടപടിയാലും ക്ഷമിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത മട്ടിയാലും ആളുകൾ ഭാർତ്തപ്പും അന്നഭവിക്കുന്നതു് അകുമം തന്നെങ്ങാണോ. പ്രയത്നശരവിനാലും ആലോചനാഫോഷംകൊണ്ടും തട്ടക്കാവുന്ന കാരണങ്ങളാലും നേരിട്ടന ഭാരിപ്പും നിന്തീകരിക്കാവുന്നതല്ല. മനസ്സും പ്രാതിഷ്ഠാക്രമം തുറിക്കാവുന്നതായ ഭാരിപ്പും തെപ്പപ്പറിപ്പുല്ലാവക്ഷഭാജഞ്ചേനാഖതാണോ. ഇതു് അവനവർന്ന പ്രാണിക്കരവിംനുംപുലിക്കില്ലായും മന്ദയും പ്രത്രക്ഷേപ്പുട്ടത്രം നാതാണ്ണന്മാറുമല്ല മറ്റൊളിവർ നമ്മനിദിക്കുന്നതിനും നാം തന്നെനമ്മുടാട വില കരയ്ക്കുന്നതിനും കാരണമായുംതീരനും. ഇപ്പോൾ പരിപ്രേക്ഷാരാധികാരാധികാരാക്കാഷ്ടഭജ്ഞവിശ്വമതകൾ കൂടു് കാരണംഅതിൽനിന്നും വിട്ടുന്നിയാണ് മാർഗ്ഗമില്ല നീളുത്തെരിവിലുംനാകുന്നു. പരിപ്രേക്ഷാരാധികാരിപ്പുലിക്കുമാർഗ്ഗവും ഇരാഗ്രമാക്കിക്കുള്ളും നിത്യമായം ആണ്ണനും വിചാരിച്ചും, പരിപ്രേക്ഷാരാധികാരാ ആത്മവിശ്വപാസമില്ലാത്തവരും ഉഗ്രാഹമായം ആയി തന്നീരുന്നു.

ധനവാനാരിൽ പലതുംയും മദ്ദാത്സന്ത്തരാളേയും ലോദ്ധമാദാദികളേയും ആ ഒന്തനെ ഇന്ത അവസരത്തിൽ വിസ്തരിക്കാനില്ല. ഇവരുടെ അകുമവും നിർദ്ദിശയും എത്രതനെ വലുതായിരുന്നാലും അഞ്ചെനകം നില

നന്മാർ ഇവരുടെ ഹടയിൽത്തന്നെ ജീവിച്ച തങ്ങളുടെ
കാഴ്ചമിതിയെ ഭേദപ്പെട്ടതുനശ്വരണംതു വാസ്തവം
ആലോചിച്ചാൽ ബുലിപ്പുവും പ്രാ ത്രിക്കനു എല്ലാവും
കൂടാ തങ്ങളുടെ ഭാരിത്രേതെ മുരികരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതാണ്
ഞന്നു ഒഭാധപ്പെട്ടുന്നതാണെല്ലാ. നിങ്ങളുടെ ഏറ്റ
ശ്രദ്ധപ്പെട്ടിരുന്നു പ്രതിബന്ധമായി നിങ്ങൾ ദയപ്പെട്ടു
നാ അരേതെ അവസ്ഥകളെ ജീവിച്ചു് ആണ്ടുന്നോരും എത്ര
വളരെ ആളുകൾ ഉന്നതിയെ പ്രാപിക്കുന്നശ്വരനു നി
ങ്ങൾ സാവധാനത്തായാണുക്കി സുക്ഷിച്ചുനോക്കു. നി
ങ്ങളുടെ നില്മനാവസ്ഥയെയും ഇപ്രകാരം പരിഹരിക്കാം
വുന്നതാശ്വരനു നിങ്ങൾ വിശ്രദിക്കാത്തതെന്തെന്തു്?

எனவென் அதுமலிடபாஸ்திலூத்தவாயின்தீக் கேள்வி மரியாட செய்து விஜயங்களிக்கூடு அவர்கள் விடு பிரியான். ஜீவிதம் அறையார்கள் இந்தமாணிபீட்டுவிக் கூடனா. அலுபானிக்கான் அறையார்களை உத்தரவும் தோண்டில். ஒலூக்கான்துக்காலிலும் உள்ளத்திலூயும்யும் அதுவித்தபவும் அறையாலை வூயிக்கூடன். ஹபுகாரம் கார்க்காரம் அயிகமயிகம் அலுபானிதீன்று எதுவித்த காலிட்டுவிமோசனத்தின் அறையார்களும் அறையிவீக்கூடன்.

ଭରିଓକିମ୍ ତାଙ୍କରେ ସମୀପଶମାଯ ଯନ୍ତ୍ରାଙ୍କାରୀ
ରେଣ୍ଡିଗୁଲେ ଉଦ୍ଧବାତିଙ୍କ ନଟକିଙ୍କାତିଙ୍କ ଉଣ୍ଡିଗାତି
ଙ୍କ ନିଯୁ ଏତିକିଲ୍ଲାତତ୍ତ୍ଵକୋଣ୍ଠ ଅବଳ୍ ହିଁ ଦ୍ଵାରାମୁ
ତ୍ତ ବରାଯି ତୀର୍ମାନ ତାଙ୍କରେ କଷିଯୁତ୍ତ ତୁମୋହିଂ ସପତ
ଶ୍ରମାଙ୍କି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିକ୍ଷାନ୍ କୁ ମେଳ ଅଶ୍ରୁକରାଯିତାକୀ

ങന്ന ഭാരിപ്പുചിന്തക്കളേः വേർപ്പെട്ടതരാൻ ഇവർ യാതൊന്നം അത്രയാത്രമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. അരിള്ളുതയെ ഒഴിക്കാൻ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പകരം അതിനെ വഹിക്കാൻ ശീലിക്കുന്നിടത്തോളം ദോഷകരമായി മറ്റു ധാരക്കേന്നം തന്നെയില്ല. ഈ സമയത്തിലും മനസ്സുണ്ട് പ്രവൃത്തിശക്തിയെയും ഉത്സാഹംതെയും സ്നേഹിപ്പിച്ചു കൂട്ടുന്നു.

ഭാരിപ്പും, ഭാരിപ്പുചിന്തയോളം ദോഷകരമല്ല. നാം ഭർത്താഞ്ജന്നം ദലാൽ ഇപ്പുകാരമെ ഇരിക്കായുള്ള എന്നം വിഹപസിക്കുന്ന മൂലതയ്യരണ്ട് അഞ്ചു നേരും അതു പരക്കരമായിരുത്തു. മനസ്സിന്റെ ഈ അവസ്ഥ നാശപ്രദമാണ്. ധീരത്തേയാട്ടക്രമി ഭാരിപ്പുത്തിന്റെ മുവ തേതക്കു നോക്കി അതു ഭർഞ്ഞവുതെങ്കിൽ ജയിച്ചപ്പെട്ടുതെ അടഞ്ഞക്കില്ലെന്നും അതിലേക്കുവേണ്ടി ഉടൻ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുക. ഇതിനു വിചാരിതമായി ഭയ്യിനകരക്കുകൾ വഴിപ്പെട്ട മണ്ണാബെയ്യൽക്കും ഉപേക്ഷിച്ചു ഭീക്ഷപം ആവാലംബിക്കുന്നതായാൽ പ്രയത്നാനിലം നശിക്കുകയും ഉൻകുടംപ്പില്ലെന്നും നമ്മുടെ വിഭവിരികയും ചെയ്യും. ഭാരിപ്പുചിന്തയെ വ്യാപിപ്പിക്കുയോം ഭാരിപ്പുവായവിൽ ജീവിക്കുയോം ചെയ്യാൽ നിങ്ങളുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ച പ്രോക്ഷം.

യാചകൾന്റെ വിചാരങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ടേതും കാലം യാചകനായും ഭാരിപ്പുചിന്ത ഉപേക്ഷിക്കാതിട്ടേതാളം കാലംഭർത്തിപ്പനായും തോന്ത്രവിഭവ പൂർണ്ണിച്ചിട്ടുന്നതും ടേതും ക്ഷൗംവനായുംപ്പോലും തെ തീരകയില്ല.

നിങ്ങൾ ഭാരിപ്പേരുത്ത ഉച്ചപ്രടക്കയും, ഓതിന്നറ വിചാരം നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കയും വരല്ക്കുത്തിൽ കുഞ്ഞത്തുനബീങ്ങയല്ലാതെ നിവാഹമില്ലെന്ന നിങ്ങൾ വിലച്ചിക്കയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അപ്രകാരം തന്നെ സംഭവിക്കുന്നതിന് അധികം തുടങ്ങണ്ട്. എന്തൊരു ഇന്ത്യൻ ദിവ്യിചാരം നിങ്ങളുടെ ഡീരുത്തെ മനിപ്പിക്കയും ആത്മവിഗ്രഹാസ്ഥത യനിക്കയും ഭജ്ഞാലാവസ്ഥയെ ശമിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. തല്പരപദാത്മാദാരം അല്ലെന്നെതെ തന്മിക്കു ഫോജിക്കയില്ലല്ലോ. ഭാരിപ്പേരുവിനു ഒരിപ്പേരുപദാരത്തെ ത്വം. ഇന്ത്യ ലോകത്തിൽ മനസ്യൻ എന്തിനെ എക്കിലും ആക്കഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിലെ യൂജിൽ ആയുധം മനസ്സാണ്. മനസ്സ് ആലോചനാവന്ധവാ ചെയ്യുകയുണ്ട്. ഭൂവിന്തയിലും ഭാരിപ്പേരുവിന്തയിലും മനസ്സു മഴക്കിപ്പോക്കായ എത്ര തന്നെ അല്ലപ്പാറി ത്വാലും ദരിപ്പും ഗായല്ലാതെ ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എങ്കോട്ടുജും നിങ്ങൾ മുഖം തിരിക്കുന്നതോടോ അങ്ങോട്ടുജും നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു പോകാൻ സംധിക്കുന്നതല്ല. ഭാരിപ്പേരു തു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നയാർക്ക് സംബന്ധത്തിൽ എത്താൻ സാധിക്കുന്നതെന്നെന്ന്?

உத்திவை பாரிடுப் புதை ஜயிக்காவெக்கிழ் பூரமே
யுத்த பாரிடுப் புதை நீண்டு. மனஸ் ஸரிசெதை அர
ங்குப்பமாகவிலைக்காலத்தில். மனஸ் வெறுப்பாற்றுப் புதை களிக்க
நாற்காலி, நாற்காலி வெறுப்பாற்றும் குத்தின் புஷ்வரிக்கால
ஸாயிக்கையில். நாம் நிராகாரிக்க வந்திக்கணிடதேதா
லும் காலங் ஸுதையீடும் நமை குடுபிடிக்கையில். பாரி

പ്രതീ സദാ യുനി ചുകോണ്ടിരിക്കുന്ന ആർ റി
ക്കലും എറുപ്പത്ത് വാനാക്കകയില്ല.

സംശയം നാശകരമാണ്. ബൗദ്ധഗൃഹം ശാന്തവി
ക്കണമെങ്കിൽ സംശയങ്ങളെ മുടീകരിക്കണം. സംശയം
ധിരത്വം മനിക്കുകയും വിശ്വാസത്വം തടയുകയും
ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ആത്മവിശ്വാസം ഉണ്ടായിരി
ക്കുന്നു. തനിക്കു് ഒന്നും സാധ്യമല്ലോ വിശ്വസിക്കുന്ന
ആർ കാൽം സാധ്യക്കുന്നതുമുന്നേനു? ഭാഗ്യമുള്ള വരായി
രിക്കുന്നതുമുന്നേനു? എന്നിക്കു് “വാദം” എന്നും വിചാര
മാണു് അധികർ ആളുകളെ നശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഡാ
രാളുടപ്പെടിന്നും വാതകു തുറക്കുന്ന രഹസ്യതാങ്കാൻ
ആത്മവിശ്വാസമാണു്. കാൽം ദമാശമാണുന്നു് എ
ല്ലാഭ്യാസം പഴിചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആർ റിക്കലും വി
ജയിയാക്കകയില്ല. താഴുന്നമാത്രം നോക്കുകയും താഴു്
നമാത്രം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആർക്കു് എങ്കിലും
മേഘാട്ട പോകുന്നു സാധ്യക്കു് മേഘാട്ട നോക്കു
ന്നതിനും മുൻപോട്ടു കാണുന്നതിനും ആശം ചെബും ന
മെ സകലിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മനസ്സുനെ ഓരിപ്പുത്തിലോ
ചുട്ടവാവസ്ഥയിലോ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാണ് മെബും വി
ജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈപ്പോൾ ലെള്കികാരാസ്ത്രിയ പ്രമാണമുള്ള ഒ
രു സ്ഥാനം വധിചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അംഗാംമാന്നന്മ
ത്മനായ ഒരു ചെരുപ്പുകാരൻ ഒട്ടയിക്കും കാലം താൻ
വലിയ ദരിദ്രനായിരുന്നു എന്നും, ആ അവസ്ഥയിൽ ജീ
വിതം കഴിച്ച ശുഭന്നതു വലിയ പോരായുമയാണുന്നും

ഭാരിദ്രം ഒരു മണംവൃഥാധികാരിയാൽ അതിനെ പറി മഹിക്കാൻ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചു തടങ്ങണമെന്നും അ യാർഡ് നിയുഖിച്ചതു മുതൽക്കാഴ്ച തന്നീക്കു ഉയർത്തു ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയതു" എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭാരിദ്രം വിന്തെ അശ്വാർഡ് മനഃചൂർഖം തള്ളിയും വച്ചു സമുല്ലി ദേശം ക്ഷേഗ്രപ്രഘ്രതയും സദാ സുരിക്കാൻ തുടങ്ങി. തോക്കവി എന്നുള്ള ദേശം മനസ്സിൽ കടന്നുടക്കുന്നതിന് ആശാർഡ് സമ്മതിച്ചില്ല. ജയംതപ്പറ്ററി എല്ലാങ്ങും സ്ഥിരമായി ആശ്വാചിച്ചു. ഈ വിധമായ മാറ്റം മനസ്സിൽക്കണ്ണായുടെതാടക്കുടി ആശാളുടെ ലോകഗതി യും നാർക്കുന്നാർ - വർഖമാനാവസ്ഥയെ പ്രാപാച്ചവ നും. അല്ലാലുമാണി സന്ധാരിക്കുന്നതിലേക്കുവേണ്ടി ആശാർഡ് പല കാൺക്കാളിലും പിത്രക്ക് കാണിക്കുകയും ചെലവു ചുരുക്കുകയും ചെയ്തു. ആധാരവിഷയത്തിൽ പോലും ആശാർഡ് കുറിയുന്നതു ചെലവു ചുരുക്കി. ഏ രാവും സാധാരണമായ ക്ഷേണപദാർത്ഥങ്ങൾ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളൂ എന്നും ആശാർഡ് തീർച്ചയാക്കി.

അധികമുറം പോകാനുള്ള ദ്രോംപോലും കാൽന ടയല്ലാതെ ആശാർഡ് യാത്ര ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. മരുരാ ഓ വിധത്തിലും നിറ്റുത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ ആശാർഡ് വാഹനംശാന്തത്തിന് ഒരുപെട്ടുമായിരുന്നുനോള്ളു. പുതിയ മനസ്സിൽ വന്നുത്തേടുക്കുടി പഴയ നടപടികളെല്ലാം ആശാർഡ് ചുവഴ്ക്കാടെ ഭേദമുപ്പെട്ടതി. തന്നേക്കാർ ഉയർന്നസ്ഥിതിചിലുള്ളൂ വരേംഡാ കാൽവിവരം ഉള്ളവരോ ഫുമാത്രമുണ്ടുമെന്നും മുതൽക്കാഞ്ചിത്തുടങ്ങിയെങ്കാണ്ണിയോ

ഈ. ഈ വിഷയത്തിൽ കഴിയുന്നതുപണം ചെലവാക്കുന്ന തിന് ആധാരം അക്കാലം തജ്ജാരായിരുന്നു. പിന്നുകൾ മഹാവം കൊണ്ടല്ലെങ്കാം യുദ്ധാർഥിക്കാവുന്നത്. ലുഖ്മുനാർ ചിലജ്ഞാർ ഡന്നിക്കുമാരായി കാണ്ടെപ്പുടനുണ്ടകിലും അവരുടെ സ്വത്തു് എന്നേപ്പാത്രം നാം അറിയാതെ നശിച്ച പോകമെന്നും കൂടി നാം ദാമ്പിക്കേണ്ടഭാണ്ഡ്. പണ്ടം സുഖമിരുമാണി വല്ലിക്കണ്ണമെക്കിൽ വിശാചരിത്രപദ്മം ഒരഭാത്രം ശില്പിയായിരിക്കുന്നു. ആശയങ്ങളും ഉസാധനങ്ങളും ആനന്ദങ്ങളും കൂടിയ മനസ്സും മാത്രമേ വിജയം അനുഭവിക്കുന്നുള്ളൂ. സദ്ബിചാരം ജയത്തേയും ദ്രവിചാരം തോൽവിജയയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. സംശയവും അബൈയത്തും തോൽവിക്കു കുറഞ്ഞുകൂടുന്നു. ദാരി ദ്രോതിൽനിന്ന് ശ്രീക്കണ്ണമെക്കിൽ ആത്മവിശ്വാസവും ഉസാധവും ആഴ്ചലാചനയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. പ്രതിശ ഉണ്ടാക്കണമെക്കിൽ ത്രപം ആളും മനസ്സിൽ ഉറയ്ക്കുന്ന ഫലം. പുതിയലോകം കണ്ണിട്ടുവേണ്ടും അതിൽ പാർപ്പി തുടങ്ങുക.

പെരുക്കിക്കാവസ്ഥയിൽ തുലോം താൻ അവസ്ഥ യിൽ വര്ത്തിക്കയും ഉന്നതിക്കുള്ള സകല വഴികളും അട തൃപ്പോചി എന്ന വിശ്രദിക്കയും ഇനി ഭാഗ്യമണ്ഡാവു കു അസാല്പമാണുന്നു ഒരെപ്പുടക്കും ചെയ്യുന്ന ആളു കൾ തങ്ങളുടെ ഇതു വക മുഖാലോചനകളെ ഭേദപ്പെട്ട തനിയാലും ഇം ഫലം വലുവിയായിരിലും ഗ്രഹിച്ചുവെ കിൽ അവർ എത്രമാത്രം ഭാഗ്യവാന്മാരായിരിയുമാ യിരുന്നു.

മനസ്സിന്റെ സ്ഥിതി ഭേദഭേദത്തിയതോടുകൂടി അതേവരെയും ഉണ്ടായിരുന്ന അർജ്ജാവസ്ഥ മുഴവൻ മാറി സൗഖ്യാഗ്രഹം അനുഭവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ ഒരു കുട്ടിബാ തെപ്പററി ഒരാൾ ഇങ്ങനെ ചരണ്ടിരിക്കുന്നു. തങ്കു ഭിട്ടു അവസ്ഥ അധികാരിയായിൽ തന്നെയെന്നും ഒരു തൃത്തിനു മറ്റൊരു വക്ഷ് മാത്രമേ വിധിയുള്ള എന്നും വി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നീടെത്താളും ഇന്ത കുട്ടിബാക്കാർ താഴ്ന്ന നിലയിൽ ജീവിതം കഴിച്ചുവന്നു. തങ്കു ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുവാൻ വിധിക്കുപ്പുവരാണും വീഴ്ദം വ സൂക്ഷ്മാളം നശിച്ച ധാരെനാനമില്ലാതെ അലയാനാണ് തങ്കു ദൈവം സ്വജ്ഞിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ഇവർ വിശ്വസി ആണ്. എല്ലാ കാർഷികാളം ഇവക്ഷ് വിപരീതമായിരുന്നു. വീട്ടിൽ മുചിത്രപരമാക്കട്ട സന്ദേശമാക്കട്ട പ്രകാശമാ ക്കട്ട ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എവിടെ നോക്കിയാലും ആ ശാംഗം ആണും കാണപ്പെട്ടിരുന്നതു്. അങ്ങനെയിരി ക്കെ ഒരു ദിവസം ഗ്രഹനായിക്കാശായ അഥവാ ഏതൊരു പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ ദാരിദ്ര്യം ഒരു മ നോവ്യാധികാരിയാണും കാണുകയും തന്റെപ്പണംമുതൽ ആ സ്ത്രീ തന്റെ വിവാഹങ്ങളെ ഭേദഭേദത്തിനും ചെ തു്. അഡൈയൽത്തേയും ഇപ്പോൾംഗതേയും തോൽവി യേയും പോഷിപ്പിക്കുന്ന ആലോചനകൾക്കും പകരം ഇ വയസ്സും വിപരീതവിചാരങ്ങൾക്കാണ്ടു മനസ്സിനെ പോ ഷിപ്പിക്കുന്നതിനു് ആ സ്ത്രീരണംനിയുകയിച്ചു്. ജീവിതം സുവകരമാണും ഉസാമുച്ചുവും ജീവിക്കുന്നതു സുസാ ല്ലും; എന്നും അവർ ഗ്രഹിച്ചു്. നായികയുടെ ഉസാ

മഹസ്യാവം വേഗത്തിൽ തെന്നാവിലും കട്ടികളിലും സം
ക്രമിക്കായാൽ വീട് മഴവൻ ക്ഷണിക്കാലത്തിൽ പ്രസന്നമാ
യിത്തിന്റെ. ഭാവവിചാരത്തിൽ പകരം സുവിചാരം
എല്ലാവരുടെയും എല്ലാവരുടെയും കട്ടിക്കാണ്ട്. തെന്നാവ്
തന്റെ ശീലം പോതെ ദേഹപ്രച്ഛന്തി. അതുവരെ മുത്തി
മീനനായും സമചനിയുയമില്ലാതെയും നടന്നിരന്ന
ആധാരം ക്രമേണ കണികക്കാരരം വേഷസ്പർശതയുള്ള
വസം ആയിത്തീറിന്നു.

ആധാരം ഉസ്യാധികരിതനായി എല്ലാങ്ങളും ഇ
ദേഹാട്ടക്കിടക്കുന്ന നോക്കാൻ തുടക്കപ്പി. കട്ടികൾ മാതാ
പിതാക്കന്മാരെ അനുകരിച്ചു. വീട്ടിന്റെ അകവും ചുറ
വും വൃത്തിചാക്കപ്പെട്ടു. കട്ടംജ്വാംഗങ്ങൾ ഭാതിപ്രേരി
ക്കുന്നും തോന്തവിയുടെയും ചിത്രങ്ങൾ പഠിക്കാതെ
യായി.

ഇതുയും ഒക്കെ ആധാരത്തോടുകൂടി ബൈജാന്ധവും വ
ന്നാഡുന്നു. മനസ്സിലുണ്ടായ സ്ഥിതിഭേദം അനുസ്ഥിതിയിൽ മന
സ്ഥിതി ആശങ്കയും ബെയ്തുതെയും കുതുന്നിജ്ഞയും വ
ല്ലിപ്പിച്ചു. രണ്ടുനൂനവഷ്ഠം ഇം പുതിയ നിലയിൽ
കഴിച്ചപ്പോഴുക്കി പഴയവീടു് ആക്കപ്പാടു ദേഹപ്പെട്ടു്.
അവർ ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ചു്.

ഓരോജ്വത്തിൽ അവരവരുടെ ഇട്ടുയുള്ള് അന്തരുപ
മായി പ്രവർത്തിക്കണം. വിജയം ലഭിക്കണമെന്ന നി
ഞ്ചും ആഗ്രഹിക്കണവെങ്കിൽ ആ വേഷം നിങ്ങൾ ഒ
ണ്ണമായും ധീരത്തോടുകൂടിയും അഭിനവിക്കണാം. സമ്പ
നന്മക്കണമെന്ന് ഇട്ടുയുള്ള ആഫർ സപ്രതിനെത്തന്നെ

വിചാരിക്കയും അനഭവപ്പെട്ടതാൻ ശ്രമിക്കുകയും വേണം. വിശ്വാസത്താട്ടം ഉറപ്പുടംകുടിയ ഭാവനയാണ് വേണ്ടതു്. ധനഃജ്ഞനവിഷയത്തിൽ ഉള്ളക്കത്തനായ ഒരു ചുമ്പിന്റെ നടന്നപ്രധാനമായ ഒരു നാടകാലിനയും തിൽ ആ വേഷം ചെയ്യുന്ന ആർഹ കീറിപ്പിൽത്തെ വസ്തു അദി ധരിച്ച കുനിപ്പിച്ച രംഗത്തുവന്നാൽ സഭാവാസികൾക്ക് എത്ര രസമാനംണൊരുക്കുക? അവർ അഖാജീ നോക്കി പരിഹസിക്കുകയോല്ലാതെ ചെയ്യുമോ?

ധനവാനായി തീരംമെന്നു താഴ്പത്തുപ്പെട്ടനും ഒരു ചെരുപ്പുകാരൻാണ് ദാരിദ്ര്യത്തപ്പറി എല്ലാങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടന്നും താൻ നിംബാന്തരുവാനാണെന്നും ഒരു പ്രാവഡോട്ടം വിളിച്ചറിക്കുകയും പണമുണ്ടാക്കുന്നതിനും ഒരു തന്ത്രം തന്മകില്ലെനും എല്ലാങ്ങളും താൻ ദരിദ്രനായിരുത്തുന്ന ജീവിക്കുകയേ ഉള്ള എന്ന വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാൽ ആയാൾ സംബന്ധനായി തീരിക്കുമെന്നു നിംബം അദിക്കുക. ദോന്നുണ്ടാണോ? എത്രതാങ്കാര്യം സാധിക്കാനായി പ്രാത്യോപ്ത്വം അതിനെന്നപ്പറി നാളികളും യഥാർത്ഥവോധവും വിശ്വാസവും അനുസരിച്ചുമാറുമെ അതിന്റെ ഫലം വന്നകുടക്കയുള്ളൂ. ഏതെങ്കിലും വാനായി തീരിക്കുന്നതിനും താഴ്പത്തുപ്പെട്ടനും ആർഹ താൻ ജയവും സുവിഡം അനഭവിക്കുന്നതിനും ജനങ്കൊണ്ടുതന്നും അക്കമനാണും തന്റെ ഉള്ളിൽ വാഴുന്ന ക്ഷേമവകലയെ ഏഴ്മായി പിന്തുടർന്നാൽ ആ ദിവ്യശക്തി തന്റെ മനോസ്ഥാനത്തെ നിഃശയമായി സാധിപ്പിക്കുമെന്നും ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കണം.

ഒ. ശ്രൂരചന്ദ്രത്തി.

വിലങ്ങെട വാചകമെഴുത്തിന്റെ രീതി നല്കുന്നതായി തിക്കൻവെന്നും വേറെ ചിഹ്നം എഴുതുന്ന രീതി അതുത നെ നല്കുന്നതിനിൽക്കുന്നില്ലെന്നും നാം പറയാറണ്ട്. ഏ നാൽ എത്താണ് നല്കുന്നതി—നല്കു ഗ്രൂപ്പിതിയെട ലക്ഷ്യ സമൈന്താക്കുന്ന—എന്നുള്ള വോല്പത്തിനു ശരിയായാണു മാധ്യമം പറയുവാൻ ആക്ഷം അതുവെന്നതിൽ കൃതി യുന്നതല്ല. ഫലാക്കത്തിൽ ഒച്ചിയുള്ള ക്രഷ്ണപദാത്മ അദി അനവധിയുണ്ടെങ്കിലും ഒരുവനു ഒച്ചിയുള്ള മരീറായവനു ഒച്ചാകർമ്മായിരിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെ ഓരോയുത്തും ഒച്ചി ഓരോ പദാത്മത്തെ വിഷ യീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇന്ന പദാത്മമാണു ഒച്ചി യുള്ളത് എന്ന സർസമ്മതമായിട്ട് നന്നിനെ എടുത്തു പറയുവാൻ കൃതിയുന്നതല്ല. ഗ്രൂപ്പേഴുത്തിലുള്ള രീതി ഒരു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒച്ചിഭേദവും ഇപ്രകാരം തന്നെ യാക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒച്ചിഭേദത്തിനുള്ള കാരണം അല്പാത്മശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ചില സംഘാതനപ്ര അഴിക്കെട അഞ്ചുനുകൊണ്ടു മാത്രം നമ്മൾ വെളിച്ചേടുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ആല്പാത്മനെന്നതുവക്ക തത്പര്യം പൂരി ധരിക്കാനുസാധിക്കുക.

മനസ്സുങ്ഗെട പല സപാനവങ്ങളും പരിശോധി ആരിയുന്നതിനും നാം ശ്രദ്ധം ചെയ്യുന്നവെങ്കിൽ വാചക മെഴുത്തിൽ പല രീതിയും വരാതിരിപ്പുണ്ട് നിവൃത്തി യില്ല എന്ന നമ്മക്കുന്നവെള്ളുന്നതാണ്. ചില ഉദാ

ഹരണങ്ങളെക്കാണ്ട് ഈ സംഗതിയെ വിശദമാക്കാം. ചില മനസ്സുകൾ സ്പാദവന മിത്രാഷികളായിരിക്കണ. എക്കിലും അവർ പറയുന്നതെല്ലാം സാരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെയുള്ള വക്ഷ് ഓരോ വിശദങ്ങൾ കൂടുതൽ കാഞ്ചകാരണസംബന്ധത്താട്ടുടക്കി ഇക്കിയുക്കതു മായും പ്രതിതാ ലേശാ വിടാതെയും ആരംഭിച്ച യട്ടാ നും അവസാനിക്കുന്ന വിധമായും പ്രതിപാദിക്കുന്നതു യിരിക്കണം അധികം ഇള്ളം. അതിനെ അനുസരിച്ച് അവൻ വാചകമെഴുതുന്നോടും ഓരോ വാചകത്തിലുള്ള പദങ്ങളെ ഒല്ലാം നല്ലവല്ലോ പരിശോധിച്ച് അതായും എടുക്കുന്നതിൽ അത്മത്തിനു കരഞ്ഞിലും സംശയം വരുത്തവിധിത്തിൽ തക്കതായ പദങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കുകയും അനാവശ്യപദങ്ങളെ വജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വാചകമെഴുത്തിൽ അവർ കരെ പിത്രക്കച്ചവിക്കുന്ന സ്പാദവക്കാരാക്കുന്നു. കരംബു വാചകങ്ങളെക്കാണ്ട് അധികം കാഞ്ചപ്പു പറഞ്ഞാമെന്നാണ് അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. പ്രധാന ലോകത്തിലുള്ള ആന്റരരാധ തത്പദങ്ങളും കാണുന്നവർ അങ്ങിനെയുള്ള വരായിരിക്കണ. പിന്നീ, സ്പാദവജ്ഞാത്തരനു കരെ അധികരണ സംസാരിക്കുന്നവരാണി കൂടുന്ന ഒരു കുടുംബം. ലേഡക്കത്തിൽ ചുരുക്കുന്ന കാണുന്ന ഓരോ കാഞ്ചങ്ങളെ വള്ളിക്കുവാൻ അവക്ഷ സാധാരണാവിട്ടു നല്ല സാമത്മ്യമുണ്ടാകും. അവരിൽ ചില ഒരു സംഭാഷണത്തെന്ന വളരെ ഫലിതഃത്താട്ടുടക്കിയുമായിരിക്കണ. മരീറാജവനെ ‘കലാശ’ കുടുമ്പത്തായിട്ടുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ അവരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ ചിലപ്പോൾ

പുർണ്ണപ്രചാരങ്ങിലും അവന്ന സുവക്ഷേച്ഛ തോന്നാത്തക്ക വള്ളാ കത്തായിട്ടുള്ള വാക്കേകൾ യാതൊന്നും അതിൽ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അതിനാൽ അവയമായിട്ടുള്ള സംഭാ ഷണം വളരെ സൈക്കറമായിരിക്കുന്നതാണ്. നാലുഭാഗത്തിനിൽക്കുടി ‘വെടി’ പറയുന്ന സമയത്തു് അധികം സാസാരിക്കുക അങ്ങിനെയുള്ള വരായിരിക്കും; ബാക്കിയുള്ളവർ മിക്ക സംഗതികളിലും കേവലം മന്ത്രാക്ഷാക്ഷാരാ തിരിക്കുക ചെയ്യുള്ളൂ; അവയടെ വാക്കു് അതുവഹ്നുമായിരിക്കുന്ന താണ്. എന്നാൽ ‘വെടി’ അവസാനിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവർ എന്തെല്ലാമാണു പറഞ്ഞതു് എന്നു് ഓമ്മവ ചുനോക്കുന്നതായാൽ വിലപിടിച്ചു അംഗം അതിൽ വളരെ കുറച്ചമാത്രമേ ഉള്ളവെന്നാറിയുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള വരുടെ വാചകമെഴുത്തു് പ്രായണം അവയടെ സംഭാഷണത്തെ അനുസരിച്ചു തന്നെയിരിക്കുന്നു. ഈ കുട്ടിലുള്ള എഴുത്തുകാർ ആളുംപറഞ്ഞ വകക്കാരെപ്പൂശാലെ വാചകത്തിൽ ടെക്കംതന്നെ പിറ്റീക്കപിടിക്കുന്നവല്ല. അവരെപ്പൂശാലെ ഓരോ പദത്തെയും ഭ്രമക്കണംടിയിൽ കുടി നോക്കി പരിശോധിക്കുകയോ തുച്ചാ സ്ഥിട്ട് പണ്ണുന്നുണ്ടും പിടിക്കുകയോ വെള്ളകയില്ല. മൊത്തമായിട്ടുള്ള കയ്യുകണക്കുതന്നെയാണ് അവയടെ പദപ്രഥയാശങ്ങൾക്കുള്ള പ്രമാണം. നാമക്കാരംകും കുടിക്കരംകും വിശേഷണങ്ങളെ കൊടുക്കുണ്ടു് കൊഞ്ചത്തിലും അവർ അംഗീക്കാരം ലുഖ്യു കാണിക്കുകയില്ല. ‘അധികാസ്യാധികം ഫലം’ എന്ന നൃായപ്രകാരം ദന്താരം ദന്താരം അധികം കിടന്നോടു ഏതേന്നു അവർ പിശാരി

சிகிய ஒடு ஹஸி கெ ஓராவியத்தில்தூ மறஷ்டு
கொவதை மன்னு குத்தி எாக்காதாயால் அதாகின்
நாடுபாக்கிடு ஓரோ வாவகரீதியில் உள்ளவுதை
காக்கிறில் ஏன் ஸ்ரீமாணிக்காளாவுங்காள்.

ஹதோந்துக்குடி வேரான ஸஂநதி அரியெட்டா
யிட்டுள்ளது; அது விழுவிக்கவான் பாடத்தூதல். விஷய
ஷாத்தை ஸ்பாவதை அங்காரிசூத் வாங்கரீதியை
நேரேபூத்துதெட்டாயிடுவதை. ஃரீவிஷயஷாதை
பூரி ஏழத்து ஒன்று ஓரோ பாதேந்தூத் திருக்கள்ளாடி
யின்குடி எாக்கி பறிஶோயிக்கூக்குய் துலாஸீலிடு
துக்கூக்குய் மரத் தாந்துவஞ்சமாயி வெக்கின். அதை
த்தின் ஸஂஶய வராதேயூத் துதுதாவிடு அப்புதுத
த்திலேசு சாடாதேயூத் ஹரிப்பான்வள்ளி பாக்காதூயூத்
வாக்ராண்தூயூத் புரோகிக்காந்தித் தாலுபையூத் துந்து
காளிக்கவான் பாடத்தூதல். ஏனால் உஸவாலிக்காலை
வள்ளிக்கூக்கூயா அபெலுக்கிண் கை நாரதை வள்ளிக்கூக
கூயா அபெலுக்கிண் கை வால் கை நாரை தெய்பூரி
விழுவிக்கூக்கூயா செறு நூத்துக்காலை முந்புஷ்டாவி
ஷு ரள்ளமதை வாவகரீதியை புரோகிதூாலாயிரி
க்கும் ஜங்கால் அயிகும் அவிக்கக். ஹஸி கெ ஏப்பா
பிக்கிலாத் அரித்து புரோகிக்கேட்டாக்கின்.

ஏனால் அதியாயி கேஷுலித்திரிக்கூன மங்கா
பிசித்தருத்திக்காலை புகாஶித்துப்பிக்காளையை உட்டு
நேரதாந்துக்கிண்டு வாக்கோ ஏழத்தோ முந்பாலை ராடு
திதிக்கூலிண்ணின் வாலுமே நேரேபூத்திர்க்கூன்தாள். ஹ
திதென நலுவள்ளும் மனஸிலாக்காந்தின் நாந்து அல்லா

അമ്പാനുത്തപ്പങ്ങളുടെനേരം ആരുചിക്കണം. സപ്റ്റ വർഷാർത്ഥനേരം തത്പാലാചന, സുക്ഷ്മഗ്രഹണം എന്നിവക ബുദ്ധിപൂർത്തികളും മഹാശി ചിത്തവുത്തികളും അന്നോന്നും വേർത്തിരിത്തു ദിനങ്ങളായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ബുദ്ധിയട യമ്മങ്ങൾക്കുകൾക്കും വന്നിരിക്കുന്ന സമഖ്യയും രാഗഭ്രഹിതരുമാംസയും ചിത്തവുത്തികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന വേഗങ്ങൾ അതു പ്രകാശിക്കുന്നതല്ല. മറിച്ചു രാഗാലികൾക്കുകൾക്കും വരുമ്പോൾ ബുദ്ധിയമ്മങ്ങൾ മങ്ഗിച്ചേടുകുന്നു. കാമഞ്ചക്രായാ പിവികാരങ്ങളുക്കൊണ്ടു് ഒരുവൻറെ ചിത്തത്തിനും അസ്പാസ്യം നംബവിക്കുമ്പോൾ അവനും കാഞ്ഞകാഞ്ഞങ്ങളും തിരിച്ചുവിന്നു, കാഞ്ഞകാരണസംഭവത്തെ ചിന്തിച്ചു യുക്തിയുക്തമായിട്ടുലാഛിച്ചേടുന്നതു ശക്തിയില്ലാതാവുന്നു; എന്നാൽ, അതിനെ വിപാശിതമായിട്ടു്, വിശ്വക ശത്രാട്ടക്രമി ആരുലാചനചെയ്യുന്ന നമ്മത്തു് രാഗാലികൾക്കിം ശക്തി കുറയുന്നു. ശ്രദ്ധ രണ്ടിലും എല്ലാപേരും അന്നവേണില്ലങ്ങളായ സംഗതികളുംകുന്നു. അന്തിക്കരണം തിരികെറ്റു അതാവവാധ്യാദേശങ്ങളും അന്നവാരിച്ചു് ഒരുവൻറെ വാക്കിരംപ്രകാരഭേദം വന്നപോകുന്നു. ചിത്തം മേജാലിച്ചു സമയയ്ക്കു പറയുന്ന ഒരുവൻറെ വാക്കുകൾ ന്യായരഹിതമായും യുക്തിയീനമായും ഭീർല്ലാലോചനയോട്ടക്രമിച്ചല്ലാതെയും ചൂർപ്പരസംബന്ധംകൂടാതെയും ഇരിക്കുന്നതാണു്. ചിത്തം സപ്രാഥമായിരിക്കുന്ന സമയത്തു് മാത്രമേ ഒരുവനും ഒരു വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി യുക്തിയോട്ടക്രമിച്ചിരിക്കുന്നതാണു് സാമ്പാരിച്ചുകും കഴിയുക

ଶୁଣ୍ଡ. ଅପ୍ରକାରଂ ତଥା ଚିତ୍ତତତ୍ତ୍ଵିଳୀର ଅପସମାନେତି
ତତ୍ତ୍ଵ ଅନନ୍ତମୁଖୀ ଅଛି ଏଇବେଳୀର ଏହିତତିଳୀର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରଦ୍ଵ୍ୱାନତାଙ୍କରୀରେ ଆତିଯାଯ ଉଚ୍ଚାରଣ ନିମିତ୍ତମଙ୍କାଳୀନ ଚି
ତ୍ତତତ୍ତ୍ଵିଳୀର ଅପସମାନ୍ୟ ଗେତୁ ପ୍ରକାଶିପ୍ରିକେଳାମେନ
ଉଦେଶ୍ୟ ଉତ୍ତାର୍କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁଡ଼ି ଏହିତାର ଲିତି ସାପସମଚିତ୍ତତତ୍ତ୍ଵ
ପ୍ରକାଶିପ୍ରିକେଳାମେନିରୁତ୍ତ ଏହିତତିଳୀର ଲିତିକିଳିଙ୍କି
ଗା ବାହର ବ୍ୟାପାରପ୍ରକରିଳିକେଳାମେନ ଦୂରପରାଞ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ
କୋଣଟି ସ୍ମୃତିମାକଣାଳୀଙ୍କିରୁତ୍ତ. ଚିତ୍ତସମାଧୀନତିଳୀଙ୍କି ଆ
ସାପସମଚିତ୍ତତତ୍ତ୍ଵିଳୀର ତମିତ ଏହିତରେତାହୁଠି ଆନନ୍ଦରୁଦ୍ଧ
କୋଣାରାଗୁଣ ଆନନ୍ଦର ଆତାତତବସମବ୍ୟ ପ୍ରକାଶିପ୍ରି
କେଳାମେନା ଶିର୍ତ୍ତିରୁତ୍ତ: ଏହିତତିଳୀର ଲିତିକଣ ବରେଣିତା
କାଣ. ଚିତ୍ତର ସାପସମମାଯିରିକେଳା ସମୟରେ ଏଇବ
ଗା କାହୁରାକାହୁରିକାହୁରିକାହୁରି ତିରିତ୍ତିରିତ୍ତିରିତ୍ତିରିତ୍ତିରି
ଅନୁଭବାଚିପ୍ରାଣି ଏହିତାର ଶକତିଯୁଳକାବୁକରୁତ୍ତିରୁ
ବେଳା ଦୁଃଖିତ ପରିତ୍ରାଵଲ୍ଲୋ. ଅନ୍ତପ୍ରାଦି ଶାଶ୍ଵତସଂବ
ସମାଜ ବିଷ୍ଣୁକାଳରେ ଆଶାବ୍ୟ ଯମକିଳ ମାତ୍ରରେ ଏହିତ
ବ୍ୟାଳ ସାଧିକେଳାକରୁତ୍ତିରୁତ୍ତିରୁତ୍ତିରୁତ୍ତିରୁତ୍ତିରୁତ୍ତିରୁତ୍ତିରୁ
ବେଳା ପିଣ୍ଡକାଳରେ ଏହିତରେ ପଦତ୍ରରେ ପଦତ୍ରରେ
ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣାକିଳିକାହୁରିକାହୁରି କୋଣି ପରିଶୋଧୀକରିକାହୁରି ତ
ଲାଲୁପିଟ ତୁମକରୁତ୍ତ ବେଳାମେନା ଆନନ୍ଦତତ୍ତ୍ଵିଳୀ ଗାନ୍ଧି
ଯ ବରାତତତ୍ତ୍ଵିଳୀ ପ୍ରକାର ବିଟ ପାହିପ୍ରାକାଶତତ୍ତ୍ଵିଳୀରି
ପ୍ରାନ୍ତରେବେଳା ପଦକାଳରୁତ୍ତ ବାକୁକାଳରୁତ୍ତ ପ୍ରଯୋଗି
କେଳାମେନି ବାହର ମନ୍ଦ୍ରିଷ୍ଟରେତାଳାମେନାଙ୍କି ଦୂର ପା
ରାତିର୍କାଳଲ୍ଲୋ. ଆତିନାକ ସାମାନ୍ୟର ସାପସମଚି

തെതയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കു
ബാധം വാചകരിതിയിൽ മുൻപറഞ്ഞെന്തെന്ന് നിഷ്ടാപ്പക്കളെ
കഴിയുന്നതും നോക്കേണ്ടതു്. അത്യാവശ്യമാകുന്നവുന്ന
തെളിയുന്നണ്ടു്. എന്നാൽ മഹാപി വിത്തവും തിക്കളെ
അതിയാളിട്ട് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി
എഴുന്ന ഘട്ടത്തികൾ മുൻപറഞ്ഞെന്ന് നിഷ്ടാപ്പക്കളെ നി
യമേന അനായീക്കവാൻ പാടില്ല; അതു സംഭിക്കുകയു
മില്ല. കത്തുകമ്മക്കിയകളെ ക്രമപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യത്തി
ലോ അവയ്ക്കു വിശ്രാംങ്ങളെ കൊടുക്കുണ്ട് കാര്യ
ത്തിലോ അവയെ അതാരു നൂമാനത്തു വെച്ചുണ്ട് കാര്യ
ത്തിലോ വ്യാകരണനിയമങ്ങളെ മാത്രം അവലംബിക്കു
നുതായാൽ ആ എഴുതിയിൽ ഒരു ജീവനമുണ്ടാകുന്നതല്ല;
വായനക്കാരുടെ ഉള്ളിൽ വിശ്രാംപിച്ചു വികാരമെന്നു
മുണ്ടാകുന്നതല്ല; എഴുത്തുകാരൻ ഉട്ടുവിച്ചു ഫലം അം
തൊന്നും അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതുമല്ല. എത്തവിധത്തിൽ
പ്രഥാഗ്രിച്ചാലുണ്ടു് ഉട്ടുവിച്ചുവിക്കുന്ന അത്മത്തിനു്
അധികം ശക്തി കിട്ടുന്നതു് ആ വിധാനിൽ പദ്ധതികളെ
ക്രമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും മുമ്പായിരിക്കുന്നതും കുമ്മമാ
യി നിഛുന്ന പദ്ധതികളെ മുമ്പിൽ പ്രഥാഗ്രിക്കുന്നതായി
വരും; വിലേഡത്തു ക്രിയാപദ്ധതിയായിരിക്കും ആഭ്രം
പറയേണ്ടിവരിക; വിശ്രാംവിശ്രാംപദ്ധതികളും നി
യതസ്ഥാനങ്ങളേയും ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയാണ്. അപ്ര
ക്കാരം തന്നെ ക്രിയാപദ്ധതികൾക്കു കാലവനിശ്ചയം ചെയ്യുന്ന
ഘട്ടങ്ങളിൽ വിലസമയം പദ്ധത്യാഗങ്ങളെ വൃത്താസ
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിട്ടു് വരും. ഭൗതികം തന്ത്രങ്ങളും ഭവി
ഷ്യത്തംഗങ്ങളയും കാണിക്കുന്ന വില ദിക്കിൽ അധികം

ശക്തി കൊടുക്കണമെന്തിനാവോളി വത്തമാനാത്മതിലും തു ക്രിയാപദ്ധതിയും പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവരും. പിന്നെ പല വാക്കുകൾക്കും കുടി ഒരു ക്രിയാപദ്ധതി പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ചില ദിക്കിൽ (ശക്തികൊടുക്കണമെന്തെന്നും) ആ ക്രിയാപദ്ധതി ഓരോ വാക്കുകൾക്കും പ്രത്യേകം ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരും. ചില ദിക്കിൽ, പറവതത്തുതന്നെ രണ്ടാം മൂന്നാം പ്രാവസ്ഥം എടുത്ത പറയേണ്ടതായിട്ടും വരുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ പല നാംഗ തികളിലും വ്യാകരണങ്ങളും പ്രകാരം സജമാന്നുമായി വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പലവർത്തിയെ വിച്ച പ്രയാഗിക്കേണ്ടതായിട്ടും വരും.

അതിനാൽ നല്ല ഗ്രൗഢപന്ത്രിതിയുടെ ലക്ഷ്യണമെന്നാക്കുന്ന എന്ന ചോദ്യത്തിന് തക്കതായ സമാധാനം കിട്ടണമെങ്കിൽ ആല്പുംതന്നെ നമക്ക്⁹ അല്ലോത്താന്നാണു സംബന്ധമായ ചില തത്പദങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കണമെന്നും ഈ പ്രോഡ സ്പൂഷ്മാക്കന്നിണില്ലോ. മനസ്സും സപ്താവം പലതായിരിക്കുന്നതിനാൽ അതായും സപ്താവത്തെ അനുസരിച്ചു പലമാതിരി ഗ്രൗഢരിൽ അവസ്ഥുണ്ടാക്കണമെന്നും വിഷയങ്ങൾതന്നെ പല ജാതിയായിരിക്കുന്നതിനാൽ അവയെ പ്രതിപാദിക്കണമ്പാറും അതാൽനിന്നും സപ്താവത്തിനുന്നതുപരമായ ഗ്രൗഢരിതിശേ മാത്രമേ പ്രയാഗിക്കണമെന്ന് പാട്ടുള്ള എന്നും ഇപ്പോൾ വ്യക്തമാക്കണണില്ലോ.

‘ഭിന്നതചിർധി ലോകഃ’ എന്ന പ്രമാണത്തെ നോക്കണമ്പാഴും ഗ്രൗഢചന്നാവിഷയത്തിൽ സർവ്വസമ്മത

மாயிக்கொன் ரீதி ஓட்டுத் தொலைப்பாடு மாண்பும் வகையில் பல நிதியில் தனை நல்ல கல்வெட்டர் அவசியம் உள்ளதே என்றாலோ என்றாலோ விழுதுமாகின்றது¹. கல்வெட்டர் வகையில் பல வகைகளை கிடை அவையைப்போல் நல்லதாயிரிக்கூடியின் ஸ்ரீ சுவர்த்து யேஷுவாகின்றது² வில் நியமணம் செய்து அதை சீர்க்கேட்டதாயிருக்கின்றது³. ஹூ உபநூல்களில் ஒரு விதியில் பரவை கேஸ்பாத்மணம் கொண்ட ஹதின் பேர்ஜூன்மாயிக்கெட்டங்கள். காந்தாரர்த்தக்கு⁴ காந்தார பாதம் தம்முடிலாஸ் அவி ஏஜிலும் அவு காந்தாரா அவி கார்மாயித்திரளைக்கின் ஸாமாந்மாயிரு⁵ அவேண்டு ரோனின் ஹனின் ஹன்மூத்து ஸாகிரிகாள் வெள் ப ரயுவாஸ் ஸாயிக்கூடியாஸ்⁶. பாகாந்வெண்டு கேஸ்பை ஸூ பாத்மாபாத்மாவைக்கின் அவையை வேவு ஈரியா யிரிக்கேட்டதாலோ கர்ணதை பொகுஞ்சதை பொவாதை பொவாதை ஸுக்ஷிக்கேட்டதாலோ, பிளை, பாகாந் வெண்டு ஸாக்கதவயாளைக் கு அவு கெட்டுபே வாதையை சிரிதைப்பொவாதையை, ஹன்மூதிவராஷ்பொவாதையை ஸுக்ஷிக்கேட்டதாளை நூ மராது பரகை ஸுபெயி கூ ந்தாய வில் ஸாமாந்மாயிருத்து கெட்டுக்கூறு பரகா வுன்தாஸ்⁷. அதுபோலே தனை வாசகமெழுத்தி பூ காந்தாரர்த்தக் குத்தத்துப்பாலாக்குதை அதைப்பரி ஹூ ரிதிகிலாயிரிக்கும் அவி ஏஜிலும் ஏல்லாரின் ஸாயகமாயிருக்கிற வில் ஸாமாந்மாயிருத்து கெட்டுக்கொண்.

അംതാതു ഘട്ടങ്ങളിൽ ഉചിതമായിട്ടുള്ള പദ്ധതികൾ ഉപയോഗിക്കുക; ആല്ലെങ്കിൽ അതുവസാനം ഒരേമാതിരി പദ്ധതി

ഒള്ളും വാക്കുങ്ങലേയും എഴുതി മുഹി പ്രിക്കാതെ അവയ്ക്ക് ഭേദഗതി വരുത്തുക; ഒരു ദിനമായ വാചകത്രത ആ സംശയിച്ചാൽ അതിനെ പെട്ടെന്ന് അവസാനിപ്പിക്കാതെ ഞട്ട തലയ്ക്കും പം തുക്കം ശരിയാക്കി നിർത്തുക; എല്ലാം ഒരോതിരി ദിനമായാൽ വാചകങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കാതെ (ഞട്ട തലയ്ക്കും പം തുക്കം വരുത്തും വരാത്ത വിധത്തിൽ) ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ചില ചെറിയ വാചകങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കുക; വായിക്കുന്നവരുടെ ഉള്ളിൽ പതിയങ്കവണ്ണമുള്ള ചിഹ്നങ്ങളെ എടുത്തു പറയുക; ഉച്ചാരണത്തിനാം ശ്രവണത്തിനാം റോറൈസ്റ്റുമായിട്ട് സുവമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പദങ്ങളെ കുഴിയുന്നതും ഉപയോഗിക്കുക; എന്നിവയെല്ലാം എല്ലാമാതിരി വാചകനിൽക്കും അനുന്നം ആവശ്യമാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം പരമാത്മത്തിൽ സമാജമാനിച്ചിട്ടാകെ ഓവയാണ്. അല്ലാതെ കേവലം പരിപ്പുരക്കാണ്ടമാറും ഒരുവൻറെ എഴുത്തിൽ ഇതു വകുന്ന സംബന്ധങ്ങളാകുന്നതല്ല. ആ വകുന്ന സംബന്ധം വാചകം അനേന്നും സംശയം വരുത്തുകയുണ്ട് പദങ്ങളും വാചകങ്ങൾ അനേന്നും സംശയം വരുത്തുകയുണ്ട് പദങ്ങളും വാചകങ്ങളും അസ്ഥാനത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ എത്ര വാചകനിൽക്കുയായാലും അതുന്നു നിലവിലുണ്ടാകുന്ന പരിശീലനം വാചകങ്ങൾ അന്വച്ചിക്കാണ്ടുനിമിത്തം അത്മം മനസ്സിലാക്കാതെ കൂട്ടിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധയുള്ളുന്നതും തീരെ തെററുതന്നുകുണ്ട്. അതിനാൽ ആ ഭാഗം ഒന്നാമതായി മനസ്സിൽത്താണ്ടായി പഠിക്കി എത്രകൊണ്ടും ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പിന്നെ കഴിയുന്നേട

ഒത്താളം ഭാഷാഗണ്യങ്ങളെത്തന്നെ ഉപയോഗിക്കണം. ചില അഭിപ്രായങ്ങളേ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനു തക്കതു യഥാര്ഥം ഭാഷാഭിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ സംസ്കാരം മുതലായ അനുഭാവകളിലുജ്ജ പദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടുള്ളി. അവധിൽത്തന്നെ പ്രസിദ്ധവും കുറഞ്ഞും അപുസിലങ്ങളായിട്ടുള്ളവാക്കാടി മുൻപ് കൊടുക്കിയും വേണം. ഒരു ദിക്കിൽക്കുട്ടി സംസ്കാരപരമായ പ്രയോഗിച്ചാൽ വിരോധമില്ല. രണ്ടാം മുന്നൊം ഭാഷാഗണ്യങ്ങളേക്കാണ്ട് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന അത്മത്തെ ചിലപ്പോൾ ഒരു സംസ്കാരപദംകൊണ്ട് വെളിവാക്കാൻ കഴിയും. അങ്ങിനെയുള്ള ദിക്കിൽ അന്വധി ദീർഘിച്ച് അത്മാനിനു വുക്കിപ്പോരാതെ വരുമെന്ന തോന്തിയാൽ അവിടെ ആവക സംസ്കാരപദങ്ങളെത്തന്നെ പ്രയോഗിക്കണം. ഒരു വാക്കുാത്മം മനസ്സിലാഡാതെയിരിക്കുന്നതിനുംകാരം വാശരെ ഭേദം ഒരു ശബ്ദത്തിന്റെ മാത്രം അത്മം മനസ്സിലാഡാവായ്യാണെന്നു് പറയുണ്ടില്ലല്ലോ. വാക്കുാത്മം ശനസ്സിലാഡാവാനുള്ള ദ്രോഗങ്ങൾ കാരം പഞ്ചാത്മം മനസ്സിലാഡാവാനുള്ള ദ്രോഗം ലാലുവായിരിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ പഞ്ചരഹനയിൽ അനവഭിച്ചിട്ടുള്ളവയാണെന്നുകില്ലോ ഗല്ലരഹനയിൽ വരുന്നും യോജിപ്പില്ലാതെയായിരിക്കുന്നതിനും ചില പ്രയോഗങ്ങളുണ്ട്, അവയെ വജ്ജിക്കുണ്ടതുതന്നെയാക്കണം.

ഈനി കമ്മൺസിപ്പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റിക്കാണു് കറ എത്താനു നിത്രപിക്കുവാനുള്ളതു്. മലയാളഗല്ലരുമെഴുതിയിൽ ആ പ്രയോഗമില്ലാതെ വിഭവാനും അധിക

മുണ്ട്. എങ്കിലും അതു തീരെ അനാവധ്യമാണെന്ന് അവരായം വാദിക്കുമെന്ന തോന്തനില്ല. പണ്ഡിതന്ത മലഖാളുഗ്രാംഭിൽ ആ പ്രയോഗം കുറവാണ് എന്ന തു് വാസ്തവം തന്നെ. ഇപ്പോഴുതെ ഉത്തമരിതിയി ദ്വാരാ സംഭാഷണത്തിലും കുറവാണ് എന്നതും സമർത്തി കുറവാനൊരുക്കമാണ്. പക്ഷേ ആ കാരണങ്ങൾക്കുണ്ട് ഇപ്പോഴുതെ ഗ്രൗണ്ടചനാരിതിയിലും അതനാവധ്യമാണെന്ന് വരുന്നുണ്ടും എന്നാണ് സംശയം. ഇരു വിഷയത്തെ തുടങ്ങാതിനമുഖ്യായി ഇവിടെ ഒരു സംഗതി പറവാൻമുണ്ട്. അതിനെ മനസ്സിൽത്താരെ വിട്ടുകള്ളു വാൻ പാടില്ല. വളരെ പുഞ്ചിയെ പ്രാപിക്കാതെ ഒരു ഭാഷയിൽ സുകൂൾക്കുള്ളായ ഓരോ അഭിപ്രായങ്ങളെ, ഗ്രൗണ്ടുകാർ എത്രേന്താളും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനെന്നും മിക്കനുംവും അതു തീരുമായും ആ ഭാഷയിലും പദങ്ങളും ദേഹം വിവിധപ്രയോഗങ്ങളും ദേഹം ഭാരിപ്പിതെ അവ കൂനവീപ്പാനിവാനവെന്നും തങ്കൾില്ലാത്തതായി ആവർ കുറിയുന്നതും പുതിയതായ ഓരോ പ്രയോഗങ്ങളെ ആ ഭാഷയിൽ നടപ്പാക്കാൻ ശുമം ചെയ്യുന്നവെന്നമുള്ള കാഞ്ഞത്തിൽ ആക്ഷം വാദിക്കാവാൻ പാടില്ലെന്ന്. എന്തനൊൽക്കും അഞ്ചിത്തെന്നവല്ലാതെ ഏതൊരു ഭാഷയും പുഞ്ചിയെ പ്രാപിക്കുന്നതല്ല എന്ന് എല്ലാവജം സമർത്തി കുറന്നതാണ്; ഇവില്ലാതെ അനേകകും പുതിയ അഭിപ്രായങ്ങളെ മലയാളഭാഷയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഗ്രൗണ്ടുകാർ ഇപ്പോൾ ഉത്സാഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതും പറക്കു സമർത്തമാകുന്നു. അതിനൊൽക്കും മുമ്പ് നടപ്പിലുണ്ടുന്ന കാരണങ്ങളാൽ ഇപ്പോഴുതെ ഗ്രൗണ്ടുകൾ

കമ്മൺ‌പ്രഭാഗം അനാവശ്യമാണ് എന്ന ഘട്ടി നി ലനിഷ്ടന്നതല്ല. എന്നാൽ, അതുകൊണ്ട് ആ പ്രദയം ഗം മലയാളത്തിൽ വരുമ്പോൾ ഡേറ്റിയുള്ളതാണ് എന്ന ക്ഷേരം സാധിക്കുന്നില്ല; പരിചാരം പോരാത്തിട്ടാണോ എന്നറിഞ്ഞില്ല, ഡേറ്റി കുറ കഷ്ടിയായിട്ടുനെന്ന യാണ് തോന്നുന്നതു്. എങ്കിലും ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചില ദിക്കിൽ അതിനുത്തിനു സംശയം വരാതിരിപ്പാണും മറ്റൊരു ആ പ്രദയാഗം അതുന്നമാവശ്യമാക്കാവുന്നതു് അന്നുവെസ്തിലുണ്ടാരുണ്ടാ.

എന്നാൽ മുൻപരംതു വിഭ്രാംംക്ഷേ കമ്മൺ‌പ്രദയാഗത്തിൽ അനിഷ്ടം തോന്നുന്നതിനു കാരണമില്ല നില്ല. എന്നെന്നാൽ ചില ദാലൈമഴച്ചതുകാർ ആവശ്യമില്ലാത്ത ദിക്കിൽകുടി അതു് സുലഭമാണി പ്രദയാഗിക്കുന്നതു കാണുന്നണ്ടു്. അതു കൂടിയുന്നുതോളും കുറയ്ക്കണ്ടുവരുന്നുപരായകയല്ലാതെ അതിനു് ഒരു വ്യവസ്ഥക്കുണ്ടാണെന്നു സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഈ പരായവാൻ ഭാവിക്കുന്ന സംഗതി വളരെ സാരമായിട്ടുള്ളതല്ലെങ്കിലും അതിനെ വിഭ്രാംക്കുന്നതാണ് പാടില്ല. മിക്ക എഴുത്രുകാക്ഷം ചില പ്രശ്നത്രക്കാജാതി ച.പദ്ധതിക്കുണ്ടോ എം വാക്കുണ്ടെങ്കിലും ഇടക്കിടയുള്ളപ്രദയാഗിക്കുന്നതു് ഒരു വാസന സമജമായിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നണ്ടു്. നിത്യപരിചയംകൊണ്ടു് ആ സ്വന്നത്തെ അവർ സ്വീകരിക്കായി കാണുകയില്ല. ഈ തത്പര മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ശേഷം താഴെ ലേവകൾതന്നെ സ്വന്നം ലേവന്നുകൊണ്ടുള്ള പ്രലത്രഃ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ പലേക്കത്രം

മേൽ പുറത്ത് സുന്നത കണ്ണത്രസതിനിടയായിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അതില്ലാതെയിരിക്കുന്നതു തന്നെയാണ് ഒന്നി. അതിനും ആ കാൽത്തിലും മനസ്സിൽത്തെങ്ങനെക്കുന്നു.

ഗഭ്രമഴത്രസ കാൽത്തിൽ പ്രധാനമായിട്ടുണ്ടായ തപംകുടി യരിക്കുണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. എത്ര വിഷയത്തെ പുറി ഏഴുതേണ്ണമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നവോ ആ വിഷയ തതിന്റെ സ്വന്തപ്രജ്ഞാനം നല്കുന്നും ഉള്ളിലുണ്ടായി രിക്കുന്നു. അതാണ് ഒന്നാമതായിട്ടുണ്ടാവേണ്ടതു്. പിന്നെ ആതിന്റെ ഏതൊരുംഗൈത്തയാണ് തൽക്കാലം പ്രതിപാദിക്ഷവാൻ വിചുരിക്കുന്നതു് എന്ന് ആലോച വിച്ഛീനിയുച്ചിക്കുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം ആല്പം ഒരു തൽ അവസാനംവരെ പൂർവ്വപരവിരോധം കുടാതെ അതിനെ പ്രതിപാദിച്ചു് തലയിൽ തയ്യാറാക്കി വെയ്ക്കുന്നും. തദന്നരം ഉയൻ്ത് തരക്കാരായ മലയാളികൾ സംസാരിക്കുന്ന ലീതിശേ അനുസരിച്ചു് ഏഴതിരുത്തുക്കു നാതായാൽ ആതു് ഒരു നല്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഗഭ്രമഴത്താവാതെയിരിക്കുകയില്ല.

ഓ. അതാനസപ്രാദ്യം.

“വാഗ്രത്മംവിലസംപ്രകേതർ” എന്ന് ആശാമാർന്നുമെ കട്ടിക്കാലം ചൊല്ലിച്ചു തുടങ്ങുവേം, മഹാകവിമുഖത്തിൽ നിന്ന് അനഃശാസന നിർക്കൂദ്ധിച്ചു മുഴുവൻ പദ്മാദ്ധി കു സാക്ഷാൽ മഹാവാക്യത്തിലെങ്കി

യിരിക്കുന്ന തത്പരം മുഴുക്കെ സംഗ്രഹിതമായിരിക്കുന്നവേണ്ടി അഭ്യാസനോ തിഷ്ണനോ ധരിക്കുന്നവേണ്ടി വേദങ്ങളിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും സമ്പ്രാധാരപ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതും അയു നികപാദ്യാത്രശാസ്ത്രിമാർ തുറാദിരംബിയം പ്രഥയാഗ അദം മുലമായി ഉപദേശിക്കുന്നതു, അതിമാരാജ്ഞപ്രപം മ റഷ്ട്രനബ്ദിനേന്ന നിലംബനിക്കുന്ന വേദാന്തക്ഷസരിക്കു എ സകലവർദ്ധത്തിൽപ്പോലും നിലവില്ലെന്നതും അയ വൈദിവം മുഴ കാഴ്ചിഭാസ വചനത്തിൽ അന്തം്ദിവിച്ചി രിക്കുന്നവേണ്ടനു പരഞ്ഞാൽ ഒരു അതിരാദ്യാക്കതിയാ വില്ല. അന്തഃകരണ ചേഷ്ടിക്കും മഞ്ചനാലുല്പിഡയംകാരി എന്നിക്കുന്ന ഭ്രാന്താവിഭക്തങ്ങളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞെ ത നേര മിസ്തശാസ്ത്രകാരന്മാർ ഉപന്യസിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അതുനും നാമത്രംപമാണെന്നു ഉപനിഷദ്ഗത്താർഡം ഉൽ ദേഹാംശിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും വാഗത്തംബരംകൂടി പൊ ത്രത്തുണ്ടെന്നും, അതുനിമിത്തം തന്നെ അദ്ദേം കല്പി ക്കുന്നതാണെന്നും, വാക്കില്ലോതെ അത്മമില്ലെന്നും അ ത്മമില്ലാതെ വാക്കില്ലെന്നും വരുന്നതു യുക്തി യുക്തമണ്ഡി നു വാദിക്കുന്നതും മുന്നും ധാരാളമുണ്ട്. മഹാഭാരായ പണ്ഡിതന്മാർ പോലും ലിന്നാലിപ്രായക്കാരാഖി ഭൂമിക്കു നു. എന്നാൽ ഫുരുതിപുഞ്ചലഘവമാണ് പരഖുവമ മെന്നുള്ള വേദാന്തമാത്രത്തിന്റെ ധാർമ്മാത്മ്യത്തെ മററാ ഞ പ്രകാരം നിഖിലിക്കുന്നതു തന്നെയാണ് വാഗത്തം ഭേദക്കല്പനയും മനസ്സിലാക്കാൻ കരെ വ്യാവ്യാനംകു ടാതെ തരില്ല. അതാണ് ഞാൻ മുഴ ഉപന്യസ ഇവേ ന നിവ്യമിക്കുന്നതു്.

വിനിക്കണ, വിചാരിക്കണ, ചർച്ചയെന്ന എ നം മറ്റൊ പറയുന്നോടു അതിന്റെ അത്മം എന്ന നീം അവധാനിത്താടക്കുടി നമക്ക് നോക്കാം. കുട്ടിച്ചേരു ക്കയും പിരിച്ചു വിട്ടുകയും മറ്റൊന്നോം നാം ചെയ്യുന്ന തെന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസ്സാമോ? കുട്ടകയും കുറയും ചെയ്യുന്നതാണോ ചർച്ചയെന്നും മാബേംസും എന്ന പണ്ഡിതൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സുക്ഷ്മം ‘സംഖ്യ’ ശബ്ദം സ്വാജീകരിക്കുന്നതും. ഈ നിസ്സാരമായ കണക്കു കുടലാണോ ബുദ്ധിപ്രവൃത്തിയെന്ന നിങ്ങൾക്കു ഭരാ നിയേക്കാം. ഒക്കമനാരായ ദോഗിവന്നും ഗംഭീര നാരായ പണ്ഡിതന്മാരം “പഴക്കിപ്പിടി”രേഖാലെ കുട്ടാനം കുറയ്ക്കാണും പരിക്കൊണ്ടവരാണും എന്ന നിങ്ങൾക്കു ശക്കിച്ചേരുയ്ക്കാം. സത്യം പക്ഷേ അപ്രകാരം തന്നെയാണോ. അതാന്നത്തെ സുക്ഷ്മവിശകലനം ചെയ്യു അവാം നിങ്ങൾക്കും ഈ സാഹതി മനസ്സിലാക്കും.

നാലംശങ്കദളാണോ അതാന്നത്തിനാജീവി തും; ഇന്ത്യം, പ്രക്ഷേ, പ്രജന്ത, നാമം. ഈ അവധാവവച്ചതുംയും കുടാതെ യാതൊരു അഥാനവുമില്ല. ഈ അംഗങ്ങദളക്കു ബുദ്ധികോണ്ട്രാത്രം വേർത്തിരിച്ചു വരുന്നംണിന്നല്ലാതെ അവയുടെ പ്രത്യേകമായ (അതായതു അവധാവത്തെപ്പന്ന ല്ലാതെ) സത്യമില്ല. എന്നെവയ്ക്കാൽ പ്രജന്ത ശില്പാതെ നാമമോ, പ്രക്ഷേകുടാതെ പ്രജന്നയോ, ഇന്ത്യങ്ങളില്ലോ തെ പ്രക്ഷേയോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ല എന്നത്മാം. ഈ നാലംശങ്കദൾക്കും കുറ്റകാരന്മാരും കല്പിശാമായിരുന്നുകുറഞ്ഞിരുന്നുനിന്നും പ്രമക്കപ്പെടു സിഡിക്കുചൂഡായിരുന്നു.

നു. പ്രകേഖ നാലുങ്കുടിച്ചുംാതെ മനനമില്ലെന്നുണ്ട്
പ്രസ്താവനയും അഭ്യർത്ഥനയും അഭ്യർത്ഥനയും.

ദേഹംചേഷ്ടാസമവായരാണ് ദേഹിയെന്ന സിദ്ധാ
ന്തിക്ഷണ നവീനമനസ്ത്രാന്വീമാർ ഇതോറിക്കലും നാമ
തിക്ഷണില്ല. നാമറിയാതെ എത്തരശാ ഇന്ത്രിയുഗ്രഹണ
അഭ്യർത്ഥനയും; ദിവാധിഷ്ഠയിൽ വര്ണനില്ലെന്നുള്ളത്
തുകൊണ്ടും അവയുടെ .നാന്നയെ നിഃഷ്യിക്കണമുണ്ട് അ
യുക്തമല്ലേ? എത്തരാണ് അവൻ ചോദിക്കണമുണ്ട്. അവ
ധാനകരവുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് നാം അവയെ അറിയാ
തത്തെന്നാണ് അവയുടെ വാദം. ശരിതെന്ന, അവധാ
നാംകൊണ്ടുണ്ട് ദിവാധിഷ്ഠയുണ്ട്. ഇന്ന് അവധാ
നമെന്നതെന്നാണ്? ഇന്ത്രിയവും, പ്രകൃഷ്ടജും, പ്രജന
യും, നാമവും ചേരുന്നതല്ലേ? അതോന്നാതീതമാ, അതോ
നാവസ്ഥമില്ലയുള്ളൂ കൂറാനുള്ള പടിയിലിരക്കണമെന്ന
തോ, അതുകൂടുതും അഥിബുദ്ധവസ്ഥമിലിരിന്നാക്കണമോ,
ആശയത്തിനെ പറി നാശകും ഇവിടെ നാന്നയില്ല. ഒരു
അഭ്യർത്ഥന, സപ്തസ്താഖ്യിലും, ആവേശങ്ങളിലും, ഫോറാ
വസ്ഥമില്ലയുള്ളൂ അതോന്നാപത്രവും തത്തദ്വസ്ഥമിൽ
സാധ്യാരണ അതോന്നസാമൃതത്വ വഹിക്കാവുന്നതാണെന്നും
ബാഹ്യപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും ഇന്ന് ഹിന്ദാൻ പാടില്ലാത്ത
തല്ലു. എത്തായാലും അതും അഭ്യർത്ഥനയും ചുരമാക്കുവാൻ
കൂൺപറത്തെ നാലുപാധിക്കേണ്ടുകൂടിയല്ലെന്നുണ്ട് വര്ണ
നില്ല.

അതിരിക്കെട്ട്; ജന്മകരംകും ഇന്ത്രിയുണ്ടാക്കുന്നു
പ്രസ്താവനയും അഭ്യർത്ഥനയും നാമങ്കുടാതെയല്ല പദ്മത്മാങ്കാഞ്ജീ

அரியுமென்று? ஏன் அவற் குகாங்கிகள். ஹதி
வொட வெச்சுமளைக். ஜஹகையெட பிரேக்ஸாபல
ஸ்பீ ஏட்டுப்ரகாரமாண்மை நமக்கு அரியால் பாடில்.
பெற்றும் தாகூ கூசிக்கேயோடு, ஏட்டுகாலி வல
கெட்டுவோடு அவையெட புவுத்தி வெல்லிபூவ்மாண்மை
க்கிறிச்சு? உறைஷுக்கீர் புவுத்திக்கூட்டுப்புக்கிக்கொடு
கொட்டு மாறுமலை நா, அவயூக் வெல்லிபூக்கொடு அது
ரோபிக்கொடு? அதுகொட்டு மதியாகவினில். தல
ஷூநிக்கீர் அவையென்கை ஏனான் ஹதி விடபு
மால் பரியுமென்று தலஷூநிக்கீர் கெட்டுப்பாடுகொட்டு
ன் வெல்லியெட குட்டத்து கரவு நிள்ளிமேகெட்டு; ஜ
ஹகையுக்கீர் மாஷுஞ்சாகொடுபு தலஷூநிக்கீர். வலி
புபுத்துாஸமலை தரவேண்மில். ஒரு காடுமுறைப்பூர்,
நாடுமுறைப்பூர் தமிழ்நிலை தபோவெய்லை ஜஹகையு
க்கீர் மாஷுஞ்சு தமிழ்நிலை பூர்வையை நாடுகெட்டு வுத்து
பு? ஏனத்தென்று, வில ஸஂகதிக்குத் தாக்கையு
மாஷுஞ்சு அதிகாரிக்கொடு. பட்டி, அது முதலாய ஜ
ஹகையு மாஷுஞ்சு அரசுபாலுமாய ஸஂகதிக்கர் மாஷு
லாக்கீர! அஜமாங்கீர் கட்டிதை ஏட்டு வலியகுட்டதில்,
பட்டி மாஷுஞ்சிலாக்கொடு; யாதுமிழுத்துப்பாலும் அது ஸாயி
க்கையில்! மாஷுஞ்சு அரியுமைதினேக்கொரு ஏடுதையா
முவித் வாய்தாக்காலி கை சுடுபானிலை தெரு ஜஹகையு
ரியுமைக்கீர். ஹதைபூா அதைவுத் தெல்லியுமை
ஸாயிக்கைமோ? ஜஹகையுக்கீர் தோசி (அதையது) வாக்கீ
இல்ல; ஏக்கிலும் அதைமுள்ளெலை. அதுகொட்டு வாய
தம்முடிக்கீர் அடேண் கல்லியுத்துக்கா.

പട്ടിക്കുന്ന നാമാദ്രിയത്തിന്, ആനക്കു മേരുമ്പറ്റു ശ്രദ്ധിയംഗിനം, പരന്തിനന്നയുന്നതിനും അതിനുമുള്ള ശക്തി മനസ്സുകൂട്ടുത്തിൽ തുല്യം കുട്ടതലവാണെന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ രഹിക്കപ്പെട്ടില്ല. പക്ഷെ, അവരുടെ ഒരു ജീവാനം എത്തുവിധിയമാണെന്ന് തിട്ടമായി നമ്മൾ പറയാൻ നിവാരിക്കുന്നതില്ല. മന ചുക്കിഞ്ഞാക്കുന്ന ഭോധം അവരുടെ വിജ്ഞാനപക്ഷം വൃദ്ധസാധ്യാലക്ഷ്മിൽ കാണുന്ന യതുവാക്കം ‘രാഖോ’ എന്ന നാമകരണം ചെയ്തു ഇരയിടെ സൗഖ്യച്ഛിട്ടിട്ടുള്ളതു തുറിമമനസ്സിനും ബുദ്ധിയിണിനും അനുവാദിക്കേണ്ടി ചാം. ജന്മക്കാരിക്കം യതുവാക്കം കുറഞ്ഞതുമായി തമ്മിൽ ഒരു ഭേദഭിംഗം മാറ്റും സമർപ്പിക്കാം. ജന്മക്കുള്ള പ്രേരകഗംഗി ജീവനാശം. യതുവാക്കം ചു ദൊ വിഭ്രമക്കിടൈയാ അതുകൊം. ആകട്ടേ, നാം പിള്ളരു പറിപ്പിക്കിയോലെ ജന്മക്കാളിയും പറിപ്പിക്കാവണില്ലോ. സക്കൂക്കളിലുമരം ജന്മക്കാരി കാട്ടുന്ന വിഭ്രമകം കൂടാനും പെപ്പത്തുമാരി കാണിക്കുന്നതിൽനിന്നും വൃത്യാസമാണെങ്കി? പറിപ്പിക്കാമെന്ന വരദേവ, രം ജന്മക്കാരി വാസനമാതൃമല്ല, ബുദ്ധിയുമിണംഗാം സമർപ്പിക്കാതെ കഴിയുമോ? ഒരു സംഗതിക്കുടി പറയാം. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങുന്നതെന്ന (അതുകൊതു ഭാഷ വശമാക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ) ബുദ്ധിചൂഢിയാണി പ്രാഥികൾ ചെയ്യാവണില്ലോ. അതുകൊണ്ടു വാക്കിനും അതുന്നതിനും അരഞ്ഞം മായെ സമ്പർക്കിണംഗാം പറഞ്ഞുമോ?

ജന്മം ശാസ്യം അഭിവൃദ്ധി ആരം നടക്കുന്നതു പ്രകാരം കേരളത്തിലെ സാമ്പത്തിക വിനായി മുഴുവൻ വാദത്തിൽ വിശ്വാസിക്കപ്പെടുന്നു.

അനുകണ്ഠിക്കുന്ന ഇളപ്പിച്ച് ഉത്തമജീവികളായ മൻ
സ്വർവരെ അവയവ വളർത്തുന്നും തോതനുസരിച്ച് ഒപ്പ്
ലിവികാസരാതി വളർത്തി പരിശാമവാദത്തെ അവർ
ഉച്ചന്നുക്കുന്നു. അനുപ്രോഭേ ഭൂണാവസ്ഥ മത്തൽ
ക്കിളി തിരുവിന്നെറു മഴനാവികാസത്തെ ശാരീരമീമാം
സക്കരാർ പണിപ്പെട്ടു നിവച്ചിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു “എ
റാവും റബ്കരമായ ശാസ്യഗവേഷണമാണുന്നതു തിൽ
പക്ഷാന്തരമില്ല. എന്നാൽ കായമനഃപ്രവൃത്തികളുടെ
വൈജ്ഞാനിക്കു നിമിത്തമുള്ളവകരാ പ്രശ്നാഗവേഷമും
ബാധകമായിരിക്കുന്നു. തുരുമാവസ്ഥയിൽ പ്രത്തി പ
ലാങനം ചെയ്യുമെന്ന സിലുമാണ്. അതിനാൽ യമാ
ത്മാസമിതി മനസ്സിലാക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊ
ണ്ടുതന്നെ എ വക പ്രശ്നാഗങ്ങളും നിരീക്ഷണങ്ങളും
കൊണ്ടു സിലർക്കുന്ന ഫലത്തിനു സാധ്യതപം എത്രമാറു
മുണ്ടുന്ന ശങ്കിക്കാൻ വകയുണ്ട്. ദന്നാലോച്ചിച്ചാൽ
മതി; പ്രക്ഷാസ്ത്രമായ ഇത്രിയജ്ഞാനമോ, പ്രജ്ഞാ
സ്ത്രമാണു ബോധമോ, നാമത്രപമല്ലാത്ത മനനമോ ന
മുക്കുന്നുവെന്നില്ല. ഇത്രിയവും പ്രക്ഷാപലഭ്യിയും ഒ
ന്നല്ല. ജൗരുകരിക്കു ഇത്രിയമുണ്ട്; പ്രക്ഷാപലഭ്യി
ക്കാ ജ്ഞാനമോ ബുദ്ധിക്കാ ഉന്നിനു നിശ്ചയമില്ല.
ഉണ്ടാക്കിയനുകൂലിൽ നാമവുമില്ലാതെ വരികയില്ലെന്നു
മാറ്റാം.

അന്തഃകരണവും തികംകഴി ഉപകരണങ്ങളും ഫല
ങ്ങളുണ്ടുണ്ട്. അവരെ നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കാം. ഇത്രിയ
വേദ്യക്രമുടെ ഉപകരണം ഇത്രിയങ്ങളും, ഫലം അ

ആക്ഷണ്ടാനവുമാകന്ന; പ്രേക്ഷയുടെ ഉപകരണം സങ്ക
ലിപ്യം, ഫലം പ്രേക്ഷണവുമാണ്; പ്രജനയുടെ ഉപകര
ണം ബുദ്ധിയും, ഫലം ബോധവുമാകാണ്; നാമത്തിന്റെ
ഉപകരണം ഭാഷയും, ഫലം വാക്കിനാകന്ന. ഈ വി
ധാ അപഗ്രഹമനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവ ഓരോന്നം ത
നിത്തനിയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നണ്ടെന്ന തെററായ ധാര
ണ വന്നുകൂടാ. അവ ശാന്തികരണത്തിന്റെ വർഷങ്ങൾ മാ
ത്രമാണ്. അന്താക്കരണം ഒന്നായിട്ടുള്ളതെ പ്രവർത്തി
ക്കയുമില്ല.

പ്രത്യക്ഷം അതായതു് ഇത്രിയജന്താനീ, മാത്രം മ
തി; മററല്ലാം അതിൽ നിന്നുള്ളവാക്കന്നവയാണ്; ഏ
നോടു മതമുണ്ട്. ഇത്രിയപ്രാരംഭ ഉണ്ടുകൂന്താൻാണ് പ്ര
പണ്വബോധമന്നുള്ളതു് സംശ്ലം തന്നെ. ഇത്രിയജന്ത
നാണിനു കാരണം കല്പിച്ചു സ്വജ്ഞിക്കുന്നതാണ് പ്രപ
ബ്യം. കാരണത്തു പമാകന അഭുവുംകാരുകൊണ്ട് അന്തി
ക്കരണം ഇത്രിയദേഹസ്ഥിക്കും ശാളനു തിട്ടുചുട്ടുതുന്നോഡി
ഉണ്ടാകുന്ന ഫലമാണ് പ്രേക്ഷ ശാല്ലുക്കിൽ പ്രപബ്യം.
അതാണ് വേദാന്തികൾ പ്രപബ്യത്തെ മാറ്റുന്നും മി
ത്രുചെന്നു പറഞ്ഞാറുള്ളതു്. അംപ്രേക്ഷത്തമായ പ്രപ
ബ്യം ഗാന്ധകരുമാംപോലെ അബന്ധതാക്കന്ന. ഒരു വക്കീ
ക്കാരിവിൽ പിലുവു ശാന്ത ക്രമ യിരാക്കുന്ന വിധാ അ
പ്രേക്ഷിത്തമായ ഇത്രിയജന്താനമുണ്ടെന്നം, കുഴമേണ തെ
ക്കും തെരുവയുംപോലെ പ്രത്യക്ഷം കുഴമേണ പരയാമായി
രിക്കാം. പക്ഷേ നമ്മകൾ അതു ശാന്തവെമില്ല.

ഇത്രിയവും, പ്രേക്ഷണവും, പ്രജനയും അംശാന
ത്തിനാവണമെന്ന സമ്മതിക്കുന്നവർപ്പാലും ഭാഷയുടെ

ആവശ്യകതയെ ഡിക്കരിക്കുന്നു. ഭാഷയെന്നവെച്ചും എന്നാണുന്നു “ആദ്ധ്യമായി മനസ്സിലാക്കാം. “ബ്രഹ്മീ തുഭാരതീഭാഷാ”എന്ന അമരന്തിള്ളാവിട്ടുംബാധി അതു പ്രൗഢഗംഗതിസ്വപ്നത്വമാണുന്നു ഡാക്കുവൻ ചുത്തും. “ഭാഷാവുകതായാം വാചി”വൃക്തമായവാക്കാണ് ഭാഷാ. ഭാഷാ എന്നാൽ ശബ്ദത്തു ശബ്ദത്തു ചൊല്ലാം. ആംഗികമായും വിവാഹായുമണ്ഡി. അവ ഇന്നു വാക്കിന്റെ സ്ഥാനത്തുവരുത്തുന്ന ആദ്ദേശങ്ങളാക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തു ചിത്രകാഷ്യായിരുന്ന നടപ്പുന്ന ഇംജിപ്പിലെ പുരാണലേവ നാഡുളും, പീനത്രകാഞ്ചെട ലിപികളും ഇന്നും സാക്ഷികരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കുടിയാട്ടത്തിലും കമകളിയിലും ആംഗികഭാഷാ നിലവനില്ലെന്നണ്ട്. മുക്കുമാരം ബധിരമ്പാടും ആംഗികഭാഷാ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഗണ്ഠിതത്തിൽ ലക്ഷം കൊണ്ടും അക്ഷരംകൊണ്ടും, അതായതു, പിംഗണങ്ങൾകൊണ്ടും ഭാഷയാണെല്ലാ നടപ്പും. ഭാഷയുടെ വ്യാപ്തി ഇംഗ്ലീഷാംഗത്വിൽ നിന്നും വൃക്തമാക്കുന്നുണ്ടെല്ലാ. വൃക്തമായ ഒരു ശബ്ദമൊരുടെ പിംഗണമൊരുംബാംഗികമൊഭ്യുക്തിിൽ ഉംപെടുന്നു. ഭാഷകുടാതെ ബോധമുണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നും നമ്മുടെ സിലുന്നു.

ഈതാണ് ഭാഷയെക്കിൽ പക്ഷിമുഹാഭികർക്കും ഭാഷയെല്ലാം പറച്ചാമെല്ലാ. ഓരോ വിധം ഒച്ചുകൾകൊണ്ടും അവരറകൾ ആശയം കുട്ടകൾ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. തീരികാണുന്നവാർ കാക്കെക്കരം കുട്ടകൾരെ വിളിച്ചുകുട്ടനില്ലോ? ശരി, പാക്ഷ, നായുടെ കുരും, കുതിൽ യുടെ ചിരിയും, ആനയുടെ വിളിയും, സിംഹത്തിന്റെ

അല്ലത്രും, കരങ്ങെന്ന് വും, കിളിയുടെ ചിലയും, കയിലിന്ന് പാട്ടം എല്ലാം അവ്യക്തങ്ങളായ ഒച്ചക കൂനല്ലാതെ ഭാഷയാകനില്ല. സ്ഥിതി ഫേഡബോക്സിൽ അവയ്ക്കേണ്ടേണ്ട സ്റ്റോറേജുകളോ വരുന്നില്ല. ഉണിയുടെ നാഭവും, ചക്രവർന്നതിന്ന് മുഴുക്കവും, തീവണ്ടിയുടെ കുഴലുത്തും, മോട്ടാറിന്ന് ഏറ്റും ഭാഷയാകമെങ്കിൽ പക്ഷിമുഗാഡികളുടെ അത്താദളം ഭാഷയാകം. അതൊരു ജീയകൾക്ക് ജീവനം എന്നുള്ള ഭേദമുണ്ടാലും എന്ന പരമ്പരയാലും അവയുടെ ഭൗമാധികാരങ്ങൾ നാശകരിയുവാൻ മേലും. നമ്മുടെ വാദം, മനസ്സുന്നുള്ള അതുനം ഭാഷക്കുടാതെ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നാക്കുന്നു.

ഈ രേഖകൾപോലെ പറയാം. പുതതനായി ഒരു ജീയ വിനെ നാം കാണുന്നവെന്നിരിക്കുന്നു. അഭ്യൂതം നാം അതിനെ കാണുന്നണ്ട്; ഭൗമാധികാരങ്ങൾക്കും; പേരില്ലതാണും. നാമകാണമായില്ലെന്നുള്ള ശരിതനെ ഒക്കിലും അതോടു ‘ജീയ’ വാന്നുണ്ടെല്ലു നാം അറിയുന്നതും. അതുമതി. അതു ഭാഷയായി; അവവും ഭൗമാധികാരം ലെ ഭാഗേ ഓഫ് അതിനു കല്പിക്കും. ഒരു തന്ത്രം പത്ര വെന്നു ഒത്താനുന്നതും മരിയായതനു പത്രികാകം. അമേരിക്കയുടെ സമീപമുള്ള ഒരു പ്രീപത്തിൽ പണ്ടു കത്തിരകു കൂടി ഇന്ത്യൻമുസ്ലീം അവിടത്തുകൂടി അവശ്യ പക്ഷികൾ നും അവക്കിച്ചേറ്റും അവിടത്തുകൂടി അവശ്യ പക്ഷികൾ നും അവക്കിച്ചേരുന്നതും ഒരു മാർഗ്ഗത്തിൽ ചേരുന്നിട്ടാണും നമ്മുകൾ അറിവുണ്ടാകുന്നതും, നാം ശയമില്ല.

അതിരിക്കുന്നു; ഇന്ത്യിലും പേരിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വേദ്യകൾ പ്രക്ഷയം പ്രാജ്ഞയും ഭാഷയുമായി ഭൗമാധികാരം

ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରାଚୀକଣନାତାଶେଷିଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ୍ଷାପରିକଲ୍ପନରେ
ନାମମାଯିଂ କ୍ରିୟାଯାୟମୁହୂର୍ତ୍ତ ବାକ୍ଷକଳ୍ପ ଶାକାକାଳ ତରମିଲ୍ପ
ଲ୍ପୋ? ହୁଣାକ୍ଷେତ୍ର, ଯ'ନାମକ୍ଷେତ୍ରଂ ଜାତିନାମକ୍ଷେତ୍ରଂ ଅ
ତ୍ୱକ୍ଷକ୍ଷାପିଲ୍ଲୁ. ସରନାତାଯତ୍ର ଶ୍ରୀଯଶ୍ରୀଗୋଚରଙ୍ଗକ୍ଷେତ୍ରଃ. ଆ
ତୀର୍ଣ୍ଣିତକ୍ଷେତ୍ରଃ କଥଂ ନାମମୁଣ୍ଡାକଣାଲ୍ପୋ. ଅନୁକୋଣ୍ଡ ଓ
ବୟସ ଉଲ୍ଲତି ଉରୋଙ୍ଗ ବିଦ୍ୟମାତିରିକଣାଂ. ଏଣ୍ଣା
ଓ ବାହିମୁଣ୍ଡର୍.

ପରିଶ୍ରାମତିନା ସମାଧୀନଂ. ବେବାଯିପ୍ରତ୍ୱପମାଣଂ
ଭୋଷ୍ଯକ୍ଷେତ୍ରାଣାଲ୍ପୋ ନନ୍ଦିତ କରିବ. ବେଳ୍ପୁଁ ଏଣ୍ଣାଜ୍ଞି
ବାକିନାଂ ଏତିରାଯି ଓ ପଦାତମଂ ନନ୍ଦିପ୍ରତ୍ୱକ୍ଷମ
ଲ୍ପୋଣାଣଂ କରିବ. ବେଳ୍ପୁଁ ତତ୍ପରାତ୍ମକ, ବେଳ୍ପୁଁ ତତ୍ତମେଲାଂ, ବେ
ଳ୍ପୁଁ ତତ୍ତ ପଣ୍ଡତି, ଯୁଗିକିଷେତ୍ର ସମାନ ତୁଳନାଜ୍ଞି ପଲ
ପ୍ରତ୍ୱକ୍ଷପଭାବର୍ତ୍ତକ୍ଷେତ୍ରଂ କାଣିବ୍ୟାରଂ ସମାନ ତୁଳନା
ରତିଶୀର୍ଷ ପ୍ରେକ୍ଷଣାଂ, ଆତାଯତରେବ୍ୟାଯଂ ଉଣାକଣା.
ଏହି ବେବାଯିତରିଶୀର୍ଷ ସପ୍ରତ୍ୱପମର୍ତ୍ତ ବେଳ୍ପୁଁ ଏଣ୍ଣାଜ୍ଞି
ବାକି. ଯୁକ୍ତିକଲ୍ପିତିନାଂ ସାରାନ୍ତରତ୍ତ କଲ୍ପିତିକଣନ
ଆନନ୍ଦକରଣାବୁତିଯିବ ଭୋଷ୍ଯାଣଂ ଜାତିନାମକ୍ଷେତ୍ରଂ
ସପ୍ରତ୍ୱକ୍ଷେତ୍ରଂ. ବାକି କିଛି କାହିଁ ଯାତପରମକ୍ଷେତ୍ର ନ ଅ
ପଣାଂବେଳ୍ପୁଁ ବ୍ୟାରଂ ହୁଏ ସଂଗତି ବେଳ୍ପିବାକଂ. ‘ନା
ମଂ’ ଏଣ୍ଣାବେଳ୍ପୁଁ (ନନ୍ଦିତ ଆତିଥୀଯତର ଆରତୀମା
ଆନନ୍ଦନ) ଏହୁକୋଣ୍ଡ ପଦାତମରେ ପରାଯନାବୋ
ଆନ୍ତି ଏଣ୍ଣାକଣା. ‘ସପ୍ରତ୍ୱଂ’ ଏଣ୍ଣାବେଳ୍ପୁଁ (ସ୍ଵପ୍ନର
ଗରତର) ହୁଏଗରୁ ନକଷଣାତ୍ମକ ଏଣ୍ଣାଣଂ. ହୁଣାକ୍ଷେତ୍ର
ବାହରା ବାକିକିଛି ଏଣ୍ଣାକଣନ ସପ୍ରତ୍ୱପରତରତ
ନାମାଣଂ ନ ନାହିଁ କିଛିନାତ୍ମକ. ସପସପଭାବରତର ଏହି
ବିଶ୍ଵାଳିକଣନାତାଶ ତତପଂ.

ഇത്രിയങ്ങളില്ലാത്തവരുടെ കമ മുമ്പിൽ പറഞ്ഞി ടീണ്ടല്ലോ. എക്കുഴപ്പനാഗമം ആവശ്യ വക്ഷ് ചീ ഹാസ്തരം ഭാഷ യുടെ സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. പല ഇത്രിയങ്ങൾ കൂടം ഒന്നിച്ചു് അലോവം വന്നിട്ടുള്ള സാധുക്കാളുടെ സ്ഥിതി വളരെ പരിഞ്ഞലിലാണ്. അവ ജന്മ ക്കുള്ളൊപ്പും സൗന്ദര്യ വിഭ്യാസാർ സമ്മതിക്കുന്നു.

ഇത്രയുടെകൊണ്ടു ഭാഷാബോധങ്ങളും കൈം അതായതു് വാഗത്മക്കളും കൈച്ചു ദ്വാരാ നാ സി ഉണ്ടാക്കാൻ. എത്ര യുക്തികൾ പറഞ്ഞാലും അവയെ പിരിക്കാൻ സംസാല്പുര ലു. ഇത്രയും വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു ദിവാ ധനികൾ തത്പര്യമിൽക്കാക്കു. ഇത്രിയങ്ങളുടെ ബോധങ്ങളും പരാക്രമാക്കുന്ന മട്ടാക്കു, നമ്മുക്കൊന്നും ഉന്നസ്തിലായില്ലല്ലോ. ഒരു കണ്ണടവച്ചുകാണ്ടിവാലെ ഭാഷയും കാണാം; വസ്തു സ്ഥിതി അറിയുന്നില്ല.

ശരിതനു; എക്കില്ലും ഭാഷയെ കേവലം കണ്ണടവാ ക്കിയാൽ പോരാ. നമ്മുടെ കണ്ണാടവനു ദാണ്ടു്. നാ തിൽ കുടിശല്ലാതെ നമ്മുടെ നോക്കാൻ മേലും. നൃത്യ പേണാശല്ലാതെ ബോധമില്ല. അതിന്തുറം സത്യം ന മകരിഞ്ഞുകൂടാ. കേമനാർപ്പാലു. കണ്ണകൾ തനു കണ്ണാടിയാണെന്നു മറന്നു, ഭാഷയെക്കാരം ദിവായത്തിനു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നതാണെന്നും. വ്യാകരണത്തി നൂം തക്കത്തിനു പ്രധാന്യം ഏമനു വഴക്കു് ഇന്നും പാണ്ഡിതന്മാരെ വിട്ടിട്ടില്ല. വ്യാകരണത്തിൽനിന്നു തക്ക മണിംഡായതല്ലാതെ തക്കത്തിൽനിന്നു വ്യാകരണമുണ്ടായത ലഭ്യമാം, ഭാഷാജ്ഞന്മാരുടെ കവിതയു് തക്കംകുംബന്തു്

ତତ୍ପର ଗ୍ୟାକାମେଣ୍ଟ ବିଚାରିକଣ୍ଟର " ମେମାଣେଣ୍ଟ ମନ୍ଦ୍ୟିଲାଭକାଳେତାଣ୍ଟ୍ସ୍ "

ଶିଖଯତ୍ତାଯ ହୁଏ ବିଚିନ୍ତନରୀତିତିକ୍ରିଯା କରିବାର ମଧ୍ୟ ନେତୃତ୍ବ ସିଲମାକଣ୍ଟର୍ସ୍ . ଭାଷା ଓତାନ୍ତାସମାଜ ଲୋକଙ୍କାତଥ୍ବ. ବୋଯାପ୍ରାଗ୍ରମାଣେଣ୍ଟ ବାନ୍ଦିବାର ମନ୍ଦ୍ୟ କେବଳ ପରିଷ୍କାରଚରିତ୍ରାଂ ଭାଷାଯିତ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଅତିକାରୀ କାଣ୍ଡାମେନ୍ଟର୍ ତିକ୍ରି ସଂଶୟମିଲ୍ୟ. ପଣ୍ଡ ସାଂପ୍ରଦୟ କାର୍ତ୍ତ ଚୁଣିବାପ୍ରତିବିନିମ୍ୟ କ୍ରମ ଯାରେ ଏହି କାଣ୍ଡାମେନ୍ଟର୍ ଶିଖାଙ୍କାମ୍ବାଦିପ୍ରାଥିରିକଣ ପରିଣାମ ମନ୍ଦ୍ୟପ୍ରକାର, ଭାବେ ତୁରକାହିଁ ପ୍ରାଵିଶ୍ୟ ଏକଟ୍ର ଜୀବିକାଳେ ଆତ ବ୍ୟବମକ୍କୀଟି ଏହିକୁ କାରି କୋକିଯୁଂ, କ୍ରାନ୍ତିକାନ୍ତାରୀତି ନିଲିମାନାନ୍ତାରୀତି କଣା ଆଟଲୁକାହିଁଲୁଅଛି ପୁରାତନ ସାଧନାଙ୍କରେ ନିରୀ କ୍ଷମିତ୍ତାଂ, ଓହାଙ୍କାରତବସମିତିଲାଭକାଳେ ନିର୍ଣ୍ଣୟି କାର୍ତ୍ତ ଶୁଭମିକଣ୍ଟର୍ଲେବୁ. ଭାଷାକାଳେ ନିଯିତ୍ୟ କୁ ଶ୍ରୀପ୍ରକାଶତାତ୍ତ୍ଵ ମନ୍ଦ୍ୟପ୍ରକାର ମାନସିକ ପରିଷ୍କାରତା କେବଳ ପରିତ୍ରାଣ କାର୍ତ୍ତ ମନ୍ଦ୍ୟକାଳେ ଏହିପ୍ରମାଣରେବୁ. ଲୋକରତିଲାଭ ଭାଷାକାଳେ ଅବଶିଷ୍ଟ ପରିଷ୍କାରତା ମୁକ୍ତମା ଯି ପରିଶୋଧିତ୍ବାତ୍ମ ମନ୍ଦ୍ୟପରିତ୍ରାଣକେ ଏହିତାଂ. ପୁରାଣ ଜୀବିକାଳେ ପରିଷ୍କାରକାଳେ କଣ୍ଡ ମୁକ୍ତନ ରଖିବାଂ, ପୁରାତନ ବୋଯାପ୍ରାଗ୍ରମାଦିକ ସପରିପାଂ ଭାଷାଯିତ୍ତ ପରିଣାମଟିକ୍ରିଣ୍ଡ୍ସ୍ .

ସର୍ବେପରି କରିବାର ହୁଣ୍ଟ ନେତୃତ୍ବ କିଟ୍ଟିଟଣ୍ଡ୍ . ଏତୁ ମତାତିଲାଭ ବିଶିଷ୍ଟ ମିଶ୍ରମତାଚାର ପ୍ରକାର ନା ମଧ୍ୟାରାତ୍ରିଣ୍ଟର୍କାଳେ ବଲ୍ଲତାଯ ଫଳାଫଳ ହୁଣ୍ଟିବାଂ କେ

କାମଗନ ବିଶ୍ଵାସିକଳଙ୍କଲ୍ଲୋ । ମରୁଷାରସଙ୍କ ଏହା
ମିଲ୍ଲାଗ ପୁଅନିକଳା ପାରିଷ୍ଠାତିକରି ଏଇ ସଂଗତି ଓ
ମନିକଳାନିଲ୍ଲୁ । ଆଵ ବେଳେ ଶବ୍ଦଜାତିଲ୍ଲୁ ଓପାଯଗ୍ରହ
କାହାଙ୍କାଣାନ ଆହାର ଆଗିଣତିରକାଳ କାହାତ୍ତା । ଆତ
ତମାପ୍ରାପଣକାଳଙ୍କାଳ ମରୁଷାରସଙ୍କ ଗାମଶାରସଙ୍କ । ଆତୁତକଳା
ଯାଣ୍ୟ ଆଵଯ୍ୟକତା ଆକାଶିଯୁ । ଖର ତତପର ମନ୍ଦୀରିଲା
କାଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କାଳରେତାକର ମହାକବି କାହାଭିଭା
ସଙ୍କ ବ୍ୟାକରନମାଧ୍ୟିବସରପ୍ରକରଣ ପ୍ରାଣଜ୍ଞତ ବାକ୍ରିଂକା
ଣକ କାବ୍ୟାରାଜ୍ଞରେତିର ବାନିକାଳ ଆତରାନ୍ତିରିକଳାନାତ୍ ।

iii. ନାଟକଂ ।

ରମ୍ବାତମକକାରୀ ବାକ୍ରିଂମାଣଲ୍ଲୋ କାବ୍ୟ । ଆତ୍ୟ
ତିଥି ହୃଦୟବୁଧାବି ସାନିକଳିମ୍ ଲାଭିତ୍ତ ଯେମାଦିତମ
ରମ୍ବାକ୍ରିତି ବଜନ୍ତରୁବାଳ୍ କଥିଯାନ୍ତା ଦେଖିଗୋଡ଼େ
ଶ୍ରୀଷତିକା ବନ୍ଦିଷ୍ଟଙ୍କାଳେ । ଆକାଶାତ୍ “ପ୍ରଶ୍ନ”କାଳେ
ନମ୍ “ଶ୍ରୀବ୍ୟ”କାଳେତାମାର କାବ୍ୟକାଳେ ରଣଭାବି ବିଜେ
ଶ୍ରୀରିକଳା । ଆରାଶାରରୁଙ୍କାଳିକାବ୍ୟ କଣକ ରାସିକେଣେ
ବଧାଯ ପିଶ୍ରକାବ୍ୟକାଳିଚରିତରୁଲ୍ଲେପ୍ରକରଣାଳେ କମକଛି, ପ୍ର
ଯସଗନ୍ମ ମୁତଲାଭାବ । “ତିଜ୍ଜୀର୍ଣ୍ଣାମ” ‘କିଷ୍ଟିପ୍ରାଫକରି’ ତୁ
କଣିଯତ୍ତିବ ଚୟାଲ୍ପିକେଣ୍ଟ ରାସିକରତକରବସାକର୍ଯ୍ୟାତ୍
ଶ୍ରୀବ୍ୟବ୍ୟତିରିଲ୍ଲୁରୁଲ୍ଲେପ୍ରକରଣ । ନ କକଂ ପ୍ରଶ୍ନଭାବ
ଯିତି ପେଟକରଣ ଗୁଣ୍ଠିନାମ ।

ଠାରତିର ପ୍ରକାଶିତ୍ତିକଳା କମାଡାଗରତତ ସଂ
ବସିଥ୍ର ଅଧ୍ୟାନମାଧୀ 1. କଟାଗଲାମଂ 2. ନାରୀକ

സപ്രാവാ 3. നമായിരസം എന്നീ മുന്ന് സംഗതികൾ നോക്കണംതുണ്ട്.

കമാവസ്തു പ്രസിദ്ധ പുരാണത്തിധാനങ്ങളിൽ നിന്നൊട്ടത്ര റംഗാംജുക്കത്തും ചില്ലറ ഭേദഗതികൾ വരുത്തിട്ടുണ്ടോ, കവിയുടെ സ്വപ്നക്ഷോഖക്ലിതമോ അല്ല തിരിക്കും.

കമാവസ്തു സാമാന്യ ഭാഗത്തുന്ന ആളും സൗചിപ്പികൾ നാതു “വീജം” എന്ന പേരിന്കാണാണ്. നാടക ത്തിൽക്കൂടിയിൽ കമാവസ്തുവിൻറെ വളർച്ച ഭ്രമിയിൽ വിത്തയ്ക്കന്ന വിശ്വാസം ചൊട്ടി മുളച്ചു മുക്കുമോ ചെടിയോ അല്ല ഡി വളർന്നവനു ഫലം തന്നെന്നതുവരെയുള്ള തൃഷ്ണിയുടെ റിത്തിയോട് തുല്യമായി വിചാരിക്കാം. ഒരു വിത്രു ഹിത്തിനുമുകളിൽ കുത്തുന്നേയാണ്, ആ കുത്തത്തു തന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് മനസ്സിൽ കുത്തുന്നേയാണ്, ആ കുത്തത്തു തന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് മനസ്സിൽ കുത്തുന്നേയാണ്. പിന്നീട് നാലം കിളിച്ചേരുായക്കി തൃഷ്ണികൾ താഴാരാക്കിന്നതിലും വളരും ചേക്കിന്നതിലും മറഞ്ഞപ്പെല്ല യന്നക്കുറം ഇംഗ്ലീഷ് വീജത്തെ ചോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു അനുബന്ധമാണ്. വിത്രു ഭ്രമിയിൽ മരഞ്ഞു കിടന്നു ഇംഗ്ലീഷുക്കു മരഞ്ഞു നല്കുവണ്ണും പാകമായതിനും ശോഷിക്കുമെന്നു ചൊട്ടി മുളയ്ക്കുന്നുള്ളൂ. വിത്രുകൾ മുളക്കുന്നവരും അതിനോടുകൂടി ഉണ്ടായിവരുന്നു കൂടികളാക്കുന്ന ഫലത്തിലുള്ള പ്രതിവാന്യങ്ങളെല്ലാ നശിപ്പിച്ചേക്കിൽ മാത്രമേ വിത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ചെടി, ഫലത്തെത്തന്നെ തിനു ശക്തിയുള്ളതായി ചോഷിച്ചു വരു. ഇപ്രകാരം വളർന്നവരുന്നു സമയം വല്ല ദൈവാധിനിന്മോഷ്യവും കോണ്ടല്ലോതെ അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഫലത്തിനു മരഞ്ഞു

ടടസ്സങ്ങളിലും സാധാരണ പ്രതിബന്ധങ്ങളും നീ ക്കുയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഫലപ്രതീക്ഷയ്ക്ക് വഴിയുമണ്ഡാക്കണം. ഈതിനശേഷം ദൈവാനുക്രമപ്രകാശം ഒരു നല്ല വുക്കുമോ ചെടിക്കുയാ ആയി വളരുന്ന വജന ഈ മുളിൽ നിന്ന് മുമ്പ് ആശിച്ചുവിയം ഫലസിലിയുണ്ടാക്കണം. ഈ ക്രമത്തിനനുസരണമായിട്ടുന്നെന്നും ബീജപ്രസ്താവനാവസരത്തിൽ ‘ആരംഭ’വും ബീജപോഷണത്തിനു വേണ്ട അമം ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ‘അതാവും’ ഈ അമഫലങ്ങളുടെ ബീജത്തിനു ഗ്രന്ഥജാക്കനംബന്ധിച്ചിലും പ്രകാശത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാത്ത വളർത്തുവിൽ ‘പ്രതാശ’യും അതോടൊന്നിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ടടസ്സങ്ങൾക്കു നിന്നും നന്തരപ്രയത്നങ്ങളാൽ ജീവിച്ചു കാഞ്ചിസിലിക്കു വഴികാണുന്ന സദഭ്രത്തിൽ ‘നിയതാപ്തി’യും, ദൈവാനുക്രമപ്രയത്നാൽ ഉദ്ദേശ്യം നിവർത്തിക്കുന്ന അന്തരഭ്രമയിൽ ‘പ്രലാഗമ’വും ഈക്കുന്ന അവശ്യവസ്ഥകൾ പ്രാണ്യാണുള്ള കൂടാവസ്തുക്കളേയും പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനണ്ഡായിരിക്കുന്നതും. ‘ബീജ’ത്തെ ഈ അവശ്യമാന്തരങ്ങളുമായി ഘടിപ്പിക്കുന്ന അംശത്തിനാലും ‘സന്ധി’ എന്ന പരിത്വായ നാലും. അതിനാൽ നാടകം ‘പണ്ണവസന്ധിസമന്പിത’ മായിരിക്കണമെന്ന വന്നാകുട്ടനം.

- ‘ബീജ’ത്തെ ‘ആരംഭ’വുമായി ചേരുത് ഉള്ള തെരു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗം ‘മുവ്‌സന്ധി’.
- ‘ബീജ’ത്തെ ‘യതാവുമായിചേരുത്’ അതിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതായും ഉടൻ മരച്ചും കാഞ്ചിസിലിക്കുള്ള അമൃതത്തിക്കൊള്ള കാണിക്കുന്ന ഭാഗം ‘പ്രതിചുവ്‌സന്ധി’.

3. ബീജത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതാതെ മറ്റ പ്രകാരത്തിൽ അതിനു വേണ്ട ത്രേഷ്ടപ്രവും പജ്ഞിയും പ്രത്യാഗ്നിയും പ്രത്യാഗ്നിയും കൊടുക്കണമോഗാം ‘ഗം’സന്ധി.

4. ബീജത്തോടൊക്കെമിച്ചുതന്നെ വളർത്തുന്ന അതിവസ്യങ്ങളും നിഃഖലിപ്പയോടുകൂടിയ ശ്രമങ്ങളാൽ നശിച്ച കാർബൺഡിക്സൈളിഫേഴ്സുകൂടിയ ദോഗം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന സദ്ഭം ‘അവമർ’സന്ധി.

5. മേൽപ്പറഞ്ഞ പശാവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വളർത്തുന്ന ബീജം ഫലാഗമത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതായ പരിണാമ ഭാഗം ‘നിവ്യഹണം’സന്ധി.

ഈങ്ങനെ സാധിത്തുകാരന്മാർ നാടകത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ അവസാനംവരെയുള്ള ഭാഗത്തെ ‘മുഖം, പ്രതിമുഖം, ഗം, അവമർം, നിവ്യഹണം’ എന്ന അഞ്ചു സന്ധികളുംകൂടി തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

1. ആരംഭം	=മുഖസന്ധി	
2. അതം	=പ്രതിമുഖസന്ധി	
3. പ്രത്യാഗ്നി	=ഗം	
4. നിയതാളി	=അവമർശനസന്ധി	
5. ഫലാഗമം	=നിവ്യഹണസന്ധി	ടക്കം

രംഗപ്രയോഗം—കമാവസ്തുവിന്റെ അംഗങ്ങളെല്ലാം ഒരു നാടകരംഗത്തിൽ പ്രയോഗിപ്പാൻ തരം വരുന്നതല്ല. എല്ലാ സംഭവങ്ങളെല്ലായും അംഗങ്ങളും പ്രകാരം ശിപ്പിക്കുന്ന വസ്താവകാടു നാടകം അവസാനിക്കയില്ല. ഒസ്പ്പംശങ്ങളാൽ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം മാത്രംമുണ്ടാകുന്നതിൽ പ്രയോഗിച്ചാണ്. എന്നാൽ നബന്ധങ്ങൾ കമാവസ്തുവിന്റെ വഴി

എഴുവൻ മനസ്സിലാക്കിക്കൊട്ടക്കണ്ണതിന് പ്രദേശകൾ വില നിന്തികളുമണ്ട്.

രഹക്കതിന്റെ അവ സാന്തതിൽ അരങ്ങേത്തുനിന്ന പോകുന്ന കമാപാത്രങ്ങൾ അടച്ചത രഹക്കതിലെ കമ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് “അക്കാസ്യ”മെന്ന പേര്. രഹക്കം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള വില ഭാഗങ്ങളെ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പറയുന്നതു “അക്കാവതാരം.” അക്കത്തിൽ വരുന്ന കമയെ അപ്രധാനപ്പാത്രങ്ങളും ക്ഷാണ്ടി മുൻകുട്ടി പ്രതിപാദിപ്പിക്കുന്നതു “രംഗസുച്ചും.” അണിയരയിൽ നിന്ന വിളിച്ചു പറയുന്നതു ‘ചുളിക്.’ ഈ ദൈ ക്ഷേപ്പാടു “സുച്ചും” എന്ന പറയുന്നു. “രംഗസുച്ചും” മുന്നവിധിയ്ക്കിലാവാം. 1. ‘പ്രസ്താവന’ അല്ലക്കിൽ ‘ആമുഖം’ 2. ‘വിഷ്ണംഭം.’ 3. ‘പ്രവേശകം.’

‘പ്രസ്താവന’—ഈ സാധാരണഘായിക്കനാമങ്ങളിൽ നിന്ന ആരംഭത്തിലാണ് പ്രശ്നാഗ്രിക്കുന്നതു. പ്രസ്താവനാഡിലെ സാഭാഷണ, ‘സുത്രധാര’നോ, ‘സ്ഥാപക’നോ ആശ പ്രധാന നടക്ക് മറ്റൊരു നടനോടോ, നടിയോടോ കൂടി നടത്തുന്നു. ഇതു “അമുവിധിയ്ക്കിലാവാം. അതിൽ നനാമങ്കത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സുത്രധാരൻ നിർമ്മിക്കുന്നോടു, പ്രവേശിക്കുവാൻ പോകുന്ന കമാപാത്രങ്ങളുടെ സ്ഥിതി സൂചിപ്പിക്കുന്ന നിന്തിയാണോ സാധാരണ നാടകങ്ങളിൽ അധികവും കാണുന്നതും. ഇന്ന് നിന്തിക്കു ‘പ്രയോഗാതിശാഖം’ എന്ന പേര്.

‘വിഷ്ണംഭം’ എന്നാൽ ഒരുമിച്ചു കെട്ടുന്നതു “എന്ന പദംതാം. നീചജാതിയിൽ പെട്ടവഴ്ല്ലാത്തനാലും കമാപാത്രങ്ങളാട്ടക്കുടിയുള്ള സംഭാഷണം അടക്കിയ

விழூல் ‘குலவு’ நீஷம்புத்த அனுயான பாடு வு நீஷபாடுவு தமில்தெ ஸங்கோஷன்மக்களியது ‘மிஞ்’வுமாக்க.

‘புவேஶக்’த்திற் நீஷ பாடுக்கைத் தெ ஸங்கோஷ ஸங் மாதுமெ பாடுக்கை; எனாமக்கத்தின்ர அதுரங்கள்திற் புவேஶகா ஏகிக்கை புஷ்ணாரித்துக்குடா. விழூல் அ யோரிக்கண்டின விரோயநிலுதான்.

சுக்கிலிப்புரையுந்தாயாக், கமாவஸ்துவிலெ ரஸபு க்கைத் தெ அல்லின சுக்கிலிப்புரைக்கை மாய ஹாக்காலிக் குறுமுா வுரிதியிற் புஷ்ணாரிக்கைவெங மாதுமெ ‘அக்கம்’ ஏந பேர் பரையுந நாக்கஹத்தின விஷயமா க்கால் பாடுக்கை. அப்பாதுக்கை கமாஸங்க்கைத் தெ அதூா வஶுமென தோங்காபக்கம், ஒது புத்துக்கரங்கமாக்கி புஷ்ணாரிக்காமென்னாக்கை. ஹா ரங்க ஸங்க்கைத் தெ புத்துக்கரங்கமைக்கை கமாவஸ்துவின புகாரிப்பிக்கை வால் புத்துக்கரங்கமைக்கை புஷ்ணாரித்துக்குந்தல்லு. ரங்கம் அதுரங்கித்துவாக் அவஸாகிக்கண்டுவர திருத்தில ஹந்வால் ஸங்கதியுள்ளாக்குது. அக்காவஸானத்திற் கமாபாடுக்கைத்தலும் ஒரையமயத்து’ அப்பதுக்கைராகே ஸங்காஸம். புத்துக்கமாகி புஷ்ணாரிக்கால் ஸெதக் துமில்லுதெ வகுந கமாங்கைத்தலும் சூழிக, அக்கா ஸ்யும், அக்காவதாரம், அதுகாஶலாபிதா ஹவங்கி பு ரிள்ளிக்கண்டு.

ஸங்கோஷன்—நங்கத்திலெ ஸங்கோஷன் ‘ஸவ் ஞாவு’ (புகாரம்) ‘அஞாவு’ (ஸபந்தம்) ‘நியத ஞாவு’ (ஏந முந வகுஞ்சு). நியதஞாவுத்தின

‘ജനാന്തിക’രുന്നു ‘അപവാരിത’മെന്നും രണ്ട് പിരിവു ണ്ട്. ജനാന്തികം എതാൻം ചിലതെട പ്രത്യേകഗുണം കിൽനിന്നു് ശ്രീക്കണ്ണമെന്നും അപവാരിതം പ്രത്യേകം ചിലതെട രഹസ്യഗുണയ്ക്ക് വിഷയിഭേക്കണ്ണമെന്നും ഉദ്ദേശിച്ച ചെത്തുന്നതാണു്. അപവാരിതത്തെ സ്വപ്നകാർത്തമായിട്ടു് എന്നും പ്രയാഗിച്ചുവരുമാറണ്ടു്.

നായകത്പോം - നാടകത്തിലെ ‘നേതാവു്’ അബ്ലൈ കിൽ ‘നായകൻ’ മിക്കവേറം സജ്ജീണാഖനനായി തന്നെ ഇരിക്കണം. ‘ആത്മഗുലി, ദേഹഗുലി, കാലഗുലി’ എന്ന ഗുലിത്രയദ്ധരക്കു ചുറുമെ, ഒരു ഭാർത്തും, സുഖാന്വോഗവാളിത്രും, സമാഖ്യവന, പ്രശാന്തത, ആത്മാഭിമാനം, വാദങ്ങൾമായുള്ളും, യഥാപ്രതാപം, വാഗ്രി പാസം, ശൈത്യം, ശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്രും എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നായകനിൽ അവഹും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താണു്. എന്നാൽ ഇതിൽ ഒരുഭാർത്തുമോ, ലാളിത്രുമോ പ്രശാന്തത യോ, ആത്മാഭിമാനങ്ങമോ എതാൻും സർപ്പധാനമായി ഗണിക്കുന്നതെന്നവും അതിനന്നതുപരമായി നായകൻ ‘ധിരോഭാത്ത’നോ ‘ധിരലഭിത’നോ ‘ധിരശാന്ത’നോ, ‘ധിരോജ്ജവത്’നോ ആ ചിരിക്കാവുന്നതാണു്.

നായകനെ സഹായിക്കാൻ വാഗ്രിലാനാവും നായകനിൽ സഹായിയായി ഭക്തിയുള്ള ‘പിംബദ്ധ’നോ, നായികക്കെ സഹായിക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കുന്ന രഹസ്യകാരനായ ‘വിഴുഷക’നോ എതെങ്കിലും ഒരു കലാവില്ല യിൽ മാത്രം സമർപ്പണായിരിക്കുന്ന ‘വിട’നോ ഒരു നാടകത്തിലുണ്ടായിരിക്കുണ്ടും. ഇതുകൂടാതെ, മരുക്കു,

മറ്റ രാജഭവന്യകൾ, സംസ്കാരികൾ, ഇങ്ങനെ പല കമാപാത്രങ്ങൾ നായികാനായക്കന്മാരുടെ പ്രവർത്തികൾ കൂടി സഹായം ചെയ്യുന്നതായും വാദത്തെന്നുണ്ടാണ്. ഡി ലഫ്രാർ നായകനെതിരാളിയായി ഭർഥാനുത്തിയായ ‘പ്രതിനായക’നും ഉണ്ടായിരിക്കും.

നായിക ഉത്തരവാദരിത്തിലെ സീതയെപ്പോലെ ‘സ്പീഷ്’ഡോ, കമ്പനിയാർക്കുന്നതിൽ വളരുന്ന ശക്ക നൈജേഷ്യപ്പോലെ ‘പരക്കീഷ്’ഡോ, വികുഴമാവ്യായത്തിലെ ഉർബൻഡേപ്പോലെ ‘സാമാന്യ്’ഡയാ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. നായകനെപ്പോലെ നായികയും ഇംഗ്ലീഷ് നായികയും ഹവായും വേണ്ട തന്റെപുത്രതിക്കു പ്രസംഗം താരുണ്ണമന്നാണ് പരഞ്ഞവയ്ക്കാതു്. നായകാനും സിലിക്കു നായികയെ സംശാചിപ്പിക്കുന്ന ‘സ്പീഷിലറോ, ‘ചെടി’കളോ, ‘ഡാനോഡി’കളോ ഉണ്ടായിരിക്കും.

രസം—ആംഗാരവിരാഖികളായി ശാന്തവരെയുള്ള ഒൻപതു രസങ്ങൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണെല്ലാ. ഇവയിൽ നാടകരത സംഖ്യിച്ച വീരഗ്രാമാരങ്ങളിൽ ഒന്ന് മുഖ്യാനന്ദായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു മതവും ശാന്തമാണും കൈമന്തരവും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന മരാറായ മതവുമുണ്ട്. എത്ര മതപ്രകാരമായാലും സ്ഥായിയായി ഒരു രസമേ പാടുള്ളൂ. അതിനു സാധാരണ അംഗിരസം എന്ന പറയും. മറ്റൊരു രസങ്ങളേയും അവസരേച്ചിത്രുംപോലെ അംഗിരസത്തു പോലീപ്പിക്കാൻ അംഗങ്ങളായി സ്പീകരിക്കും. എന്നിട്ടേണ്ടു കമാവസ്തുവിന്റെ പ്രധാനസ്ഥികൾ അംഗസ്ത്രശൃംഖല വയ്ക്കുവാൻ,

മറ്റുതരം കാവുക്കളിലെന്നപോലെ തന്നെ നാടകങ്ങളിലും ശ്രദ്ധാരംസ്വഭവം, പുണ്ണി പ്ലൈറ്റ്‌ത്തി പ്രകാശിച്ചിക്കാനായി വർഗ്ഗിക്കേണ്ടതു വേർപ്പാടെന്നും ചേർത്ത് യെന്നും ആ സംസ്ഥാനത്തിനു സമജമായി ഒരു രണ്ട് സന്ദർഭങ്ങൾ ഒരു ചൊല്ലിച്ചായിട്ടാണ്. ഈവയ്ക്കു വിപ്രലംഭമെന്നും സംശ്ലോഹമെന്നും യഥാക്രമം പ്രേക്ഷകരാട്ടത്തിൽക്കിഴന്നു. നായികാനായകമാരുടെ ആളുന്നാംഭ്യാഗത്തിനു മുമ്പുള്ള വേർപ്പാടിനെ അഭ്യാഗമെന്നും പിന്നീടോരോ സന്ദർഭവശാല വന്നുചേരുന്ന വേർപ്പാടിനെ വിപ്രഭ്യാഗമെന്നും വിപ്രലംഭത്തെ രണ്ടായി പിരിച്ചു വൃവധമരിക്കാറണ്ടു്.

നാടക ചുട്ടെടുക്ക രം .

മുൻ പറഞ്ഞ നിബന്ധനകൾ കുടാതെ വേദരേഖയും വില ചടങ്ങുകൾ നാടകാലിനയും നാംബന്ധിച്ചു പറിയുവാനണ്ടു്. ഭാരതീയരുടെ ഏല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ഇംഗ്ലീഷ് പ്രവരമായിട്ടും കുടിയാണെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണു്. ഈ ശ്രദ്ധനെ മുൻ നിരത്തിയല്ലാതെ ഒരു കാൺവും ചെയ്യാറില്ലാത്ത ഭാരതീയർ നടക്കത്തിലും ഈതു സാഖ്യമിച്ചു വില ചടങ്ങുകൾ എപ്പുട്ടുമായിട്ടാണ്ടു്. നാടകം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പു നാട്ടിപ്പറ്റോക്കു കുടാതെ കഴിക്കില്ല. ആയിരുപ്പും, നമസ്ക്രിയ, വാസ്തവിക്കുന്നതു മുതിരേതെങ്കിലുമൊന്നും ഒന്നിലധികംനും നാട്ടിപ്പറ്റോക്കുതിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കും. എവരേജു, നദിപ്പുക്കുന്നതു്, അതാച്ചതു് സദ്ഗോഷിപ്പുക്കുന്നതു നാട്ടി. ഈ നാട്ടിപ്രഭാഗംകൊണ്ടു സഭ്രംബ ആനദിപ്പിച്ചിച്ചുശേഖം സൂത്രധാരൻ അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപകൻ നടപ്പാടോ വേരാങ്ക നടന്നോടോ നാംഭാഷണത്തിൽ എപ്പുട്ടുണ്ടു്. ഈ തി

നാൽ പ്രസ്താവനാരംഗം തുടങ്ങുകയാളി. നാടകത്തി ഘട്ട നടമാരരയല്ലോ ഒരുമിച്ച് ബന്ധിക്കുന്ന ചരട കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആർ—അതായതു നട മാരര എല്ലാം നേരിച്ചുകൊണ്ടപോകുന്ന ആർ—എന്നാണ്' സുത്രധാരപദ്ധതിന്' അതുമാം.

നാടകം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതു ലോകാലിവുലി യെ ആശാസിക്കുന്നതും പ്രധാനക്രമാപാത്രം അപേക്ഷിച്ച നഞ്ചപമായി ഉച്ചരിക്കേണ്ടതുമായ ദ്രോകംകാണ്ടാണ്'. ഇതിനു ശേതവാക്യമെന്നു പേര്. നാട്രകലാപ്രയോഗത്തിനാസ്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രത്തപ്പങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തി നാടകത്തിനു വേണ്ട നിയമങ്ങളെ ആലൃമായി കൂടി പൂർപ്പുട്ടതിയ രേതമുന്നിയുടെ സ്ഥാരകമായിട്ടാണ്' നാടകക്കത്താക്കണം ഹൃ ത്രാവരിനെ നിലവനിൽക്കിപ്പാക്കുന്നതു'.

നാശകദാഹങ്ങമോ, രസഭംഗമോ, അസ്ത്രം ചെപ്പാ പ്രയോഗമോ നാടകത്തിൽ വരാൻ പാടില്ല. അങ്കങ്ങൾ രസസംചൂഢിക്കുന്നതും മുഖിച്ചുകൂടി തോന്നാതിരിക്കുന്നതു കുവറ്റം കൊല്പം കുറഞ്ഞവയുമായിരിക്കുന്നും. പ്രധാന പാതയും കുറഞ്ഞവയും സംസ്കാരങ്ങളും നീചപ്പാതയും കുറഞ്ഞുകരിക്കുന്നതും പ്രാതൃതദാഹങ്ങുമാണ്' നാടകത്തിലെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചു വരാറുള്ളതു'. ഭിംബപത്രവസായികളുായ കമകളുടെ അഭാവം തന്നെയും മുൻ പറഞ്ഞ ചടങ്ങുകളുടെ അംഗീകരണത്താലും സംസ്കാരങ്ങൾക്കും പൊതുവെ ഒരു തരം ഗതാഗതാക്കിത്തപം വന്ന പൊയിട്ടിനുണ്ടും ചില അഭിജ്ഞത്തിനാർക്കുന്ന അഭിപ്രായപ്പെടുത്തുന്നതു വാസ്തവമാണെങ്കിലും സംസ്കാരങ്ങളുടെ കമാവന്നുവരുത്തുന്ന നിരാക്കേണ്ടപമായ പ്രശ്നാശങ്ങൾ എന്നം അർഹിക്കുന്നതാണ്.

ഇ. നാം നമ്മുട്ടെന്നയാണ്
സഹായിക്കുന്നതു്.

അന്യുനാതക നേരെ നമ്മുട്ടെ ധർമ്മം എന്നതിനു് അവരെ സഹായിക്കുക എന്നത്തിനുകൂൾ. ലോകത്തിനു മുണ്ടെച്ചുകൂടുന്നു. നാം എന്നിനുവേണ്ടി ലോകത്തിനു മുണ്ടെച്ചുനു? ലോകത്തിനു നാം മുണ്ടെച്ചുനു വേണ്ടതാനുകമാത്രമെയുള്ളൂ. പരമാത്മായി നാം ന മുക്തിനുവാണു് മുണ്ടെച്ചുനുതു്. ലോകസംഗ്രഹ തതിനുവേണ്ടി നാം സദാ പരിപ്രീക്ഷണു്. അതായി രിക്ഷൻ, നമ്മുട്ടെ ദുഖം ഉള്ളില്ലോ. എന്നാൽ സുക്ഷ്മമായി നാം പരിശായിച്ചുനോക്കുവോടു ലോകത്തിനു നമ്മളിൽനിന്നു ഹാതൊഴി സമാധാനം ആവശ്യമില്ലെന്നു നാം കാണുന്നു. നിങ്ങളോടു തന്റെ ഒന്ന് മുഴുവൻ പ്രാഥമ്യത്തിനേലപ്പു ഇതിനെ സുജ്ഞിച്ചുതു്. തെരുവ് ഭരിക്കൽ ഒരാം ഒരു ദയമേംബപ്പേശാം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ വാക്കിക്കുറഞ്ഞായി. അതിൽ മുപ്പുകാരം പറയുന്നു:—“മരുന്നാധരമായ മുഴുവൻ പ്രാഥമ്യം വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. എന്നെന്ന നായ അന്യുനാതക സഹായം ചെയ്യുന്നതിനു് അതു നമ്മിൽ മുട്ടാക്കുന്നു”. പ്രാഥമ്യജ്ഞിഷിൽ മുതൊഴി നല്ല അഭിപ്രായമാണി തോന്നുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഒന്നു ഒന്നാക്കുവോടു അപ്പുകാരം വിചാരിക്കുന്നതു മുല്ലമേ തെറാക്കുന്നു. ലോകത്തിനു നമ്മളിൽനിന്നു സഹായം ഏവം നേരുമുണ്ടോ വിചാരിക്കുന്നതു് മുഴുവൻ പരിശുദ്ധിപ്പിക്കുന്നു? ലോകത്തിൽ വളരെ ഭാവക്കുറുത്തുണ്ടെന്നു നമ്മുട്ടെ സുമ്മതിക്കാതെ

കഴിക്കില്ല; അതുകൊണ്ട് പരോപകാരാർത്ഥ ഇറങ്കി വെലചെയ്യുന്നതാണ് നമ്മുടെ മധ്യമായ ഉദ്ദേശ്യം. പ ക്ഷേ അനുന്നേന്സമായിക്കുക എന്നതു നമ്മുട്ടെനു സമായിക്കുവാൻനാം നമ്മൾ ഒട്ടകം മനസ്സിലാക്കും. തൊനോഴ്വാലനായിരുന്നും എനിക്കു കരശിമ ഏലികളുണ്ടായിരുന്നു. അവയെ തൊൻ ഒരു പെട്ടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതിൽ അവയുടെവേണ്ടി ചെറിയ ചക്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിട്ടണായിരുന്നു. അവ ചക്രത്തിനേക്കു കയറി അപ്പുറം ഞക്കു പോകവാൻ ഭാവിക്കുവോരു ചെ കൂടുതൽ തിരിത്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ അവ കയറിയ ദിക്കിൽത്തെന്ന നിന്നിരുന്നതെങ്കിൽ. ഇതുപോലെയാകുന്ന ലോകവും അതിനാവേണ്ടിയ നമ്മുടെ യ താവും. നമ്മൾ സദാ വാരാരീലുന്നതിനു തന്മുണ്ട് എന്ന ജീ സമാധാനം ദന്തിക്കുത്ത്. ഇതു ലോകം നല്കുമല്ല, ചീതയുമല്ല. ഏല്ലാവയം റോറെ വേരെ ഓരോ ലോ കത്തെ സ്വീകരിക്കാം. ഒരു ക്രിക്കറു ലോകത്തെപ്പറ്റി വിചാരിക്കും ഉണ്ടാവുകയിൽ മുട്ടവായോ കറിനമായോ ശീ തമായോ ഉള്ളിമായോ ആളിരിക്കാം അവന്നും അതിനെ പുറിയ സങ്കല്പം. നാം സുവാഴിവക്കും രണ്ട് കുടിവെ ന്നിട്ടിള്ളതാകുന്നു. അപ്രകാരമാണുന്ന നാം റൂറത്തവണ ധരിച്ചിട്ടുമെന്ത്. നാധാരണയാമി ചെരുപ്പുകാർ സംഗ്രഹിതമായം വച്ചുനുമാർ സന്തുപശരീലമായം ആ കുന്നു. ചെരുപ്പുകാർ ഇനിയും ആജുന്നു ഡാരാളമുള്ള തിനാൽ അവർ ഉണ്ടായായിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു കാലം ശാഖസാന്നമാവുകയാണ് അവർ എഴുപ്പാടും ആവ

ലാതി പറന്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സാധിക്കാത്ത പദ്ധതി ഇച്ചുകളിൽ അവയുടെ ഉള്ളിന്ത്യകിടന്ന പിടയ്ക്കുന്നു. അവയുടെ അന്തുകാലം അട്ടക്കിയും വെള്ളു. എന്നാൽ രണ്ടുവകക്കായം മുഖമാരാക്കുന്നു. ഈ ജന്മം നല്ലതെന്നോ ചീതയെന്നോ പറവാൻ പാടില്ല. അതു നമ്മുടെ മനസ്സിൽനിന്ന് അഭാഗമാഡേങ്ങാളെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നല്ല ഒരു അനുഭവമാണ് അതിനെ നല്ലഭാജന്നോ ചീതയെന്നോ പറയുകയില്ല. അശ്വിസപാബാഡേന നല്ലതുമല്ല, ചീതയുമല്ല. പദ്ധതി നമ്മക് “ഉള്ളിവത്തു തങ്ങോടു “അശ്വി എത്ര ഭംഗിയുള്ളതാണ്” എന്ന നാം പറയുന്നു. അതു നമ്മുടെ വിരലുകളെ പൊതുക്കുന്നു നാം അതിനെ കുറപ്പെട്ടതുന്നു. നമ്മുടെ അനുഭവം പോലെയാണ് നാം അതിനു നന്ദിക്കുകയെ കല്പിക്കുന്നതു. അതുപോലെയാക്കുന്ന ഈ ലോകവും. അതു ചുണ്ണമാഡിരിക്കുന്നു: എന്ന വെച്ചാൽ അതിനു വേണ്ടുന്ന കാഞ്ഞങ്ങളെ സാധിക്കുന്നതിനും അതു ചുണ്ണമായിരിക്കുവെന്ന താഴ്വരും. നമ്മുള്ള കുടാതെ തന്നെ അതു വെടിപ്പിൽ നടക്കുമെന്ന നമ്മക്ക നല്ലവള്ളം ഉറപ്പിക്കാം. അതുകൊണ്ട് അതിനെ സഹായിക്കുണ്ടു കാഞ്ഞത്തിൽ തല കടന്തിട്ടു കാഞ്ഞമില്ല.

എന്നാലും നാം നന്ദിക്കു ചൊല്ലുണ്ട്. അന്തുനെ സഹായിക്കുന്നതു നമ്മുടെ ഒരു പ്രത്യേക അധികാരമാണെന്നു ധരിച്ചുകൊണ്ട് നന്ദിയെ ചെയ്യാനുള്ള ഇച്ചുഡാക്കുന്നു നമ്മുടിൽ എററവും സപാത്പികമായ പ്രൂരകൾ കൂടി. ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തു നിന്നു കയ്യിൽ നാലാലും

കാര്യം പിടിച്ചുകൊണ്ട്, “നു താ, സാധുമന്നച്ചു!” എന്ന് അവധിയിൽ പറയുതു്. നേരെമരിച്ച്, അതിനപുഞ്ചം ഇവിടെ വന്നതിനാൽ തനിക്കു് ഒരു ദാനം ചെയ്യുന്ന സംഗതിവന്നവല്ലോ എന്ന വിചാരിച്ച് അയാളോടു കൂദാശയെന്നതനായിരിക്കുണ്ടോ. അയാൾക്കു ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു സ്പാതമാവിന്നതനെന്നാണോ” സഹായമുണ്ടായതു്. ദാനം സ്വീകരിച്ചുവന്നു, ഭാതാവാണോ അനുസ്ഥിതനായതു്. ഇരു ലോകത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ദയ, ഒരു ദാനത്തും മുതലായ രൂക്ഷതിക്കുള്ള ഉപദേശാഗ്രിപ്പാൻ തന്റെ വന്നവല്ലോ, എന്ന വെച്ചു നിങ്ങൾ ലോകജനതാടു കൂദാശയെന്നതനായിരിക്കുണ്ടോ. ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധ നാശം പരിപൂർണ്ണമായമാകവാൻ ശ്രമിക്കുണ്ടോ. എല്ലാ സത്ക്രമമ്പാം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധികരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അറബ ക്രിസ്തുമതിനു കഴിയും? ആ സ്ഥാത്മ പണിക്കുക്കും കുറയാവുകയും വഴിവെച്ചിക്കുകയും സ്വന്തമാക്കുകയും കെട്ടിക്കുകയും ചെയ്യാം! നാം ഒരു ദയമാർഗ്ഗംഡാം എപ്പുറ്റത്തി ഇരുപ്പതോ മുപ്പതോ ലക്ഷം രൂപ പിരിച്ചുണ്ടാക്കാമെന്നിരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു പത്രം ലക്ഷംകൊണ്ട് ഒരു സത്രം പണിശാം. വേരെ പത്രം ഭവ്യമാണിപ്പോകും. വേരൊരുംഡാം ഉദ്ഘാതസ്മനാർ കുട്ടക്കും. ശാഖമുള്ള തു കജ്ജിച്ചു തരിക്കുമാക്കു കൊടുക്കും. എന്നാൽ ഇതു കൊണ്ടെല്ലാം എന്നാണാണംകന്നതു്? ഒരു റാലിയ കൊടുക്കാറിനോ അഞ്ചുമുന്നിനിട്ടിനകത്തു നിങ്ങളുടെ എല്ലാ കെട്ടിടങ്ങളേയും തകക്കവാൻ കഴിയും. പിന്നെ നാം എറ്റുചെയ്യും? ദൈഹിപർവ്വതത്തിനും ഉതക്കേഷപം കൊണ്ടു നമ്മുടെ ആസ്ത്രഗുരുകളും വെട്ടവഴികളും നിന്നും

കുടിയും നമ്മിലുള്ള പോകനും. ലോകോപകാരാത്മം കുമ്മം എന്ന മുമ്പാധിനാരം നമ്മുടെ തജ്ജ്ഞിക്കാളിയുക്. ഒലാകം എൻറേച്ചു നിങ്ങളുടെ ഫേയാ സമാധാനത്തിനു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും നാം സദാ സർക്കാർമ്മം ചെയ്യുന്നും; എന്നെന്നാൽ അതുകൊണ്ടുള്ള ലാം നമ്മുടെനൈബ്യാകനും. നാം വിശിഷ്ടരാഹാക്ഷ്യത്തിനും അങ്ങിനെ ഒരു മാർഗ്ഗമെയ്യുള്ളൂ. നാം നാധായിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ധാതായ ധാചകനും ഒരു കാര്യപോലും നമ്മുടെ കടക്കം വീടുവാനില്ല. അവനു നാം എല്ലാംകൊണ്ടും കടപ്പെട്ടു മീരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ നമ്മൾ ഇതു ധർശിപ്പിക്കുന്നതു, ഒരു മുതലായ മുന്നാദാദു പ്രശ്നങ്ങളിലും അവൻ നമ്മുടെ സംഗതിവരുത്തിത്തന്നും. നാം ലോകത്തിനും നാധായം ചെയ്തിട്ടിട്ടുള്ളും കുഴിയുമെന്നും അബ്ദുക്കിൽ, നാം ഇന്നിനു ആളുകൾക്കും സമാധം ചെയ്തിട്ടിട്ടുള്ളും വിചാരിക്കുന്നതു തെററാകുന്നു. അതു മുഖ്യ വിചാരമാകുന്നു. മെഡിസിൻ എല്ലാ വിചാരങ്ങളിലും ഭിംഗിവരെത്തു ഉണ്ടാക്കുന്നു. നാം മരിറായവന്നും ഒരുപകാരം ചെയ്യുവെന്നു വിചാരിച്ചു് അവനിൽ നിന്നു മുതൽക്കു തുലാ ഇട്ടിക്കുന്നു. അവൻ അതുചെയ്യുന്നപ്പെട്ടുകിൽ നമ്മുടെ സുവാമില്ലോയ്മയുണ്ടാകുന്നു. നാം ചെയ്യുന്നതിനും പ്രതിഫലം എന്തിനാണി ഇട്ടിക്കുന്നതു്? നിങ്ങൾ ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവനും നിങ്ങൾ മുതൽക്കുന്നരായിരിക്കുന്നും. അഥാശു ഇംഗ്ലീഷ് ഉപകാരം ചെയ്യുക എന്ന മാർഗ്ഗം ഇംഗ്ലീഷ് റൈറ്റേഞ്ച് സേവിപ്പുന്നും തരമാകുന്നതു് ഒരു ~~ക്രാക്കാൻ~~

മല്ലേ? നും പരിശാർമ്മാചി അസക്തനാരാജാക്കിൽ മി
സ്രൂഷായ പ്രതിഫലവേ മുഖ്യാദ്വാഡാക്കന്ന ഭിഖത്തിൽനിന്നു
നിറുത്തിച്ചു സഹൃഥ്യവിത്തനാരാചി ലോകത്തിൽ സദാ
സത്ക്രമമായെത്തു ചെയ്യുന്നും. സംഗരഹമിതമായികമ്മംചെ
യുന്നതുകൊണ്ട് ഭിഖവംരിക്കലും സംഭവവിക്ഷനതല്ല. ഏലാ
കത്തിൽ സുവദ്ധവങ്ങൾ എന്നും ഉള്ളതായിത്തന്നും
രിക്കും.

രീക്കയും ഒരു ദരിദ്രനിബാരിയും. അവൻ കു
റു പണമുണ്ടാണെന്നു കൊള്ളാമെന്നാറുമും തുടങ്ങി. ഒ
രു ഭ്രതത്തെ പറിച്ചു സേവിച്ചു” അതിനെ സപാധിനമാ
ക്കിയാൽ വേണ്ടപ്പെണ്ണം കിട്ടുമെന്നു് അവൻ എങ്ങിനെ
യോ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അവൻ” ഒരു ഭ്രത
തെ സപാധിനമാക്കവാൻ വഴുരെ മോഹം തുടങ്ങി. ഭ്ര
തത്തെ സപാധിനവുപ്പുട്ടതിക്കൊടുപ്പാൻ കഴിയുന്ന രൂ
ഛു അനേപാഷിച്ചു നടന്നു. ദുക്കം ഒരു മധ്യനായ ആ
ഷിഖ കണ്ണടക്കിട്ടി. അദ്ദേഹത്താട്ടു് അവൻ അപേ
ക്ഷിച്ചു്:—“സപാധിൻ! ഒരു ഭ്രതം എനിക്കു സപാധിനമാ
യാൽ കൊള്ളാമെന്നു വഴുരെ താഴുപ്പുമണ്ട്. അതിനെ
വേണ്ടന്നതു് ഉപചാരിച്ചുതന്നാൽ കൊള്ളാം.” അ
പ്രോം ആ സാധു മരച്ചടിപറഞ്ഞു്:—“നീ വെള്ളതെ
ക്കൂട്ടിക്കേണ്ട; നീ നീന്റെ പാട്ടനാക്കി പൊഞ്ചാറം
ക.” പിററിവിശം അവൻ പിന്നെയും അദ്ദേഹത്തി
നീൻ അട്ടക്കാർമ്മം ചെന്ന കരഞ്ഞു” ആവലാതി പറഞ്ഞുതു
ടങ്കി:—“സപാധി! എൻ്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു നിറുത്തിപ്പി
ക്കുന്നതിനു് എനിക്കു് ഒരു ഭ്രതതെ തങ്ങു കഴിയു്.” ആ
വലാതി കേട്ട മുഷ്ഠിത്തു് ദുക്കം അദ്ദേഹം ഇപ്പുകാരം

പരംതു:—“ഈ മന്ത്രത്തെ നീ ഉച്ചരിച്ചാൽ ഒരു തേ തേ തം വയം; അവനോടു നീ എല്ലു കല്പിച്ചാലും അതെ ദി, ० അവൻ ചെയ്യും. പക്ഷേ സൃഷ്ടിച്ചേണ്ടാ; അവ വ ഫൂത്ത ഉ ഗരുത്തികളാകനും; എഴുപ്പുാഴും അവരെക്കൊ ണ്ട പണി ചെയ്യിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവിരിക്കുണ്ട്. നീ അ വന്ന പണികൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ അവൻ നിനെ കൊല്ലും” അവൻ മറപടി പരംതു:—“അതിനു പ്രധാനമില്ല. അവൻറെ ജീവകാലം മുഴവൻ തൊൽ അവനു പണി കൊടുക്കാം.” അതിനെന്റെ ശേഷം അവൻ ഒരു കുട്ടിൽ പോയി കരെ നേരം ആ മന്ത്രം ജപിച്ചുപ്പോരും വലിയ ദംശും ക്ഷേമാട്ടക്രമി ഭ്രാഹ്മരമായ ഒരു ഭ്രതത്തെ മുമ്പിൽ കാണുന്നായി; അതു “അയാഞ്ചാട് പരംതു:—“തോനൊ അ ഭ്രതമാണ്”. നിന്നെന്റെ മന്ത്രത്താൽ തൊൻ വയനിക്കി ശബ്ദപൂർവ്വം. എന്നാൽ നീ എന്നിക്കുപ്പോരും ജോലിയു ണ്ഡാക്കിത്തരുണ്ടും. ഇല്ലെങ്കിൽ തൊൻ നിനെ ധിംസി കഴം.” അവൻ മറപടിപരംതു.—“എന്നിക്കു” ഒരു കോവിലകം പണി ചെയ്തുതരുണ്ടും.” ഭ്രതം—“പാനാക ശിന്തു.” അവൻ—“എന്നിക്കു ദവും അസാദ്യംകൊ ണ്ടവരുണ്ടും.” ഭ്രതം—“ഈതാ നിന്നു വേണ്ട ദവും.” അവൻ—“ഈ കട്ടവെട്ടി ആ സ്ഥാനത്രും” ഒരു നിന്ദനം തീക്ഷ്ണക.” ഭ്രതം—“ശത്രും കഴിഞ്ഞു; ഇന്നു വല്ലതും ഉ ശേഷം?” അപ്പോരും അവൻ ഒരുപ്പെട്ടു തന്നെ അംഗം പരംതു, “അയ്യു! എന്നിക്കു” ഇന്നി ഒരു വേചയും അവ നു കൊടപ്പാനില്ലല്ലോ; ഏല്ലാം അവൻ ഒരു ജീതാടിക്കു ഇരിയെ ചെയ്യുന്നു.” ഭ്രതം—“വല്ല പണിയും എന്നിക്കു ദേപ്പോരും തരുണ്ടും. അപ്പുക്കിൽ എ നു നിന്നു ഇപ്പോൾ

ക്കുക്കം.” ആ നായുടന്തുവും അവൻ ഇനി വേല് കൊട്ടപ്പാൻ കാണാത്തതിനാൽ ഒഫൈപ്പുക് രാറിതു അഭി. ഒട്ടകം ആരു പ്രശ്നിയുടെ അടക്കയൽ ചെന്ന പറ എന്തു:—“ആ ഭ്രതരതിന് ഇനി വേലകൊട്ടപ്പാൻ എനി ക്കു ഓനമില്ല. എന്നു പറഞ്ഞെങ്കല്ലും അവൻ തന്റെ ക്ഷണം ചെള്ളുപിന്നേയും വേല വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു; ഇല്ലെങ്കിൽ എന്ന ഇപ്പോൾ തിന്മെന്നും പേടി പ്രിക്കണം.” അപ്പോഴേക്കും ഭ്രതം വന്നു, “ഞാൻ നി നെ ഇപ്പോൾ തിന്നകളും” എന്നപറഞ്ഞു. അവൻ പേടിച്ചു വിറച്ചു, “എൻ്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കണോ!” എന്നു അദ്ദേഹത്താട്ട വീണ്ടും യാചിച്ചു. അപ്പോൾ ആ ആഷി അവനോട് പറഞ്ഞു:—ഞാൻ നിനക്കു ദുരപ്പായം പറഞ്ഞെന്തു തരാം. വളരെ വാലുകളും ആ നായകു നീ കണ്ണിലല്ല? ഉടനെ വാരം ഉറരി അതിന്റെ വാലുവെ ട്രിയേട്ടുത്തു ഭ്രതത്തിന്റെ കരുതിൽ അതിനെ ചൊല്ലിൽ നിവർത്തിത്തയവാനായി കൊടുക്കുക.” അവൻ ഉടനെ ആ നായയുടെ വാലുവെട്ടി ഭ്രതത്തിന്റെ കരുതിൽ അതിനെ നേരാരഘാക്കവാൻ കൊടുത്തു. ഭ്രതാം അതെടുത്തു സാവധാനത്തിൽപ്പിടിച്ചു നിവർത്തിത്തുക്കാം. പക്ഷേവി ക്കേപ്പാശക്കിം ആതു ഭയബന്ധപ്പോലെചുണ്ടാവശ്യായി; പിന്നേയും അതിനെ നിവർത്തി; വിട്ടയുടനെ ആതു മുൻ സ്ഥിതിക്കിൽതന്നൊന്നായി. ക്ഷമാംശാടക്കുടി പിന്നേയും പിന്നേയും ഗ്രമിച്ചിട്ടും ആതു വിഞ്ഞാൽ വളരെത്തന്നെയി ക്കന്തു ആളുള്ളു. ഒട്ടകം ഭ്രതം ബുദ്ധിമുട്ടി പറഞ്ഞു:—“ഞാൻ ഇതിനാ മുമ്പ് ഇങ്ങിനെ കൂട്ടിച്ചിട്ടില്ല. ഞാ നെ പഴമവില്ലെങ്കിൽ ഭ്രതമാണോ”. ഇങ്ങിനെ ഒരിക്ക

മും ബുദ്ധിമുട്ടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനാൽ നജ്കിൽ ഒരു ഉടൻവട്ടി വെള്ളുക, നീ എന്ന വിട്ടയക്ക; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്മക്കു തന്നെതല്ലോ നീ എടുത്തേം. ഞാൻ നിന്നെന്ന ഉപദേശക്കയില്ലെന്ന് വാദം ഏതുവും ചെയ്യാം.” അവൻ വളരെ സന്ദേശമാണി; എല്ലാ സ്ഥലം നാനുത്തയും അവൻ സ്പീകർക്കയും ചെയ്തു.

ഈ ലോകം ആ നായയുടെ വാലുംപാലെയാക്കി നാ. വളരെക്കാലമായി ജനങ്ങൾ അതിനെ അവരവു കുറച്ചു തന്നുംപാലെ ചൊല്ലാക്കിവാൻ തുമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അവൻ അതിനെ വിടുത്തോരു മുമ്പായതുപ്പും ലെ വളരെതുതന്നുണ്ടിരിക്കും. അങ്ങിനെ ചല്ലാതെ വേരു വിധത്തിലെങ്കിനെന്നാക്കുന്നു? സക്കിക്കുടാതെ കുമ്മം ചെയ്യുവാൻ മുമ്പിൽ പറിക്കണം. എന്നാൽ അവൻ യേമ്മാന്മതന്നുവുക്കില്ല. ലോകത്തിൽ മുപ്പാലും കളായിട്ട് പലവക്കാരുണ്ടുണ്ട്. ഓക്കാഗ്രാവിൽ ഞാൻ ഒരു ഗൃഹിയെ കാണുകയുണ്ടായി. അവിടെ കരെ ഗൃഹിക്കുട്ടി വേലക്കാക്കി സംഗ്രഹിതം പറിക്കണതിനും ഒരു ഹവ്യാധാരം ചെയ്യുന്നതിനുമായി മാറ്റം ഫെണ്ട്സ് (Hall House) എന്ന ഒരു സ്ഥലവം എപ്പുറ്റുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗൃഹി അവൻലോകത്തിയാണ്. ഒരു ദിവസം അവൻ എഴുന്നാട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് മല്ലപാനം, ചുരുക്കവലി മുതലാശത്രുക്കാനെടുത്ത ദോഷി തെപ്പുറി സംസാരിച്ചു അവൻ ആ ദോഷത്തിനു നിവൃത്തിയുണ്ടിനും പറഞ്ഞു. എന്നതാണുന്നതു—“നിങ്ങൾ മാറ്റം ഫെണ്ട്സ് നിന്നുണ്ടാവിയെന്നുണ്ടാവി യാഥിച്ചിട്ടില്ലോ?” ഈ മാറ്റം

മെഴ്സ്സ് എന്ന സ്ഥലം മരംചുരുടെ സകല രോഗ അദിക്കും ഒരു ചികിത്സയെന്നാണ് അവളുടെ പക്ഷം. ഇന്ത്യയിൽ ചില ഭാഗങ്ങളായാൽ ലോകത്തിലുള്ള സകല ദോഷങ്ങളും തീരുമാൻാണ് അവരുടെ പക്ഷം. ഇതെല്ലാം ഗ്രാമപാടിലും വിവേകികൾ ദരിക്കും അപൂർവ്വാരമുള്ള വരാവുകയില്ല. ഇങ്ങനെന്നുള്ള വരാണ് ലോകത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു മുമ്പ് വിരോധിക്കും. എന്നെന്നാൽ അവർ ജനങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷ്, അസുര മുതലായവയെ വലിപ്പിച്ച് അവരെ അശൃംഗാന്തം നിർദ്ദേശമാരാക്കിത്തീകരിം. നംബം ചെറുന്നതും നമ്മുടെയായിട്ടുള്ള തുമ്മലിംഗം നല്ലതെന്നും നാം ചെറുത്തതതും നമ്മുടെയല്ലാം തത്തുമല്ലോ. ചീത്തഭേദനം നാം അന്യാളിക്കണം. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തുകൂടിയും ശശ്രാന്തിനമായുമുള്ള അത്രുത്സാഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഭേദനാശനാശല്ലാം നായയുടെ വളർന്ന വാലിനെപ്പറ്റി ഓഫേസ്റ്റോക്കണം. ലോകത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ വെള്ളതെ മനസ്സിനെ തപിപ്പിക്കേണ്ടുണ്ട്. നിങ്ങളെല്ലാ ക്രാതെത്തന്നെ ലോകം നടക്കിന്നതാണ്. സാക്ഷാൽ ജഗദ്ദിശ്പരന്നാണ് ലോകത്തോന്തരയായും രക്ഷിതാവായുമിരിക്കുന്നതും. മുൻപരിയപ്പെട്ട മൂഡജ്ഞതാനികൾ ക്രാതെത്തന്നെ ലോകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷയിൽ ഇരിക്കുന്നതാകണം. എഴപ്പാഴാണ് നിങ്ങളിലുള്ള മുഖവിശ്വാസം പോകുന്നതും അപ്പോഴേ നിങ്ങൾക്കു നല്ലവള്ളം കമ്മം ചെയ്യാൻ കഴിക്കുവുള്ളതും. ശാന്തനായും വിശ്വകിഴയും സാത്തവികനായുമുള്ള വന്നാണ്

സമജീവികളെ ഉള്ളിൽക്കാണ്ട് സ്ഥാപിക്കുന്നതു്. അവനാണ് സർക്കാർത്തെ ചൊല്ലുന്നതു്. അവനാണ് ആ ത്വാവിനെ ഉല്ലിപ്പിക്കുന്നതു്. അത്രാസക്തിയും വൻ മുഖനാകനു്. അവനു് ആർദ്ദേഖ്യലി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അവൻ വിചാരിച്ചാൽ ഫലാക്കത്തെ നേരുചാക്കുവാനാക്കു, തന്നെത്തന്നെ നേരുചാക്കുന്നതിനാകട്ടെ കഴിയുന്നതല്ല.

(സംശയം)

പു. തേനീച്ചാ.

ഇവിടെ ഒരു പുണ്ണത്തിൽനിന്നു തേൻ കവൻം, അവിടെ നെനിൽനിന്നു പരാഗം ശാപഹരിച്ചും അങ്ങിൽക്കു മുളിക്കൊണ്ട് പറന്ന കഴിക്കുന്ന തേനീച്ചാ, തന്നെയും തന്റെ ആളുതിയേയും പ്രത്തിയേയും ചരിത്രത്തേയും അനോപശിച്ചിരിവാൻ ഫലാക്കാർ ലൈ സ്പെഷ്യൂകളിൽ വെച്ചു പ്രാധാന്യമുണ്ടു് വരിൽപ്പുരാധാനുജ്ഞാജ്ഞാർവ്വ തുന്നു. പരിഗ്രമത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും അറിയുന്നേണ്ടോ? പ്രതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അനേന്പച്ചന്തിനീരും ഫലമായി കണ്ടപിടിക്കപ്പെട്ട സംഗതികളിൽ നിന്നു, തേനീച്ചായുടെ ജീവിതംപോലെ രാജകരമായതും അത്രഭക്തകരമായതും ആകും മരിയാനും ഇല്ലെന്ന ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. കഴിയുന്നതു ഉത്സാഹങ്ങതാടങ്കുടി, വൃവസ്ഥജും ക്രമവും ഉള്ള ഒരു ജീവിതം, അതിനീരും ഉദ്ദേശ്യത്തിനുന്നസരിച്ചു

നകിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന മധ്യരഹസ്യത്തെ അന്വേഷിച്ചിരിയാമെന്നുള്ളതിനു മനസ്സുകൾക്ക് ഒരു ഉത്തമമായുള്ളതുനേതനീച്ചു ജീവിക്കുന്നതു.

ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും തേനീച്ചു മടിയുള്ളതായി ഇരിക്കുന്നു. സമയത്തെ മുമാ വ്യയം ചെയ്യുമെന്നതും അഥവാ ജീവിയ്ക്കുന്നതും അറിയുന്നതുകൂടാ. പകർ മഴവൻ അതു മുപാനും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. നസ്യാധാരം കുട്ടിക്കാരിക്കാം അംഗങ്ങി വിത്രുമെന്നും. മഴനിമിത്തമോ മരേറാ വെളി അഭിരുചിയും കഴിക്കുന്നു കണ്ണാൽ ഗ്രഹവേലയിൽ എപ്പുറുട്ടുകയായി. വീടു ശ്രദ്ധിയാക്കുക, അതിന്റെ കേ ടപണികൾ തീക്കുക, തേനും മുറഡം ശേഖരിച്ചുവെച്ചു വാനും ഗ്രഹസ്ഥക്കു മട്ടാക്കിവരാനും ഉള്ള “തേൻപലക്” നിന്മിക്കുക, എന്നിവയാണ് അതിന്റെ വേലകൾ.

വല്ലതും ചില ദിനുണ്ടും ഇല്ലാത്ത സൗഖ്യികരംമാണോ? തേനീച്ചുകുളം ഉണ്ടോ? ഒരു ദിനുണ്ടോ? ഒരു ദിനുണ്ടോ? അതിന്റെ ശാന്താത്തിയാണോ? അതിന്റെ ദിനുണ്ടോ? — തേനിക്കുളം അതും അതും അതും അതും. തേൻ, തേൻ—എത്ര തേൻകിട്ടിയാലും അതിനു തുളിയുണ്ടാക്കില്ല. കുട്ടിക്കുളം തേൻ നിരത്തു കവിഞ്ഞു? ഒഴുകുന്നതായാലും പിന്നെയും കിട്ടുന്ന ദിക്കിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന തേൻ ശേഖരിക്കുകയാണോ? അതിന്റെ പണി. പുശ്ചപ്പദാളിൽ ഉള്ള തേൻ രാത്രുമല്ല, പലമാരങ്ങും ഉണ്ടാക്കാൻ പദ്ധതിയാണ് വിളിച്ചു വെച്ചതിനിന്നും വെരുതരാ തേനീച്ചു സ്ഥലം അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു് ചോക്കാനും ശുചിക്കാനും അതിൽ വീണു ചന്തു

പോകനവയം ഉണ്ട്. തെനീച്ചയുടെ അത്യുത്തി മനസ്സുകൾ ഗ്രന്ഥം:ഒന്ന് ചെയ്യുന്നതു്. ഒരു കുട്ടിൽനിന്ന് അധികം തേൻ കിട്ടാൻ ഇന്ത്യയുടെ ഇന്ത്യൻ കാരണമാകന്നണംല്ലോ.

തെനീച്ചകളുടെ ഒരു കുട്ടിൽ പെട്ടിച്ച ഒന്നു മാറുമെ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. അതിനു മനസ്സുൽ “റാണി” എന്ന പേര് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. റാണി മുട്ടയിട്ടുവേണ്ടം കുട്ടിൽ നാന്താനങ്ങൾ പെയ്ക്കവാൻ. അതുകൊണ്ടു് അവളുടെ അനുരോഗ്യരുത്തയും രക്ഷയേയും ആ ഒരു കുട്ടിലുള്ള മക്കികാസമുദായം മുഴവൻ വളരെ അധികം വില ദതിക്കുയും അവളെ പരിപാലിക്കാൻ ഏഴ്പൂഴാം സന്നല്ലരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. റാണിക്കു വസ്തും സംഖ്യിച്ചുവെക്കിൽ ആ വർത്തമാനം മക്കികളുാക്കത്തിലോകെ അതിരീതി പരസ്യമാകകയും പ്രജകളാക്കുന്നുമോ പുരുഷകളും പ്രഭാവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അനുനാസകത്തിന്മുതൽത്തുള്ളാറി പലേ കുട്ടിക്കാഴ്കളും സംഭാഷണങ്ങളും നടത്തും. തെനീച്ചകൾ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതു് അവയുടെ “കീടസ്സൾനിനി?” മാർത്താക്കന്നു. ഉടനുകളുടെ കീടസ്സൾനിനിയേപ്പൂശലെ തന്നെ തെനീച്ചകൾ തലകിൽ നീംബ രണ്ട് സ്റ്റർനികൾ ഉണ്ട്. അതിനു പലേ സന്ധ്യക്കരി അബ്ലൈക്കിൽ ഏപ്പുകരി ഉള്ള താഴിക്കാണ്ടാം. അതുടുകരമായ ഇന്ത്യ അവയവത്തിലാണ് അവയുടെ മ്രാഞ്ഞന്തരിയവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ഇവയുടെ സ്ഥാനം ചെയ്യിട്ടാണെന്തെനീച്ചകൾ അഭിപ്രായങ്ങളെ അനേകാന്നും അറിയിക്കുന്നതു്. തങ്ങളുടെ റാണിക്കു നാശം സംഖ്യിച്ച വിവരം

എല്ലാ മുഴുകളും ഇങ്ങിനെ അറിതെന്നുകഴിഞ്ഞ ആ തിനാശ പ്രതിവിധി ആലോച്ചിക്കുകയാണ്. മുഴ ആലോചനകൾ തങ്ങളുടെ ഷുഠികമാർ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടജിൽ ചെയ്യപോന്നിരുന്ന ആലോചനകൾ തന്നെ യായിരിക്കും. ഒട്ടവിൽ ചെയ്യുന്ന നിശ്ചയവും പണ്ടിലും വൻ ചെയ്യപോന്നിരുന്നതു തന്നെ. പെണ്ണിച്ചുഡായി തത്തിരേണ്ടുന്ന ശ്രൂകകീടകംവല്ലതും കുട്ടിൽ ഉണ്ടായെന്നും അനേപാഷിക്കും. ഇപ്പോൾ വേദാക്ഷണ്യായിത്തിരേണ്ടുന്ന ശ്രൂകകീടകങ്ങളിൽ നന്നിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തും അതിനു പ്രത്യേകം ക്ഷേമം കൊടുക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ആത്മാ ഒരു രാണിയായി വെളിക്കുവരുകയും ചെയ്യും. വേദാക്ഷണ്യായിത്തിരുന്ന ശ്രൂകകീടകം, എന്നല്ല, ധാതോന്മാരം ശ്രൂകകീടവും കുട്ടിൽ ആ അവസരത്തിൽ ഇല്ലെന്ന വന്നാലോ? ആ കുട്ടിൽ വസിച്ചപോന്നിരുന്ന മക്ഷികകളുടെ തറവാട്, സന്നാനമില്ലാതെ നശിക്കുത്തന്നെ ഫലം. ഒരു മുഴുള്ളതും ജീവിതാവധി പാതയിൽ മാസം മാത്രമാകുന്നു.

റാണി മുന്നതരം മുടകൾ ഇട്ടും. കണ്ണാൽ ആവത്തമലിൽ വലിപ്പുംകാബാല്പാതെ വൃത്താസമുണ്ടായിരിക്കും. അവയിൽനിന്നും ജനിച്ചണ്ണാകനു മുഴുകൾക്കും വലിപ്പുത്തിൽ വൃത്താസമുണ്ടായിരിക്കും. ചിലതും ആണ്ണൂ ചിലതും ചെയ്യും ആശിരിക്കും. നേനാമതു വേദാക്ഷണ്യം. അവ എല്ലാറിലും ചെരുതായിരിക്കും. വേദാക്ഷാർ അചൂണ്ട്രൂപികളായിരിക്കുമ്പോതു. അവയിൽ നന്നിനെയാണു ക്ഷേമവൃത്താനംകൊണ്ടു്, ശ്രൂകകീടക

സ്ഥിതിവിശ്വന്തനെ, പുണ്ണ്യീയാജി മാറ്റി രാണിയായി അഭിപ്രാധകവേദമുന്നത്തെനു കാട്ടവല്ലോ. ഈ വേദക്കാരാണും, കുടിനകത്തും പുറാഗം ഉള്ള ദാലകളും ക്ഷേ ചെയ്യുന്നതു്. രണ്ടാമത്തേതതു് ആണു് ഇന്ത്യകളാണു്. ഇവ മടിയന്മാരാണു്. നാന്തതികളെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കു മാത്രമാണു് അവയ്ക്കു മുത്തും. അതുകൊണ്ട് വെറുതെനിന്നു കുട്ടകയാണു് അവയ്ക്കു പണി. മുന്നാമത്തേവയാണു രാണികളായിത്തീരുന്നതു്.

കുടിനകത്തും തേൻവലയെന്നും തേൻപലകയെന്നും പറയുന്നതും പലേ വലിപ്പുത്തിലുള്ള അറകളും കുടിയതും ആയ എപ്പും ഉണ്ടാക്കിക്കൂടിത്തെന്നാണേപ്പോൾ, രാണി അവയ്ക്കു മേലെ നടന്ന് എല്ലാം ഒരു പരിശോധന കഴിക്കും.. ഒന്നിച്ചുതന്നെ വേദക്കാർ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളുംകൂടി തിരുമേനിയുടെ ഇഷ്ടാനസരണം എത്തും ചെയ്യുന്ന് സന്നദ്ധരായിക്കൊണ്ടു് അക്കവടിക്കുടിയിരിക്കും. രാണി എത്തെക്കിലും ഒരു അറക്കിൽ തലയിട്ടുന്നോക്കി അതു പരിശോധിക്കുകയും, തുഷ്ടിപ്പെട്ടാൽ, ശാതിൽ മട്ടക്കിടകയും ചെയ്യും. എറവും ചെറിയ പൊരങ്ങളിൽ ചെറുതൊം മട്ടക്കും ഇടം. അവയ്ക്കു് ഒരു ഗ്രാഫത്തിന്റെ പത്രങ്ങളിൽ ഒരംകം വലിപ്പും ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ. നിരം നീലച്ചോരായയുള്ള വെള്ളപ്പായിരിക്കും. കുറേ കുടി വല്പിയ അറകളിൽ ആണിച്ചുംശായിത്തീരേണ്ടുന്ന മട്ടകളാണു് ഇടന്നതു്. മുന്നാമത്തെ തന്നു അറകൾ എറവും വലിയതായിക്കും. അവാചിലാണു് രാണികളായിത്തീരേണ്ടുന്ന “തിരുമട്ടകൾ” നിന്മക്കുപറിക്കുന്നതു്.

മുട്ടകൾക്ക് ഒരു വിധ പ്രാണിജ്ഞത്തിനാൽ അവ അതാതിന്റെ അവയുടെ അടിസ്ഥിത പരിസ്ഥിതികൾക്കാം. മുൻ ദിവസം കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ മുട്ടകൾ ചൊട്ടി ശുക്കീട്ടുക്കണ്ണം വിരിഞ്ഞുണ്ടാകും. ആ സ്ഥിതിയിൽ അവയെ ശുശ്രാഷ്ട്രവാൻ ഉപമാതാക്കളുടെ സ്ഥാനത്തിൽ പ്രത്യേകം ചാലി ഇന്ത്യക്കുളേ നിയമിച്ചിരിക്കും. അവയും വേല ക്കായുടെ ജാതിയിൽ പെട്ടവയാണ്; ഉപമാതാക്കൾ ക്രഷ്ണം ചവച്ചുമെതിച്ചു കണ്ണുക്കുറഞ്ഞു ദയിക്കുത്തക്ക പാകത്തിലാക്കിണാണ് ശുക്കീട്ടുക്കണ്ണം കൊടുക്കുന്നതു! ശുക്കീട്ടുക്കണ്ണം ആ നിലയിൽ മുള്ള് വള്ളു തിക്കണ്ണാൽ അവകൾ കൊഞ്ചഗമകീടുക്കണ്ണുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുംബാണി. അതിനാണി അവയുടെ ശരീരത്തിനുനിന്ന്, പട്ടഞ്ഞപോലുള്ള ഒരു തരം തുണ്ട് ജനിപ്പിച്ചു അതിനെക്കൊണ്ട് ചെറിയെയായ കോശം നെയ്തുണ്ടാകും. അതിൽ കടന്ന, മുള്ളുംസ്ഥിതിഭിലുള്ള ഇന്ത്യൻ ശുക്കുളു ചിരക മുതലായ അവയവങ്ങളേ അതുമിച്ചു കൊണ്ട് തവപ്പും ആരംഭിക്കുന്നതാണി കണ്ണാൽ ഉപമാതാക്കൾ അറബിയുടെ പൊതു, അടച്ചു കളിയും. തവപ്പു കഴിഞ്ഞു വെള്ളിക്കവരുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഉപമാതാക്കൾ തന്നെ അറബിയുടെ അടച്ചു തുറന്ന തുണ്ടുക്കുള്ള ചോട്ടിക്കന്നതിൽ സഹായിച്ചു കൊടുക്കുകയും വെള്ളിക്കവരുന്നാൽ ചുതിയ ചിരകം മറ്റൊരു തങ്ങളുടെ സ്ഥാപനികളും കൊണ്ട് തുടച്ചും ഉഴിഞ്ഞും അവയും ചെവതന്നും വരുത്തി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ നടക്കാനും പരക്കാനും ദ്രുദ്ധിക്കുന്നവാണ് കാലും ചിരകം ഉപയോഗിക്കു

ണ്ടതെന്നു ശീലപ്പിക്കുകയായി. വേലക്കാരായിത്തീരേ ണ്ടനു കണ്ണതുക്കൂട്ടു മുറുപ്പിക്കുന്നൊലെതനെന്നാണ് മടിയുംരായി ആൺനീച്ചുകളായിത്തീരേണ്ടനുവബ്ദിയും മുറുപ്പിക്കുന്നതു്. ഈ റെട്ടു ജാതിക്കും ഏറ്റവും വളർത്തിക്കുപട്ടവയ്ക്കു സമജമാണു ജോലിയിലും ജീവിതത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നു. രാജത്പദങ്ങളും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കണ്ണതുക്കൂട്ടു മുറുപ്പിക്കുന്നതിൽ ഉപമാതാക്കൾ കുറങ്കുടി തുലു കാണിക്കുന്നു. അവയ്ക്കും അമരഭരത തന്നെ, ദേഹ പുണ്ണിക്കു വളരെ ഉതക്കന്ന പ്രത്യേകതാരത്തിലും താഴിരിക്കുമ്പെന്തു. അതുകൊണ്ടു് രാണിമാർക്കു മറുള്ളുവരുക്കാൻ വേഗം ഷുണ്ണവളർത്തിക്കുയും.

ഈ കുട്ടിൽ ഒരു റാണിമാത്രാമ ഉണ്ടായിരിക്കാവു എന്നാണു മക്കികാസാമ്രാജ്യത്തിലെ നിയമം. അറു കൊണ്ടു് അന്നനു വാഴുന്ന റാണി പുതു ശായി ജനിക്കുന്ന രാജക്കുമാരിമാരെ ഉടനടി കത്തിക്കൊണ്ടു കൂട്ടും. അതിനായി തേനീച്ചുകരുക്കു ജനനാൽതന്നെന്ന നാരായന്മാരു വിഷപ്പെട്ടും ഉണ്ടാല്ലോ. റാണിമാർ ഈ ന.രായതെത്തു രാജക്കുമാരിമാരുടെ നേരെയല്ലാതെ വേലക്കാരുടെയെല്ലാ ആൺനീച്ചുകളുടെയേരു നേരെ ഉപദേശാഗ്രിക്കയില്ല. എന്നാൽ റാണിക്കു വാല്ലക്കും ബാധിച്ചുവെന്നും അവഗ്രേച്ചു മടക്കരു ഇട്ടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും കണ്ണാക്കു, തിരമനസ്സുകൊണ്ടു രാജക്കുമാരിക്കൂട്ടു വധിപ്പാൻ ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങളു റോലുക്കാർ തടസ്സം ചെയ്യും.

അതുവരെ തന്റെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും അറിയെതും കല്പനകളെ അനുസരിച്ചും, നടന്നപോകന പ്രജകൾ ഇന്ന് അവസരത്തിൽ എന്നാണ് ഇങ്ങിനെ ധിക്കാരം പ്രവത്തിക്കുന്നതെന്ന് ഓർത്തു തിരുമേനി ശല്ലം പരിശീലിക്കാതിരിക്കുകയില്ല; എന്നാൽ ആവശ്യത്തിന് ഒരു റാണിയെ അവിട്ടതെത സ്ഥാനമാനക്കൈക്കാനുസരിച്ചു വിധം ബഹുമാനങ്ങന്താടക്കുടി വെച്ചുപോരുന്നവന്നല്ലാതെ, മുമ്പാൽത്തുടർത്തിൽ പ്രജാഭരണം നടക്കുന്ന മക്കികാസാമ്രാജ്യത്തിലും റാണി യുടെ കൈകടന്ന പ്രവൃത്തികളെ തന്ത്രവാൻ ചെന്നതും ഒരുക്കമുള്ളവരായിരിക്കും. ഈനി ആദ്യജീവ വഴിയില്ലെന്ന കാണ്ണനേരിലും മഹാരാണി തിരുമന്നുകൊണ്ട് ഒരു പ്രേതുകത്രംതിലുള്ള ആസനം കൈകൊണ്ട്, ഒരു ശബ്ദം പുരപ്പുട്ടവിക്കും. ഈ ശബ്ദം കുട്ടിനു പുന്നതും വ്യക്തമായി കേൾക്കാമെന്ന പരിശോധകനും സുക്ഷിച്ചരിഞ്ഞിരിക്കും. ഈ ശബ്ദം പുരപ്പുട്ടവിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പ്രജകളുാക്കി തലതാഴ്ത്തി അന്നങ്ങാതെ ഇരിക്കും. ശബ്ദം നില ചു ഉടരുന്ന, വേചക്കാരാക്കെ റാണിയെ കടിച്ചുവിച്ചിച്ചു ചു കുട്ടിനു വെള്ളിക്കു തജ്ജിവിടും. ഒരു നാൽ ആദ്യം നാരായം ഉപയോഗിച്ചു അവാശ്വ കുത്തുകയില്ല. അതുവരെ തന്നെത്താൻ കേൾണ്ണം സന്ദേശിക്കാൻ ശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ റാണി കുട്ടിനു പുന്നതു കിടന്ന പട്ടിനി കിടന്ന മരിക്കും. പ്രജകളുാക്കി മരുന്നു റാണിയെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ കുട്ടിൽ അധികാർിയാം ഇന്നു പ്രകളജന്മനം ഒരു കുട്ടി അവയ്ക്കു മരി

യാകയില്ലോ കംണന്ന അവന്റെങ്ങളിൽ ഒരു രാജക്ക് മാരിബു കൊല്ലാതെ രക്ഷിക്കുകയും മറരായ കുട്ട് എപ്പുട്ടെന്തി അതിൽ അതിനെ രാണിയായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്യു . അക്കാദിനെ മറരായ കുട്ടിലേക്ക് ആവശ്യമോ യ രാണിയാണിന്തിരേണ്ടു തിനാണി രക്ഷിക്കുവാങ്ങുന്ന രാജക്കമാരി, അവിടേക്കു മാറി എഴുന്നള്ളുന്നതുവരെ, അതുപേരുതു കുട്ടിലും മഹാരാജിക്കു വലിയ അസ്പദമത യഥായിരിക്കുംപാൽ.

തേനീച്ച പല ജാതിയുണ്ട്. സാധാരണയായി വലിയ തേനീച്ചയെന്നും ചെരുതേനീച്ചയെന്നും രണ്ടു രം ഉച്ചഭാഗങ്ങ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുന്നള്ളെ. അമരസിംഹൻ, സരഹാ, മധുമക്ഷികാ, എന്നിവ വലിച്ചതരം തേനീച്ചയുടെ, പെരിനേനീച്ചയുടെ, പേരുകളാണെന്നും പതാ ഗികാ, പുതിക എന്നിവ ചെരുതേനീച്ചയുടെ പേരുകി ഹാംഗാനും പറയുന്നു. പായുാതൃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി 27 വർഷം തേനീച്ചയുണ്ടെന്നും, അവക്കിൽത്തെന്ന ആക്ക 177 അവാന്തരവിശേഷങ്ങളുണ്ടെന്നും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കടക്ക, മെമ്പു, വയനാട് എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നും വളരെ തേൻ അന്നുരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയറിപ്പോകുന്നുണ്ടോ. ആരാജുക്കാർ തന്ന പലതരം തേനീച്ചകളെപ്പറ്റി പറയുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലും മറ്റൊരു തേനീച്ചകളെ പോറ്റി വിശ്വാസിക്കുന്ന സാമ്പത്തികമാണ്. അവിടെ തോട്ടങ്ങളിലും മറ്റൊരു കുട്ടകൾക്കുണ്ടാക്കിവെച്ച് അതിൽ ഇംഗ്ലീഷുകളെ ആക്കച്ചിക്കാൻ ചെയ്യുന്ന ഒരു ഏപ്പം സംഭരു!

ഈതുമേൽ പരിശീളന്തിയില്ലെങ്കിലും വയസ്സാ
ടീഡാ കടക്കിലും മറ്റൊരു തേനീച്ചുക്കളെ ആക്കണ്ടിച്ചു കു
ടിൽ പോറ്റി വളർത്തി തേൻ സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ
എപ്പുംഭണ്ട്. അതു ചെയ്യുന്നതു “ ഇങ്ങിനെയാണ് .
ങ്ങൾ മാൻപാത്തമിന്നുന്ന ഉംഭാഗം മെഴുകു പുരട്ടുകയും
അതിനൊന്നു ചെറിയ തുല്യംബാക്കുകയും ചെയ്യും. ആ
പാതും മാൻതിന്റെ കരി തുരിച്ചു “ അതിൽ സ്ഥാപി
ക്കുന്ന പ്രത്യേകതാഃ പന്തൽ കെട്ടിയംബാക്കി അവയിൽ
വെക്കുകയോ ചെയ്യും. ചെറിയ പുരുഷോദ്ദേശ കെട്ടിയം
ബാക്കുന്നവയം ഉണ്ട്. അതിൽപ്പുണ്ടെന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്
യേ പിടിച്ചു “ അതിലിട്ടാ. ആ ഇംഗ്ലീഷ് പിന്നെ വെളി
ക്കു പോകി വേരെ ഇംഗ്ലീഷുകളെ കുട്ടിക്കൊണ്ടാവനു അ
തിൽ പാർപ്പിക്കും. അങ്ങിനെ വീടുകൾതോടും ചെ
യുന്ന എപ്പുംഭക്കാണ്ട് വളരെ തേൻ ശേഖരിക്കുന്നണിൽ
സമാതമല്ല, കടക്കിലും വഞ്ചാട്ടിലും അതു സാരമുള്ള
ങ്ങൾ വ്യവസായമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അ
ങ്ങാടികളിൽ വില്പനക്കായി വരുന്ന തേൻ അധികവും
ആ വിധത്തിൽ സമ്പാദിക്കുന്ന തേനാണ്. ഇതിനു
‘കലതേൽ’ എന്നാണ് പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നതു. കലം എ
നാൽ വാഴു “ വിസ്താരമുള്ള പാതും എന്നതുമാണ്. ‘കല
തേൽനീച്ചു’ നിങ്ങപറവിക്കുണ്ടാകുന്നു.

വീടുകളുടെ ചുവരിനേലം വാതിലുകളുംനേലം കു
ടിക്കെട്ടിയംബാക്കി തേൻ ശേഖരിച്ചു കണ്ടുക്കുണ്ടെങ്കിലും വള
രുന്നു ചെരുതേനീച്ചുയേ സാധ്യാരണയായി എവിടെയും
കാണാം. ഈ ഇംഗ്ലീഷും ഉപദാഹം ചെയ്യാത്തവയും
ണാം. അവ കുട്ടമായിട്ടും ജീവിക്കുന്നതു. അതിന്നു

ஒத்து வழிரை செய்திட்டதாகன. ஹதி ஸெக்கார்ம் கு ரெப்ரேடி வலியதாகன் ‘கோதேதனிடு.’ ரூக்ஷணாத் தெ ஹஸ்திகொவுக்லினேலும் வஜ்ஜிக்லினேலும் ஹவயுடை கு டுக்ரி, உள்ளடக்க செரிய உள்ளபோலே காவனாம். ஹவயித் தினங் ஶேவரிக்கன்.

வீடுக்குடை மேற்பூர்க்குலிலும் ரூக்ஷணாத் தெ ஹஸ்து வலிய குடுக்குப் பெட்டிய ஸ்தாக்கன செதிரை வலிய ஹா அகர்க்கி ‘பாயதேதனிடு’ என பரிசுன. அவருடை குடுப் பலக்கபோலேநுயா பாயபோலேநுயா அதிகாரத்தில் ஏடுக்காவுடனதாக்கயாத் அதிகாரத்தெனிடு யுடை பலக்கயெனாம் பாயசெனாம் பரததுவதாகன. ஹா ஹா அவருடை வலிய உபடுவியான். ஹா ஜிவிக்கலைப்புரி செயாக்கை மற்றும் உபடுவிக்கர என பரிசுனதி ஸ்தாபனம், அவரை உபடுவிட்டுத் தீவிரமாக அதுமைக்கப்பட்டு நிறுத்தும் கூடுதலாக மின்ஸிக்கமென மாறுமாகன. அது வரை உபடுவிக்காத்தவரை அவருடும் உபடுவிக்கையிடு. தெனிடு அவருடையும் க்ளெட்டுக்குடையும் கெப்ஸ்தாப்ம் ஶேவரிக்கன மலை, மலைப்புக்கும் தெயியத்து கெப்ஸ்தாமாயும் நடுஷ்யமாயும் தீந்ம். அது ஹா அகர்க்குடை நிடாந்துமாயி கலாசிடு. பாயதேதன் ஶேவரிக்கனது’ எடுத்து மஸ்தி. அது ஹா அகர்க்குடை நாராஷா விஷநுஷ்டி தாக்கன. அதிகென அது ஜிவி செய்விடுதை நிறுத்துக்குடை கூரை உபடுவேரிக்கன். அவரை ஸ்தாபனம் கெப்ஸ்தாம். ஸ்தாபனம் ‘பெயைதெனிடு.’ ஹவய ஸ்தாபனமுடை ரூக்ஷணாத் தெ ஹஸ்து அருளன் குடுக்கர உள்ள க்கை. மலக்குலிலும் கடுக்குலிலும் ‘ஹடிக்கை’ என ப

റയന വലിയ കഴികൾ ഉണ്ടാവിക്കും. ഇവ്, ഈ തീവി വീണാ കഴിത്തവശാഖന്നാണ് വിധപാസം. അംഗരുഹങ്ങളിൽനിന്നോ നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നോ പൊട്ടിത്തറിക്കുന്ന കൊച്ചിവീൻ കഞ്ചനങ്ങൾ വീണിട്ടുണ്ടായ കഴികളാവാനം മതി. എന്തു അനാധമുള്ള കഴിയായാലും എത്ര ഉയരമുള്ള വുക്ഷമായാലും ദേൻകുട്ടാശക്കിൽ അവിടെയും മനശ്ചർ എത്തി തേൻ അപദമരിക്കും.

‘പുണ്യ’ എന്ന പേരായി ഒരു ചെടിയുണ്ട്. അതിന്റെ ഇലയുടെ മണം തെന്തിരുക്കും ശബ്ദസ്ഥംമാണെന്നു. അപരമാർത്ഥം മനശ്ചർ കണ്ണഭരിതത്തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഇല ചയാടക്കുടിയ കൊന്ധുകളെ വെട്ടിവെച്ചു അതു ചുഴി വീണിക്കൊണ്ടും അതിന്റെ ഇല ചവച്ചു ഉണ്ടിക്കൊണ്ടും ആണ്. പിലർ ദേൻ കവയവാൻ മരത്തിൽ കയറുന്നതു. സാധാരണ രംഗീകാലത്തു ഇംച്ചുകൾ വിത്രുമുകളാണ്, മനശ്ചർ ദേൻകുട്ടക്കുണ്ടു അങ്കുമിക്കുന്നതു. മരാതിക്കുമര വച്ചിയ എണ്ണി കെട്ടിവെക്കുകയും ദോധം ദാരം ദാരം കൊന്ധുകൾക്കൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ചുട്ടക്കത്തിച്ചു പിടിച്ചു മരത്തിനേൽക്കു കയറി ഇംച്ചുകളെക്കുള്ളിയുകയും ചെയ്യും. ഇം പ്രദൃശകതരാജി ഘൃഷിച്ച ചുട്ടകൾ തെളുകന്നായി ക്രാതുകളും തെ ജപവിച്ചു ക്രാതുകൾ ഡില്ലി. ഇം ചുട്ടകൾ തീയിൽക്കാശിത്തുമാനിക്കുകയോ ബാക്കിയുള്ളതു ചെറുന്നുപാക്കേണ ചെയ്യുവാനുകളാൽ ദേൻപുരാക്കാശം തിരഞ്ഞെടുത്തിരുത്തുവെച്ചുപെറുത്തിയ ഇടം പലകയിലെങ്കൊള്ളിപ്പ്, പിലത്തിൽ ഇക്കീടക്കങ്ങളും വീ

ലതിൽ പരാഗങ്ങളും ഉണ്ട്. ചിരിക്കിം. അവയെക്കൊണ്ട് അടച്ചി നീക്കിക്കൊള്ളുന്നത് ശ്രദ്ധം, ബുക്കിയുള്ള ഭാഗം പിഴി തെന്നാൽ ദേൻ കിട്ടിം. ദേൻ ചിഴിഞ്ഞെന്തും ശ്രദ്ധാ ഇള്ള ഭാഗമാണ്, മെഴുക്. അതുകൊണ്ട് വിരിക്കാം മെഴുകിനു “മധുപ്പിംഭം” എന്ന പറയുന്നതു്. ദേനീച്ചു കുടണ്ടാക്കണ വലിയ മരങ്ങൾ കടക്കിൽ ഉണ്ട്. ബാറാ നീംനേ ഒരു അധികം കുട്ടകളുണ്ടാകം. അവജുടെഉടമസ്ഥി അതുവഴിയായി വലിയ ആടായംളുണ്ടാകം. വാ വലി എന്ന പുഴയിട പാലാത്തിൻ്റെ ക്രാനങ്ങൾ കുളിൽ കൊല്ലുന്നതോടും അനവധി ദേൻകുടകൾ ഉണ്ടാകം. അവച്ചിന്നിനു ദേൻ എടുക്കുവാനുള്ള ശാഖകൾ ശുണ്ട്. ദേനീച്ചു കത്തിയാൽ മനാശ്ശുനു മുറഞ്ഞു മരിച്ചു പോകമെന്നു് എല്ലാവക്കിം അനിയാമല്ലോ. ആനകൾ തന്നെയും മരിച്ചുപാകം. കാട്ടിൽനിന്ന് ആനകൾ മരിക്കിയും വലിച്ചുപോകം. കുട്ടികൾ വലിച്ചുപോകം. ദേൻകുടകൾ. വന്മരങ്ങളിനേൽക്കും ആ മരിക്കിയും തട്ടിപ്പുപുണ്ടാൽ അവയിനേ നീനു് ഇന്ത്യകൾ ഇളക്കി ആനങ്ങളും മനപ്പുരരയും കുറ്റം. അപ്പോൾ അവർ ഓടി രജപ്പേട്ടു കയല്ലാതെ ശരന്നാലും. ഇങ്ങിനെ ദേനീച്ചുകളുടെ കുത്തരു കൊല്ലുന്നതോടും പിലർക്കു മരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ ഡേക്കരമായ ജീവികളെ ഇതിച്ചു ദേൻ സവാ ദിക്കെയെന്നതു് എത്ര സാധസ്ഥാച പ്രവൃത്തിയാണെന്നു പറയേണ്ടില്ലല്ലോ. കൂച്ചിയർ, കുമ്പം, മതലായ ജാതിക്കാരാണു് ദേൻ കുടക്കുന്ന ആകുമിച്ചു് ഇന്ത്യകൾ

ഈ ജഗിച്ചു: തേൻ അപധരിക്കുവാൻ സാധ്യാരണ ഒപ്പ് കാരം. വലിങ്ക കഴിയില്ലത്തെ തേൻ കുടിനെ ആശ മിക്കാണ് പുറപ്പെടുന്ന ധീരൻ, മരിച്ചുപോവാനാണ് ആ ധിക്കം സംഗതിയുള്ളതെന്നുണ്ടുകൂടി അറിയുന്നതിനാൽ അവൻ ആളും വീട്ടകാരോടും കുടാബങ്ങളോടും മറ്റവീ ട്രബാങ്കുന്ന പരിതാപകരായ ഒരു അടിയന്തരം കൂടാരം പതിവുണ്ടോ പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നു. എല്ലാവരും വാഹചേരൻ സദ്ഗുണം മാറ്റം കഴിച്ചു, കരച്ചിലും കണ്ണനീ ഔദായി ശാവനെ അന്തരമിച്ചു വിഭക്കാട്ടത്ര പാണത യക്കാ. അവൻ തെന്നുറ ശരീരം മുഴവൻ കരിയുടം കെട്ടിവരിഞ്ഞു സന്നഖ്യായ ശേഷം തെന്നുറ ചെങ്കാതി കുറ തടിയുള്ള വള്ളികുറ അവന്നുറ അക്കു കെട്ടി, അവനെ കഴിയിലക്കു താഴുത്തു. വള്ളി അറബപോയി കഴിച്ചിൽ വിശ്വാ, ഇംച്ചുകളുടെ കുത്തരോ അവൻ മരിക്കാതെ ജീവിച്ചു കരക്കു വാൻ സാധിച്ചേക്കിൽ, അവൻ ഓന്നിച്ചുകൊണ്ടു പാചിൽ നാപാത്രങ്ങളിൽനിന്നെയെ വളരെ വിലാസിത്തു തേൻ ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നവെന്ന വരാം.

സാമാന്യം ഉയരമുള്ള മരങ്ങളിലെ കുടകളിലെ അബവും താപ്പിച്ചു തേൻ ശേഖരിക്കുന്ന മരരാത്രി സന്ദർഭാവക്കുണ്ട്. അബിന്നുറ തലയ്ക്കു നീളുമുള്ള തല കെട്ടിയിരിക്കും. അബാ ചെന്ന കുട തുലച്ചായ തലി ശേഖരുക്കുടി തേൻ ഇവനിന്നു വിഴും. അടിയിൽ പാത്ര അഡിവെച്ചു് അതു ശേഖരിക്കും. അതു ‘ഇംച്ചുയറിയാതെ തേൻ എടുക്കുന്ന വില്ല’യാണ്. ഇതു സാധ്യാരണ മിശ്രപ്പണം ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

തേൻ നമ്മൾ തന്നായി കേൾക്കുന്നതു ദർശനമോ സാ. മങ്ങനായി ലേഖ്യാലികളിൽ ചെത്താണ് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പ്രാവിന മഹാകവിയായ “ദോമർ” എന്ന ലോകവിശ്വതനെ ചെറുപ്പുകാലത്തു തേൻ കൊടുത്തായിരുന്ന വളര്ത്തിയതെന്നു് ഒരു തിയ്യമണംതെ. അതുനിമി റത്നാശിനിനും ആ മഹാവിശ്വാസ മാനസികമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികമുണ്ടായതെന്നു പറയുപ്പേട്ടിരിക്കുന്നു. ശ്രീയൈതൃവിനൈപ്പറവിതനെന്നു, “അവിട്ടും തിന്മെ ഉപേക്ഷിച്ചു നന്മയെ കൈകൊള്ളുത്തു ക്ഷവാണും ബെണ്ണയും തേരും ആവിരിക്കും ഇജിക്കുന്നതു്” എന്ന പരഞ്ഞിരിക്കുന്നതായാണ് കാണുന്നു.

ചുജ്ഞങ്ങളിൽനിന്നു് ഇംഗ്ലീഷുകൾ തേൻ എടുക്കുന്ന തോട്ടകുടി ചെടികൾക്കു വലിയ ഉപകാരം ചെയ്യുന്ന ഗൗഢ്യം സസ്യാസ്ത്രങ്ങളും അഭിപ്രായം പാഠ പുസ്തകങ്ങൾ വഴിയായി ചെറിയ വില്പാത്മികൾകുടി ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കിട്ടുതാണു്. ഇംഗ്ലീഷുകൾ തേൻ കടിക്കാൻ, തേൻ രോവരിക്കാൻ, ഒരു ചുജ്ഞത്തിൽ ചെന്ന വീഴ്ചയാഡി, അതിലുജ്ജീവി പരാഗം അതിന്റെ ശരീരത്തിൽ പറവകയും അതു് അട്ടം ചുക്കളിൽ ആ വഴിയായി ചെന്ന ചെങ്കകയും അങ്ങിനെ ആൺകുളിം പെൻകുളിം തമ്മിലാജ്ഞ സംബന്ധം ടുത്തിയാകയും ചെടികൾ കായ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനുണ്ടാലും ശാസ്ത്രജ്ഞരും പറഞ്ഞാണു്. ചുജ്ഞങ്ങൾക്കു വന്നുചും വാസനയും ഉള്ളതുനെന്നു് ആവശ്യത്തിനായി ഇംഗ്ലീഷുകളും ആക്കഷിക്കാനുന്നുണ്ടു് സിലബാന്തിക്കുന്നവയം ഉണ്ട്.

എന്നാൽ കായ്യറ ഇല്ലാത്ത റോസാപ്പുവിന് ഇതുകൂടി കും വാസനയുണ്ടായതു് എന്തിനായിരിക്കാം? ഇല്ലാത്ത കായ്യറ ഉണ്ടാക്കാൻമുള്ള നേത്രധ്യായിരിക്കാം.

അതനീച്ച തേൻ എടുത്തുകൊണ്ട് പോകവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന അവയവങ്ങൾപ്പുറി അടിയുന്നതു് രസകരമായിരിക്കും.

വേദക്കാവിയായ തേനീച്ചയുടെ താഴെത്തെ പുണ്ട് നീണ്ട്, ഒരുവക “തുന്മിക്കരകം” ആക്കിരിക്കും. അതുവഴ്ചുമില്ലാത്തപ്പോൾ അതു് ചുരുട്ടി വെച്ചിരിക്കും. എന്നാൽ ചില പ്രജ്ഞങ്ങൾക്കു്, വിടന്ന് ദാഖലം ആരം ഭിക്ഷൗതിനു മുന്നു് ഒരു ക്ഷേത്ര ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിനു് അടിക്കിലായിരിക്കും തേരുമുള്ളതു്. തേരുമുള്ള ദിക്കിലേക്കു് മുഴച്ചുയും വെന്നെത്താൻ സാധിക്കാത്ത പ്രോഡി മുഴ അവയവത്തെ നീട്ടി ഉപയോഗിക്കും. ഒൻ്ന് നശിയെടുത്തശേഷം അതിനെ വിഴുങ്ങുകയും, അങ്ങിനെ വിഴുങ്ങുപുട്ടവശിൽ രൂഫോർ സ്പെൻഡം ആയാരമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യും. ബാക്കിയുള്ള തേൻ എത്തുചെയ്യും? തേനീച്ചയുടെ അനന്നത്തിനു അപ്പുംകൂടി നീണ്ട് ഒരു സബ്മിയുടെ ആകൃതിക്കിലായിരിക്കുന്നുണ്ടാണാ. ബാക്കിയുള്ള തേൻ ആ സബ്മിയിൽ ശേഖരിച്ചുവെച്ചക്കാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ആ സബ്മി നിരത്തു വെന്നു കാണുന്നവാഴാണു് തേനീച്ച വീണ്ടും കൂട്ടിലേക്ക് പറഞ്ഞപോകുന്നതു്. അവിടെ തേൻ ഒരുക്കിവെച്ച പറഞ്ഞപോകുന്നതു്. അറയിൽ അതു ഫീച്ച് വിണ്ണും തേനീനുവേണ്ടി പറഞ്ഞുംരാക്കും.

വെറും പുന്തെന്ന് കഴിച്ചിട്ടും ഈ പ്രയം കണ്ണതുകൂടിയും ജീവിക്കേണ്ടതു്. ശ്രൂട്ടിയ്ക്കുന്ന ക്ഷേമാത്മം പുന്യോഗിയും മധ്യവും കലത്തിനു സുക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കും. പുന്യോഗി എങ്കിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നും? വേദക്കാരായ തെന്നിച്ചുകൂടി ചിന്മാർ കാലുകളിൽ നീം ദോമങ്ങൾ നിരഞ്ഞ ഒരു മാതിരി “ആശും” ആത്മം കരണ്ണ ചെറിയ പിന്തും സ്വാദഭൂത അനുത്തിയിൽ ചില കഴികളിൽ ഉണ്ട്. ഈ കഴികൾ ഉള്ളതു്, കാലിന്റെ മടക്കളിലായിരിക്കും. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഈ കഴികൾക്കു തെന്നിച്ചുപ്പേക്കാട്ടകൾ എന്നാണ് പറയാറു്. ബുദ്ധക്കാണ്ട് പുന്യോഗികൾ തട്ടി യെട്ടതു് ഈ കൊട്ടകളിലാക്കി ശ്രൂട്ടുകളിൽ കൊണ്ടുപോകും. അതിനായി ഒരുക്കിവെച്ചു അരകളിൽ പുന്യോഗി ഒഴികും. അപ്പുൾക്കു അതിനായി പ്രഥമക്കൂർ ഏപ്പട്ടിക്കൾ തങ്ങളുടെ തലകൊണ്ട് അരാധിയിൽ അമർത്തിവെക്കും. ആൺിച്ചുകൾ രാണികൾ തുമ്പിക്കരഞ്ഞൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെല്ലെല്ലാം. അവയും അതുകൊണ്ട് അവശ്യവും ഇല്ല. ആൺിച്ചു പ്രജ്ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് തേൻ കടിക്കണംഡിവന്നാൽ അതു സാധിക്കേണ്ടതു് അവയുടെ ദലങ്ങൾ മനസ്തംകൊണ്ട് കടിച്ചുമരിച്ചു പുരഞ്ഞൾ ഉണ്ടാക്കിട്ടാണു്. പക്ഷേ ആൺിച്ചുകൾ അധികവും വേദക്കാർ സന്ധാരിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന തേൻ കടിച്ചു തുമ്പിപ്പുടക്കയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ ശരഭൂതാലമായി, പ്രജ്ഞങ്ങൾ ഭർഖിച്ചായി, തേൻ കിട്ടാതാക്കിവാരും, ഈ ചുകൾ മിത്രവ്യാഘാട അനുസരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായി വരുന്നു. അതു് എങ്കിനെ സാധിക്കുന്നും? പതിവിൽ കരച്ചുമാത്രം തേൻ അധികാരി

നായി ഉപദേശാഗ്രിക്കണ്ടതുടക്കാണോ, ശിക്ഷക്കിൽ ഉള്ള സൊക്കഴിക്കേണ്ടുന്ന കാലത്തു കണ്ണതിമാത്രം കൂടിച്ചിട്ടോ അല്ല. തങ്ങളുടെ സംഖ്യകൾ കുറവുവരുത്തിട്ടാണ്” അതു സാധിക്കണ്ടതു്. മടിയന്നാരായ ആൺമിച്ചുകളെ ശരം കാലത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുള്ളുകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെയുള്ള കാലം എത്തിയാൽ അതു മടിയന്നാർ അറിയും. അപ്പോൾ അവ ചേപ്പേട്ട് വല്ല മുലയില്ലോ ചെന്നാളിക്കണം, ഒരു നാൽ അതുകൊണ്ടുണ്ടാണോ യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാക്കില്ല.

തേനീച്ചുകരംക്ക കൂടുകളിൽ തേൻ ശേഖരിച്ചുവെക്കാണെന്നു അറകർ ഉണ്ടാക്കുന്നതു മെഴുകെങ്ങണ്ടി അതല്ലോ പലകപോലെ നിമ്മിക്കപ്പെട്ട സാധനത്തിനേലഭാണം. അതുകൊണ്ടാണ് അവയ്ക്ക് “തേൻ പലക” എന്ന പരയുന്നതു്. അവയ്ക്കിനേൽ അനവധി കുഴികൾ ഉള്ള തിനാൽ “തേൻവല” എന്നം ചിലപ്പോൾ “പായകൾ എന്നം പറയുന്നു. ഇംച്ചുകൾ എങ്ങെന്നുണ്ടാണെന്നു മെഴുക് ഉണ്ടാക്കുന്നതു്? അതു എക്കസമയത്തു രസകരവും അതു തുടക്കരവും ആകന്ന. ഒരു കൂട്ടിൽ അഡിക്കം ഇംച്ചുകൾ ഉണ്ടായതിനാൽ മരറായ കൂട്ട് ഉണ്ടാക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിട്ടുവെന്ന വിചാരിക്കുക. അതിനു മെഴുകു വേണം. അപ്പോൾ കുറ ഇംച്ചുകൾ യോഗംചെവന്ന്, നേനിക്കു കാലിനേൽ മരറാനു പിടിച്ചു തൊന്തോ, ഒരു മാലയുടെ ആകൃതിയിൽ ആയി തിനിൽക്കും. ഇങ്ങിനെ പിടിച്ചു നില്ക്കുവാൻ അവയുടെ കുലകളിൽ ചെറിയ കൊക്കുകൾ ഉണ്ട്. ഇങ്ങപ്പ

അതിനാലു മൺസ്ക്രിപ്റ്റം നിന്ന് സാഹിത്യം സാഹിത്യമായി തോന്നുകിടക്കും. അംഗീകാരം ആവായുടെ ആമാഹാരതത്തിനു ചുവവെച്ചുള്ള ചെറിയസ്വിഡിൽനിന്ന് ഒരു മംഗലിനി ദേവദായും ഉണ്ടാണെന്നുണ്ടാകും. അതു കാരം കൊള്ളിബോധം ഉറപ്പുവോകും. അങ്ങിനെ ആയിക്കുഴിഞ്ഞാൽ തമിൽ വേർപ്പെട്ട ഓരോനും അതിൻറെ പ്രംഭിംഗത്തു ഉണ്ടാണു ശ്രദ്ധാധനം വായിൽ കടിച്ചേട്ടതു നാവുകൊണ്ടു പാകും വരുത്തി മെഴുകാക്കി ആവശ്യമുള്ള സ്ഥാനത്തു നിക്ഷേപിക്കും. ഇങ്ങിനെ ഒപ്പു ഇംഗ്ലീഷുകളുടെക്കുടി അവരവക്കും സാധിക്കുന്നതു മെഴുക് ഉണ്ടാക്കി ഒരു സ്ഥലത്തു കുട്ടിവെച്ചതിനു ശേഷം ഒരു ഇംഗ്ലീഷു അതിൻറെ മല്ല തതിൽ ചെന്നിരുന്ന് ഒരു ചെറിയ അരം കുഴിച്ചുണ്ടാക്കും. കരു പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഇംഗ്ലീഷു പിൻമാറ്റകയും മരിയും ഇംഗ്ലീഷു അതിൻറെ സ്ഥാനത്തു ചെന്ന പ്രവർത്തി തുടങ്കകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെ മല്ല തതിലുള്ള അരായുടെ പ്രവർത്തി പൂത്തിയായിക്കുഴിഞ്ഞാൽ, മരിയുള്ള ഇംഗ്ലീഷു കുടി, ചുറവമുള്ള അരാകരം ഉണ്ടാക്കും.

ഇംഗ്ലീഷു ശരിരത്തിൽ ഒശവരി പുതേതു നിന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷു മെഴുകു ജനിക്കുന്നതെന്നു നമ്മൾ ഒരുമ്പിക്കുന്നും. ഒരു ഒരിഞ്ഞാം മെഴുകണ്ണാക്കുന്നുമെങ്കിൽ ഒരു റാത്രാക്കു തേൻ ചെലവും ചെലവും രിക്കുന്നു. അംഗീകാരം മെഴുകണ്ണാക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷു ചെയ്യുന്ന അലുപ്പാനും എറുത്താണുന്ന തീച്ചുംയാക്കാമല്ലോ.

അതുമേൽ അലുപ്പാനിച്ചുണ്ടാക്കിയ മെഴുകു, കുടണ്ണാക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ, പാടജീത്

കരച്ചും ചെലവഴിച്ച പാട്ടിളരു അധികം സ്ഥല വൂണ്ടിയതു കെട്ടിടം പണിചെയ്യേണ്ടതാണോ? ധനം ശാസ്ത്രവിദ്യയുമാരായ പണ്ഡിതന്മാരെപ്പുാലെ മധുമക്ഷികകൾക്കും അറിയാം. അതിനോട് എത്രും ആളുതിയി ല്ലെ അരക്കൂണം വേണ്ടതു്? ഇതിനേപ്പറ്റി നമ്മുടെ കേഷഗ്രാമിതക്കായം എന്നുണ്ടിനിയർമ്മാങ്ങം അവരുടെ പരിപ്പും ബുദ്ധിയും ഉപയോഗിച്ച സർവ്സമ്മതമായ ഒരു ആളുതി തീച്ചപ്പെട്ടതിട്ടുണ്ട്. ആ ആളുതിതനുണ്ടാണ തെനിച്ചുകളം തീച്ചുകൾ ദിരിക്കുന്നതു്. ആരുകോണകളും അരക്കൂണം തെനിച്ചുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഈ അരക്കൾതന്നെ ഓനിനു പിന്നിൽ നേരായി ഉണ്ടാകുന്നതിനാൽ, ഒരാച്ചവർ ഞണ്ട് അരക്കൾക്കു പൊതുവില്ലെന്നുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

തെൻ, പരാഗം, മെഴു, എനിവയ്ക്ക് പുരാമെ മരിയും സാധനംകൂടി തെനിച്ച ശേഖരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനോട് ഇംഗ്ലീഷിൽ ഫ്രോസ്റ്റപ്രോപ്പിസ് (Propolis) എന്ന പാച്ചാം. സാസ്ത്രത്തിൽ മെഴുകിനോ “ചയ്യുഫ്രിഷ്റ്”, എന്ന പേര് സ്പീകർച്ചു കുറിഞ്ഞതാൽ അതിന്റെ പത്രായ മാഡി വ്യവഹരിക്കുന്ന “സിക്കോക്കം” മേല്പറഞ്ഞ സാധനത്തിന്റെ പേരായി വിചാരിച്ചുകുടങ്ങേണ്ട എന്ന സംശയിക്കുന്നു. എതാണ്ടാലും നമ്മും ഇംഗ്ലീഷുവാക്കിനെ അനുകരിച്ച് “പ്രോപാളി” എന്നതനെ പറയുക. ഇതിന്റെ രൂലധാരാത്മക ഒരംശം. അലറി മുതലായ പെട്ടികളുടെയും വില രൂക്ഷപ്പെട്ടേണ്ട തളിർമ്മാട്ടിക്കിനാണോ തെനിച്ചുകൾ ആ കുറ എടുക്കുന്നതു്.

അതു മെഴുകാട് കുട്ടിക്കലാത്തി ശാൽ വളരെ ഉറപ്പും
ങ്ങ സാധനമായിരിക്കിം. അതാണ പ്രചോളി. മെഴുക
പലകക്കേളും ചുട്ടുപിടിപ്പിച്ച വെയ്ക്കുന്നതിനും കു
ടിന്നുവെള്ളാഗത്തും വല്ല ദ്രാരഫു ശാഖക്കുമുമോ ഉ
ണ്ണായാൽ അതിനെ അടയ്ക്കാനും ഉറപ്പുവരുത്താനും വേ
ണ്ണി തേനിച്ചുകൂടി പ്രചോളിയാണുള്ള പ്രയോഗിക്കുന്നത്.
ഇതിനെക്കാണ്ട് ശരീരസൗഖ്യസ്വന്ധമായ ഒരു
പ്രയോജനം കൂടി ഇന്ത്യകൾക്കുണ്ട്. പാന്ത മുതലായ
ജീവികൾ തേനുക്കിക്കാൻ തേനിച്ചുകളുടെ ആ
വാസങ്ങളിൽ കൂടിച്ചേരുണ്ട്. അതു വെരും വിസ്തിപ്പ
മെന്നു പറയുണ്ടതുള്ളൂ. ശ്രീരാമദനാട് വരൻ,

ഗ്രഹിൽ പുഷ്ട സിംഹാതിന്
ജടചൈത്രനാ ബുല്ലിയാൽ
കടിക്കം മാൻകിടാവിന്നു
ദേട്ടും നീ ക്ഷത്രിയായമാ.

എന്ന പറഞ്ഞിക്കുന്നു. അതിലും വലിയ എടുമാരാണു്
തേനിച്ചുകൂടി കടന്ന ചെല്ലുന്ന ജീവികൾ. ഉട
നൊ ശാഖയും കാട്ടിക്കൊണ്ടും സംശയമില്ല. പക്ഷേ
അവയുടെ ശവങ്ങൾ വലിപ്പുവും ഘനവുമായി താക്കാതു
അവയെ കുട്ടിക്കിനു തജ്ജി പുറത്തുകൊണ്ട് ആ ചെരു
ജീവികൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. അവിടെത്തന്നെ നീ
ത്തിയാൽ ശവം കെട്ടുന്നാറി തങ്ങളുടെ നാംമാജ്ജുത്തിലെ
പ്രജകളും പകച്ചുരാഗം പിടിച്ച മരിക്കം. അ
ങ്ങിനെയുള്ള വിഷമലട്ടത്തിൽ ഇന്ത്യകൾ ആ ജീവിയു
ടെ ശവം പ്രചോളിക്കാണ്ട് മഴവൻ പൊതിത്തുക്കൂട്ടു

യും അതിന്റെ ഉമ്മരണം പിന്നെ പറയ്ക്കുന്ന ചൂച്ചിക്കയില്ല.

തേനിച്ചുജുട്ടെ വിറകും അള്ളാത്തകരമായ അവയവരുമാണ്. അതിനെക്കാണ്ട് ആ ജീവി അള്ളാത്തകരമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. ചിറകിന്റെ ചട്ടം, ഉള്ളപ്പാളിയായ നേരിയ കഴുകളാണ്. അതിന്റെ ഉംഗാഗത്തു അഴമുള്ള തുച്ഛകൾ ചുറച്ചുനായി എടിപ്പിച്ചിരിക്കും, അതുനിമിത്തം കഴുകൾ ഒട്ടിപ്പോകുന്നു അടങ്കുപോക്കുന്നു ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ ചട്ടത്തിനേൽക്കും തുച്ഛപാരകമായി നേരിയവമ്മം പൊതിത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ചമ്മതിനേൽക്കും വളരെ ചെറിയ ദാമങ്ങൾ നിന്നുന്നതിരിക്കും. തോമസപദ്മാർക്കും ഒരേ ഭാഗത്തെയ്ക്കും വാന്നതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. മേലുറത്തെ കഴുകൾ വളരെ ഉറപ്പും ബലവും ഉള്ളതാണെന്നു മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ഉള്ളിൽ വായു നിന്നുന്നതിരിക്കുന്നുണ്ടും ഏനും കുറവും വരുത്തിവരുമാകുന്നു. അവയെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചമ്മതിൽ കൂടി വായുവിനു പ്രവേഗിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈച്ചുകൾ വായുമണ്ണഘട്ടതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നും ചിറകകൾ കഴുത്തുപായപോലെ ഉപകരിക്കുന്നു. ചിറകുള്ളിട്ടെ ഉപരിഭാഗത്തു ഒരേഭാഗത്തു ചാത്തുകിടക്കുന്ന ദാമങ്ങൾ നിരന്തരതുകൊണ്ടുള്ള പ്രശ്നാജന്മന്നുണ്ടോ? മത്തിന്റെ തുളിക്കുള്ളാ മഴുത്തുള്ളിക്കുള്ളാ അവച്ചിനേരും വീണാൽ അവജ്ഞാക്കുകയിൽ ദിക്കിപോകാനും ചിറകിനുനന്നാതെ സുക്ഷിപ്പിക്കുന്നും അല്ലാതെ മരുരാനുമല്ല അതുകൊണ്ടുള്ള പ്രശ്നാജന്മന്നുണ്ടോ.

തെന്നിച്ചുകരക്ക് ഒരോ ഭാഗത്തു് ഇംഗ്ലീഷ് ചിറക്കളാണല്ലോ ഉള്ളതു്. അവ വിഡൻ നില്ക്കുകയും അവയുടെ ഇടയിൽകൂടി വായു കടന്നകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ കാരിന്നു് എതിരായി അതു പറഞ്ഞാതെ അപിനെ? ചിറക്കരക്ക് ക്രമ്പയ്ക്കുയ്യായോലെ ഉതകന്ന തെങ്ങിനെ? ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിച്ചു താണ്ടനു, അകുതിയാൽ തന്നിയേ ഉണ്ടായതാണ്ടനോ, മനസ്സും ദൃശ്യത യുക്തി വംഭംകൊണ്ടു് എങ്ങിനെ തീച്ചുംകിയാലും, എത്രയും ചെറിയ ഇം ജീവിയുടെ അവശ്യവാദത നിശ്ചിച്ച കാൽ തതിലും എത്ര സുക്ഷ്മതയും മുമ്പാലോചനയും ആണും ആ തുക്കപ്പെട്ടുന്നതെന്നു നോക്കക! ഇം ചിറക്കക്കുണ്ടാണു സുക്ഷ്മപരിനിയിൽകൂടി പരിശോധിച്ചും പിന്നിലും ചെറിയ ചിറക്കകളുടെ മുൻഭാഗത്തെ വക്കിൽ കൊക്കുകയും പോലെ വളരെതെ രോമങ്ങൾ വരിയാണി നില്ക്കുന്നതു കാണും. ഇംചുകരക്ക് ചിറകു വിടത്തുംന്നും ഇം കൊക്കുകയും മുൻഭാഗത്തും. ചിറകിന്റെ പിന്നിലെ വഞ്ചിയും ചെറിയോരു വട്ടിച്ചുപാലെ വിലക്കുന്നും അവയും തതിനേരുത്തിനില്ലെന്നുണ്ടു്. ശ്രൂപിനെന്ന രണ്ടു ചിറകകളും നന്നിച്ചു നല്കുവന്നു, ഓജാജിച്ചു് നില്ക്കുകയും അതിൽകൂടി വായുവിനു കടന്നപോകുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചിറകകളുകൊണ്ടു തെന്നിച്ചുകരക്കു വിശദ ഷവിയിയായ ഒരു പ്രധാനനികുടി ഉണ്ട്. ഉണ്ണിക്കാലത്തു കുടിന്നു പ്രധാനനിക്കുടി ഇംചുകളിൽ ചിലതു് ഉള്ളിലും ചിലതു ചുംതും നിന്നു ചിറകു വിടത്തി അവശ്യം അതിവൈശ, ആട്ടി

ക്കാണിറിക്കുന്നതു കാണാം. ഈ ഉദ്ദേശമില്ലാതെ
ചെയ്യുന്നതാണോ പ്രമത്തേഴ്സിയിൽ ഭോഗാം. പ
കൊ സുഷ്ഠിച്ചു എക്കിഴാൽ, ഉപ്പിംഗിമിത്തം കുട്ടിന
കത്തുള്ള വായു ചുടാവത്തിനാൽ അതിനെ പുരത്താക്കാ
നും ചുരുത്തുനിന്നു വായുവെ അക്കത്താക്കാനും പങ്കും
നിലയിൽ തങ്ങളുടെ ചിറകിനെ ഉപയോഗിക്കുകയാ
ണുന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്തൊരുള്ളതോ!

തെനിച്ചുകൾ കുട്ടിക്കിനും ഇരുക്കി മധു തെനി
അതിനുള്ളം പോയാൽ, മടക്കി കുട്ടിപ്പെക്കും എത്തുനുത്
എത്തും മും കിട്ടുന്ന കുട്ടി നേർവ്വഴിയിൽക്കുടിയായിരിക്കും
എന്നതു പ്രസിലുമാണെല്ലാ. ഇക്കാലത്തെ വിമാന
സൗഖ്യം ഒരു രാജ്യത്തുന്നു മരുരാജു രാജ്യത്തു “മധുമക്കി
കാമാസ്ത്രത്തിൽ” പറന്നുതുക്കയും ഇംഗ്ലീഷിൽ പറ
ത്താൽ, എറവും അടുത്ത നേർവ്വഴിയിൽക്കുടി പറന്നു
തുക്കയുണ്ടോ അതും. അങ്ങിനെയുള്ളൂ നേർന്വഴി
കണ്ണറിയത്താക്ക കുണ്ണുകളാണു തെനിച്ചുകൾക്കിള്ളതു്.
തെനിച്ചുകൾ രണ്ടുതരം കുണ്ണുണ്ടു്. തലയും ഓരോ ഓ
ഗത്തു ഒരു കുളാക്കുത്തിയിലുള്ളൂ ഓരോ കുണ്ണിനും 3500 മും
കുമ്പം ഉണ്ടാതെ. ഇം ദുവക്കങ്ങളിൽ ഓരോനും ഷഡ
ക്കോണാക്കത്തിയിലാണു്. ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകം ക
നീറിക്കാംബണ്ണയല്ലും (Iris) നേരുത്തും തെരുവുകളും ഉ
ണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു്, ഓരോ കുണ്ണിലും ഓരോ സാധന
ഞിബാൾ 3500 പ്രതിഫലനാ ഒരു സമയത്തു് ഉണ്ടാ
കും. ആ കുണ്ണുകൾ ഇളിവാക്കുവാനോ തിരിക്കുവാനോ
പാടിപ്പു. അനുനക്കം മുവക്കുമും ഉള്ളതിനാൽ അതി

നീര ആവശ്യമും ഇല്ല. കണ്ണപാളകൾ ഇല്ല. എ നാൽ ഒരോ മുഖത്തിനീര അതിന്റെ കളികളിൽ നീം രോമങ്ങൾ ഉള്ളവ അവയിൽ പൊടികൾ പ്രവേശിക്കാം തിരിക്കാൻ രക്ഷായിത്തിരുന്നു. ഉട്ടിനെയുള്ള രണ്ട് കളിനു പുറമെ മൂല്യാവിൽ മുന്നു ചെരുതരം രേഖകളും കുറഞ്ഞു. ഈ കളികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രാജ്ഞനാശനാഗ്രാഹികൾ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ദോഷ ഇതിനെട ഒരു പരിശോധന കഴിച്ചിരുന്നു. തെന്നില്ല തേരും തെന്തിപരാജ്ഞന്തരം¹ ഇട്ടിനെവാൻഃ—നീനാമ തു ആകാശത്തിൽ നേരു ഉച്ചരണ്ടിൽ പരക്കം. അവി ടുനു, പക്ഷങ്ങൾ വല്ല സാധനവും രാജ്യിക്കണണ്ടു പോകാൻ, താണവങ്ങലോല, ശരവേഗത്തിൽ വല്ല ചെടിയുടേയും നേരു കതിച്ചുവരം. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനും ഒരു തുച്ഛയുടെ മൂല്യാവിലെ കുന്നകളിലും ചായം പുരട്ടി കൂട്ടുയില്ലാതാക്കി അതിനെ പറപ്പിച്ചു. അതു നേരു മേൽ ഭാഗത്തെക്കു പറന്നശേഷം അരുവാവി സാവധാനത്തിൽ താഴോട്ട് പറന്നവനു. ഈ കളിക്കാണ്ടുള്ള പ്രയോജനം പറന്നെത്തു സ്ഥാനത്തെ നിന്നുംയിക്കുകയാണെന്നു ഇതിൽനിന്നും അനുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

മനസ്സും രൂപം ആനക്കെള്ളണ്ടേന്നും കാത്തിപ്പാണ്ടുവാൻ തക്ക നാരാധമാണു, തെന്നില്ലുകർഷ്ണ² ഉള്ള തെന്നു കണ്ടിവരല്ലാ. അതിനീരു സ്പൂഷിവിശ്രഷ്ടം എന്നും അറിയേണ്ടതാലും? ഈ പ്രാജ്ഞനാശനാശിപ്പാലു പല്ലകൾ ഇതുലെ സദിം ഉള്ളിട്ടു ഒരു ആശുപിംഗം ഒരു ഉറക്കണ്ണിൽ ഒഴിഞ്ഞതിനി

ക്ഷേമണ്ട്. അതിനോട് സംബന്ധിച്ച് ഒരു കുറലഭിഷ്ടതും അവസാനിക്കുന്നതും ഒരു സഖ്യിയിൽ അതിയേങ്കരമായ ഒരു തരം വിഷം നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കയാണ്. ആ വിഷം കത്തിയേലിച്ചുണ്ടെന്നീച്ചു ശത്രുക്കാളെ സംഭവിക്കുന്നതും. തന്നെ ഉപദേവിച്ചുവരെ അതുകൊത്തം എത്തിക്കിഴവുന്നാണ് ഒന്നീച്ചുജ്ഞും മുര ആയും നാശകിയിരിക്കുന്നതും. ഉപാധി വല്ല സാധനത്തിനുല്ലൂ ചെന്ന കത്തിയാൽ നാരായം വലിച്ചുടക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ അതു പിലപ്പൂർണ്ണ പൊട്ടിപ്പൂർക്കും. നാരായം പോയാൽ ഒന്നീച്ചു പിനെ ജീവിച്ചിട്ട് ഫലമില്ല. അതു മരിച്ചുപോകുന്ന ചെയ്യും.

ഓരോ ജീവിക്കും തന്നുത്താൻ രക്ഷിക്കാനുള്ള കഴിവും ആയുധവും ദൈവം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനെ ശരിയാണി ഉപയോഗിക്കാനുള്ള അവിവും ദൈർଘ്യവും അവക്കണ്ട്.

എ. നിന്റുശ്രൂക്കിക്കും.

അക്കദിജന്നനി പദ്മണി പേരാ പെത്രദൗഡ്ലൈ
സൗത്തിമൺ കുളാകം മാനഷിഘാക്കിജസ്സും
വിനൃതിവെടിയുമാരായും മാന്ദേസാല്പാസമേകി-
തത്തുതിയിലജ്ജി നാ നദേനാല്പാനസേണവ്വും.

പണ്ടി ഭരിതമൻ ഗംഗയെ അവതരിപ്പിച്ചു. അതുപുരുഷരാഖർഷി സമുദ്രത്തെ മുഴുക്കേ ആവമിച്ചു; ഭാർത്തവരാ

മൻ കലപ്പു എറിത്തു് സമുദ്രതിങ്ങിനാം മലയാള തെര വീണെടുത്തു; വികുഹാദിത്രുൻ പക്ഷിമുഗാദികളു മായി സംഭാഷണം ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം അംഗൈകം ദിവ്യ ശക്തികൾ മനസ്സുണ്ണണായിരുന്നതായി ഇതിഹാസചരം സാദികൾ ദേഹാധിക്ഷണതു നമ്മ ചും ആയുർവ്വതെത്ത ജനി പ്രീക്ഷണണ്ടോ. എന്നാൽ ഇവബേക്കാണു മഹത്തരകളാണെന്നു ശക്തികൾ മനസ്സുണ്ണൻ പാർശ്വപരത്തിനികളാണെന്നു പറയുന്നതു, അല്ലെങ്കാണു വായനക്കാരു! നിങ്ങൾ വിശ്വപ സിക്ഷാമോ? ഇന്ത മഹാശക്തികൾ, സ്വപത്രമാരായ നാ ഫവശിക്കേണ്ടപ്പോലെ, തമിൽ തിരക്കുള്ളവയാണെങ്കി ലും കുടിക്കാഴ്ചയിൽ വെവരംവെടിത്തു് ഫലാക്തരിലെ ക്ഷേമത്ത വല്ലിപ്പീക്ഷണതു് മാനംശേനതുപത്രിന്റെ ഫലമാക്കും.

കും തനെ തുച്ഛമന്മ തള്ളിക്കൊള്ളാവത്തലു. സ്വപത്രുനിവ്യാദാനത്തിൽ മനസ്സും സാഹത്യം ഏരിക്കു ലും കുടിപ്പോയി എന്ന വരികയില്ല. അവൻറെ ജീവി തകാലം സ്വപ്നം; വിവർജിക്കണം കാഞ്ചുമോ അനന്നം. പ്രകൃതിശക്തികളെ വശംവരകളും നിസ്പത്രുനിവ്യാദാനത്തിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്ഷണതുകൊണ്ടു വേണും, ആയല്ലെങ്കിൽ കരവിനെന്നികത്താണ്. അതുമാത്രംപോരു. ആത്മാ ദിമാനത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കണം; കായികവും മാനസികവു മായുള്ള ശക്തിയെ മനസ്സിലാശാനം; മനസ്സുലന്നു നിർബന്ധമായ മനസ്സും എത്ര വാജസ്വികളും ധനിക മാരകമായ സമാധികളുണ്ടാണ് കാണണം. അറയിൽ കെട്ടിവയ്ക്കുന്ന ധനത്തെ എണ്ണി തിട്ടപ്പെട്ടാരുന്നതുകൊണ്ടു് ഫലം വിശ്വാസിച്ചുണ്ടാവില്ലെന്നും എങ്കിലും

എല്ല വേദാക്കിയിരിക്കുന്നും അതുകൊണ്ട് ലോകത്തിൽ
എവന്തല്ലോം സാധിക്കാമെന്നും പരിഗണിക്കുന്നതു് മന
സ്ഥിനോ് ഉണ്ടപ്പെടുമാകാതിരിക്കയില്ല.

പ്രഥമാ വൈശിഷ്ടിയിൽ നമ്മകൾ ഇന്ത്യാം. മനമായ
തന്റെ ലോകിൽ നാമമുണ്ടാക്കുന്നു. ഈ വായി
ഭരവാൻംര ശക്തി എന്തുണ്ടുണ്ടനു നിങ്ങൾ അതോടുചീ
ചീട്ടുണ്ടോ? പുരാത്തു സംഖ്യരിച്ചു കൊല്ലുക്കുപറ്റം വെള്ളാൻ
മടിക്കാത്ത ദിവിശാതുനായ നിങ്ങളുടെ അഭ്യർഥാരനെ
കാണുക. അംഗാർക്ക് എത്ര കായവും! അംഗാർ
ക്കിഴ്ത്തു ഉത്സാഹമെന്തു്! പരബ്രഹ്മം ജനിപ്പിക്കുന്നതിൽ
ശക്തി, സമഖ്യാലി, സൗമന്യം മതലാഡ വിശ്വിഷ്ടി
ഇണങ്ങെണ്ടതു!

ഭേദിശിൽ നാം കാണുന്ന മണി് ഉഞ്ചിപ്പാടിന്തെ
ലോധാദാശംശിനിനും സ്ഥലമയമായ ഭ്രംഗത്തിനാശവര
ണമായിരിക്കുന്ന പാരകളുടെ അർഥഭാഗവും അനുജന
കവാതകം (ആള്ലിജൻ) അണണുംശാശ്രൂം പ്രതിപാദി
ക്കുന്ന.രാസ്തുകൾ എന്നാളുകുമമില്ലാതെ സുത്രം സവം
ജപലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാണിൽ നാം കാണുന്ന വൈരക്ക്ഷേ
പുകയാളി പോകമാക്കിയുണ്ട്; ദ്രുക്കുംനിലാനിമ്മിത
കളായ ചന്ദ്രാലകൾ തൃപ്പൂംഖാക്രായിയുണ്ട്. ഇതുപോ
ലെ, ജ്യോതിസ്തു്, വില്ലുപ്പുക്കൾ, അകമ്പണ്ണരകൾ മുത
ലായവയ്ക്കു പ്രവൃത്തിനിമിത്തമണ്ഠരു വുക്കുലതാദികൾ മു
ഖം ഭേദി ഇന്ത്യാശരതെ അവസ്ഥമായ പ്രാപിച്ചിരിക്കു
ന്നതു്. ഈ തന്ത്രങ്ങൾ അറിയുന്നവർ എത്രപേരുണ്ടോ?
ഈ മഹാശക്തികൾ ഉണ്ടുണ്ടു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസി

ക്ഷേമവർത്തന ചുരുക്ക.. ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിൽ കൂട്ടരാ നീന്മലിനോടൊപ്പംവില്ലെട്ടുകൂടിയശണ്ടണപ്രസിദ്ധ നായ ഫാറഡൈ (Faraday) എന്ന സൗത്തുരുഷാനുജ്ഞത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാവിൽനിന്ന് പഴങ്ങൾ പോഴിയുന്ന മാങ്ങ പെരുക്കാൻ നാം ഓട്ടനണ്ടില്ലോ. ഈ മാങ്ങയുള്ളതു മണ്ണവും സപാഥം തുട്ടുവിടുന്നണായി? എന്നു അ ചതുര്റ്റഗകാലം വില്ലെട്ടുകൂടി മുതലായ മഹാശക്തി കുറ ഭൂമിയെ പിളിന്ന് അടിയിലുണ്ടായിരുന്ന മൃദുകളെ കിളിത്തി മഴയും കാറം തട്ടിക്കുഴിത്തതിനമേലാണ് ഫലങ്ങൾക്കു മണ്ണവും സപാഥം ഉണ്ടായതു്! രായിൽവണ്ടി യിലും മറ്റൊക്കെ കിളി എന്തിട്ടുന്നതു നാം കണ്ടിട്ടണ്ടില്ലോ. പ്രായകാലരത്ന മുന്തുണ്ടാക്കിയുന്ന മരങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചുവെച്ചിരുന്ന സുത്രരാമികളുടെ ചുടിനേംജും വെളിച്ച തേയുമാണ് ഈ കിളി വെളിപ്പേട്ടുന്നതു്.

വാഴക്കുഴി ചിൽനിന്നം ഒരു തൊട്ടി മണ്ണടിയും നോക്കുക. അതിൽ:എന്തുണ്ടെന്നും നാം അറിയുന്നണാണോ? ഒരു മുഖിയാരനാക്കട്ടെ അതിൽ നല്ല മാവും, നാരങ്ങ മുതലാം ഫലങ്ങളുണ്ടെന്നും കാണുന്നു. അവൻ എത്രാണം വിള്ളു് അതിൽ വിതച്ചു് കാറം മഴയും വെളിലും കൊഞ്ചത്തക്കവിയം വയ്ക്കുന്നു. അവിരുണ്ട ദ്രോണിന്റെ മണ്ണങ്ങൾ ഒരു വെളിവാക്കുന്നു. നല്ല മാവും നാരകവുമണ്ഡായി ഫലഭരത്താൽ ശോഭിക്കുന്നു.

ഈ പ്രതിശക്തികളെയാണ് വെദങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതു്. ആശാ, വാദം, ജലം മുതലായവയുടെ മഹാത്മ്യം ഏതുമാറ്റുമ്പോൾ ഉത്തരവാദിക്കുന്നതു്.

അംഗങ്ങളുടെ, അനന്തപരത മുതലായ ദിവ്യത്രണങ്ങൾ ഇന്ന്
ശക്തികൾക്കുണ്ട്. സുമ്പുംകുറ ഒരു രാജാപൊലും നശി
ച്ചിട്ടില്ല; ഭൂമിയുടെ ഒരു അംശംപൊലും ഇല്ലാതാക്കിട്ടി
ല്ല. ഏകപ്പണംഗക്കാർ പദാത്മാങ്കരെ സഹാ സംഗമിപ്പി
ക്കിത്തന്നെ ചെയ്യുന്നു; ചുട്ട് അംശംക്കൈളി സവർജ്ജ പ്രസരി
പ്പിക്കുന്നു. വെളിച്ചും എല്ലായ്ക്കുഴം ആനന്ദപ്രദമായി
തത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു; കാരം സുവത്തെത നൽകുന്നു; ജല
തിനു് പ്രശ്നിക്കാലത്രംശാക്കിയന്നു് ഓഷധിക്കുന്നു. ഇ
നു് ഉണ്ട്. ദന്തിനു് നാശമില്ല; സ്ഥലഭേദമെയ്യുള്ളൂ.
ഉള്ളൂ, ഇവിടെ കരവാണങ്കിൽ മരഭിക്കിൽ കുട്ടതൽ ഉ
ണ്ട്; മലഖാളിള്ളു മുച്ചായിക്കുമണംകിൽ പരഞ്ഞാളിള്ളു
അതിനത്തുള്ളൂ കരവുണ്ട്; കടൽ ദൈക്കരാറിൽ ഇരങ്ങി
യാൽ മരകര തിൽ എറബുന്നു.

പാശ്ചാത്യത്താമകമായ ഇന്ന പ്രപഞ്ചത്തിൽ മനസ്സു
നു് എവിടെങ്കാണു് അവകാശം? തുണവും മനസ്സുനും ഒ
രുപോലെ ഇന്ന പ്രത്തിശക്തികരക്കുണ്ട് അടിമകളുണ്ടു്.
കാരംടിക്കുന്ന വഴിങ്ങ ക്രപ്പലോട്ടവോലെ, പ്രത്തിശ
ക്തിക്കൈ അനന്തസരിക്കുണ്ടാതെ മനസ്സുനു് ദത്യന്തരമു
ണ്ടോ? ഉണ്ട്. ഇവായക്കാറം മഹത്തരങ്ങളായ
തൈത്രം, ദിവ്യശക്തികൾ മനസ്സുനണ്ട്. ഇന്ന മാ
നസ്തക്കികൾ—ചുന്നവെച്ചാൽ മനസ്സു്, ബുദ്ധി,
ധർമ്മജ്ഞാനം, സകലം മുതലായവ—“തീ, വൈജ്ഞാൻ,
പുത, കാരം” ഇവരാണുങ്ഗലെ ബാധ്യതയിൽനിന്നും
വരങ്ങളെല്ലക്കിലും അന്തരിന്ത്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയിപ്പിക്കു
ന്നു. പ്രതിശക്തികൾക്കുണ്ടു് തുപോലെ, മാനനഃ ദക്ഷ

കരക്കം നിയമങ്ങളുണ്ട്. മഹാകവിവചന്നുപോലെ പ്രസന്നഗംഭീരങ്ങളായ ഈ നിയമങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കണമെന്തു അതു സുകരമല്ല.

വെളിച്ചും, ആട്ട്, നീരാവി മതലായവങ്ങളിലും നാടകമില്ലെന്നാൽ തുപോലെ മനസ്സിൽക്കരക്കം ലായമില്ല. പരിശാമം രണ്ടിന്മാറ്റും. മനസ്സുക്കതിക്കേണ്ട എല്ലാ മനസ്സും പ്രത്യേകത്തിക്കേണ്ട നിഖലനംവെങ്കു സ്വന്തിനെപ്പറ്റിയും ഇതരപ്രാണികരക്കും ഇതു സാല്യുമല്ല. മനസ്സും തരന്നും അതുനൊല്ലെന്നുംശേഷം മേഖല ഇതു സാല്യുമാക്കണമെന്നും. അതു വരെ ആക്കഷണങ്ങൾക്കിടക്കാണ്ടു ഫലങ്ങൾ മുഴുവൻ വീഴ്ചയാവുന്നു. പ്രത്യേകതിനു കുറഞ്ഞ വരുമാനം വരുമായിരിക്കുന്നു. അതാനും വജ്ര നാടിനു മുമ്പിൽ പ്രത്യേകതിനു കുറഞ്ഞ നമ്മുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ബാധിച്ച ഫലിപ്പിക്കണമെന്നു തലച്ചിലെഴുത്തെന്നും ജീവാന്തരവാസനായും മറ്റൊന്നും വേർവ്വിളിക്കുന്നു. അതാനും കുറഞ്ഞ വജ്രിക്കംതോറം വിധിവെലം കരയുണ്ട്. അപ്പോൾ നമ്മുണ്ടായിരിക്കുന്ന മധ്യാസ്ഥതികളുടെ ബലാം വെല്ലതേതയും മമ്മതേതയും അറിഞ്ഞുംഅവബേദി ഉപയുക്ത മാർക്കങ്ങളിൽ നിന്നും കുറഞ്ഞ അഭിവൃദ്ധിക്കവാൻ നമ്മുകൾ അഭിവൃദ്ധിക്കാണും. മനസ്സും എത്ര ഭർജ്ജപാനാണും! നീരായുധനായ മനസ്സുനെ പത്രകരംക്കുപോലും തോല്ലിക്കാം. അവനു മുന്നായിരുന്നു നേരിട്ടന്തിനും കൊണ്ടുകൂട്ടാക്കുന്നതു, നവാദിക്കുന്നതു, വിഷപ്പുലുക്കൂട്ടാക്കുന്നതു, കാര്യവെലമാക്കുന്നതു എന്നമില്ല; തന്മൂലിനെ അകറാത്തതു രോമകവചമില്ല; ആകാശത്തിൽ പറഞ്ഞകൂട്ടാനുള്ള വിറകകളില്ല; എന്ന

അവശ്യം, ഈ തു മതലായ അല്പാൺികൾക്കുപോലെ ഒരു അയയ്യങ്ങളില്ല. എന്ന നിസ്സാരജത്തുകൾക്കിടം മറ്റ് ഷ്ട്രീന നിത്യം ഉപദേശിക്കാനോ, അമവാ അവന്നു ജീവധാനി വരുത്താനും കഴിയും. ഇന്തു അതിഭേദമുല നായ മനഷ്യൻ ഭ്രംബക്കഹക്കിക്കെള്ള അടക്കി സ്ഥാധിന പ്രേട്ടത്തുനു! എന്നില്ല, പ്രതിശക്തികൾ അവന്വേണ്ടി പ്രസ്തുതപ്രേട്ടഭാവം എന്ന തോന്തിപ്രേംകനു. അവന്നു അല്പാതെ ലോകത്തിൽ ശക്തികളുണ്ടാണമില്ല; എന്നാൽ അവന്നേന്തോ ധക്കി? അവൻ മുഖാത്മരമല്ല തെരുതു ശക്തികൾ പ്രവർത്തിമാർമ്മില്ല. അതിനാശിനി യായി പ്രവഹിക്കുന്ന ഗംഗാനദിയെ ഒരു ക്ഷേദ്ധിതക്രമി ദലിപ്പിക്കുന്നേബാലെ പ്രതിശക്തിക്കെള്ള മനഷ്യൻ അവനിൽക്കുടി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു. കാക്കാലൻ ക്രാറ്റിനെ കളിപ്പിക്കുന്നേബാലെ മനഷ്യൻ പ്രതിശക്തിക്കെള്ള കുത്താടിക്കുന്നു. അവന്നു കൂപ്പുലുംകൊണ്ടു സമുദ്രത്തിനോടൊക്കെ കൊട്ടക്കാറിനോടൊക്കെ നേരിട്ടാൽ, കൂപ്പുൽ പപ്പടപ്പോലെ ചൊടിഞ്ഞു നാമാവാശശമാചിപ്രേംകമല്ലോ. പിന്നെ, എത്രവിധമാണ് മനഷ്യൻ ഈ ശക്തിക്കെള്ള അടക്കിന്നു? അതിന്നു വിധമൊന്നു വേണ്ടതനേ. തുല്യ ബലമുള്ള ശക്തിക്കെള്ള തമിൽ കുട്ടിമുട്ടിച്ചു തടസ്സമനായി നിന്നു മനഷ്യൻ തനിക്കുവേണ്ടുന്ന വഴിയിൽ നാമിപ്പിക്കുന്നു. അവന്നു ഈ സുന്ധാരത്തും റിസ്സനീയം തന്നെ. അതിൽ അവന്നു സാമർപ്പണിക്കുന്നു കണക്കം കൈകുമില്ല. അവന്നു ശക്തി സാക്ഷാൽ പ്രത്രക്കണ്ടുന്നീല്ല; ടച്ചത്തിൽ മാത്രമേ വെളിപ്പേട്ടാണെങ്കിൽ.

കൂൾവലനായാലുംശരി; യത്രവേലക്കാരനായാലും ശരി; കൈതൊഴിലുകാരനായാലും ശരി; ഗായകനായാലും ശരി; ജ്ഞാതാഷിയായാലുംശരി; എത്ര മുമ്പുതെങ്കിലും മനസ്സും മനസ്സുക്കൽ ഒന്നുകൊണ്ട്; പ്രതിശക്തികളെ നിയമനംചെയ്തു റിതിപ്പെട്ടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു്.

എവിടെ ഓന്നാക്കിയാലും മനസ്സുന്നീര ബുദ്ധിയുടെ യും പ്രശ്നാരാഥിന്റെയും ഫലമല്ലാതെ കാണ്ണാനുണ്ടോ? മനസ്സുലമായിണന ദിക്കിൽ നെല്ലു കത്തിരായി നില്ക്കുന്ന തു് എത്ര പ്രശ്നങ്ങൾ കുറിഞ്ഞിട്ടും കൂലുക്കാമല്ലാതെ നില്ക്കുന്ന കെട്ടി ചത്തിൽ എത്ര പ്രശ്നം അന്തർഭുതാഖിരിക്കുന്നോ? ചില തോട്ടങ്ങളിലെ ഒട്ടമാധുകൾ ഇത്തിളില്ലാതെ യും, വണ്ണകളിലും ചുഴികളിലും തുളിയുംതെയും, പാശായ കോന്തുകൾ കോതിവൃത്തിയാക്കുപ്പെട്ടു് മാങ്ങകാച്ചി മനോഹരംശായും നിൽക്കുന്നതു എത്തിനെ കാണിക്കുന്നോ? നാം വെള്ളം കോരുന്ന കിണറം, അരയിൽ കിടക്കുന്ന നെല്ലും ചേല്ലും മെത്തിട്ടിള്ള രാജം മനസ്സു പ്രയത്നതിന്റെ ഫലങ്ങളുംപോലെ? കാലികേരി വിളവുതിനാതെയും, മഴപെയ്ക്കു വീച്ച നന്നാതെയും, മഹാമാരി പറന്ന പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നതിനും കാരണം മനസ്സുംതാംതനെ. വസ്ത്രങ്ങളിലും, പട്ടങ്ങളിലും, പാടങ്ങളിലും, പണ്ണങ്ങളിലും, പട്ടങ്ങളുകളിലും, പീരങ്കികളിലും, മണ്ണത്തിലും, വസ്ത്രങ്ങളിലും, ഗാനത്തിലും, പാനത്തിലും, സുവത്തിലും, ദിവവത്തിലും, ശാന്തിലും, ശാന്തിലും, നന്നപോലെ അന്തർഭുതമായിരിക്കുന്നതു് മനസ്സുപ്രയത്നം തനെ.

മനഷ്യനും ബുദ്ധിഗംഭീരതുജനങ്ങളും ഒരു വരം കണ്ണിട്ടില്ല. ബുദ്ധി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലൊക്ക കിഴക്കു അദ റിതിപ്പുട്ടും. തുഷ്ടപദാത്മാദരം ബുദ്ധിമാൻറെ ഒഴിയിൽ സാരവത്തുകളാകനും; ബുദ്ധിമാനും ശ്രൂഹരവി നാളിതുപോലെ സ്വസ്ഥിരക്കി ഉണ്ടാകനും; എല്ലാ ശക്തി കർക്കിടം ബുദ്ധിമാൻ സ്വാമിയായിത്തീരനും. ഇടപാടു കളിലുള്ള സത്യംകൊണ്ടും, കരാൻകൊണ്ടും വ്യാപാരി ഭോക്ത്വത്തിലുള്ള സാധനങ്ങളെല്ലാണ്ടും കച്ചുവടം നടത്തുനും. അതുപോലെ ബുദ്ധികൊണ്ടും മനഷ്യൻ പ്രതിശക്തിക്കിലെവച്ചു് ഇത്തുപോലെ വ്യാപ്തം ചെയ്യുന്നു. എത്ര വായു ആവശ്യമുണ്ടാണെന്നും എടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനും ഒരു തന്മാധുമില്ല. അതു കണ്ണാൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും വേരു പ്രാണികൾ ഇല്ലെന്ന തോന്തിപ്പോകും. വേരു ഒരു ജലവാവുമില്ലാത്തപോലെ സമുദ്രത്തെ മുഴുക്കു കുഞ്ഞുമാക്കി മനഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതു നന്ദിപ്പിക്കാൻ ജീവികൾ വേരു ഇല്ലെന്ന തോന്തമാണു് മനഷ്യൻ സൃംകിരണങ്ങളെല്ലാം പ്രായത്തമാക്കുന്നു. മനഷ്യൻ തന്നെ ശാശ്വത സവർഖക്കിക്കർക്കിടം ഉടമസ്ഥൻ. എത്രയെത്ര ശക്തിക്കില്ല സ്വാധീനമാക്കാൻ കഴിയുന്നവോ, അതുയെത്ര മനഷ്യനും സാമർത്ഥ്യവും ശൈഖിയും കുട്ടതലാക്കുന്നു. മേഖാവിതപമന്നതിനെന്ന് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നുണ്ടോ? എല്ലാ ലോകശക്തികളുടെയും തത്പരതയും ഗ്രഹിച്ചു് അവയെ സ്വാധീനിക്കുമ്പുട്ടുത്തി ഉപയുക്തമായും അഭിരുചിയിൽ തിരിച്ചു വിടുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യമാക്കുന്നു. മനസ്സിലാം ക്രിയയുടെകൊണ്ടും പോരാ; ഉപയോഗയും ക്രമങ്ങളാക്കുന്നും.

സംഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രമായില്ല; സംഗ്രഹിച്ചതിനെ മലവത്താക്കി പുതിയിടന്നു. സമ്പദ്ദേശത്തിനുള്ള പ്രയോജനം സംഭവിപ്പിച്ചതിൽ ചെലവുഴിക്കുന്നതാക്കണം. പ്രയോജനംപ്പെട്ടതുതന്ത്രത്തെ കഴിച്ചിട്ടുന്ന നിധി പ്രമേഹക്കു ഒപ്പാലെ ഭിഷ്മവും മാനികരവുമാണെ.

നമുക്കുള്ള സ്വന്തന്മീറ്റർ ഒരു കണ്ണബന്ധക്കുംയാണെന്നു കിൽ അനു കരെയാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വാസ്തവ സ്വന്തരു നമുക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള അതാനുശാസനം. നാം കണ്ണം മും കേട്ടതുമൊക്കെ നമ്മുടെ നമ്പ്യാളുംല്ല. പിന്നെ യോ—എത്തതിനെ നാം ധരിച്ചു സ്വാധീനപ്പെട്ടതിനി പ്രവൃത്തിയിൽ ഫലിപ്പിക്കുന്നവോ, അതുമാത്രം നമ്മുടെ അതാന്യന്മായിത്തീരുന്നുള്ളൂ. സ്ഥിരയായ അതാന്ത്രിക മിയിൽ പിന്നീട് പലതും വിളയും. മനസ്സുന്നോ ധമ്മം ധമ്മവിവേകം എങ്ങനെന്നുണ്ട് മുള്ളുന്നതു്? ധമ്മദ്വാര തക്കംഡായ ചില നിയമങ്ങൾ അനുഭവത്താക്കു മനസ്സിൽ പഠിയുന്നു. അതിൻ്റെ തത്പരത അറിവെന്തു നാം സ്വാധീനപ്പെട്ടതിനി പ്രവൃത്തിയിൽ ഫലിപ്പിക്കുന്നു. അവയുടെ സഹായത്താൽ പ്രല നീതിരഹസ്യങ്ങളെ നാം ഉന്നസ്ഥിതിക്കുന്നു. അനേക നീതിരഹസ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിനു ശേഖരിവെക്കാണുംവാരം അവബൈശ്വാസിച്ചുവെച്ചു നിന്നും സ്ഥിരമായ ധമ്മജ്ഞാനം നമുക്കു് ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇന്ത ധമ്മരഹസ്യങ്ങളുണ്ട് നമ്മുടെ മുഖ്യയന്നം. നാം കാണി കഴാപോയാലും, ശീമയ്ക്കു പോയാലും, അതിലും കവി ഞ്ഞു വ്യാഴമണ്ണംവാലത്തിലെബാ കജമണ്ണംവാലത്തിലെബാ പറന്ന പോയാലും, അതല്ലും, ഒരുവലോകനത്തിൽ തന്നെ ചെന്ന ചെന്ന

ലും നമ്മുടെ വരുന്ന ധനം ഇതൊന്നവും ധനവും മാത്രമേയുള്ളൂ. ഒരു തോഴിലേപ്പ് ട്രാൻസ്ഫറ്റീലോ ഒരു വിഭ്രാംഘാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിലോ, ഒരു അനുചാദനത്തെ നീക്കിക്കുള്ളിയുന്നതിലോ, ഒരു പരിജ്ഞത സന്തുദായത്തെ ആരംഭിക്കുന്നതിലോ, എത്രും ഉല്ലേഖനത്തിലോ ഉം ഉല്ലേഖന വർ, അവരുടെ ന്റുലമോ, പുരുഷിനുമോ, പണമോ, പണംമോ കൊണ്ടല്ലോ, ബുല്ലിശക്കി, നിരീക്ഷണവിചക്കുത ക്ഷേരിതിപ്പെട്ടതാണുള്ള സാമ്പത്തി, നടത്താനുള്ള അടക്കമുള്ളവയെക്കാണാണോ സഹായിക്കുന്നതു. ഒരു നാംമാ തത്തിൽ ചേരുന്ന ഓരോ അനുഭവത്തും ഒരു പുതിയ ശക്തിയെ കൊണ്ടു സഹായിക്കുന്നു. ഏതു ദിവസം ബുല്ലിശും അംഗാധികാരിയും അനുഭവാളം മണിച്ചും മലാക്കത്തെ ഭരിക്കുന്നു.

ബുല്ലിശക്കിയുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയേയും വെള്ളിക്കാണു തുടങ്ങിക്കാൽ അതുവെച്ചുത്തിൽ നാം മുഴുക്കിപ്പോകാം. അത്രുംഗാധികാരി സമുദ്ര നദികൾ മുങ്ഗി അടി ശിൽക്കിടക്കുന്ന മുള്ളു, പവിഴം ആതലാച രത്നങ്ങളെ ചുട്ടുതുകൊണ്ടു കുന്നതിനും ഒരുമാതിരി കവചമുള്ളതു പലഞ്ചു കണ്ണറി തെറിപിച്ചാണു ഇടക്കില്ല. ചുറ്റാൽ മനസ്സാരത്താക്കരത്തി സ്ത്രീ അത്രുംഗാധികാരിയും അടിത്തെ കിടക്കുന്ന പുരാതന ഇതൊന്നരത്നങ്ങളും ഉല്ലരിപ്പിക്കുന്ന സൗമ്യതിക വച്ചവരു അറിശാതവർ അതുവെച്ചില്ലെന്തോ? വേഗം യാനത്തിൽ കൂടി ഉല്ലാസങ്ങതാട അകൂശാതിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റാറി പുരാണങ്ങളിലും, മുഖ്യിട വരത്തമാനപ്പെട്ടതുണ്ടില്ലോ വായിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതെ കഴഞ്ഞാ

അന്നവീച്ചു അറിതെങ്കിളിയുള്ള ചുങ്കക്കുമ്പുള്ള
പ്രസാർക്കാൻ കല്ലൂരിക്കുന്നതിനും സപ്രതിക്രിയയുള്ള
ടിനും കരിച്ചു സുവസന്നബ്ദം ശാഖിക്കില്ലാത്തവർ എന്ന്
അപരാജിത്വം? സുജീഗ്നക്കി മുഹമ്മദിന് ഒരാറുക്കമാത്ര
മേഖലയിൽ കേട്ടിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ ഉള്ളവന്നശക്കി
കൊണ്ട് എത്ര ഓഫോട്ടോളും മന്ത്രം സുജീഗ്നനില്ല?
കവിയുടെ ഉള്ളവന്നാകൊണ്ട് തുടർപ്പാത്മാഭാഷണം അല്ല
സംഗതികളും ശാതിരമൺനിയങ്ങളും അഞ്ചിയന്നു. ഉള്ള
വന്നശക്കിയും വിചാരണാവൈദിക്യവും ദയാജീകരി
നേബാൾ വാഗ്മിതയുണ്ടാക്കുന്നു. വാഗ്മിയുടെ വച്ചസ്സ് മാ
റാണ് വിശ്രാസാരത ജനിപ്പിക്കുന്നതുകൂടാതെ. പാന്താ
ടി ഉണ്ടുന്ന ക്രമത്തിനു സംബന്ധം കുതാംട്ടംപോലെ, നമ്മു
ടെ മനസ്സിനെ നൽകുന്നവെള്ളിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ വണ്ണം,
നിത്യപദ്ധതിലും, ക്ഷമ, മനസ്സബന്ധത്തിലും, പരം ഗ്രന്ഥം,
സ്നേഹം, സത്രം, ജനാനകാക്ഷി തുണ്ട് ഓരോ തുന്നാം
ഭാഗം നമ്മുടെ ശക്തിയേയും ആനന്ദത്തെയും നൽകുന്നു. അ
നശപരണങ്ങളും അംഗങ്ങളും മുഴുവൻമുള്ള തുണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളും
നമ്മുടെ ജീവിതസാഹത്യത്തിൽ കടക്കുവാക്കാതെ, മഹും
വലംവെം്തനു കുറയ്ക്കുവാൻ കൂടിയി വിജയിക്കുന്നതു. തുവയുടെ
വലമല്ലാതെ നമ്മുടെ നമ്മക്കാനാമില്ല. ഭാഗം ക്രമാഭ്യാസം ന
മ്മുടെ സമാഖ്യിക്കുന്നതു തുവയും. നമ്മുടെ നമ്മക്കാനാമില്ല
എങ്കിലും, മുഖ്യമന്ത്രാധികാരിയും അംഗിനേതരിനും
രാഷ്ട്ര നാം കൂദാശയും, മുഖ്യമന്ത്രാധികാരിയും അംഗിനേതരിനും
കൂദാശയും, മുഖ്യമന്ത്രാധികാരിയും, അംഗിനേതരിനും

வூலி தொனிச் சுமை ரக்ஷிக்கின்றது" ஹா ஹள்ளப்பா
தன்னயாக்க.

ஹா விஸூஷாவமக்கூடுதல் ஶக்திக்கூடுக்கிச் சு நிழல்
அப்பா வெறுப்பதில் நடுச் செக்டுக் கு தோ
ங்கின்ற மரராங்காளமலை, ஹவய்க்கு நாய்க் கு ஒ^{கி}
ஷ்டில்லுத் தீவிரமாக்கி விடுத்தியும், அதுக்குப்போக்குதியும். சென
நாற்றுத்தொட்ட புவத்திக்கூடின், பராஜயத்தெந்த ஸ
யீக்கூடின், பரித்ரும்பகாளி விளாத்தைக்கூடு
ஒஷிக்கூடின் நடுக்களாக்க ஶீலம் ஏது நவ
நாவமால அதுநட்டதெந்த ஜகிப்பிக்கூடு! ஸமிரபுவுத்தி
யாக் கந்தியூர் மரோவெலும் வல்லிக்கூடு. தான் அது
நாலிக்கூடு உழுமக்கூடுத் தொவுக்க புதிவெய்க்கூடு
ஏல்லாம் அவர்கள் ஒன்றுக்காகி காள்ளும். அவர்களுக்கு
புதிவியிக்கும் ஏதேபுாஷபேபுால் வெறுப்புமென்று,
ஏதும் அவசரத்தில் புதிதால் பலிக்குமென்று, ம
லிப்பிக்குவாங்குத் தத்பக்கமால் ஏதென்றெல்லாமென்று அவர்கள்
மன்றுப்பாக்கும். உங்களத்தில்லின் வீழ்க் கண ஏது
நபதாத்திர்திர கிடேந்து வாங்கோடு வேறால் குட்டுக்
குபோலை, ராஷர் பூந்திக்குதில்லாக்கு பலிவயும்
மன்றுக்கு ஶக்தியை வல்லிப்பிக்கூடு. புவுத்திக்கூடுத்
தொய்ம்பு, ஏது உதாரணமாக்க. ஏரிக்கூடு ஓராம்
காப்பித்தொட்டுத்திர கரையால் முக்கு. காப்பிக்கூடு கு
மேன் விலாகிடித்து காப்பித்தொட்டு விரைவு லாமேஷ்டு
மரேரத்தெக்கிலு வூந்து முதலினென வினியோகி
க்களைமென் எழுஷ்டித்தாக் காவுகென உபாத்திச். அ
து கேட்டு அவைக் கூடுகிறிலை. காப்பிக்கூடு குப்பி

വെയ്യുന്നതു സദ്യ ദായം താൻതന്നെ അല്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിലിൽക്കൊന്ന് നിരന്തരമായി പരിഗ്രമിച്ചു. കുമേശ് എന്ന ഇതു നല്ല കാപ്പി ലോകത്തിൽ ഇപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ഗണിച്ചുതുടങ്ങി. അതാളുടെ ഒരു താഴ്വരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കാപ്പിക്ക പ്രധാന ജനിച്ചു. അംഗാർക്ക നല്ല വില കിട്ടി. ധനികനാഡി. എന്നല്ല, ഒന്നാംതരം കാപ്പി മുഴീചെ തുംബഞ്ഞു വിഭേദം ലോകത്തിൽ നമിരപ്പെട്ടുകഴും ചെയ്തു.

മുലി എന്നതു¹ എന്നാണോ? എത്തു തുഡിയിൽ മുവായിൽക്കുന്നതിനും വരുത്തിക്കൊണ്ടാവോ, അനിലിയുള്ള സംഗതികളുടെ ഗതിയെ അറിതെന്തു² അവശേഷ നിയമിച്ചു റീതിപ്പെട്ടുതന്നിന്നും ശക്തിയാകുന്നു. ഏല്ലാ സംഗതികൾക്കും പ്രത്യേക നിയമങ്ങളുണ്ട്. അവശ്യ അറിയുന്നതിനും മുലിമാനമായും കുഴിയു. മുത്താംഗരി കെട്ടിടങ്ങളെല്ലാം കെട്ടുന്നതിനും റീതിയെ അറിയുന്നു; വിത്രചൗഴത്തുകൂടം ചായ അങ്ങൾ ചേത്തൽ³ ഫലിപ്പിക്കുവാനുള്ള നിശ്ചയങ്ങളെല്ലാം അറിയുന്നു; നടക്ക് ഭാവങ്ങളെല്ലാം രഖുന്നതിനും വജ്രത്താനും റീതിയെ അറിയുന്നു; നൈപ്പാജിഡിവോൺപുംഗ് എന്ന മഹാവീരൻ, കുഴക്കണ്ണാടിയിൽക്കുട്ടി നാം മുര സ്ഥാപിച്ചായ പദാർത്ഥങ്ങൾ കാണംബോലെ യുറോപ്പു മഹാവണ്ണ റാഡിലുംപെട്ട രാജു ക്കുളെല്ലാം മനങ്ങുകൾക്കും കൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചു⁴ പട്ടാളങ്ങളെല്ലാം അമാനുമം വിനിയോഗിച്ചു⁵ ശത്രുക്കളോടു പൊരുത്താനുള്ള റീതിശേഷ മനസ്സിലാക്കി; വലിയ തോക്കുളിഞ്ഞിനം ഘറപ്പെട്ട ഉണ്ടകളേക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുലിയിൽക്കൊണ്ടും പ്രസരിച്ചു ശക്തികൾ ഉന്നിവാരകളായിരുന്നു.

പാദ്യാത്മാടക്കളും നടന്ന ഒരു സംഭവമാണ് തു്. ഒരിക്കൽ അത് ദർശനായ രേതരൻ എന്നൊരു റം ചെയ്തിനു, കോടതി പിഴങ്ങാട്ടക്കൻ വീഡിച്ചു. കുദാപനേക്കാറു പാദമായ ഇതു കിറക്കാതെനു ഒരു കാഞ്ചോലും മതലില്ലായിരുന്നു. ബന്ധുക്കളും ആര്യം ഈ ല്ലാഡിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു പിഴങ്ങാട്ടക്കൾും അവനു കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനുതു കോടതി അവനെ തടവിലിടാൻ കല്പന കൊടുത്തു. അവൻ പിന്നെ എന്നാൻ ചെയ്യുതു്? അവന്റെ ചെപ്പിൽ ഇട്ടിരുന്ന ചീംകുഴൽ എടുത്തു ഉം തുരുവാൻ തുടങ്ങി. അതുകേട്ടു കോടതിയില്ലാണു കിഞ്ചനവരെല്ലാം ആനന്ദഭരിതനാരായി; ഉറക്കം തുടിയിരുന്ന ജൂറികൾ (തന്മഹാർ) ഉണ്ട്; പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ സപ്രത്യേകിയായി ചമത്വം; ജൂളി താഴും പിടിക്കാൻ തുടങ്ങി; എന്തിനു്! എല്ലാവജ്ഞങ്ങളും അനന്മതിപ്രകാരം തടവുകാരൻ വിഭദ്ധപ്പെട്ടു. ആ തടവുകാരൻ കരേക്കുടി ഉച്ചതിൽ കഴുതിച്ചിരുന്നുകിൽ നമ്മളും, എന്നവരും, ലോകത്തിലെല്ലാവർക്കും എക്കമന്ത്രങ്ങാടും, അവൻറെ പിഴ റംഗം ചെയ്തു വിച്ചവിക്കമായിരുന്നു.

ഈപരിജ്ഞതനായും ശംനായുമുള്ള ഒരു തൃഷ്ണിവലൻ ഒരു ദിവിനിൽ പാതത്തിരുന്നു. അവന്റെ ദൗജ്ഞയും കോണ്ടു മാറ്റപ്പെട്ടു അവനോടു ശാട്ടക്കയില്ല. അവനു വിശ്വാസിക്കാണുണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം വാങ്ങാൻ പോകുന്നവാർഥം ഒഴികെ ഒരുത്തരം അവനെ കാണാൻ പോകാറില്ലായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവന്റെ മകൻ ഒരു നാലുവയസ്സായ പാറ്റുൻ ശുശ്രീമംഗലം മരമായ ഒരു ചെറിയ

ഉത്തരവാദി തള്ളിക്കൊണ്ടു നടന്നകളുടെന്നുമുള്ള ഒരു പ്രശ്നം അംഗീകാരം ഉണ്ടാക്കിയതനാൽനാശം ആ ബാലൻ പറഞ്ഞു. അംഗീകാരം! കണ്ണിനെ ലഭിച്ചു വിനോദി ക്ഷമന്തിനുള്ള ആരുമും, ആ ദർശനം മലിനായ തൃപ്പിരാവം സ്വന്നിക്കുന്നതാണ് സമർപ്പിക്കാൻ വാദിച്ചുവന്നു. എത്ര അപരിഹര്ത്താജ്ഞാലിലും കലാഭവദഭ്യും ഘൂഷിതമായി കാണാവുന്നതാണ്. തു താനോക്കാം! സൗംഖ്യമുമൊ സാമർപ്പണമാ ഇല്ലാത്ത ഒരു ചെണ്ണക്കും ചുറ്റി എത്ര ബാലികകൾ നില്ക്കുന്നു. രസമായി കമകൾ പറഞ്ഞു കോരുപ്പിക്കാൻ അവരും അറിയാം. അതുകൊണ്ടും അവർക്കും രഹികലും കുട്ടിക്കും ആളുലുതിരിക്കുമ്പുണ്ട്. അവളുടെ ഓമ്മം ഫലിതരും കൊണ്ടു മറഞ്ഞുള്ള കുട്ടികൾ വശിക്കിക്കുപ്പെട്ടവോയി. അവർ ഏവിടെപ്പോരും എന്നും ഏങ്കും അനുപാഷ്ഠിച്ചു പോകുണ്ട്. ചിരിച്ചും രസിച്ചുമിരിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ കുട്ടിത്തിൽ നോക്കിയാൽ അവർ അവരുടെ നടക്കും നില്ക്കുന്നതു കാണാം.

എത്ര വിലപിടിച്ചതാണുന്നമുട്ടും ജീവിതം? എത്ര വിലയേറിയ വാസനകൾനുണ്ടും? ഓരോനിഡിനും മുണ്ണും കാണാംവാറും അതിനോളം ഉത്തമമായി മരിയും മരിയും വേണ്ടും എന്നും തോന്തരം; നാടകാക്കാനും വായിക്കാനും അതിനും വേണ്ടും കാണാംവാറും. വാട്ടുകുട്ടായ്മ അതുമതി മരിയും വേണ്ടും എന്നും തോന്തരം; നാടകാക്കാനും വായിക്കാനും അതിനും വേണ്ടും കാണാംവാറും. വലിയ യുലുങ്ങൾ ആണും വിവാരിക്കാനും. വലിയ യുലുങ്ങൾ ആണും ജയംഗ്രേഢിക്കാനും.

ദേഹം സ്പരശജ്ഞത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുന്ന സൗന്ദര്യം പറയുന്ന കാണണമ്പോൾ, അധികാരിക്കുന്നവരെ ഉത്തമപുജയൻ ലോകത്തിലില്ലെന്ന നാം ഗണിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ സോനായിപ്പനാകട്ടെ പാർപ്പിമെന്നു സഭയിലുള്ള കേമനായ വാഗ്മിയൈക്കരിച്ചുണ്ടോ ബഹുമാനം തോന്നുന്നതു്. ഒരു വഴുവാക്കായ കവി മററല്ലാതെനും വി പ്രാംമാദരെയും അധികരിക്കുന്നു! ഇപ്പുകാരം ഓരോ വാസനകളുടെയും മുൻക്കുറിപ്പുകൾ പ്രത്യക്ഷിപ്പിക്കുന്നവോരും, നാം ആനുവദപരതന്റെനാരായിത്തിനും. മുതുകൾഡാ ഓരോ നം വരുന്നവോരും അതു് മുമ്പു് വന്നതിനേക്കാരം നല്ലതാണെന്നും, ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞ ദിവസതേക്കാരം ന നേന്നും വിചാരിച്ചു് ഷഡ്പൂത്രകൾക്കും ആണിൽ മന്ത്ര ദി അരപ്പങ്ങളും ദിവസങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം കല്പിച്ച തൊഴിടുക്കു കുമ ഇവിടെ ഓമ്പു വരുന്നു.

സംഗീതത്തിന്റെ വശീകരണശക്തി അനുഭവംവയ്ക്കുന്നുണ്ടോ. കർണമനസ്സുകളെ അലിക്കിപ്പിക്കുന്നതിനും വിഷണ്യമാരെ ഉത്സാഹപ്പെട്ടുത്തുന്നതിനും, ഭക്താരെ പീരകിക്കു നേരെ നിന്നു ചോക്കിക്കുന്നതിനും അതിനുള്ളിടെ ശക്തി നാം കാണുന്നില്ലെല്ലാ. വാസനാശക്തി കരഞ്ഞവരിൽ അതു ചെറുതനു പ്രവൃത്തിയാണിതു്. സംഗീതരഹികമായിടെ എല്ലാത്തിൽ അതു് ഉള്ളവക്കുന്ന ആനദദ്ധത്തിനും കണക്കംകൈയുമില്ല. രാവിശകം അജയും നാം ദയവനം കീഴടക്കിയിട്ടില്ലാതെവന്നും മഹാൻ എന്ന ബിജദം നേടിയവനമായ അലക്കുസാംഭവ് ചക്രവർത്തിയെ, സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന രാജായികാരം നടത്തു

ന സദിത്തിൽ, നടന്നപ്പോലെ വിവിധവികാരങ്ങൾ പ്രബർമ്മിച്ച് കുതാടിക്കാനുള്ള ശക്തി സംഗ്രഹത്തിനു മാത്രമേയുണ്ടായുള്ളൂ. ഗഭ്രതിമാനായി റസിംഗത്തുല്യാനായിരുന്ന സ്പാതിതിരുന്നാർ മഹാരാജാവു്, രാജസഭ ലീലവും പ്രസിദ്ധഗായകനായിരുന്ന വട്ടിവേലു ഒരു ദിവസം നല്ലാലത്തുള്ളൂ സാധാരണത്തിൽ പുറന്മീശ എന്ന രാഹം പാടിയപ്പോൾ പ്രഭാതകാലമായെന്നുള്ള ബോധത്താൽ ശെംതുംതോന്നിസാലപകാണ്ട തിരുമെന്തി പുതച്ചതായി വയ്ക്കാവുലുന്നാർ പരത്തുകേട്ടിട്ടാണ്ടു്. ഏതുകിക്കുമ്പോൾ വിസ്തൃതിപ്പിച്ചു് നാപ്രസ്തുവത്തിന്റെ മൊഴി മനസ്സും ചൂണ്ടിക്കാണ്ടിക്കുന്നതു സംഗ്രഹത്താകുന്ന. നന്ദിപ്പുരാജൻറെ ഗാനവും നാരഭൻറെ വീണാ സപാനവും, അനീതിപ്പും വീംകഴലും, ഉർജ്ജിയുടെ ന നവും സംഗ്രഹത്തായുള്ളത്തിന്റെ പരമകാശ്വരയെ ദള്ളാതിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിവിലാസങ്ങളും ഗ്രാഹിക്കാനുള്ള ശക്തിയശ്രദ്ധാർ മനസ്സും മനസ്സിനു മഹാകാഞ്ഞങ്ങളിൽ വ്യാപരിപ്പിച്ചു് അവന്നു സമഖ്യാലിയും രജന്യയുള്ളവനാക്കി തിരിക്കുന്നതു്. ആലോചനാർഹക്കിക്കാണ്ടു് മനസ്സും പ്രകൃതിയുടെ ധനത്തെ സപാധിനമാക്കുന്നു; സ്ഥാരണയാക്കിക്കാണ്ടു് പ്രകൃതിയുടെ അറപ്പും തുറന്നു പ്രധാന നിധികളും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഓസ്റ്റുജ്ഞാനക്കാണ്ടു് പ്രകൃതിയുടെ സപത്രവൈദ്യരായും റാഡിംഗുമതെയും മനസ്സിലും കുറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പ്രകൃതിയുടെ മാധ്യമായും തെരുവും സുവഭത്തെയും അറിയുന്നു. ഓരോ ശക്തികളും സിലബിക്കറോറം മനസ്സും ഒരുന്നായും തെരുവും പ്രാപിക്കുന്നു; ഒരാട്ടങ്ങൾും ഇതു ശക്തികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതുക്കാണ്ടു് മരുന്നാരാധകളും ഇവ ഇല്ലാതെ വരുന്നില്ല. ഇതു ശക്തികൾ

ഓരോ അക്ഷയപാത്രങ്ങളാണ് ആക്ഷരങ്ങൾ എത്ര കുറവാം ഉണ്ടോ, അവരവർക്ക് അതുകൊടുത്തു ഉപയോഗിക്കാം. പിന്നെയും പാത്രങ്ങിൽ ഒരു കരവും വരികില്ല. ഈ ശക്തികൾ ഏരാളം സ്വന്ത സമ്പാദ്യ മല്ല. അവിൽ അട്ടിപ്പുറ അവകാശം ആക്ഷമില്ല. അന്നവീക്കാബന്ധം മാത്രമേയുള്ളൂ. നാം ഉപയോഗിക്കുന്നിട്ടുത്താളിം അവ നമ്മുടെ ജീവനത്തിലാണിരിക്കും. ഉപയോഗിക്കാതെ പക്ഷം അവ നമ്മുടെ വഴിപ്പെട്ടുകയില്ല.

മേൽ വിവരിച്ച ശക്തികളെ ഉപയോഗിക്കാൻ തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ മനസ്സും ഉൾക്കൂട്ടുമാക്കുമ്പോരു ഡാം ചോദ്യത്തിന്റെ അനുപരതയും സ്വാശത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യവും സ്വീകരിക്കുന്നതിനും ജയാദേഹിയും, അതിനു വിഷയി വെക്കുന്നു. ഈ അവധിയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ നാം ഈ ജണ്ടാനംബുദ്ധത്തെ അനുഭവത്തിനുയല്ലാതെ അധകാരമുണ്ടായി പ്രവത്തിക്കയില്ല. ജണ്ടാനിക്ക് ആര്യമാണെങ്കിലും ദുരിതം ആരാക്കുന്നതും വേണ്ടതും അനുഭവിക്കുന്നതും ലോകങ്ങളാണ് അനുഭൂതങ്ങളായി നാഡിം കാണുന്നു.

ഈ ശക്തികൾ അഃഃപരാഖലാക്ഷം. ഓരോന്നിനും എല്ലാത്തിന്റെയും ക്രൂരിയ ബലമുണ്ട്. അവ പരസ്യരൂപം മായികളാക്കിക്കുന്നതിനും ലോകം നിലനില്ക്കുന്നതും. അവരുടെ അർത്ഥം അവയുടെ നിയന്ത്രണം എല്ലാം അഃഃപരാഖലാക്ഷം മനസ്സും നേരിട്ടു ബലമിരിക്കുന്നതും. അനുസാരണശീലമുള്ളവന്നും അപാരം ശക്തിയും ലോകയില്ലാണ്. കമ്പിത്തു

പാലിൽക്കുടി ലോകം ഇടക്കുകൾ വര്ത്തമാനങ്ങൾ നാണ്യരി കഴഞ്ചിയാം ഇടയ്ക്കുള്ള അത്പുറിസിക്ക കുട്ടിശത്രാട്ടതിട്ടുള്ള കവി ചിൽക്കുടി വര്ത്തമാനമെല്ലാം അവിടെ വെളിച്ചപ്പെട്ട നോഡാ ഭാരതോക്കുമാട്ടകൾ നിറങ്ങിയും കണ്ണ സർ നിയന്ത്രണവിന്റെ മാഹാത്മ്യങ്ങളെ അല്പനാശ മനഷ്യർ ‘ജനങ്ങളിൽ’യിൽ കുടി ഉന്നീസേക്കന്നു.

ഒരു കരാറിന് പേരിലാണ് ഇന്ധപരൻ ലോക ദിന മനഷ്യരു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. ഒന്നാമത്രു്, അതു ദൈഖിക സ്വന്തമല്ല. ആല്പാവക്ഷം, ദയവോദായ തു സ്വന്തതാക്കാം. അവനവിച്ചുകൊള്ളാം. രണ്ടാമത്രു്, അതു് കുളിക്കാനുള്ള സാധനമല്ല. അതിന്റെ നിയമങ്ങളുറിയാതെ ഇടപെട്ടുപാക്കാതു്. അതിന്റെ ശക്തികളും രോന്നും ആതാളികൾ നിയതപ്രമാണിക്കുടി പ്രവർത്തിക്കണ്ണത്രാതെ, ദയത്രാതെയും സൗഖ്യകരുതെതു ഭന്നകൾ കാണില്ല. അതിനാൽ ആ നിയമങ്ങളുറിയാതെ പ്രവർത്തിക്കണ്ണവൻ വിഷമിക്കാം.

എന്നാൽ മനഷ്യരുടെ പ്രഖ്യാതമാക്കു ലോക ദിന സ്വാധീനപ്പെട്ടതുനാണ്. സ്ഥലവും ജലവും കൂറവും ധാരകങ്ങളുമെല്ലാം കരാധമാജണമെന്നാണു മനഷ്യരുടെ മോധം. യുഞ്ഞനായി ദയ സാധനമുണ്ടാക്കിയാൽ അതിനു് ഉടനെ പേരററുവു് (Paiten) എന്നാവശ്യം, അനൃഹാർ തന്റെ അനുമതിക്കുടാതെ അതുപാശെ ദന്തിനെ ഉണ്ടാക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള നിബന്ധനകളാണു സംബാദിയ്ക്കിന്നും രജിപ്പുകൾ ചെയ്തു

കൊട്ടക്കന്ന കല്പന—സമാഖിക്കയാകി. ഒരു ക
വർത്ത എഴുതിയണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്റെ പക്ക
പ്രവകാശം രജിസ്ട്രാഹായയാകി. പ്രതിസില്ലങ്ങളായ
മാർക്കറ്റേഴു ഉല്പാദിച്ചു നടക്കന്നതിലാണ് മനസ്സുകൾ
ആരുമും. വിരുന്നായ ക്ഷുന്നനാശകൾ ശ്രദ്ധാളിൽ
നിന്നും സ്വരാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു പകരം, രാജ്യ
രേഖാധികാരികളുമായി കക്ഷിച്ചേരുന്ന് പാർലിമെന്റു
സഭയിൽ വാഗ്പും നടത്തുന്നു. വിഭാഗംബന്നായ വൈ
ദ്രൂണും ജനങ്ങളെഴു വിക്രിച്ചു അംഗരാഗികളാക്കിത്തീക്ക
ന്നതിനുപകരം ന്യാശാധിപനായോ മന്ത്രിയായോ ഉ
ഭ്രാന്തം ദേശക്കുന്നതിനുംവണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്നു. ഈപു
കാരം അവനവൻ്റെ ബുദ്ധിക്കൾും അനുസരണമല്ലാത്ത
വിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നവക്ക് വാസ്തവമായ അഥാനവും
ബുദ്ധിക്കുന്നിയും ക്ഷമിച്ചുപോകുന്നതുതന്നെ നല്കി
ക്കയായിത്തീരുന്നു.

നിത്യശരണത്തിക്കളെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ചിന്നനും മന
സ്ഥിതിയുള്ള ഫോറ്മേറു അകററി നുമു ആഗ്രഹസിസ്ട്ടി
ക്കുന്നു. എവന്നും ഈ ലോകം അംഗചതനമല്ലെന്നും
അതിന്റെ ഗതികൾും വേണ്ടംവണ്ണിക്കും നിയമങ്ങൾും ഉ
ണ്ടെന്നും, അതിന്റെ നീതി മലിനപ്പെടുത്തുത്തക്കു
ല്ലെന്നും നൃക്ക വെളിവാക്കുന്നു. പ്രതിയുറെ സപ്രത
കളുവരുചാലുന്നുനോ ധമ്പിച്ചതു അസംഖ്യപമ്പത്തിൽ ചുരി
പ്രിക്കാനോ കഴിയുന്നതല്ല. സത്രത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന
തിനും എത്ര കോട്ടേക്കട്ടിയുറപ്പിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരുവരത്തി
ന്റെ കാരണം എത്ര മഹത്താണെന്നും നാം അറിയുന്നു.

നാം പ്രയതിശില്ലവരാശിരിക്കണമെന്ന ശിക്ഷിത നാരാക്കൻ. ഓർവ്വചിഖിൽ നടക്കണ്ണമുന്നാ സാധാരണ സംഗതികളെ അറിഞ്ഞു നടക്കണ്ണതിനാലുണ്ട് മഹാ മനസ്സു ത പ്രത്യുഷപ്പെടുത്തുന്നതെന്നം അപ്രകാരം നടക്കണ്ണ വക്ഷഭേദവസ്ത്രം ഉഥിംഗാതിഖ്യ പ്രംബംഗത്തിന് ഇടയാകയാല്ലെന്നും നാശമനസ്സിലാക്കുന്നു. പരിശുശ്രാവിക്കമാ രുമേലോകാവശപ്പെടുകയുള്ളൂ. അതുസുരഘണമാക്കുന്നു. നി യമങ്ങളെ വേർത്തിരിച്ചുറിഞ്ഞും ഒരു നിന്റെയും അനുന്നു അഭ്യാസം മനസ്സും ദന്തില്ല. ഇതു ലോകനിയമങ്ങളെ എല്ലാം കോത്തുകെടുന്ന വരട്ട് നിയമങ്ങളുടെ കുടാക്കുന്നു. എത്തു സത്തുള്ള നാശത്തെന്നായാണു ബുദ്ധമെന്നു പറയുന്നതും. സത്തുള്ള നാശത്തെ ലോകത്തിൽ ദന്തമില്ല. ഏതുവും സത്തുള്ളതെ വെളിപ്പെടുത്താറുണ്ട്. അതുതിരു സത്തുള്ളണാപേജഭൂവാക്കുന്നു.

നാശ പറയുന്ന ഭാഷക്കളും നാം മുമ്പിൽ വെയ്ക്കിട്ടാണെന്നിന്നുറ ഫലങ്ങളാക്കുന്നു. ഒരു കെട്ടിടത്തിന്നുറ ഒരു ഭാഗത്തും വിള്ളു തു കണ്ണാൽ അടി സ്ഥാനത്തിനും ഇരുത്തലുണ്ടെന്നും നാം ഗണിക്കുന്നതും? ഒക്കാണും നിയും നാശനും നൃംഖവും ജനങ്ങൾക്കും നാശം അസ്പത്രനും ചിരുക്കും ഇരിക്കും ഇള്ളി. ഏഴത്തു രാജുത്തിവെം, സമുദ്രാധികാരി, നൃംഖജനവും കരയുണ്ട്, അതു രാജുവും, സമുദ്രാധികാരി, ജനങ്ങളും ക്ഷയോന്മാദം, വാഹനങ്ങൾ പ്രാവിക്കുന്നു. ഉന്നമ്പുരത്തു ബുദ്ധിവലിപ്പത്തിൽ പാഠിയും ദേഹത്തുകൊണ്ടുണ്ട്. നൃംഖമായ ദേഹം ധമാനംകൊണ്ട് ലൂതെ ദേഹത്തുകൊണ്ടുണ്ടുകയില്ല. ഒരു ജീ

വിതസുവത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. അതുമാണിമാനം ഇല്ലോ തെയ്യാധാരം, ഇതാരമാരകട ബഹുമാനത്തിന് മനസ്സും എങ്ങനെന്ന പാതയുമാകും? നാവനിന്ദ്രിയങ്ങളി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനേന്നൊരു മരിക്കുന്നതാണു് ഉണ്ടമോ. ദയത്തിനേക്കാൾ ഒഴുപ്പടാൻ മരിറാനുമില്ലെന്നു് ഒരു വിദ്യാനും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു സത്യമാകുന്നു.

ഈ ലോകം ഒരു പ്രോക്ഷണിയുമായി. ഓരോ കാൽന്ത്യം നമ്മുണ്ടായിരിക്കുന്ന വിജ്ഞിക്കുന്നു. അടക്കാടി കുറുക്കി കാലഘട്ടം പം ചെയ്യാനായം കുറയ്ക്കേണ്ട്. എല്ലാവരുടെ ദൈയൽന്ത്യം ഇവിടെ പരീക്ഷിക്കുപ്പെട്ടുന്നു. ഒരോ സംഗതികളിലും നേരിട്ടുന്നതു നമ്മുണ്ടായിരിക്കുന്നതു്. അപദ്യം തന്നെ മാജ്യാശു്. അതിനുള്ളിൽ കിടന്ന മനസ്സും ധർമ്മത്തെ മരിച്ചു് എന്തു വ്യാജമാണു കാണിക്കുന്നതു്! ധർമ്മം നേരിക്കാണ്ടില്ലാതെ ലോകം നിലനില്ക്കുമാ? അതുകൊണ്ടുതന്നെയല്ല മനസ്സും ഓജസ്സും, തേജസ്സും, ധനവും, മാനവമല്ലാമുള്ളതു്? എക്കിലും സ്വാധാരം നടത്താൻ അവർ ഒഴുപ്പെടുന്നു. ധർമ്മത്തെ ധർമ്മരിക്കുന്നതിന് പരിച്ച പണിഭേദങ്ങളാം അവർ മനസ്സുണ്ടു്; അമധ്യാ ഒരുവർ സ്വാധാരം നടത്താൻ തുടക്കിയാൽ ജാതിഭേദങ്ങളും അവനെ നാം ഭാരതത്തെ നും നാക്കപ്പിക്കുന്നു.

നാം ചെയ്യുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതുമല്ലോ ക്ഷണിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ സ്വാധാരം സത്യവും അനുശ്രദ്ധ ആശീരാകുന്നു. അധികാരം സ്വാജിത്വം താഴ്ക്കാലികക്കുറായ സുവാദാസങ്കേരു ജനിപ്പിക്കുമെങ്കിലും ക്ഷണിക്കുന്നുണ്ടു്. ധർമ്മം സംഖ്യാത്തിനും അനേക ദ്രോഗ

അദം നേരിട്ടാധി പരിശാമത്തിൽ മുന്നമല്ലാതെ വരികയില്ല. എത്ര കുഴുക്കുടം ധമ്മാദിവുലിക്കായി നാം സമീക്ഷാപഠനം ചെയ്യാം, അസ്സും, ഡാങ്ങം മുതലായ ദോഷങ്ങൾ ക്ഷണിപ്പാവണ്ണലഭ്യമാക്കുന്നു. ഭാഷിച്ചില്ലാം കെട്ടിനില്ലെന്ന കുള്ളാക്കുടം, കല്ലുകുള്ളം, ചിറകുള്ളെമ്മല്ലാം പ്രവാഹകാലത്തിൽ മാത്രമുപാക്ഷണ്ണവാലെ, അതാന്തപ്രവാഹത്തിൽ ഇം ഭർത്താക്കരം നീങ്ങിപ്പോകും. അതാന്തഗംക്കി എവിടെനിന്ന് ഉത്തരവിക്കുന്നു? സവാന്തസ്പത്രപത്രായ ഗ്രേവാൻറു മാരാത്ത്യം, മരശ്ശുങ്കരുവുലിയിൽകുടി പ്രബന്ധിക്കുന്നതുകുന്നു. ഇം അതാന്തത്തിലുണ്ട് ലോകം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു. അതാന്തങ്ങളിലേക്ക് ഉത്തരമാണുട്ടിള്ളതു ധമ്മജ്ഞാനമാക്കുന്നു. ഇതാണ് സവാന്തതിന്റെയും രഹസ്യം. മേലാക്കങ്ങൾക്കു മേൽ മേലാക്കങ്ങൾ എങ്കിനെന്തേയാ, മീതതിനുമേൽ മീതമേങ്കിനെന്തേയാ, വായുമണ്ണയലത്തിൽ അണ്ണാജ്ഞങ്ങളെല്ലാം നേരേയാ, സൗംഖ്യകൃതിൽ ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നേരേയാ അതിന്റെബന്ധം അതാന്തഗംക്കിയിലുണ്ട് ജനസമുദായങ്ങളും അവളുടെ സകല എപ്പുട്ടുകുള്ളം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു.

എ. ഉള്ളായിവാസ്ത്വം.

ഉള്ളായിവാസ്ത്വം കണ്ണുന്നവ്യാഘരകാലത്തെന്ന ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു സരസാകവിയാണ്. ഇദ്ദേഹം ജനിച്ചതു് എക്കുംഡശം 915-ാമാണ്ടിക്കായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം

അതീൻറ വെന്ന കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു് ഇരിക്കാലക്ക ടൈപ്പേറ്റുത്തിനു സമീപമാണ്. വാച്ചുകൾ പ്രധാനതു തികടി നൃചരിതം ആട്ടക്കമ്മയും റിജാക്കല്യാശം കി ഓഫോഫുമാണ്. അവ രണ്ടാം അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എക്കിലും നൃചരിതം ആട്ടക്കമ്മയും ഒരുപോഴെ പ്രദാ രവും പ്രസിദ്ധിയും കിളിപ്പാട്ടിനില്ല. ഈ തുതികടി കൊണ്ടുതന്നെ വാച്ചുർ ഒരു മഹാ വിദ്യാരം സരസനം അസാമാന്യമായി കവിതാവാസനയും ആളുമായിരുന്നു എന്ന സ്ഥാപനാക്കന്നുണ്ട്. കമ്പാന്റന്നും തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിച്ചു ചെരുതു താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് വാച്ചുകൾ അവിടെ ചെന്ന ചേരകയും മഹാരാജാവിനെ മുഖംകുണ്ണിക്കൈ യും കല്പനപ്രകാരം അഭ്യരംഗക്കാലും അവിടെ താമസി ക്കൈയും ചെയ്തു. ‘അരങ്ങെന താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് തിരുമനസ്സിലെ കല്പനപ്രകാരമാണ്’വാച്ചു നാലുഭിവസ തെരു കമകളിച്ചായി നൃചരിതം ആട്ടക്കമ്മയണ്ണക്കിയ തു്. നൃചരിതത്തിലെ പദ്ധതിക്കുടെ മട്ടക്കെല്ലപ്പോം കല്പ നപ്രകാരം ദാരാരാഭഗ്നികനായ ഒരു ഭാഗവതർ പറഞ്ഞു കൊടുക്കൈയും അതിന്റെപ്രകാരം വാച്ചുർ ഉണ്ടാക്കൈയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണെന്നുണ്ട്’ കേരളി. പദ്ധതിക്കെല്ലപ്പോം ഭഗ്നികസ്ത്രാധാരത്തിലും പാടാവനവയാകയാൽ പാടി കേരഡക്കൈനതിനു് നൃചരിതംപോലെ നല്ലതാ സിട്ടു് മ ഗരായ കമാഡുണ്ണണു് തോന്നുനില്ല. അത്മാലക്കാ രാഭികടിക്കു് ദോഷവും പുഞ്ചിക്കുറവും കുടാതെ ശബ്ദം റിയൈട്ട് പ്രാച്ചുന്നും നൃചരിതം ആട്ടക്കമ്മയിലെപ്പോലെ മരാരായ കമാടിലുമില്ല. വാച്ചുക്കു പ്രാസാദമും കുമതതി ലയിക്കുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആലപ്പുാസത്തിനും മല്ല

പ്രാസത്തിനും അന്നപ്രാസത്തിനും മറുമായി സാമാന്യ ക്ഷാക്ഷി അത്ഭുതമരിയാൻ പ്രയാസമാക്കുന്നു വിധത്തിലുള്ള അടഞ്ഞേക്കം അപകടപ്രചയാഗ്രാഹണവർം അഭ്രദ്രവം എന്നുള്ള ക്ഷമയിൽ തട്ടിമുള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ ഭാഷയെ സംഖ്യിച്ചിട്ടേതൊള്ളും ഒരു ഭാഷമായിട്ടും തന്നൊരുണ്ടാണിരിക്കുന്നതും. പ്രശ്നാന്തരത്തിനായി ചില ഭാഗങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നു.

1. കരണിയാ ദേവനമ്പെന്നനിക്ഷേ ദതാനി—എന്നിൽ
മേണിജ്ജനങ്ങൾക്കും വെള്ളപ്പുംതാനി
തങ്ങിയെ വിച്ച കാട്ടിലിച്ചപ്പുള്ളി—അപരി-
മരണിയവിധിയന്തതിരിപ്പുള്ളി.
2. അളയച്ചിട്ടെണ്ണമാനില്ല ഇല്ലമാനില്ല¹
നീളേനിനാവനകളിയല്ല.
അളക്കുവടിക്കളോടും മേളവാലും ഏ ഏതൊട്ടു-
മാളി മാടനുംളുംരതിവെള്ളിന് ക്രൈസ്തവാല്ലോ.
3. കാമിനിത്രപ്പിണി ശീലവതീചണി ദഹമാരിഡാഡാഡാ
ഭീമനരേഘസുതാദമംശന്തിനാമാമാ നവമാ—
സാമരധാരവയുമും ഭ്രമവിരാമദക്ഷോമാളിമാ—
ത്രാമനരാഗിനിയാമതെന ദിന
അമരാധിപതിമപദായ രാഗ സേം.

4. അശ്വന്നേവന്നാഡിലോ പെയ്യുഭോനേചന്നാണ്ടാ ഭീത
എന്നക്കുണ്ടെന്ന് മനസ്സുള്ളൂടുകവിശ്വ-
മെന്നപുണ്ടെന്ന് ദ്രക്കാമുട്ടുടലപയം.

* * * * *

വ്യസനേപി തവ മുജജദ്ദൻ! കശലും നീല-
ന ഉണ്ടാണ്! മദ്ദന്മരഗമങ്ങന്!

ഗമണ സംതാപങ്ങൾക്കു സദനേ തിശ്യ രല്ലും യാ
ഹരിണപാളി, കരിവരാളി ഇവർത്തവ
തയവഴേഴ്ച തയവഴേഴ്ചപുജകൾ.

ഈദുന്ന ഭാഷാപദ്ധതിയാഗവെഷ്ട്രുംകൊണ്ടു
സംസ്കൃതപദ്ധതിപ്രാംകൊണ്ടു സാമാന്യക്കാ
ർഷം ഭവിഷ്യാധക്കളായിട്ടുള്ള ഭേദങ്ങൾ ഇരു
തുടിയിൽ വളരെയണ്ട്. ഇരു പദ്ധതികളും അത്മമറിഞ്ഞു കൈകെ
കാണിക്കുന്ന അതുക്കാർത്തന്നു ഇപ്പോൾ വളരെ ചുരു
ക്കമായിരിക്കുന്നു. നാലുമിവസ്തരത്തു കുറക്കംകൂടം
എ. ആർ. രാജരാജേം കോയിത്തന്നുരാൻ എം. എ;
എം. ആർ. എ. എസ്. തിരുമനസ്സുകെരണ്ട് കാ
ന്താരതാരകം എന്നെങ്കിൽ ഭാഷാവ്യാപ്തി എഴുതി അച്ചു
ടിപ്പിച്ച് മുസിലുപ്പുട്ടതിയിട്ടുള്ളതും ഇതിന്റെ അ
ത്മം അറിയേണ്ടനാവരായ എവക്ഷം വിശ്വാഷിച്ചും ആട്ട
ക്കാക്ഷം വിഭ്രാത്വികരംക്ഷം വളരെ ഉചകാരകാരകമാണി
ട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിലും തമിഴിലും സംസ്കൃതത്തിലും ഒരു
പോലെ അസാമാന്യമായ പാണ്ഡിത്യവും നല്ലപാലെ
ബുലിംഗത്തിയും ദക്ഷത്തിയുള്ളതു വക്കല്ലാതെ നല്ലവരിൽം
ആട്ടാട്ടാട്ടുടെ അത്മം ഓരാറിയം മരസ്സിലാക്കാൻ സാ
ധിക്കുന്നതല്ല. കോളിജത്തനുരാൻ തിരുമനസ്സുകു

என்ற பல தாக்குகள் பாஸிடிரு னிலி அடிக்கூடு மூன்றாய்வதுகாலை அவிட்டு ஏழத்திட்டுக்கூடு வூவூங் வழைசென்னாய்ச்சுப்பாக்கமூட்டு பராஉனமெனிலூபோ. நூற்று வரிதாதிலை பாண்டிக்கூடு மேற்பராத்தமுகாரம் வில ஒய்வக்கூடு அபக்கக்கூடு எம்மீசூங்கூடக்கிலூப் பாடிக்கோரை சூபோரு ஏபூப் கண்ணாக்காரக்கூட்டுயிடு னிரிக்கூடு. அதினால் ஹது பாடிக்கோரக்கூடு செபூப் அத்தமரியாதைத்தனை ஸூசுப்போகு. தூர ராஜத்திக்கூடு மரை பாடிக்கோரக்கூடு ஸூசுத் த பக்குக்கூடு ஸுரித்தாஸ்தைமாலூப் அவயுடை அத்தமரின்திட்டுபோ. பினை ஹது னெல்லாக்கி கூப்பால் உண்ணிவாய்த்துக்கூட உடுத்து ராமவம் மாராஜாவுப் அவிடதெத்திப்பாலை விடபாக்காரகிட்டுக்கூடு வாய் ஸூசுக்கூடு மென்பூதை கவுன்னபூரபூப்பாலை பாஸித்தாங் பாமரமாங் கைபோலை ராஸிக்கௌமென் உண்ணிவிழ னிரிக்கையிலூ.

உண்ணிவாய்த்து தித்தவாந்தபூரத்து சென்றே ஸ்து கவுன்னபூர் அவிடத் தாமஸித்தினை கால தாளைன் முஷ்டு பராத்திட்டுபெலூ. ஏனால் வாய்த்து தித்தவாந்தபூரத்து சென்தின்றங்கோ, வடக்கோன் விடபாக்காரகியுமாக ஒரு வாய்த்து வாணிடுபெலூ நபூராக், கவுன்னபூரபென் ஒரு யோந்து தித்தவாந்தபூரத்து தாமஸிக்காரனெலூ வாய்த்து கேட்கத்தூபைத் துக்கு பிவாந்தக்கூப் பார்ப்பால் காளை காளைத்திலூ. ஒரு பிவாந்த நபூராக் பதம்

തീയ്മത്തിന് എച്ചുകളിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കേബോരു കളി കാനായിട്ട് വാച്ചും ആ കടവിൽത്തന്നെ ചെന്നിര ക്കും. അദ്ദോൾ മാന്യസാഡ ഒരു തൃപ്രേസീ തന്റെ സ വിശ്വാസക്കുടി പത്രതീയമുഖ്യമായിരുന്നു കടന്നപോയ തു കണ്ണിട്ടു വാച്ചുൾ “കാ തിലോല” എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകെട്ടു നന്ദ്യാർ അതിനാത്തരമായിട്ട് “നല്ല താളി” എന്നു പറഞ്ഞു. വാച്ചുൾ പറഞ്ഞത്തിന്റെ അത്മം അ തിലോലാ കാ (അതിലോലയാഴിക്കുന്ന ഇവർ ഒരു തൊങ്ങത്തിയാണ്) എന്നും നന്ദ്യാർ പറഞ്ഞത്തിന്റെ അത്മം നല്ലതു് ആളി (സവി) എന്നമാണെന്നു സ്ഥാപിച്ച മാണബല്ലാ. ഇതും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ “എ വൈൻനന്ദ്യാർ നിങ്ങൾത്തന്നെങ്കയാ?” എന്ന വാച്ചും, “ഉള്ളാക്കിവാച്ചുൾ നിങ്ങൾത്തന്നെങ്കയാ?” എന്ന നന്ദ്യാ രം ചോദിക്കയും പറ്റുരു സമ്മ തിക്കുകയും അങ്ങനെ അവർ തമ്മിൽ പരിചയമാവുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ഞട്ടേപത്രം പരസ്പരം ഭൂമധ്യമായിട്ടുതന്നെന്നാണ് തിരു വന്നതുചുരുതു് താമസിച്ചിരുന്നതു്. കരച്ചുകാലം കഴി ഞ്ഞപ്പോൾ നന്ദ്യാർ തിങ്ങമനസ്സിലെ അട്ടക്കര യാത്രയു മറിക്കിച്ചു് അവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞു. വാച്ചുൾ പിന്നെ യും കരച്ചുകാലാക്കുടി അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടാണ് സപ ദിശയിൽനിന്നു പോകയു്. സപദേശത്തെത്തിയതിന്റെ ശോഷണം വളരെ താമസിരാതെത്തന്നെ വാച്ചുംതെ കാലം, കഴിയുകയും ചെയ്തു.

ഉള്ളാക്കിവാച്ചുംതെ വശം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാ ലം കഴിഞ്ഞ തിനോട്ടുകൂടി അന്യംനിന്നപോയി എന്നും

അങ്ങളിനെ വരാൻമുള്ള കാരണം നേരചരിതം ആട്ടക്കാട്ട
യിൽ,

“ജനകൾ മരിച്ചുപോയി തന്നും ഞാനായതനായി
ജനഹിതനീറിയുള്ളിങ്ങങ്ങളുംപി ചുമ ദശിതാകളിയ-
ലുനതിചിരസ്താ പ്രാണന്ന് കളയുമതിവിധിരാ എന്നാൽ
കലമിതവിലാവുമരതിവനിതു.”

എന്നുള്ള പ്രയോഗാത്തിലെ അറമാശനനമാണ്
സാരം. എന്നാൽ ഉള്ളായിവായ്ക്കുടെ ഭവനത്തിൽ ഇ
പ്രസ്തുതം ആളുകൾ താമസിക്കണമെങ്ങനുള്ള തീരെ സംശ
യമില്ല. അവർ ഉള്ളായിവായ്ക്കുടെ കാലാനന്തരം മ
റീറാ കട്ടംബുത്തിൽനിന്ന് അവിടെ പ്രാത്യേകരക്കേയാ
മരേറ്റ് ചെയ്യുവായുടെ സന്താനങ്ങളായി രിക്ഷമോ എന്നോ
നിയൈയമില്ല. അതെങ്ങെനെ ശാഖാലും ആ താവാട്ടിൽ
പ്രയോഗമായം സ്കൂളികളും ക്ഷേത്രങ്ങളായി അടങ്കുമ്പോൾ കൾ
ഡ്രോഫ്റ്റം ഉണ്ട് നാളുള്ളതു് തീച്ചുതനെ.

മഴ. ഇരയിമല്ലതന്റെ.

ഇരയിമല്ലതന്റെ ജനിച്ചതു് ‘75-8-ാമാണ്ടു്’ തുലാ
മാസത്തിൽ ചുരാടം നക്ഷത്ര ത്വിലാണ്. ഇതേഹാർത്തി
നീറ ജമാലേവനം തിരുവനന്തപുരത്തു കോട്ടയ്ക്കരുതു കി
ഴേക്കമംം എന്ന ഗ്രഹമാണ്. ഇതേഹാർത്തിനീറ അമ്മ,
ചിത്ര-ാമാണ്ടു് നാടനീങ്ങളില്ലോ രാമവാൺമഹാരാജാവു
തിരുമനസ്സിലെ കനിശ്ചസ്യേ. ദരനായ മക്കളിരാതിരി

നാർ രവിവൻ്റെ ഖൂഡയതന്നുരാൻ തിരക്കന്നല്ലിലെ ഒരു യായ പാവ്തിപ്പിള്ളി തുരങ്ങുമ്പിയും, അല്ലെങ്കിൽ ചേര്ത്തലെ നടവിലേക്കൊവിലക്കുരു ശാസ്ത്രിയതന്നുരാം ആര്യിയും. ഇരയിമരുത്തവിയുടെ സാക്ഷാത്ത് പേരു രവിവൻ്റെ ഒരു നാമമാണും. ഖൂഡയതന്നുരാൻ തിരക്കന്നല്ലിലെ തിരക്കന്നുരം അതുതന്നും അതുതന്നും അതുതന്നും അതുതന്നും അതുതന്നും വിളിക്കുന്നതു് യുക്തമല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ “ഇരയിമരും” എന്നാണു് കല്പിച്ചു വിളിച്ചുവന്നതു്. അതിനാൽ എല്ലാവയം “മനാ രാജാ തമാ പ്രജാ” എന്ന പ്രംബനപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ ഇരയിമരുത്തവി എന്ന പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതാണു്.

ശാസ്ത്രിയതന്നുരാൻ സാക്ഷാത്ത് ദ്രോഗ കേരളവൻ്റെ എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ആല്പകാലത്രു് എല്ലാവയം കൈളയതന്നുരാൻ എന്നാണു് പറഞ്ഞുവന്നിയുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഒരു വദിയ വിഭാഗം ശാസ്ത്രജ്ഞനും മഹാരാജാവുതിരക്കന്നല്ലിലെ ഉറരിക്കവന്നമായിരുന്നതിനാൽ തിരക്കന്നല്ലിക്കാണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ “ശാസ്ത്രിയതന്നുരും” എന്നാണു് കല്പിച്ചുവിളിക്കാറു്. അതിനാൽ എല്ലാവയം അദ്ദേഹത്തെ അഞ്ചേരെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും ആ പേരു പ്രസിദ്ധമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു്. അദ്ദേഹത്തെ നീരു ചേരിക്കു മഹാരാജാവു തിരക്കന്നല്ലിലേയുള്ളു് അതുനും തിരക്കുള്ളമണ്ഡായിരുന്നതിനാലാണു് അവിടുന്നതുനീരു സമ്മാദരപ്പത്രിയായ പാവ്തിപ്പിള്ളി തുരങ്ങുപ്പിക്കു സംസ്ഥാനം ചെയ്തിരുതു്. കിഴക്കേമംഡലു എന്ന സ്ഥലം ശാസ്ത്രിയതന്നുരാജിട്ടു് കല്പിച്ചുകൊടുത്തതു് പിന്നീ

ട തന്റെ അവക്കാൾ മാർത്തുമ്പൂയിട്ട് കൊടുക്കുകയാൽ ഇര യിഹൻതന്റി അവിടെ ജനിക്കാനിടയായതുമാകും. അതിനാൽ ഇരയിഹൻ തന്റിയെ “കിഴക്കേമംഗളിൽ തന്റി” എന്നും ജനങ്ങൾ പറയാറണ്ടാക്കിയുണ്ട്.

തന്റിയദ്ദേശം ചിറ്റ-അമാണ്ട് എഴുചാമത്തെ വയസ്സിൽ വിഭ്രാംപ്രാണം ആരംഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ അക്കാലത്തെ വിഭ്രാംപ്രാണത്തിന്റെ നിലവത്തുള്ളതു, കണക്ക്, വാക്ക് പരഞ്ഞേപ്പും, ജ്ഞാനം, കാലഭീപം, ഗണാധീകം, സമസ്പത്രജ്ഞകം മുകളാധീകം മുതലായ വവയും അമരം, സിലങ്കുപം മുതലായ വവയും അഭ്രസിപ്പിച്ചതു മുത്താട്ടശക്രനിള്ളയതു” എന്നൊരാളാക്കിയുണ്ട്. കാവുനാട്ടകാലക്കാരാദികളിൽ, തങ്കാവുകരണം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ മറ്റൊരു പരിപ്പിച്ചതു “അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ ശാസ്ത്രിതന്റെ തന്റെ അഭ്രാക്കാരാണ്. ഇരയിഹൻ തന്റി നല്ല ബുദ്ധിമാനം പഠിപ്പിച്ചതിൽ അസാമാന്യമാണു മനസ്സിലും ഉസാമവുമുള്ള അത്ഭുതമായിരുന്നതിനാൽ ഒരു വന്നരംഭായപ്പോഴുണ്ട് ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഒരു മഹാവിഭൂപാനായിരിന്ന്. അദ്ദേഹം അഭ്രാസവലംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാസനാവലംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെറുപ്പുത്തിയുള്ളതെന്ന സംഗ്രഹിതത്തിലും അനിശ്ചയാരണമായ നെന്തുണ്ട് സന്ദേശിച്ചു.

തന്റിയദ്ദേശത്തിനു കവിതാവാസന ചെരുപ്പുതിയുള്ളതെന്ന ഇണംഡാക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം കാവും വാഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാലഭൂതം ഒരു ദിവസം ഒരു ചേരുകമുണ്ടാക്കി രാമവംശാരാജാഭൂത തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ സമൃദ്ധിച്ചു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

ദുരോകം രുക്കൻ പാത്ത് തിര സ്വർഗ്ഗശഃ കരച്ച കോൾപ്പ് ഓവഭത്താടക്കുടി ‘നിനക്കിപ്പൂർ കവിത ഉണ്ടാക്കി ത്രഞ്ഞാരാഞ്ഞ ടിലു. കരച്ചകുടി വല്ലതു’ പറിച്ചിട്ടേ ണം കവിതയും മറുമുണ്ടാക്കിത്രഞ്ഞാരാഞ്ഞ. ശാസ്യം പിക്കാതെ കവിതയെന്നും പറഞ്ഞു വല്ല വിസ്തിപ്പവുമെ ശ്രദ്ധിയണ്ടാക്കുന്നതു ദോഷത്പരമാണു’ എന്ന കല്പിച്ച. ത നീഡിയദ്ദേശം തിരുമ്പിൽനിന്നു പോയതിന്റെ ശ്രഷ്ടം അടക്കങ്ങൾ നിന്നിരുന്ന ചില ഫുവന്മാരുടും ‘ദുരോകം വ ഉച്ച നന്നാഡി; ഏകില്ലും താനിപ്പൂർ അതിനെക്കുറി ചു സംസ്ഥാപം ഭാവിച്ചും അവൻ പറിപ്പത്തിലുള്ള മനസ്സവിട്ടു കവിതയിൽ ഉണ്ടായും ത്രഞ്ഞം. പറിപ്പം മോഹമാവുകളും വരും. അതുകൊണ്ടാണു് താനിങ്ങ നെ പറഞ്ഞു വിട്ടതു്. ഇത് പ്രായത്തിൽ ഇതുയും അ ത്രമ്പുപ്പീഡിയും ചുമർക്കാരുളുള്ളതു് ദുരോകമുണ്ടാക്കുന്നവരെ ഇ കിംഗ്രാതു് കാണാൻ പ്രധാനമാണെന്നു്. ഇവൻ കാലങ്ങ മേണ ഒരു മധ്യാവില്പാനം നല്ല കവിയുമായിത്തിങ്ങു് എന്നും കല്പിച്ചതായി കെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

തവിയദ്ദേശം ബാല്യംമുതലും തന്നെ പ്രതിഭിനം തന്റെ അപ്പനായ ശാസ്യി തന്നും മെഖലമായിരു കൊട്ടാ രംഗിലേയ്ക്കു പോയാൽ രാത്രിയായി അപ്പും പോയ നേബാർ കുടുങ്ങേയെ സ്വപ്നവേന്നതിലേയ്ക്കു പോരക പതി വരുള്ളു. അതിനാൽ പകൽ സമയം അഞ്ചുഡയത്തിന്റെ ഉണ്ണണം ഇരിപ്പും പറിപ്പവും താഴെന്നുമെല്ലാം മിക്ക വാദം കൊട്ടാരത്തിൽ കൊച്ചുതന്നുരുക്കുന്നുംരാടക്കുടി തന്നെനാണിരുന്നു. അതുനാൽ തവിയദ്ദേശം വളരുന്ന ത കൊട്ടാരത്തിൽതന്നുംജായിത്തന്നു എന്ന പറയാം.

ആലുകാലത്ത്^४ അദ്ദേഹം കൊച്ചുതന്നുരാക്കുമ്പോൾ സമപാറിയും ഇഷ്ടിനു ആരുചിതന്നതുവാലു പീനീടു മഹാരാജാക്കമാങ്ങുന്ന സേവനം ഇഷ്ടിനും ഉപാദാനിയും വഘപ്രസാദസ്ഥിലെ ഒരുഗവുമായിത്തീർന്ന്. തന്നീരുളം 973, 986, 990, 1022, 1028, 1036 ഇം ആണ്ടുക്കളിൽ നാട്ടുനീങ്ങിയ മംഡാരാജാക്കമാങ്ങുന്നതെല്ലാം ദിവസം ഉപാദാനിയുമായി മിക്കവാറും കൊട്ടാരജാതിന്റെ നേന്ത്യാശം താമസിച്ചിരുന്നതു്. പുഞ്ചപ്രായമാശതി നീറുന്നേഷ്യവും രാത്രികാലങ്ങളിൽ മാത്രം അട്ടം കുറഞ്ഞു കുഴക്കുമെന്തിരുല്ലൂടെ പോരാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ഇരംഗിമൻതന്നീരുളം പ്രധാനതുതികൾ കീവക്കവയം, ഉത്തരാസപ്രയംവരം, ക്ഷേമഃഗം ഇഷ്ടപ്രസാദം മുന്നാം ആട്ടക്കമകളും വാസിയ്ക്കും കിളിപ്പാട്ടമാക്കുന്നു. ഇവ കുടാതെ സൗഭാഗ്യങ്ങൾ, രാന്ത്രിക്കും ഏന്നിങ്ങനെന്ന രണ്ടു തിരുവാതിരപ്പാട്ടകളും ഒരു മുജചപ്പാനയും സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷാവിലും അനേകം നരരജ്യങ്ങളും, പദ്ധതികളും, കീത്തനങ്ങളും, വണ്ണങ്ങളും, കമ്മികളും ഉണ്ടെന്നതാൽ പ്പാട്ടകളും വാതകളുംപ്പാട്ടകളും നവരാത്രിപ്രവന്ധം ദിവലായവയും അദ്ദേഹമുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്^५. അവയിൽ മിക്ക തും അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്^६. തന്നീരുളം നീറു കവിതയുടെ മാധ്യമം ഒന്നു വേശരതന്നുംശാശം^७. സംസ്കൃതകവികളുടെ ഭാഷാകവിത ഒരവിധിയായിട്ടും ഭാഷാകവികളുടെ സംസ്കൃതകവിത വളരെ മേഖലമായിട്ടുമാണു് സാധാരണ കണ്ണവരുന്നതു്. പാക്കൾസ്ഥാപിതുണ്ണങ്ങളും അത്മപുഷ്ടിയും ശ്രദ്ധാംഗിയും രാധ്യത്വവും ചമൽക്കാരും

പരിപൂർണ്ണമായിട്ട് സംസ്കരിച്ചിലും, ഭാഷാഭിലും ഒരുപോലെ കവിതയുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ളിൽ സാമർപ്പിച്ചും വാസനയും ഇംഗ്ലീഷ് തെളപ്പാലെ അധികമാക്കിം ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടും ഉണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല. തന്മുഴുവേശമെങ്കിൽ ഒരു സകല രസങ്ങളും തന്റെ തുടികളിൽ ഒരുപോലെ സൗരിസ്റ്റിക്കുന്നതിനും ഒരു പ്രത്യേകവാസനയും സാമർപ്പിച്ചും ഉണ്ടായിരുന്നതു, ഇതരകവികൾക്കില്ലാത്ത ഒരു വിശേഷഗ്രംഖമാണ്. അംദ്രഹമത്തിന്റെ തുടികളും പ്രസിദ്ധങ്ങളും കവിതാഗ്രംഖങ്ങൾ സവംസമ്മതങ്ങളും ഇരാക്കാൻ ഉഡായാരണത്തിനാണി ഇവിടെ അധികമെന്നും എടുത്തുകാണിക്കുന്നുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. ഏകിലും ചില ചാതാക്കങ്ങളിലും, ഇവിടെ പകത്താതിരിക്കാൻ മനസ്സും വരുന്നും വരുന്നും അടുക്കി മാറിയിരിന്നും ദ്രോശാലങ്കാരസന്ധ്യാളും രൂഗരാരംഗങ്ങളിൽവരുമായ ഒരു ദ്രോക്കം താഴെപ്പറ്റിയാണ്.

“ഉന്നിലൻ പത്രവല്ലീം പ്രദിലക്ഷവഭരം
രാജമാനദിജാളീം

സാദ്രഹായാഭിരാമാം സ്വീഹിടരസക്രൂരി
പ്രപാതതഗസ്യാം നിതാന്തം

ആരാഭാരാമലക്ഷ്മീരപി നിജദാതാം
വീക്ഷ്യ വിശ്വാജമാനാം

കാഴലെ തന്മീൻ കരുണാം പതിരിതി മുഖിതഃ
പ്രാമ ചഞ്ചാധനാവും.”

ഈനി വീരരൈതും സസംചൂണ്ടുവും അത്മഗംഘാലകാരങ്ങിതവുമായ ഒരു ദ്രോക്കംകുട്ടി ഇവിടെ കാണിക്കാം.

“താവൽ കല്പാന്തകാലോൽക്കടപാവനലും-
 മുജ്ജലാവാവർത്തകാലേ
 പ്രലൂപാനംവവർഗ്ഗത്തുന്നപട്ട തര-
 റൂപാവിസ്താരനാദഃ
 അല്ലാ ലാലാട്ടേഹല്പവികടക്കില-
 ഭേക്കടിച്ചന്നിരിക്ഷാ
 ബാലുഡോപം കിരിടി പ്രതിഭേ പടലീ-
 മാ മവായാജ്ഞമാവ.”

മേൽ കാണിച്ചിരിക്ഷാ രണ്ട് ദ്രോക്കങ്ങളെയും രണ്ട് സാന്തരംബകാണ്ടതനെ തമിഷദ്ദേശത്തിനും സവർണ്ണ ഔദ്ധും തന്നെറ്റ കവിതകയിൽ വജ്രതാനാളി ശക്തിയുണ്ടായിരുന്ന എന്ന് സുജ്ഞമാക്കണമെല്ലാ. തുഴയിടെ വലിയ വാദത്തിനും വിഷചീഡീച്ചിരിക്ഷാ പ്രാന്തം സംസ്കൃത ദ്രോക്കങ്ങളിൽപ്പോലും നിറുത്തിയുള്ളിടത്തെതാഴുംവരുത്തേതുണ്ടാണെന്നായിരുന്നതാബിയദ്ദേശത്തിന്നെൻ്റെങ്ങാണിപ്പായ മെന്ന വിഖാരിക്കണമെന്നിരിക്ഷാ. അതിനു മുജ്ജാന്ത മായി കീചകവധം ആട്ടക്കമെച്ചിയിൽ നിന്നും പില ദ്രോക്ക ഔദ്ധു തുവിടെ പക്കത്തുന്നു.

“ആദിമേജുമ യുഡിസ്തിരേണ വലഭേ
 ഭേ ലിജ്ജദോവിക്രമേ
 നേദിജ്ഞപി ച മുജ്ജിയുലഹവില-
 ഓജ്ഞം ജനേ ചാഗതേ
 ഉൽഘാജ്ഞ വിയദന്തശര സാട്ടസാട-
 തുതുച്ചത്തുസാനേ-
 മംഖ്ലിയുഃ തുതരംഗവദനവിധി-
 സ്ത്രാദോപമുഖച ഭേം.”

വിഭലാചനാണേസചനകാം, ഗസൈംജീവിം,
വിഭലാക്കു പാഞ്ചാലനങ്ങളുന്നിനീം
വിരാടപത്തിംസഹജാ മഹാബലഃ;
എറാത്രം വാചമുവാചകീചക്കഃ.”

“സഭാജനവിഭലാചനെന്നുമനിപീതനുപാമുതാം
സഭാജനകരാംബുജാം സവിധമാഗതാം പാഷ്ടിം
സഭാജനപ്പരസ്യുരം സമുപസ്ഥി സുതാതെജഃ;
സഭാജനമേം മുദാ സരസമേവമുചേവവചഃ.”

“ദ്രോഗ രാക്ഷസന്ദേശം ക്ഷീഡ്രോ ദ്രോഗ കീചകഃ
നിതാന്ത, ലീഥിതാ ഭശാനിശാന്ത, പ്രാപച്ചമ്മനാഃ.”

ഈക്കെന നോക്കിയാൽ തദ്ദീപ്പിച്ചുമുതിന് ശ
സ്ത്രഭംഗിയില്ലാം പ്രതിപത്തി അത്മാലകാരത്തിലുണ്ടാ
യിരുന്നതിൽ ഒരു കരവല്ലാവിരുന്ന എന്ന് അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ഏതു തുതികൊണ്ടും കാണ്ടാവുന്നതാണ്. അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ ആട്ടക്കാട്ടകളിലെ പദ്ധതികൾക്കും പ്രാസ
അംഗം ഒരു കരവല്ല. ഉണ്ണാശിവാർത്താപ്രൂപാലെ പ്രാസ
അമു, നിമിത്താ അപകടപ്രയോഗങ്ങളുണ്ടാണു ഉണ്ടാക്കി
ക്കുമ്പു. ഈ വിചാരിക്കുന്നവാരം വാസനാബലവും പ
ദപ്പിച്ചാരും വാർത്തകാരം വളരെയധികം തദ്ദീപ
ദ്ദേഹത്തിനാണുശിരുന്ന എന്ന തോന്തിപ്രൂപാകം. വാർത്ത
തട നൂളും വരിത്തതിലെ “കാണ്ണിനനാശകന്നിനിക്കു
തെന്തായ്” എന്നുള്ള പദ്ധതിച്ചു തുല്യമാണിട്ടു്—എന്നല്ല,
അതിനെ ജ ശിക്ഷണതായിട്ടു്—തദ്ദീപദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒ
ക്ഷണാശനതില്ലെങ്കിൽ ഒരു പദ്ധതി താഴെ പകരുന്നു.

“കണ്ണിണയ്ക്കുന്നും നൽകീടുനു പാരു
കാളിനിന്തി സാന്നിദ്ധ്യതം

എല്ലമറവിള്ളു നശ്വരത്തുന്നങ്ങൾക്കുള്ളാം
വർഷിപ്പാനാവത്തു കണ്ണഡിനെ പോലും—കണ്ണിൻ
തൊന്നെന്നടലിലഭിമാനം വെടിത്തുപറ-
മാനുംകാരവുണ്ട് മാനസമാർ
സാനാമുനികർവ്വാനം സ്ഥാനവും ചെഞ്ഞു ചെങ്കമ്മ
ധ്യാനം പൂണ്ടിമെ തീരകാനുന വാഴനമോ!—കണ്ണിൻ
നാളിന്നാളുള്ളിപ്പുന്നവിളിത്തങ്ങൾ കാനുമാർ തന്ന-
അളക്കാബ്ദിതാസ്യങ്ങൾ പോൽ വിളങ്കീടുനു
പുളിനങ്ങൾന്തനിൽ നല്ല കൂദാശാലീല കണ്ണ
കളിയപ്പേമനതാരിൽ വളരുന്നു പരിത്രാഷം—കണ്ണിൻ
ശരദിനകാന്തി കോലും വരകംബുമന്തിച്ചാനു
അരവിന്ദപത്രം തനിൽ മരവിടുനു
പരമിന്നിതിനേക്കണ്ണ പേരുകുന്ന കൈതൃത്യലും
വിരദ്ധിതിനേ ഇപ്പോൾ കരാതമാക്കിട്ടവൻ”—

[കണ്ണിൻ

ശ്രദ്ധാന ഒരു ക്രമം : കുടിക്കുന്നകിൽ നല്ല ചരിത്,
ആട്ടക്കമെഡയ അതിശാഖി ക്രമം പല ഭാഗങ്ങൾ തദ്ദിയ
ദേഹത്തിന്റെ ആട്ടക്കമെകളിലുണ്ട്. നല്ല ചരിത്താണി
ലെ ദണ്ഡകുത്തനു കീചകവയ്ക്കിലെ ദണ്ഡകത്തി
നീറ ശാട്ടുക്കു ലജ്ജം ചെല്ലും ഫോറ്റുത്തുള്ളതുണ്ട്. ഒ
ണ്ണും താഴേ പക്കത്തുണ്ട് നു.

(നൂച്ചിത്തിലെ ഭണ്യകം.)

“മെത്രാർപ്പവജന്മത്രും സമേതു നിജ-
സാല്യം വെടിഞ്ഞു നിഡയെറുൻ,
സേനയിലെ നിൽക്കി, താനമെന്നും,
ഭാന്തു, ഭഗവിനിയുടെ കാന്തിനദിയിൽമുഴക്കി,
നീളുവതിനാഴരി മിച്ചിരണ്ടും.

ശ്രേഷ്ഠം വണ്യങ്ങളും ഈ റിതിയിൽത്തന്നെയുള്ള
വയാകയാൽ മുഴവൻ പകരുന്നില്ല. ഈനി കീചകവ
ധന്തിലെ ഭണ്യകം നോക്കാം.

“ക്ഷോൺിഗ്രഹപതിയുടെവാൺിശമുച്ചന
* രേണീവിലോചന നട്ടുണ്ടി,
മിച്ചിയിണ കലങ്കി, വിവശതയിൽ മുങ്കി,
പലതടവുമതിനു ചുനരവെള്ളാട്ട പറഞ്ഞെഴുവ
പരഞ്ഞുമൊഴിക്കുട്ടനടങ്കി.

ഭാസ്യം സമസ്യജനമാസ്യം നിന്മം.നിജ-
മാസ്യം നമിച്ചുപന്നരഞ്ഞാ,
വിജിതസുരജയാഞ്ഞാ, വിഗതപരിതോഞ്ഞാ,
ആമസല്ലിലബഹുലവത്രനന്യനജലാതിലുടനെ
മുഴക്കി പെത! ഒലിന്തരവേഞ്ഞാ”

രീതി അറിയുന്നതിനും ഈതുയും കൊണ്ട് മതിയാക
നാതാക്കാൽ ഈ ഭണ്യകവ്യം മുഴവൻ പകരുന്നില്ല.
ഈനി ചില പരിപ്പും ചില വണ്യങ്ങൾം കൂടി ഈവി
ടെ പകത്രാം. അവകൊണ്ടും തന്നിയുദ്ധമതിനണ്ടും
അടുന്ന പ്രാണപ്രാക്ക്തിയും സ്പർശത്തികളിൽ നാക്കല

രസങ്ങളേയും സ്വീഹിപ്പിക്കണമെന്നീനാണ്
യിങ്ങൻ വാസനയും മുത്രമാതുമെന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

“സുഖര ശ്രൂണം കാന്ത! മാമകവാചം
നിന്തിത്രതികാണാ!
മദപവനനാകാ സ്വര്ഗമതിശലറി
കുദവിഗിവനമദര
മരികിലിതാ വന്ന കണകരു ചൊരിയുന്ന മുതിന്റു.
നിജങ്ങനമീ വിപിനം, നിനക്കൈയീന-
മിജങ്ങനമെന്നഞ്ഞനം
നിർജ്ജിതതിപുഖല! നിർജ്ജരവരസമ!
സപ്പജഗരാസിജ-
ഗജങ്ങൾ മനമാജജപലംതി മര സജപരമയികും.

ജയ ജയ നാഗങ്കതന! ജഗതീപതേ!
ജയ ജയ നാഗങ്കതന!
നവവിനാജലഭയേ! നമാമി നിന്ത പദ്മണാഭ
[അധം—ജയ ജയ

സാദരം നിന്നോട് നിഃശ്വരം എക്കു കാഞ്ഞപ്പാഞ്ഞം -
മേഖിനിതനിലോരോ ലേശം, മോരുമയികും
മോദന വാൺിടുന്നനിശം, ഉള്ളിലാക്കുമേ
വേദമിഛും ലവഘേഷം, അതുയമല്ല
ക്രാപ്പുവരനിയ സുയോധനൻ,
രിച്ചപ്രകരമദവിനാശനൻ,
മരിപ്രതിമനതിയഘോധനൻ,
ഇതി പ്രശംസതി മഹാജനം—ജക്ഷയ

പാത്മിവരു! ഞാനിവിടനിന്ന, തിരിച്ചുവേഗം
പാത്രലംതനിൽ സെപരമിന്ന, ഗ്രഡമായിട്ട്
പാത്മനാശരങ്ങ ഉദ്ധവന്ന, എന്നുള്ള പര-
മാത്മമറിഞ്ഞിട്ടിവതിന്ന, അവരെ നന്നായു

വിരദ്ധൈരരിപു ചുരതിലും,
വിരം ജലനിധികൾ തടതിലും
തിരദ്ധൈ ബഹുജനപദതിലും,
തിരിത്തതില്ലാങ്ക വിയതിലും—ജയജ ശ. 2

കണ്ണ! പാത്മസദ്ധനാർഥകാമന്ത്രകപാണികളിൽ
നിന്നും ശമീദ വാക്കിൽ മാത്രമല്ലോ
നിശ്ചിറ വീണ്ടുമല്ലാം മമാജള!—കണ്ണ!

അനുരാലശക്രൂഡേഖരുമ-
താരു മരിച്ചില്ല? റൂപ-
കസ്തുകാം നിങ്ങൾ കണ്ണിരിക്കാവേ
കൈക്കലാക്കിയില്ല?

ജന്മരൂരംതരക്കരാജ്യം
ജവമുട്ട വെന്നില്ലോ? ശത-
മസ്തന്ന സഹരഭവി മടക്കിയ
മാന്മ ചീരനല്ലോ കിരീടി?—കണ്ണ!

അഷ്ടാദ്ധന്തി പാത്മവിക്രമങ്ങളു-
യുഫക്കാട്ട കണ്ണല്ലോ, പരി—
എഷ്ടനാഡ്യു കൊടത്തു പാരുപതമതു
എഡി തവ നിന്നവില്ലോ?

വിഷ്ണവേഷ മോഹിഷാതുരുട്ടെക്കമ
വിത്രുതതരയെല്ലു? മാ
ക്ഷുമിനിതൊക്കെയും മറന്ന
വിക്രമനങ്ങളെല്ലാം വുമെമേവ—കണ്ണ!

കല്പനേക്കിൽ നില്ലോ, ഗോക്കലേച്ചാരാ
കല്പനേക്കിൽ നില്ലോ!
തെല്ലമിധ മമ മനസി മുണ്ട് ഒക്കെ
മില്ല തവ ചതികർ കൊണ്ടു! ജീ!—കല്പ

മണ്ണലാറുംകൊണ്ട് തൊൻ, നിൻ്റെ ഗുള
വണ്ണനം ചെയ്യുന്നാ,
മണ്ണപാണിപുരം തന്നിലാക്കീടുവെൻ
ചണ്ണശിപുമദവണ്ണനേ ഭജ—
ബണ്ണമിതു ശൈഖ്യതരമരിക നീ—കല്പ

ഇനി തന്ത്രിക്കിട്ടുവരത്തിന്റെ ആസ്തികതപ്രത്യേതയും
സപ്തതിയിൽ ശാന്തരസത്തെ സുഷ്ഠുവിഷ്ണന്തിനഞ്ചു
സാമത്ര്യപ്രത്യേതയും സ്വാഖ്ഷീകരിക്കുന്നതാണി സുദാമാരണം
തിരുവാതിരപ്പുട്ടിലജ്ജ ഒക്കെ ഭാഗംകൂടി താഴെ പക
ത്തുന്ന.

“തുണ്ണിരാമ മുക്കൻ! മാധവ! ദേവദേവ! ദശാനിഡിയ!
വിഷ്ണുദേവ! വിരിഞ്ഞവന്തിത! വിശ്രദ്ധപ! നമോസ്തുതേ.
വുണ്ണിവംശപദ്മാധിച്ഛരു! വിചിത്രവൈവൈവാരിഡിയ!
ജിഥ്സുമഖ്യസുരേഖവന്തിത! ദേവദേവ! ജഗംപതേ!

തപരലുസാദമുടിക്കണം വഴിചോലെ തൈജളി-

[ലെപ്പുാഴം

വിൽപ്പകാശവിലാന്ത്രപ! വേൽപ്പദാഞ്ചൻപക്ഷങ്ങൾ.
അപ്രമേഹ! ഭീക്കണം ദുഷക്കതിതൊന്തിനത്മുഖ
വില്പിയം തവ ചെറുപോകിലുമായതങ്കു സമീക്കണം.
മീനകുമ്പവരാമന്നരഹരിത്രപ! വാമന! ഭോധ്യം!
ഭാനവംഗമൺപുട്ടിപ! മമ്മനഭാവ! രാലുത്തമ!
ബീനവശല! ഭേദവഭാ! കളായകൊമ്മളവിറുമ്പ!
ഭാനവാനക! പാർത്തിമാം ആച്ചത്തമനാഭ! നമോസ്ത്രതേ!"

ആക്കപ്പുട്ടെന നോകിയാൽ ഇരയിമൻതന്ത്രിയോട്
തുല്യനുരായ കവികൾ മുൻകാലങ്ങളിൽ ഒക്കരള്ളത്തിൽ
ചുരക്കമാക്കിയിരുന്നവും പരഭേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
ആട്ടക്കമെക്കും ആട്ടിക്കാണ്ണാൻ കൊള്ളാവുന്നവയും പാ
ടിങ്കേംക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നവയും രണ്ടിനും ഒരുപോ
ലെ കൊള്ളാവുന്നവയും രണ്ടിനും കൊള്ളാക്കില്ലാത്തവയും
ഇങ്ങനെ നാഭവിധമാണെല്ലു ഉള്ളിട്ടു്. റവാചിൽ റ
ണ്ടിനും (ആട്ടിക്കാണ്ണാനും പാടിങ്കേംക്കാനും) ഒരുപോ
ലെ കൊള്ളാവുന്നവയിൽ പ്രമാണന്നീച്ചങ്ങൾ തന്ത്രി
യുദ്ധമത്തിനേരും ആട്ടക്കമെക്കും തന്നെയാണു്.

ഇപ്പകാരം പ്രേരംസാരസകവിയായിരുന്ന ആ മ
ഹാവിദ്വാന്നേരു രുതികൾമൂലം നമ്മുടെ ശലയാളഭ്രാം
യുടെ സിഡിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രാമവും അദ്ദേഹത്തിനണായിട്ടുള്ള
യഗസ്സും അഥവാമിത്രങ്ങളാക്കുന്നു. തന്ത്രിയുടേമം ഭൂതക
വിതചില്ലാ അന്ത്യമായ സാമർത്ത്യാഭ്രാം ആളാക്കിയിരുന്നു.
അദ്ദേഹത്തിനേരും ഭൂതകവിതപത്രിനും പാണ്ഡിത്രുത്തി

என இஷுவன்மாயி சௌரதிமூர் கெட்டிடுள்ளது. 1016-ஏ மாளிகீட்டில் பரங்கிமலை மஹாவித்பாணாராய ரஷ்ண ஶாஸ்திரபிஜங்கால் 22-ாமாளது நடுநீண்டிய தினமங்களுக்கு வெளியிட வரும் முவங் காளிக்கூக்குயும் ராஜஸப ஸ்திலங்கள் வித்பாணாரை பரிக்கிரைத்தினாசி ரஷ்ண ஸ்தோக்க்கும் அநிசுரவயூக்குயும் அநவயுத அநம்ம வ ரத்துக்காடுத்தால் கொஞ்சமென்று அநபேக்கிரைக்குயும் செய்து. தினமங்குபாகை நினித்தை தவியதேமான் உ டென நிசுப்புஷாஸ்மாயி எது ஸ்தோக்க்கும்தெ அநம்ம வ ரத்தும் தத்துக்களும் ஒது ஸ்தோகமுள்ளாகவி அநம்ம பரவு நீதிக் காடுமாறாவாயாதாவாயாதுபூத்துக்குயும் ஶாஸ்தி மாற் மட்டு லஜாவநதமுவண்டாயி போவுக்குயும் செ ழு. தினமங்களுக்காணு ஸங்கோஷித்து தவியதேமா தினிக் காடுகைக்கூல் விரங்கும்வல கூட்டித்து கொஞ்சக்கு யும் செய்து. ஹஸ்தை பல ஸங்க்கூல்க்கூல் தவியதே மான் பல கவிதக்கூலாக்குக்குயும் மஹாராஜாவிழ்நினை பல ஸம்மாநங்கும் லடிக்கூக்குயும் செய்திடுள்ளது. தவியதேமாத்தினிற்கு காலத்து நாடுவாளிடுள்ளது ஓல்லா ம மாராஜாக்களைவித்துக்கொண்டு இவராஜாவெனுமானித்துக்கொண்டு அநதேமத்தின் பல ஸம்மாநங்கும் கிடீடுள்ளது. அநங்கு மத்தினை மஹாராஜாக்களைக்கால் ஒது வலிய உள்ளதபட விழிக்கு ஏர்வதும் வெறுமானித்துப்பாளை வெறுப்பித்தைது. கொஞ்சாரத்தின் நினை தவியதேமத்தின் கைவூவும் அ ரியும் கோழ்ப்பும் பக்குஞ்சுமொக்கை பதித்துக்கொஞ்சத்திடுங் ளாயித்தை. ஜில்லாகாரம் ஸக்கலைப்பாற்றுக்கூடும் ஸ

உமதியோடு கூடியிரண் அல்லது விபொன்னாய் ஸ்த
கவிட்டு வரவு 1031-ாமாண்டு க்காக்கமாஸத்திற் யா
ழூரீமாத்ராவித்தின். அதேமத்தின்றி மாங்ஸங்களை
ரங்கநாச அரசுதூரையிழப்பாயைக்கிலும் கித்திழரிடம் ஹ
நாம் கூரலூத்திற் ஸவ்வு சூலிதூகொண்டதனை நிளை
ந. அதின் அதுவுறுங்கள் ஒரே கொனியும் வாய்ந்து
மில்.

എ. ജോഹ്ന് വകുവത്തി.

എഴാമെയപ്പഡ്സാറ്റിന സുകൂതവഗാൽ
ചത്രവാഹാരിൽ മേലെ
വാഴാൻ, വീരുവെന്നാൽ ചുകഴിമതൽ-
പ്രേശസിക്കാളിവാനം
പാഴാകാതീശപരൻ നൽകിയ ത്രഞ്ചിയിയാം
ജോർജ്ജരാജേദ്രുവനജ്ഞാ,
താഴാഴതാജഃ പ്രതാപാദികളും വിജയി-
ക്കു നു വിശ്വപ്രകട്ടജ്ഞൻ.

1

ക്ഷാഗ്രഗ്രീമണിക്കായ് വിള്ളലിയ മഹാ-
വിക്രോറിയാദവിതൻ
പാതുൻ, പാഠപ്പച്ചൻ രത മകമേ
മിനന്ന പൊന്നിൻ കടം,
നേത്രങ്ങൾക്കുതാംഗ്രൂ, നീതിനടിതൻ
ക്രൂതവലം, ഭ്രിഥിൽ
ശാന്തതിനേന്നാൽ മാനുകാപ്പച്ചനീ-
യുഞ്ജസ്പി ജോർജ്ജാം റൂപൻ.

2

സാമന്നപരൻ പാദപീംസവിഡ
കോടിരഹനാള്ടതി-
ദൈം കൊണ്ടുചിയുന്നാരതമഹി
സാരുജസിംഹാസനം

24

ആമനോർവരനാത്തടതാസവമൺ-

എത്താരേഹണം എയ്യിട-
നീമംഗല്യമിനും നിന്മജ്ജകിൽ നമ-
ക്കെന്നനുമാനുദം.

3

നന്നാ, ചിരുന്നമന്നാരകമലർന്നിക്കരം
അകവിൻ വാനവന്നാർ!

നന്നാവ്പ്രും സ്വർപ്പം പാടിടിച്ചി, നമരപ്പര
സ്രീകളാട്ടം തക്കപ്പിൻ!

വെന്നും പറരാതെ ലോകാസവമിളക്കിടമാ-
രിന്നിതാ, മന്ത! സിംഹ-
സ്വന്നയൻ ശ്രീകാരഭത്രയും നിജശിരസിവഫി-
ക്കണവദ്ദും കിരീടം.

4

വേലിയ്ക്കത്താൻ ഭീമസന്നാജ്ഞനും വിതയുണ്ടോ
യുക്തനാഡ്യു ക്ഷാത്രയമ്മം.

പാലിയും ഭാരതാധീഷ്ഠനുടെ മക്കീ
ധാരണാധിബന്ധവരത്താൽ
മാലിന്യംവിട്ട ധമ്മാത്മജനരപതിതന്-

രാജസൂഖ്യപ്രാണത്താൽ
പ്രാലിഞ്ഞപ്രധമമാകും ചുരമൊഴപ്പത്രസ്ഥ-
ഭാഗ്യമിന്നാൻിട്ടനു.

5

വ്യാത്രപ്രസക്കിരീടധാരണവിധി-
സ്ത്രീക്കും ക്ഷേമാദ്ദേശനാജ്ഞിയി-
ഭേദ തങ്ക ചുപ്പിലുകമിഞ്ചിലുന്ന-
സ്ത്രീനീശ്ശും ഭാരതരാഹം

ചേത്തല്ലിൽ കനിവാൻ ചെയ്തു വശം-
ലിന്റുമഹിഭേദവിതൻ
പെത്തങ്ങൾക്ക് ഫലിച്ചു, തങ്ങൾ സൂചിരാക്ക്
പോറുന്ന പുണ്യദ്രോഗം.

6

എല്ലാ ജാതിമതഗമം സമജരെ-
പ്രപാലാതതിണങ്ങിക്കണ-
കില്ലാത്തിഡരവോടനേക വടിവിൽ
കൊണ്ടാടിട്ടും മട്ടിലായ്
ഉല്ലാസേസകനിധാനമായി വിഷ-
ഞ്ചാരു മഹീഭാര്തി-
ക്കല്ലാം ഭാരത ചക്രവർത്തിയുടെ നൽ-
പ്രട്ടാഭിഖ്യാകാശവം.

7

ഗിഞ്ചമുക്ക് വിളയുന്ന ഭ. രത്യരേ!
ജോജേജ്ഞന രാജേശപരമ്പ
ഭജ്ഞലപാന്തദിവാകരൻ ഭവതിയെ
ക്കൈക്കൈബാണ്ഡവല്ലു മിശാ
പുഞ്ചപ്രഭാ വമാൻ പുണ്യവതിയാം
ആംഗിഞ്ചപ്പെട്ട സപത്രിയായ തവസ്ത-
ഭാഗ്യേ പുക്കുടി വരുതോ?

8

മാ നായുപ്പുരിഷയ്ക്ക് കല്പത്രവംഡ
സത്തജന്മുലക്ഷ്മീമൺ-
പ്രാസാദ.യിതന,കമീറുചതിൽ
മണലിന്ധമലത്തിൽ ചിരം

സപാസാധാരൺ മാന്ത്രതയുച്ചവി തമാഴ്

ശോഭിക്ക നീ ഭാരത-
ക്ഷൂസാമാജുകിരിടമേ! കനിവിതി
നേകട്ട് ലോകേഷ്വരൻ.

9

പോരാളം ത്രഞ്ഞപ്രതാപാൽ പരിബേദ്യോ-
നെകിലും സുത്രംദവൻ

നേരാംവണ്ണം ഭവാൻ കാത്താകളുമെരതിവി-
സ്തീശ്വർമ്മഖണ്ഡലത്തെ

ഓയ രാജാജ്ഞത്താനമുതേ! എതാടിശിടയുമുപേ-
ക്കിപ്പതിശ്വിപ്പുകാരം
സമരാജ്യപുണ്ഡരാജ്യം വിച്ചവരിന സുവാ-
സക്തനാമാശാസങ്ങം?

10

ചേലേരം മാരകാറിപ്പുരയോഴിയെ മഴ-
അകിരം പാലാഴിവെള്ളിം

പോലേ തുകം നിലാവാൽത്തമിമണ്ഡലത്തെളി
എത്തുജൈംഗരാറിൻ കരയ്ക്ക,
ചാലേചാഞ്ചാടിനി സ്ത്രോ പുതിയ കതിരവാൽ
പ്ലാസ്റ്റിപ്പുക്കേളുകാരം
മേലേമിനംപുകൾച്ചുത്താവരിവിഡേ-
യുള്ളിച്ചേപാലില്ലോരാഡക്കം.

11

അനാവിലപരിജ്ഞതസ്ഥിതിയിൽ നമ്മുരക്കിക്കമി-
ജഞ്ഞാധിപക്കലോത്തമൻ സുതകളുന്നിതുന്നി
അനാധയദ്ധാംഗനാരാ സുചിരമുചിവണ്ണിച്ചവാ-
നനാരത്തമന്നരുധം ഒരുദ്യ ശനേക്കണ്ണമേ.

12

ര. ഒരു വിശ്വാസായ അതിമി.

പട്ടിണികൊണ്ട് മലിന്തെ പണ്ഡിതനു കലാശമലി
 പട്ടണം കണ്ണപ്പോഴേ വിശ്വസ്യും ദാഹവും
 പെട്ടെന്നകന്നുവെന്നല്ല, കേതികൊണ്ടനിയെ പണി-
 പ്പെട്ടാലുമൊഴിയാത്ത ഭവാത്തിയും തീന്.
 രാമാനജാഖിത രാജധാനി സർക്കരിച്ചുകീയ
 രോമാശ്വരസ്ഥാപന മീറനായിപ്പെട്ടെന്നുണ്ടെന്നു.
 സീമാതീരങ്ങനോളുവിൽ കൂളിക്കേണ്ട കുചാല-
 ഷ്ട്രാ മാതിരിക്കരു ചുമകായിപ്പുമത്തു.
 കേതിയായ കാരഡ കൈക്കണക്കിലേററ പെരുക്കിയ
 ഭാഗ്യപാരാവാര ഭാഗപരമ്പരയാ
 ശക്തിയോടുകൂടി വന്ന മാറിമാറിയെടുത്തിട്ട
 ശാർഖദിയുടെ ഘുരപ്പാരം ഘുക്കിക്കപ്പെട്ടു.
 കൂല്യാനകാലത്തിനൊക്കും കടലുകളുടെ ശേഖാ-
 മല്ലമാക്കിം ഘുഷപ്പാരപ്പുരങ്ങേളുടെ
 ചൊൽപോങ്ങളുമിന്റെ കേട്ടാ പ്രതിഗ്രിഥിം കണ്ണം ചെപ്പിം
 ചിൽപ്പംനുവാസരമാമാർക്കുളങ്കരിച്ചു.
 ആഴിമകളുമൊക്കെയിപ്പോയ കട്ടിയുലവനേര-
 മേശാമാളിക മുകളിലിക്കന്നാളും
 ഏഴു രണ്ടുലക്കവാഴിയായ തന്ത്രംനെന്തും
 താഴേത്തൻറെ വയസ്യുനെ മുരത്തു കണ്ണ
 കണ്ണാലെത്തും ദൂഷി തന്ത്രം ഓൺ വസ്തു
 കൊണ്ട് തറവുത്തിട്ടത്തീയവുമിട്ട!

മണിക്കും പൊതിന്ത പോതിയും മുപ്പുമായ പുസ്തകവും
 രണ്ടും കുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചിട്ടക്കിക്കൊണ്ട്
 ഭദ്രമായ സ്നേഹവും ധരിച്ചു നമസ്കാരകിണം—
 മുദ്രയും മുവരമായ പോളിക്കടയും
 യദ്രാക്ഷമാലയുടേമന്തി നാമകീത്തനവും ചെയ്തു
 ചിറ്റപ്പാർത്തി കല്പരച്ചു ചെരണ്ണമേ ചെല്ലു
 അന്തണം ഒക്കാട്ടിട്ടു സാര്വത്രാധികാരാന്തസ്ഥാപനവും ദൈനന്ദിനം
 ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളാണെന്നു സന്ദാപം കാരണം ഗഡാ
 എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ശാന്തി ക്ഷേമനിരണ്ടിന്തു; ധീരനായ
 ചെന്താമരക്കാണുന്ന ഒന്നാം കരജത്തിട്ടുള്ളു?
 പഴളിമഞ്ചത്തിന്നുവെക്കാമുത്തുഃനാം ചെയ്തിരുത്തിവക്കി—
 പാശ്ച പരിജനങ്ങളുടും കുട്ടി മുക്കൻ
 ഉള്ളംഗിനിത്തു താഴേതെത്തളം ചുള്ളി ചുറ്റവരമായം
 വെള്ളം ഫോബല ചുറ്റു വന്ന വന്തിച്ചുനിന്നു.
 പാരാവാരകപ്പുപരിവാരങ്ങളുടും ഭക്ത—
 പാരായണനായ നാരാജനനന്നായുള്ളും
 പാരാത്ത ചെന്ന തിരിരം കുഴവച്ചനെ ദീനമണ്ണാ—
 പാരവശ്രൂഫമവം മരറാരിപ്പരന്തുണ്ടു?
 മാറ്റത്ത വിയർപ്പുവെള്ളും കൊണ്ടു നാടും സതീത്ത്വരനെ
 മാറ്റത്തുണ്ടും ചേരുന്ന ഗാധാ പുണ്ണൻ.
 കുദകുപം തുക്കേക്കൊണ്ടു കൈപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുപറി
 കേറിശ്ശാണ്ടു ലക്ഷ്മീതല്ലത്തിനേമലിഞ്ഞൻ.
 പഴളിച്ചുണ്ടാണിക്കൈശ്ശാണ്ടു പോം കഴകിച്ചു പരൻ;
 ദൈഹം ദ്രിജത്തു ഭന്നതി വെള്ളുണ്ടാക്കിച്ചു.
 തുള്ളിയും പാഴിയും പൊകാത്തപാതുക്കളിലൂറു തീവ്യ-
 മജ്ജയുക്കൊണ്ടു തനിക്കുമാക്കം തെളിച്ചു.

നന്ദനം വാസുദേവാക്ഷിം യംഗം തയ്യാറാം ഭദ്രവകിക്കണ്ണ
നന്ദന നാം മുക്കൻ തന്റെ ഭക്തവന്നതാണ്
വദനവും പൂജിപ്പിച്ചു പൂജിപ്പാലിത്തും യരി-
ചന്ദനക്കുമ ലവഡിപാർശ്വികളാൽ.

ഭേദത്രാവമരിഞ്ഞിട്ട് ലക്ഷ്മീഭവതിതാനം
ഭദ്രമായ താലവുന്നതെമട്ടത്രു ചെരുമു
ഭക്തനാമതിപ്പിക്കയപറുമും താഴവാൻ വസ-
ദേനോട്ടക്രടിനിനു വീണിൽത്തുടങ്ങി.

ഭക്തിഖാദിഗിംഭരാജജ ചിച്ചുണ്ണിഈ വീണഭരം
ഭക്തിഖാദിച്ചും ഭദ്രാജിയാം
അരക്ഷേണിസുഃഭനാനിച്ചിഞ്ഞാക്കളീടുന്നതു-
മക്ഷീണതമാംവണ്ണമരളിച്ചെല്ലും: —

“എത്രനാളുണ്ടാതാൻകാണാഞ്ഞിട്ട് വിശ്വാസിക്കുക
അതുനെന്ന പോന്നവന്നതസ്യാകം ഭാഗ്യം.

ചിത്രം ചിത്രമഞ്ചാട്ട് വന്നാഭേണ്ടുനാ മഹാതീത്മ-
മിഭേദാജ്ഞമിഞ്ചാഗമിക്കുകൊണ്ട് നന്നാണി.

പാരഭാരികതപം, വീരയത്രു, മഹാവബ്ദനാഭി-
പാപങ്ങൾക്കും ക്ഷയമിന്നു.

പാരിരഫിനേയും ചുത്രാക്ഷനാ നാംഡുക്കളുടെ
പാദതീത്മമാക്കുന്നിക്കുമ്പും ഗ്രഹത്രംകു?

സാദിപനിഗ്രൂഢയ പണ്ട് സാധസാക കഴിഞ്ഞതും നാം
നാംദരം ഭവദശാസ്രാജാജ്ഞലുനിച്ചുത്തും
സാദ്ധ്യസ്ഥ ചുദസംബന്ധം തമിലുണ്ടാക്കതും സദേ!
സാരംനാം ഭാവനതൊന്നം മരാറിപ്പല്ലീ?

ഹരിപത്നിനിയോഗന കഡാവുന്നമെല്ലാം
ഒരുമിച്ച വിറകില്ലാണ്ടിട്ട് പോകും
പെരുക്കാട്ടിൽ ഒക്കിന്നുനമൊടിച്ചുകെട്ടിവെച്ചും
അങ്ങനെന്നസ്മിച്ചും മറന്നില്ലോ?

കുർച്ചല്ലുത്തം

രാമചന്ദ്രൻ വാരിയർ

ര. സാഹിത്യസാമ്രാജ്യം.

ഈമ്മാവാളി പ്രകാശം പ്രതിഭിന്നമുള്ളവാ-
ക്കുന്ന സാമ്യിത്ര്യമാം സങ്ക-
സാമ്രാജ്യം പ്രാജ്ഞപരക്ഷീലഭിതപദ്ധതം-
രാത്മമത്രത്മരമ്പും,
നിമ്മാശം നിമ്മലാതൊക്കെളിലനണ്ണതം-
വ്യാതിഭ്രതിപ്രധാനം
ബുദ്ധമാനനണ്ണപദം ചേര്ത്തുകൂടിയിമ ജനങ്ക-
ചുജ്ഞമായിജജിപ്പിപ്പു.

പാരാവാരപ്രസ്താവ്യ്, പരിലസിതപരാ-
ന്നര സംശാധസത്താവ്യ്,
പാരാക്കേയോളിതേരംക്കുംപട്ടി പട്ടഡിഷണാ-
ശാഖിസംസ്കവ്യമായി,
പൊരാട്ടിപ്പോതുവന്ന പ്രതിഘമൊട്ട കട-
നാകുമിക്കാത്തതായി-
അരീരാജത്രാസ്ത്രിജാതിവത്രയാട്ട വിജയി-
ക്കുന്ന സാമ്യിത്ര്യവിഗ്രഹം.

പോരാട്ടി കുരഞ്ഞപ്രകരപരിഭ്വം
 ചെറുവപറരാതെ നിന്ത്യം
 സ്വാഹാത്മലുതദിവ്യരം പ്രതിനവസൂചമാ-
 ലംകുതി പ്രൗഢിതേടി
 ക്രിപ്താന്തിഖ്വായം ബുധജനപരിഖ്യാ-
 ചുജ്വരിപ്രാജ്ഞലോകം
 ഭാരാപത്രാഭിഭാഷാഭക്തിലോങ്ക വിവാ-
 ഭത്തയും ചേപ്പുതില്ല.

തൃംകുതൃംഭിഖ്വായം ബഹുവിധികളാണ്-
 കീഴുളിക്കുജ്ഞതരും
 വ്യത്രാസം വിട്ടിയന്നം, വിവിധജനതയിൽ
 പ്രത്യയം ഇന്ത്രം വാത്രം,
 അത്രാപത്രാത്മനാശാഭികളിനാശവുമണം-
 ജ്ഞാതത്തെങ്ങും വിളങ്ങും
 സ്ത്രീഭാഡം, സാധുസാമിത്രഭിയമലിലസി-
 ക്കന്ന സംഗ്രാജ്ഞാക്കം.

തുംഗത്തീ ദോഷം രഘുത്തപ്രക്ഷയം വിച്ഛുലം
 നാലുശ സുക്ഷമാലും,
 ഭംഗം പാരാതത്താകം പരിവഞ്ചത കിട-
 ക്കും തതന്മുഖഗ്രാഹതിഖാല്യം,
 മംഗല്യാഭം സുവണ്ണപ്രാഹരം ലസം-
 ഭ്രികോഡാശക്കരത്തിന്
 സംഗതാലും ലാസിക്കുനിതു സുഖമും തമി-
 സ്ഥാപിതീഉണ്ടാവും.

ഇപ്പാഴരാ ഭിവചുണ്ണാ, "മെള്ളവിയനരകാ-
 ദക്ഷപാപങ്ങളുണ്ടാ-
 നല്ലാലി പ്രിപ്പതാണേനനറിവുടക്കമമാ-
 തനാക്കരാ ഫലം ശിച്ചിട്ടിടന
 ഉല്ലാതക്കുരകാലേഷകക്കണലവാം
 പോലുമുഖക്കാതതതായി-
 ക്കല്ലാന്തങ്ങതാളുമ്പുത്ത് സുവമങ്കളവതി-
 സ്സാധിതിലോകമന്ത്രം.

ചൊല്ലാൻറിടനാർസ്സാധിതിയുടെ മഹിതാ-
 നരുമം പുണിടനോ-
 ക്കല്ലാസുരതാട്ടവത്തിപ്പതിനമനപമാ-
 ത്ത്വക്കരാ സിലഡിപ്പതിനം
 പല്ലാക്കിജജീവിതാര്യാധനവിവിധവിപത്ത്-
 ബ്രാധ്യയെസ്സാധുദിലോക
 ദില്ലാള്ളാം വളരുന്നതിനമില സദാ-
 ദ്വാഗ്രഹണായ്യുന്നനാ.

ഇസ്സാമുജ്ജത്തിൽ വത്തിപ്പോരു സുകുതികളിൽ
 ബാ'ഭീഷണം മുസുഭിയും
 നിസ്സാരംതനന നർമ്മാസാതയിൽ നിവില-
 നാക്കുമുള്ളക്കപ്പമാ സ്ഥം!
 ക്കണ്ണാമർശാലുസ്സാലികളുടെക്കണവും
 എത്തിൽ റയ്യാതെ നന്ദി-
 ചുത്സാധാരതാട വക്കുന്നതിനതിവിത്തി-
 ചുണ്ണുറാനുക്കുതനേ.

സമാന്തരീക്ഷിക്കുന്നതുമായിമെച്ചം
എവ്യോഗിന്റൊളി—
സ്ഥാത്രാജ്ഞം പ്രാജ്ഞരേഖയെന്നുഭാവം—
പ്രിച്ഛ നിങ്ങിച്ചതാലും;
തന്മാഹാത്മ്യത്തിനൊക്കും വിധമിരുന്നിയതം
ശാശ്വതാദിവ്യമായി—
ദ്രോമാനന്ദം വളരുന്നാതു ബതജഗതീ—
തത്പരിലഭാന്തരഭ്ലൂ.

സാധിച്ചീടെട്ടു! സമംഗളമവിലഭവി—
സ്ഥാമിതീബാലയേസ്ഥു—
സ്ഥാധിച്ചീടെട്ടു സാലംഗ്രതിശാതകവന—
പ്രാതമാല്യങ്ങളാലെ
ഒബാധിച്ചീടും വിവേകാദികളുടെവിളവി—
സൗത്രമിക്കുതിനിഭോഷം
ബാധിച്ചീടുതെ കാമംജനതയിലഭ്രവാ
ക്കെട്ടു സാമ്പിത്രവിശ്വം:

— മന്ത്രാലം മന്ത്രാലം തന്മാഹം

— — —

ശ്ര. കാർത്ത്രാധനി.

ഒമ്പിതനെച്ചുണ്ടിലോ ബാവണ്ണും ചവാൽവാനി—
സാവിനും വൈദാം വാനും കുടാ.
എജബായൽ തന്മാഹം കാന്തിച്ചു ചെണ്ണുവാൻ
വാഞ്ഞരയുണ്ടാകുന്ന കൃണിക്കെന്നിക്കേറി

തുല്യതയില്ലാതെ തുല്യത ചൊല്ലുമ്പോൾ
 വല്ലുയോരും ഉണ്ടാവനു കുടുംബം.
 കണ്ണിയെന്ന് അങ്ങനെ കൊണ്ടാടി ചുംതകിലോ
 കൊണ്ടാടി തന്മഹതി അതിലിംഗഭ്രംബം
 അംഗലുന്ന ചൊൽക്കിലാം നീലതത്തുകർം വ-
 ന്നല്ലുലായ് നിന്നുള്ളേപ്പറിക്കൊള്ളും.
 മരരംഗം ചൊൽക്കിൽ മനം കല്പണിച്ചു-
 കണ്ണം മറിച്ചു പനം കല്പിക്കു,
 എന്നതു മുല്ലക്കുന്നതെങ്കിൽ വാഴും തുലാതെ
 മനമായ് നിന്നുമടങ്ങുന്ന തോൻ.
 അന്യതകാണ്ടിനി ത്രഞ്ചകരീഥമ-
 കണ്ണളം വാഴും ത്രഞ്ചകരിച്ചി ക്ഷണം.
 ചായലായുള്ളതായ നാളികതാൻപെറര
 വാചും ചുവന്നായ സ്വാലുകനും
 നെററിയായുള്ളതായ മുറരത്തിലാമ്മാറ
 മുറരമമില്ലാത്ത പീലയല്ലോ
 മിന്തിന കാന്തി കല്പനനിസ്തിച്ചു-
 കണ്ണളമാചിട്ട് കണ്ണതിപ്പൂഡി.
 മെണ്ണിയിലം വാർത്തികൾ തന്നെക്ക
 പാതിപൊളിഞ്ഞിട്ട് വിശ്വനേരം
 മരില്ലിതണ്ണതങ്കു വീ മുന്നായുകയാൽ
 ചുല്ലും തക്കിയുറപ്പുവരുണ്ണ
 കാണം നാർ കണ്ണിനു തൊന്നുമാറാണ്ണതായ
 കാണിം ചുള്ളം നിശ്ചാനരി താൻ.
 ആനന്നതാന്നു നേരാത്രുപോരവാൻ
 മാനിച്ചു തുകളം പക്ഷജവും.

ഒക്കവേ ചെന്ന വിള്ളൽനാട്ടം കു-
 ണ്ണമുഖംമാനനവക്ഷ്യി “നാര
 തിക്കളേ നീയിതി നീതെങ്ങായോ നിന്നുകൊം
 പക്ഷജമേകിതിൻ താഴേ നീയം
 എന്നാം വൊല്ലീടു സീമയിട്ടിനാ-
 ഛന്തിച്ചില്ലിഷായോ കണ്ണതിപ്പൂർ.
 വില്ലികളായജി കണ്ണലും തന്റീഴു
 മല്ലവേ ചെന്ന കളിക്കണാലെ
 ആനന്ദമാളുമക്കണ്ണിണ്ണതന്നായോ
 മീന്തുംബൈണ്ണലും ചോല്ലുണ്ണം.
 ആനന്ദകാന്തിയായോരവി നിന്നിടന്ന
 മാനിനിക്കൻപിനേംടേട്ടവാന്നായോ
 ഉല്ലസിച്ചീടുന്നപാന്തുയമെന്നേയ-
 മല്ലക്കുളുച്ചുല്ലുന്ന തൊൻ.
 ചോരിവായയോരു ചെവന്താണ്ട് തന്റെ കനി
 വാരത്രു കണ്ണതുരുതാത്രവാനാം
 മല്ലവേ ചെല്ലുന്ന പെക്കിളിച്ചുവണ്ണേന
 ചോലുവാൻ തൊന്മു നാസ കണ്ണാൽ.
 ചോരിവാത്തേനാടു നേരായിച്ചുന്നപ്പൂർ
 പാരാതെതോരോരു ചെവ്വരത്തി
 മേലെയുന്നരുളും ഒക്കത പാതന്നാലു
 മാലുരു തൊലുന്ന കണ്ണംകുപ്പാപ്പാ.
 മാറത്രു ചേരുവാരാരാരഞ്ഞക്കണ്ണിടു
 നേരിട്ടുചെല്ലുലുംയന്നന്നാണി
 താഴുങ്ങുമാ രണ്ടും മറച്ച നിന്നിടന്ന
 വാട്ടുമരന്നിട്ടുന്തുന്തുംബൈ.

പുണ്ണിരിയെന്നുതുവന്തിക വെണ്ണേമു
 അഞ്ചാതെ ചൊല്ലാമതെല്ലാംരാട്ടാ
 എണ്ണങ്ങമെഴലിൽ നേരു വന്നോരങ്ങൾ-
 ആണ്ണാവിനേ റ. റ. റ. അല്ലെങ്കിൽ
 ചുണ്ണ് നീഡിനു ശൈലവല്ലിംഗം
 എന്നുതെ തോന്നനിതാനനം തന്നകീഴു
 നിന്നവി ഉണ്ടമകാൻറും കണ്ണാൻ.
 തുമ്മലയാദ്യാൽ മാലയക്കുനിൽനി-
 നാ നൂറുപോന്നങ്ങൾ ഒങ്ങിനേരു
 പോകത്രുട്ടുന്നലോഗികളുണ്ടതു
 ബാഹ്യകൾ തന്നെതാനുമ്പി ക്ഷൗണ.
 മെത്തിയെഴുന്നാൽ ദയാലുന്നമാകന്ന
 മരുത്തുനെന്നുടെ മസ്തകങ്ങൾ
 കൊക്കളായിട്ടു കണ്ണതെന്നിങ്ങിനെ
 അംകരിച്ചീട്ടിനെന്നാണ്ടു തിൽ.
 ശ്രൂമുളമാഞ്ചാരുമാളിയാകന്ന
 കോമളത്രുവിക്കൈ കാഞ്ഞ ശാലെ
 കംഭിതൻ തുവിക്കൈനിന്തുടക്കണ്ണല്ലോ
 കവിച്ചപോയന്നതിനുമില്ലോ.
 ഒവിതൻ ചാരകനാംകഴിവേരാത്രു
 മോറിനിനീട്ടനമെങ്ങർക്കാണും
 എന്നാങ്കുവിനിച്ചു ചാറുകലാധിന്നൾ
 താരുടെ സിദ്ധാച്ചയ വപ്പുതിനായ്
 നിജങ്ങനമാണെന്നുകരാനാ തന്നിൽപ്പോയ്
 ഷപ്പുവും പുടാ നൽകാക്കാജാലം.

കരിമരീചന ഗ്രന്ഥാട്ടിചന
 മരിംഗം ചിതിച്ചിട്ട് ചൊല്ലാം
 നാകികൾക്കെല്ലിയ ത താവിനിനീചന
 നാഗ ഉഹാമണിജാലങ്ങളിൽ
 പാരമുക്കിച്ചുനന്നിച്ചു-
 പ്രാഭനവക്കുറ്റതനാംമുജാലം
 മീതേവഴിത്തു പരന്നതുകാണംവാർ
 ശേപതമായുള്ളായ ക്രമമെന്നു്
 എന്നനാതനനിലേ സന്തതം ദോഷനി-
 തംഖികതാൾ പ്രചദ്ദണ്ഡരാഞ്ചാ.

എല്ലാമ

ചെരുപ്പേരിനംചുതിൽ

③. വില അനൃപദേശങ്ങൾ.

സസ്യസ്വന്നമനാലു-
 മല്ലിക്കില്ലപ്പും മദം;
 വിലമുത്തുകളുള്ളായ
 നജേദ്രുൾ മദവിഹപലൻ.

1

താഴേയാക്കണ്ണ രത്നാ, നീ
 തുണം ചുട്ടൻ മണ്ണിയിൽ;
 സിന്നേ! നിന്നക്കതാൻ ദോഷം;
 രത്നം രത്നാ, തുണം തുണം.
 കാറിനായ തിരപ്പൊങ്ങു ഗം
 നീ മൃഥാന്തരം കുറമായു്;

2

നീ ന്തീരനിന്ന ഭാഗിച്ചുണ്ട്
കളും തേട്ടും വാരിയേ!

3

ഉണ്ടിക്കൊഴും ഭാഗിക്കമല്ലോ
മുഴങ്ങിട്ടെന്നും മുഴങ്ങിട്ടും;
ഒരത്തും ഭാഗിച്ചിട്ടാതെ
സമുദ്രേഖനിന്ന മുഴങ്ങിട്ടും?

4

വാരാശിരത്യാകരംമുന്ന് പിന്തി!
ചേപ്പാരാതെ സേവിച്ച ധനംല്ലാണ് ഞാൻ.
ക്രിസ്തുപാട്ടും ഏകാദശം വായിൽ
ക്ഷാരാംബ്യം കൂരിച്ചതു കണ്ണുമല്ലോ.

5

നീലം! നീത്രം തുംകളാൽ വച്ചിപ്പും
ചാകല നിന്നുക്കൈയ സിന്ധുവിന്റെ
മേലേറി നീ നിന്നുവരുന്നതോടു
മാലിന്യമേരന നിന്നുക്കൈയോഗ്യം.

6

പ്രജ്ഞാതന്മാപോയ് മകിലിന്റെയും തും
താരങ്ങ കളാട്ടും ഗവത്രു;
വജ്രാത്മേ! സന്തുഷ്ടി കുറിഞ്ഞിൽ
നീതാൻ പ്രകാശിക്കുക നശ്വരണം.

7

അവികിൽ വാസിച്ചിട്ടെന്നാൽ
മരിശാതെതെതല്ലും ഗമിക്കാംതെ
കല ആന്തരഥവന്ന് തന്ന്
തലയിലഘക്കും ഫോചന സിംഹം.

8

ഈ വാന്മാസ ശിന്തുവന്നു വുലും മുത്തു -
പ്രവാനനിക്കുന്നിലും മസിച്ചിട്ടും

പ്രിരദ്ദവരൾ രസീ നെത്തകക്ഷം
മഹിതനയന്നതിൽ മാനമാനിയുണ്ടോ?

9

അങ്ങും സദേ! ചണ്ണധനമീര! കുട്ടിം
ചെയ്യാവരേതാ ചെയ്യുതു നീയിംഡനീം?
വേഴാവലിൻ വായിലമോ പതിപ്പാൻ
ഭാവിച്ചു നീത്രംത്തി തട്ടാവല്ലോ.

10

റോട്ടിയുംവന്നവരെ നോക്കിയുടൻ സലീലം
കോട്ടംവരാതെങ്ങളാണ് ക്ഷമാരങ്ങിസിംധം;
വാട്ടംവട്ടിഞ്ഞനിജവല്ലും വിക്രാന്തിൻ-
ഗ്രേജ്യുപ്പരോത്തവരും നോക്കിയുമിലു സിഃമി. 11

കാക്കൊല്ലുകക്കു പാത കാക്കിലുകലം
കൊണ്ടെന്തുവാൻ? എകനാം
കേക്കിന്തു മലയാവാത്തിലിവിട-
തെതല്ലാനു റബ്ബിഷകിയ
ആക്കരേച്ചുന്നപിന്നത്തു ചുറരിയഫനി—
ക്രൂട്ടക്കുറം പേരു പട്ടപായ്
ശ്ലാക്കങ്ങറംകുഡിത്രും ബെര! ശരീ
രാനന്ദനം ചരാം.

12

വാഴാം കാഞ്ഞപ്പാഞ്ഞാതിലനിഗം,
ലാളിച്ചിട്ടിവരൻ,
ചുഴിം മാകനി മാതൃന്ത്രിയും—
ഒക്കു നിഃഭാംഗതായവും,

26

ആഴിപ്പുണ്ട് കണവൻറെ നാമമാള്ളാ-
മാനദംമോട്ട്, കിലും
കേളുന്നുനിജമാണു ജനത്തെവിൽ
— പോകന്തിനായ് മുകം.

13

നാമാന്തരങ്ങളിലോരുകുടിയതിയാ-
യിട്ടു ഗർബ്ബത്താട-
ദ്രോഹായുകളുന്നുനുകരീതിയിൽ വിളി-
ച്ചീടുന്നവെന്നാകിലും,
കംഭിന്റും കടവും ചുള്ളുക്കി നിജകൈ-
കളാം അള്ളാട്ടാതലവം
സുംഭിച്ചുണ്ടെനു കേട്ടിടുന്ന മതിൽക്കു-
ന്തിസ്പുന്നമന്നുാദ്ധ്യം.

14

നിരം ശ്രാമം തന്നാവതിൽ വസതിയും
തുല്യമിവയാൽ
വെറും മൃഥാത്മാവേ! കരട! കയിൽ-
നാട്ടും തുടരും;
നുറും തേരുറും താർമണമൊട്ട് വസന്തം
യുവമദം
പെരുംനുരും “അങ്കാം അങ്കാം” കരഞ്ഞുകി-
ലതെന്നരായ് വരുമെടോ.

എ. ലക്ഷാദഹനം.

തിലസൗമ്യതാഭിസംസിക്തവാസുങ്ഗങ്ങളാൽ
തീയും തെങ്കെത്തെച്ചുററം ദശാംശഭ്രം
അതുലവലബനവലതരംവിട്ട മന്ത്രവീടിനാ-
നത്രായതസ്യുലമായിതു വാങ്ങ തദാ.
വന്നനഗണമവിലവുംമാട്ടങ്ങിച്ചുരഞ്ഞി തു
വാധമതീവശ്രഷ്ടിച്ചിതു പിന്നെയം;
നിവിലനിലയനനിയിത പട്ടാംബവരങ്ങളും
നീഛേണ്ടിരഞ്ഞുകൊണ്ടപന്ന ചുറൻ്റിനാർ.
അതുമടനോട്ടങ്ങി വാരു ശ്രഷ്ടിച്ചുകൊള്ള-
വങ്ങമിങ്ങുംചെന്നകൊണ്ടവനീടിനാർ.
തിലജ്യല്ലതസൗമ്യമസംസിക്തവാസുങ്ഗങ്ങൾ
ദിവ്യപട്ടാംഗ്രൂക്കജാലാവും ചുറൻ്റനാർ.
നിത്തിപെരുതിവനവസനങ്ങളില്ലോനിനി-
സ്യേമവമെല്ലാമൊട്ടങ്ങളിൽശ്രഷ്ടവും
അലമലമിതമലനിവനന്തരങ്ങും ദിവ്യനി-
താക്കണ്ണോനി വിനാശത്തിനെന്നാർ ചിലർ.
അലമലമിമവസനമിതിനലമമിനി വാലയി-
ക്കാശുകൊള്ളത്രതുവിന് വൈക്കുന്തത്രതുമേ.
പുനരവയമതുപൊഴതു തീ കൊള്ളത്തീടിനാർ
ചുമ്പാറുദേശേ ചുരഞ്ഞരാരാതീകരം.
ബലസമിതമബലമിവരജ്ജവണ്ണംകൊണ്ട്
ബലപാദവിതരം മുത്രു കവിവശ:
കിതവമതികളുമിഥായ കുളംനെന്നിങ്ങിനെന
കുത്രപാരവമതം ഗതപാപ്രവരം

പരക്കൊള്ളയുമടന്നെന്നാണത്താണ്ടെ
 ചുമ്പിമപാരുംഡേ ചെന്നന്നതും
 പവനജന്മതിക്കുശാർ നനായീടിനാൻ
 പാശവുമഞ്ചും ശ്രമിലാസ്യനിശ്ചിയാ.
 ബലമൊടവന്തിചപലമചലനിന്നോത്താം
 ബന്ധവും വേർപ്പെട്ട മേഖല പൊങ്ങിനാൻ.
 ഹരമഗിൽ ഒന്നാവുഹാരു വാഴുങ്ങവനേന
 ഫാട്ടനാൻ വാഹകനാരഭയം കൊന്നവൻ
 ഉധുപതിജ്ഞാനുംടവും റമിയലുന്നത്-
 തോത്തുംഗാ സൗഖ്യം ഗുണ്ണിമേരീടിനാൻ.
 ഉദവന്ത നികരുട്ടുടനപരിവേഗമോ-
 ദിൽപ്പംലത്രപിനേന്നയുള്ളപ്പംലത്രസപരം
 കനകമൺിമഞ്ഞിലയമവിലമറിലാത്തമജൻ
 കുതിച്ചുകത്തിച്ചു വല്ലിച്ചിത്തഗ്രിയം.
 അത്തിചപലതയോടവനചരാദ്ദുരോമണി-
 അംസാദജാലങ്ങൾ ചട്ടത്തണ്ണിനാൻ.
 ഗജതുരഗരമ്പലപദാതിംഡം പാംകതിയം
 ഗമ്പഡളായുള്ള രഹ്യമമ്മ്രങ്ങളും
 അനന്തവകളുംനിഃസ്ഥാനവും തെള്ളി-
 തനാമന്ത! വിഘ്നപദം ശമിച്ച തദാ.
 വിശ്വയപതിജ്ഞാട നിശിവരാലയം വെന്നെന്ന
 ഘുഞ്ഞാനമെല്ലാമറിഞ്ചുകൊള്ളുവാൻ
 അധമധമികായിശ്ശ പാവക്കജപാലക-
 ക്ഷിംബരതേനാളുമിഷൻ വറ്റു മുംബാ.
 ത്രവനതലത തവിമലാഡിവൃത്താങ്ങളും
 ത്രേതിപരിചുണ്ണിശ്ശ മുള്ള ലക്ഷ്യം

പുനരന്നിലസുതനിതി യമിപ്പിച്ചിതൈകിലം
 ത്രേതിപരിപൂണ്ട്യാജ്ഞനിതത്തിൽതോ.
 ദശവദനസമജഗ്രഹരെന്നിങ്കയ മറരജ്ഞ
 ദേവാരിഗ്രഹമങ്ങൾ വെള്ളുകുട്ടി ജവം.
 രഹ്യം കലപതിപ്രിയഭ്രത്യരാം മാനനി
 രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും റ്റീഡിഷണമന്തിരം.
 കനകമൺിമന്തനിലരന്നികരമതു വെന്നോരോ
 കാമിനിവർദ്ധം വിലാപഃ തുംഞ്ഞിനാർ.
 ചികരഭവസനപരണ്ണാദികൾ വെന്നോളു
 ജീവനം വേർപ്പെട്ട ഭ്രാഹ്മ പജികയും.
 ഉടല്ലക്കിയുങ്കിയുടന്നഴരിച്ചലറിപ്പാഞ്ഞു-
 മനനതമായ സൗഖ്യങ്ങളിലേറിയും
 മഹന്നടന്നവിശയമട്ടതു ദയിപ്പിച്ച
 താഴത്തുവിണ്ണ പിടണ്ണ മരിക്കുയും
 മമതനു! രമണ! ഇനക! പ്രാണനാമ! മാ
 മാമകം കമ്മമരും! വിധി ദൈവഭേദ!
 മരണമുടക്കലുങ്കകിമരകിവരികൈനാതു
 മാരംവാനായമില്ലാത്രും ദിവാഹിവ!
 ഭാരിതമിതു രജനിവരവരവിരവിതം ദ്രും
 മരരാജ കാരണമില്ലിതിനേതും.
 പരയന്നവുമമിതപരഭാരങ്ങളും ബലാള
 പാപി ദശാസ്പുന്ന പരിഗ്രമിച്ചാൻതുഡേം;
 അറികിലന്നവിതമിതിമഞ്ഞേന ചെയ്തീകാജ്ഞി-
 നായകതിന്നുര ഫലമിതു നിന്നും
 മനജത്തണ്ണിയെയൊരു മഹാപാപി കാമാച്ച
 മറരജ്ഞ വക്ഷമാപത്രായിതിങ്ങിനെ.

സുത്തഭിത്തങ്ങളും കാഞ്ഞമകാഞ്ഞവും
 സുക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാണുള്ളണം ബുധജനം.
 മിന്നശരപ്പരബ്രഹ്മതഭ്യാസ് ചപലനായിവ-
 നാധാത്മംജി പതിലുതമാരെയും
 കരബലമൊന്നിനമണംതു പിടിച്ചതി-
 കാമി ചാരിത്രംഗം വയത്തിടിനാൻ.
 അവർ മനസി മദവിനതപോമയപാശക-
 നല്ലരാജേ പിടിപെട്ടിരു കേവലം.
 നിശിചരികൾബഹുവിധമാരോന്നു പറകയും
 നില്ലുംനിലയിലെ വെള്ളമരിക്കയും
 ശരണമിമകിമിതി പലവഴിയുടുടനോടിയും
 ശാവികൾബെള്ളുമരിഞ്ഞുടൻ വീഴ്ക്കയും
 രഘു കലവരേഷ്ട്രുടൻ ത്രിഖാമാചര-
 രാജുമെഴുന്നുര യോജനയും ക്ഷണാൽ
 സരസബഹുവിഭവയത്തോജനം നൽകിനാൻ
 സാത്രംജായിതു പാവക്കേവനും
 ലാലുതമനിലതനയനമുതനിധിതനിലെ
 ലാംഗ്രലവും തച്ചതിപൊലിച്ചീടിനാൻ.
 പവനജര മഹനപി ചുട്ടിശ്ശുരും
 പാവകനിജ്ഞസവിശ: കകാരണം.
 പ്രതിനിതയാകിയ ജാനകീണവിയാൽ
 പ്രാത്മിതനാകയും കരണാവശാൽ
 അവനിതനയാക്കപാവൈവൈമത്തു-
 മതുംഡാഡിതല്ലനാഡിതു വഹിയും.
 രജനിചരകൾവിപിനപാശകനാകിയ
 രാമനാഡസ്ത്രതികൊണ്ടു മഹാജനം

തനയയന്മാരുമാവാത്തനെന്നാകിലും

താപത്രയാനലെനക്കടന്നിട്ടുണ്ട്.

തഭദിമതകാരിയായിള്ള മുത്തന്നു-

നാപം പ്രക്താനലേന വേഖിക്കുമോ?

രാമാശ്വരം

എഴുന്നൽക്കുന്ന

ഒ. പട്ടാഭിഖ്യാക്കം.

അനേന്നരം പുണ്ണനാനാമണിക്കലഹ സപ

ആക്രമേ വാമദേവൻ

തന്നാലന്പീയമാനസ്തുദന തരളയൻ

ഗൗരപട്ടത്തരീയം

കണ്ണാഞ്ഞ വിക്രമാക്ഷയുജമനകലയൻ

പോന്നാളന്തിനാന—

പ്രജ്ഞാത്മാ ശ്രീവസിജ്ഞൻ തിങ്ങവടിമതിമാൻ
മംഗലസ്ഥാനരംഗേ.

അന്നേ തികിത്തിരക്കിപ്പുയകിന കരുകം

കൊണ്ടിടത്തജ്ഞമിക്കാം

തിണ്ണന്നാരോന്ന ചൊന്തിട്ടുടന്തന്നു—

ററായു സംഘം മനിനാം

ചെന്നോരോ തുയവെള്ളിപ്പുലകകളിലിങ-

നികിനാർ, വന്നക്രും

മനോന്ന ജാലങ്ങളാലും പരിഷതി വിഹിതൈ-

വിത്രമാസാംബാന്ത്രാവേ.

തന്നാചാത്രാജ്ഞത്തെയും മക്കമൺ മന-
ത്തെന്നുൽപ്പാലേ വണ്ണണ്ണി-
ത്തെന്നു മറ്റാക്ഷാരിക്ഷാന്തവി മധുരഗം-
ഭീരവ ക്രതാരവിദം
ചുണ്ണുസ്സാനാവസ്സാനേ ചുതിയ കനകപ-
ടാംബരവോത്തി മമ്മാ!
വന്നങ്ങളാനും ദശാസ്ത്രപിശമമംഗളം-
ക്രംഗനീയം ജനന്ന മ്ലാഡം.

കസ്ത്രീകർഡമത്തപ്പുരിബോട്ടപനിനീ-
രിങ്കലൈ ക്ലിത്തലിപ്പ്-
മുഖ്യാക്ഷിണാം ക്രാഡാം മെഴക്കി നിശലേഖ-
ക്കണ രത്ന്യാപദവ്യാ-
നത്പാ സംഭ്രാന്തിവഗാൽ പരിസരവിലസൽ
ക്ഷത്രനക്ഷത്രമാലാ-
മദ്യു, ചുണ്ണുപോശല മധുരമധുരമാ
യാനമാനദ്രൂലം.

അമരമദ്ദാക്ഷവിനിതിഡെയത്ര-
ക്രമം കലന്നുപരമാന്നപ്രാംഗേണി
സപമന്ത്രിച്ചുഡാഞ്ഞാനത മമ്മാ!
സുമന്ത്രാരേണ്ടപ്പത്രംവേക്ഷമാണം.

ആഗ പുന്തം കടിക്കേക്ഷാവനയവബന്ന മാ-
നിച്ച മാനിച്ച ഭ്രേഡ
പാകപ്പെട്ടോൾ പട്ടാഡവരമര നവപാ-
വാടമേലേ സലിഡം

കാക്കുപാണിപക്ഷയെ വിനാളിതു-
അരമാലുമരദം
തുകിത്രകി പ്രകാമം മത്തുതെ വിലാസ്-
മജ്ഞയമ്പില്ലാരം.

കേരും ചെന്നാമ്മാർ മുവരുച്ചുമനപദം
വീണക്കുപ്പും ദശായാ-
മെത്തം പുമ്പീരങ്ങായുസന്മാരലിലേഭാ-
രന്തരാളാഭിരാമം
മദ്യേ മദ്യാംഗിരിക്കുക മുള്ളരച്ചി മനിസൈ-
യങ്ങണ്ണന്മാണിത്താ-
സ്ഥിരമാണലാകാന്തലീ കവചം നിംബക്സം-
ശാഖക്കുറയ്ക്കാന.

മനമാനെ മനം കലൻ കാവി-
ടിന ദോമാംഗ്യ കലാവുശിജ്ഞിളാംഗം
അരനകവു പ്രചാരാമംകടക്കണ്ണ-
മുനകൊഴണേ പലജംതിമാന്മാനം.

അരിക്കുത്രവിളിച്ചുകൊണ്ടവാണനാർ
വരനാൽ ഏപാലുമതീവ മാനിനീഡൈ
ഹരിരാജവിഭീഷണൈ നമബന്ത
സരസം ചേത്തിരപാട്ടമാജിമാനം.

വാദിത്രാജാഃനിനാദ്ദേശ്വരിമിളുക്കമാഞ്ചരാ
താപസാധിപരാഗ്രീ-
ഛ്വാദത്രിന്ദിന്ദിഷ്വാഡ്യം വായ്ക്കരലുമായമ ഓ-
ന്നിട്ടുമാഞ്ചേഡശാഭാം

സാമുദ്ധ്യന തീരലാക്കി ചെരുതൊട്ടക്കറിരും-

ഒര ക്ഷേരവന്നായും ബുറാ-

ലുഡിത്രുന്ത് വോന്നാദിഷ്ഠന്തു മവിലജനം-

ഉണ്ട വീണ്ണുരമാസീൽ.

വശ്വാസംഖ്യാജനം ചുഡാചണം വവഹൻകൈഗ്രികമുഖാൻ
വിശിഷ്ടനാനമു സപ്പജനകസജ്ഞനകം
അതി ശ്രദ്ധാക്രമം നൃനാശരഭിന്നാനുഭവന-
പ്രതിശ്രായാരുധ്യ മഹതി മന്ത്രിപീശം സ യുതിമാൻ.

ഉരുളരാഥാവാചക്രവർ

വൃന്ദനംപൂരി.

എ. ജയാരിംഗ്.

മനവൻതന്നെ നോക്കി മന്ത്രിപിങ്കനിന്നലാരമായ്
പിന്നായപ്രാണിത്രാധാരിയിയങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന്:
ജീവിതമാക്കം പ്രിയതമമാക്കു വിശേ!
ജീവണാക്കത്തിൽ സുവസംഗ്രഹമതാക്കം.
കേവലം ചുഴവിനം കേമനാം മനസ്സും
ദേവന്താനമതിൽ മഹത ത്രസ്ത്രാക്കലാ.
അതിനോടിമാനവാന്നംകാണിഞ്ചല്ലാ കണ്ണു,
മുതി ശിൽ ജയാരാംകു ചപടിയും ഏട്ടക്കവും.
അന്തംകവാനാം സംഭവത്തു താബിജിവിതം
മനം! ദ്രിപ്പാരം റാഡു നിശ്ചിപ്പുന്ന ദത്തല്ലോ.

വിസ്യാവധമൊരു തന്ത്രമണം എന്നതു
 വിസ്യർച്ചയോ മത്തുന്നതിനെ മിന്നിക്കാംബാ?
 വിച്ഛത്തിന് പ്രാണം പ്രത്യപ്പിക്കുവാൻ തന്നെ
 മിച്ച നൃക്കില്ല—കൊലുവെയ്യുതാണ്.
 അതുമല്ലോത്താൽ ഒരു ദിവസംവാദിപ്പിച്ചീവിത-
 മതുലമായ ഏവാണ് ഗ്രഹങ്ങളും പുരം.
 ഒരു ശക്തിമീനരെയാപേസിറ്റിച്ചീ ടന്ന;
 സ്പദമേകനു വരിതാത്മക ശഭാംബാം.
 എഡക്കൻ നിജദയാളുന്നതോ ഘന കണ്ണാ;
 ഓരാധിച്ചീടുന്ന കൊന്നജ്ഞന്വിൻ റണ്ടിരും യും.
 കമ്പാഗത്തിന് കീഴും ദേല്യമാണ് ധാരാവിയ
 ജനമാന്ത്രിയലും ജീവജാലങ്ങൾ നേന്ന
 ഉണ്മൈയോത്തിടിലും സോദരന്മല്ലോതമീ—
 ലക്ഷ്മിനിന്ത്യാലുവമാന്നിനെകൊണ്ടിട്ടുമാ?
 എന്നല്ല, നബയാൽ നാല്ലുംനല്ലും രാമങ്ങ—
 ശ്രീനിതുകളാം നിജസ്വപ്പം നമ്മക്കുകി,
 നമ്മാളു വിശ്വസിച്ചു നാളു കൂടു നമിക്കുന്ന
 കമ്പാരുമാരാത്രി കുട്ടിക്കുട്ടിക്കാണ്.
 വിളിച്ചുവഴിപ്പോത്തി തന്ത്രാശികരി നീളും
 ഗൃഹനാളിത്തുപ്പിടിച്ചുരക്കുന്നതു കഷ്ടം!
 എന്നൊരു കട്ടിലതി! എന്തു നിജു, തന്നത
 എന്നൊരുക്കും! എന്തു നിജും രാഹാപാപം!
 പണ്ണിസോധനമരം ദേഹമിച്ച ഒരു ജനംവെയ്യു
 നിണ്ണം നിങ്ങൾ നരകാഖ്യിനിൽ പതിക്കുന്നു.
 ഒരവന്ദ്രോധ ഒരു ദേഹം നാമില്ലീ—
 ഫൂവഞ്ഞം തന്ത്രാണവിൽ നിർദ്ദിഷ്ട നിങ്ങൾക്കേണ്ടു!

മന! നൽസുഡാഗന്ത് ഉവാചവം സ്വല്പിക്കാണേണ്ട
 സഹജരാങ്കീടുന്ന? രാക്ഷസരാണോ വിശ്വാസ്?
 പാഴാണോ പംചക്ഷേരി ഗാശുമാൻ അതാഗതാൻ;
 കോഴിയാൽ പ്രസാദിക്ഷം തൃപ്താരല്ലിഗമാർ.
 പരമിക്കോരാം ചെയ്യു പാപത്തെ നിരാഗസ്സം
 ചരജന്തുവിൽ പരിസ്ഥിതിക്കുന്നതും
 കയറ്റീടുക്കിൽ വുമാ ഭേദമായമുണ്ടു പാരി-
 ലഭ്യതാക്ഷിഭു തുതമന്ത്രമാക്കിക്കുവാൻ.
 അറിഞ്ഞെതക്കിലുജരിഞ്ഞെതെന്ന കുലു സപയ-
 മൊഞ്ചവൻ ചെയ്തീടുന്ന നാഡാ നുകളും
 ശരിയായവനന്നഭവ് ത്രീജനം കമ്മ-
 പരിപാക്കത്തിൽ ശക്തി തടരാൻ കൈകകളില്ല.
 അക്കണാവിക്കൽ നിന്നയുള്ള തും പിന്നെ വാക്കാൽ
 പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും കൈകകളും ചെയ്യുന്നതും
 സകലം നോക്കിനിന്ന സർദ്ദാ കമ്മനീതി
 ശകലം തെററാതെക്കണ്ണാക്കവെ കുറിക്കുന്ന.
 അകലമതിനില്ലെടുത്തികം താനമില്ല,
 മികച്ചവേവോരേനുമെജ്ഞിയോരേനുമില്ല,
 ആക്ഷം തുല്യമായാക്ഷം യുഖ്യം യാ ചു വാദ്യോധ
 നീക്കപോക്കില്ലാത്താരന്നാക്കമം സന്നാതനം,
 ചേക്കിനു കുഞ്ചാഫലം കുത്താവിൽ ഒ മാകാലം
 തുക്കവും തോതും മാറ്റമല്ലവും മരിച്ചുതെ.
 നിങ്ങൾ കൊല്ലും ആളുകൾ നിങ്ങളുായും ജനിച്ചീടം,
 നിങ്ങളെല്ലാക്കാൽവാനവ വാഡു ഗജങ്ങൾ ധരിച്ചീടം.
 എങ്കിനെയെഴ്ചി കാബു ചുജ്ഞതാ? ആ മംഡണ്ണെയതി-
 ലഞ്ചപോയെല്ലാഭിക്കാരു നിശ്ചതിവിള്ളക്കിഞ്ചുവും?

കാക്കവിന്നേയും ചൊം ചാടാസ്തിന് മറരണ്ണാൽ
തുക്കവാനെതാതെ നരകഗതാങ്ങളിലും”

പിന്നെയുംചോന്നാം. ദേവൻ:—“പ്രാണിസഖയമെല്ലാ-
മന്മഹാന്മാരുട്ടിന്റെപ്രാക്കയാൽ സ്നേഹംതുറായും
സന്തതമിണങ്ങിവാൺനിശ്ചമനനാകിൽ പാപ്പാ
നെന്നെതായ മരനാശത്വം കുഡാബുദ്ധിലോകം!
ജഹുവിന് ജീവരകതം മലിനരാകാം. തെരു-
നെന്നെല്ലാം ഭോജ്യങ്ങളും വിടെപ്പുംക്രഷമായും?
അനന്പാകത്തിന്നാരു സപാദേശം, രണ നൗള്ളും
പൊന്നോമരകതിങ്കൾ ല്രിഹിതിൽ വിളിയുന്നു.
വിമലകാന്തിതേടം തേൻകനിക്കലുകളെ-
ചുമന്നനിന്നനിശ്ചന്ന വുക്കങ്ങൾ മരനാശരങ്ങൾ.
മധുരകണങ്ങളും നിലത്തുമരച്ചുമോ
നിധിപോയ നമക്കായി വജ്രികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.
സദയം ഭ്രമിതന്നെ തങ്ങൻ സപ്താംഗം തന്നെ
എജമലിഞ്ഞുരും സൂട്ടികവാരിപുരം.
മരിച്ച നിർദ്ദയമായും കേഴും പ്രാണികൾ കഴ-
തരവരു ലഭിക്കുന്ന നിന്ന ദ്രുവിക്കാസമം.
രകതമാംസങ്ങൾ നരങ്ങാജ്യങ്ങളുംപ്രാക്കവിന്
യുക്തമല്ലതുകളാൽ ദേവരാജിപ്പത്തും.”
ഹത്തരമുച്ചപ്പുസിച്ചരിക്കിൽ നാലും സാക്ഷാത്ത്
ബുഖംബൻറ തുരോമ്പുംബാൽ എന്നാച്ചത്രകളായി
എറിഞ്ഞുകളുണ്ടിതു കത്തിച്ച ഏതാതുഡിനും-
രെറിഞ്ഞെ യോമാഗ്നിവയക്കെടുത്തിട്ടുണ്ടിതു.
മനവൻ ബിംബിസാരനിങ്ങളിനെ നന്നരം
തന്നെ രാജുമെങ്കം ദേവാദിച്ചുവിളിംബുരം,

“ଦେବତାଙ୍କର ପାଦମୁଣ୍ଡଳୀ ନମ୍ବର ନାଟିକ
କେବଳ କେଷଣାତମ୍ଭାଯଂ ତାଗନାବ୍ୟ.
ଜୀବଜୀଲତେ ଯଥିଦ୍ଵୀପାର ଗନ୍ଧତଳ୍ବା
ଦୋଷକରଣ୍ଟାଯୁଧାଳିଙ୍କ ନାହିଁ ତଥ୍ୟଙ୍କ.
ଅନ୍ୟପ୍ରାଣୀକଷ୍ଟ ଯିଂସି ଦ୍ୱୀପତାତ-
ମିନିମେଳ ରାଜସଂତବନ ଭେଦି ଦ୍ୱୀପତାତ.
ଜୀବି ତମେଗାନତବନ ଅର୍ଥ କାରକଲ୍ଲାଗରିଙ୍କ;
ଭ ବିଜନନ୍ଦର ଦେବାଦିଂ ରାଜତ ନାଂ ରାଜନାନ;
କାରଣ୍ୟ ଲାଲିକାଳ୍ପ କାରଣ୍ୟ ରିଲ୍ଲେଙ୍କ ଓ ହର
କାରଣ୍ୟକ୍ଷାନ୍ତ ଯିଃପସାମ୍ବେଯମାହ୍ ନାଂ କାରଣ୍ୟଙ୍କ.”

ଶ୍ରୀନୃତ୍ୟଶ୍ଵରିତା

ଏହା କମାରନାମାଳ

ମୁ. ଛତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ.

ଅଟ୍ଟାଙ୍କ କେସରିକଳ୍ପିତମୋଟକମଳ-
ମଟ୍ଟାଶୁଦ୍ଧିତିଚତିରର ଚେଟିପ୍ରାଦଶପ୍ରାପ
ରକ୍ତାହୁର ତର୍କିକରିବୁ ମୁଦିଷେତ୍ରବାତଳ
ପଟ୍ଟାହୁବୁ ମୁଦିତି ତମିଲାହୁର ରକ୍ତି.

1

ତମା ତେରି ଦ୍ୱୀପିଲାଗରତୁ ନିଲତରିଷ୍ଟାନି-
ଦୂରତମ କଣାକମିତି ଭୀଷଣମାଣି ରୋହିତ
ଅରତମ ଶବଦିଗତାପକ୍ଷ ରାଜିକରୁକୁରା ରାଜି
କରିବ ରୁକ୍ଷାଦିରବାନ୍ତ ଚେତମାରମାୟି.

2

പില്ലാളികാണിനിരന്ന ബലാഞ്ചമാകം
വില്ലാളു ഓനാമകലപംപാലെ വളച്ചുചുട്ടി
ഉല്ലാസമായരികൾ തന്നനിരതയ്ക്കുളുലം
കൊല്ലുന്ന കണക്കത്രിയ ബാണാഗണങ്ങൾ തുകി. 3

മനിട്ടുള്ള വിത്തതെറിയ വീരരല്ലാം,
മിനിക്കളിച്ച നിതിതാനികളുങ്ഗമിങ്ങാം,
ചിന്തിച്ചുംബിച്ച ചുട്ടേചാര നിലത്തഗോഷം,
തെന്നിത്രടങ്കി മറിവേറവർ നാലുപാടം. 4

വാരാൾ തന്നതിൽ കടന്ന വരുന്നതാണോ?
ഒഹാരാനിലൻ മടിവണ്ണപ്പതിനെതിട്ടുനോ?
ധീരാശയങ്ങമിതി ശക്ക ജനിക്കമാറാ-
യാരാവമാപ്പട നിലത്തയികം മുഴങ്കീ. 5

ഹേമന്തമാക്കുത്തവിങ്ക ദിവസാദികിങ്കൾ
തുമഞ്ഞുപോലുടെന ദിക്കുകൾ നാലിനേയും
വേംാമതെയയും ദ നകരാഭേദയും രജസ്സുകൾ
അസ്സാമം നിരന്തരമുയൻ്റെ മരച്ച നന്നായ്. 6

വെട്ടാൻവരം മഹിഷമെന പടിയ്യുടക്കം
വിട്ടാഞ്ഞണഞ്ഞതാങ്ക മിച്ചക്കമികച്ച വിരൻ
വെട്ടാനയത്തിങ്ക പാന്നേര കരത്തിനെത്തന്ന്-
വെട്ടാൽ മറിച്ചുസിയുമായി നിലവരുവിച്ചേര്ത്തി. 7

വാസം നിജാനനിപിടിപ്പുനിനെത്തന്തുമരും
ആസം മുഴുതുടെനക്കണഡാഫിയുന നേരം

പ്രാസം കടന്ന കരളി അലൊങ്കരണന്തു
ശ്പാസം വലിച്ചു തടിപോലെ നാലത്തുവീണ്.

8

കുമം തട്ടപ്പുതിനു പാടവമരറാങ്കരൻ
സപനം പദ്ധതി നേ വെടിഞ്ഞകല്ലുന്ന നേരം
ചെന്തം കലൻ ശരീരമൽക്കുകക്കാണ്ടു വേഗാ-
ലന്തം ദീപിച്ചു നിപതിച്ചു പടക്കളുതിൽ.

9

സത്തായിട്ടും വിജയമിന്നു നമ്മകൾ നന്നാ-
ഡയത്താതെ കണ്ണു പുറക്കാടു മട്ടുകുല്ലു;
ചെത്താലുമില്ലെല്ലശേഷവു, മില്ലുകാരം
എത്താരിലോത്തു ചൊങ്കതാരവരേറേരമഴപ്പാം.

10

ഒപാരാണ്ടിസജ്ജനശിരോമൺഡയാഗ്രുവാ വാർഡ
ഓലുരാവത്തോടു തടിത്തു കണക്കു വീണി
ചോരാവലിക്കരിയ പേടിപെട്ടു വിധത്തിൽ
പ്പൂരാടിനാശമതിവേലമവക്സംച്ചു.

11

ശ്രീയത്തുവിജയം

കുടക്കരുത്തിൽ ചെടിച്ചാശംപ്പും.

ശ്രീ. ദമ്പതിയും കൂട്ടാളം.

ഒപ്പുവരാളി—ചെന്ത.

കരഞ്ഞും വേദിച്ചും വന്നല്ലവിതിരിഞ്ഞും നിബിഡമായും
നിറഞ്ഞും തിമിരരേഖക്കുംപുമാ
പറഞ്ഞുംകോപിച്ചും പലവഴിനടന്നു മുച്ചാഡാ
വലഞ്ഞാം—കേട്ടാനുഭാദമന കും കൂട്ടുംനൊങ്കവൻ.

കാട്ടാളൻ:— ആരവമുന്തിരിയുന്നതോ ഇല
ഒല്ലാരവന്തതിൽ നിന്നെങ്ങനും.

ഭൂരൈയിൽനാൽ നേരിയാമോ ചാരംചെന്നങ്ങാരായേ
[ഓം.]

പേരുതവൻകാട്ടിനകതാ ക്ഷദായത്രനായു് പോയ്യു
[വാനം]

പേടിനമുക്കംപാരമുക്കിക്കഴം പേരുത്തുംഗമന്തിരവാനം.
ഉരതെത്തുംതിമിരംബുക്കവൻ ഉഡിക്കുമാറായു് ഗ്രവാനം.
പോരാനാമിക്കിയുന്നാലും ശീതകാരംനാവാജ്ഞാനം
എടുത്തവില്ലുമനുംവാളും അട്ടാരുചെന്നങ്ങൾഡിയേണം
നീചപ്രാംഭിക്കുചുവിച്ചു വിത്രും തൊനാളുതപ്പുണ്ണാചരിപ്പുണ്ണ്.

(ആരവ)

(പുന്നാഗവാളി—അടങ്ക.)

മമയൻി:

ആധിന്ദിഷിത ക്ഷാസിഡേ, നീ യെന്ന
അപചായയാസി കൂടം?

മോഡാണ്ണവണ്ണിൻപുവ മാതിൽ വീണ തൊൻ
മുഹൂരപിമുഴുകമാറാക്കിതിശാനി— ആധന

ഭാഗദ്യയുമാപോകി, ഭവനേ വിജയാ

പക്കച്ചുപോയിതോ ഗമഃനവനേ?

മാത്രതിരുതാ മമ തനിജജ്ഞനേ മനസി

മംഗലാളുള്ളതെ ക്ഷണാംജലേന— ആധന

കാട്ടാളൻ:

സ്പർശത്തിനെമായുത്തുംകട്ടാലുംയത്തിനെന്നതുനിശ്ചയം
ബൈപ്രം ചാരംചെന്നവളുടെ തൊൻസുമുഖിശാംബരിത

[ചുംപ്പുയം]

മരാളിനിട്ടിട്ടുകംഞ്ചേരു സുഖരഖതിനുഭവം ശ്രദ്ധയിൽ
കേന്ദ്രവിഴ്വാഹം കേന്ദ്രിച്ചനിവാസ, കേന്ദ്രവിധിനാപ

[ശ്രദ്ധയം]

അക്കുതിമല്ലതിനുവാദ്യം; അട്ടത്തുചെന്നിനി അലപ

[ശ്രദ്ധയം]

അക്കുതി കണ്ണാലത്തിരാദേശം, അരാലിവർക്കുന്നയരം

[ഒപ്പയം]

ആക്കവ

ആരിവളവനീതലാരം വരന്നു വച്ചപ്പില്ലതമായും?

ഭമയന്തി:—

വാധസം ഗ്രഹിക്കുന്ന ചരണവുംകാന
ഓമാധസംപ്രാത മന്ത്ര കരണവും
സാധസ്ഥീയ നീംയെന്നരണവും കേട്ടാൽ
ദ്രോധസ്ഥംബ വജ്ര സ്വരണവു് —അതുവന്ന.

കാട്ടുഖൻ:—

അച്ചതുമിത്രാകാന്താരം എക്കുന്തമഗത്ത് വീണാഞ്ചേ
അനന്തിച്ചു വാഴമണ്ണുനാവള്ളു കമനീ! നീണാഞ്ചേ?
അപത്രവിച്ചിട്ടുണ്ടാ എന്നുനു വന്നതിൽമേരു—

[നീണാഞ്ചേ]

എരുന്നാലും രക്ഷിപ്പാനിനി അപരന്തവങ്ങമോ

[കേണാഞ്ചേ?]

വസിക്കുന്നിയെന്നംസേതാങ്കി, വധിപ്പുനരഗം

[വഞ്ചാപറംഗി,

വാതിച്ചുക്കും പ്രാണാപാദ്യ ജാതിച്ചുംബം വാണ്ഡാ

തൊട്ടുവാൻ—അതുവ.

മാരിതമാരുള്ളവാനെവോ എക-
മാരിമാൻ നോരു കുഞ്ഞേ!

ദമയന്തി:—

തുംബ പിടിച്ചപ്പോൾ മോഹവും കിച്ച-
സ്ത്രീക്കും തമാഴി ഭേദമും
സാഹംപാലിതാനിനാൽ നന്നനി; യിനി
പോകവേണ്ടിനാലിങ്കിൽ ഇന്നനി,
പ്രാണരക്ഷണത്തിനൊന്നില്ലോ പ്രത്യുച്ചകാരം
പ്രചരമാം സൃഷ്ടതാദ്വാനേ.

കാട്ടാളൻ:—

മദ്ദുശ്രാവനി— നാഡാഡ

അംഗരേനെ തോന്ത്രപോവവതെങ്ങനെ
ഇങ്ങനേകം മരുന്താജ്ഞാ, എങ്കിനെയെന്നില്ലോ
[കേരളനി.

എങ്ങനെയെന്നുംതെ മനാലങ്ങനെങ്ങനെന്ന്—
[അംഗരേനെ

മംഗലഗാത്രി! നീയെന്തിങ്ങനെ തുടങ്ങുന്നാം?
മക്കമാർ മെഴലിമാലെ! ഉമിതുള്ളഞ്ഞും നിന്നിൽ
തിങ്കിയിണ്ണുവിശദംതുരംഗം വിള്ളുപെക്കരപൊങ്കി,
അതുമങ്കി, ഗ്രാമഗീകരിയാതെ പോകിൽ—അം
[രണ്ട്.

പക്ഷജഖാന നോരു പക്കയായ് ചാമഞ്ഞതിനെന്നിൽ,
എങ്ങനെയെല്ലാമവനെയുന്നിതെന്നാവെങ്കിൽ.
അരുളേംടിനേംട്ടശനിനിന്നുംനിരം കൈഞ്ഞു,

ଶକ୍ତିରେଣୁକି ଲେଖନ୍ତି ଏବେଳାହୁତିରେଣୁକି ?

ମନରେଣୁ, ମିଥ ଯ କୁଟୀ ହୁନ ଏକବେଳୀ ଚହାପୁଷ୍ପରୋପାଵତ୍ତ
—ଆମଙ୍ଗଣେ.

ତାହୀରାତର ବାହୁକ ତଙ୍କଣୀ ନି ଏକିକଣକ
ଚେତ୍ତିକୁଟାତର କେଟିଥୁମରଂ ବେଚ୍ଛାକାବିଟ,
ବାହୀନକିଲିବିଦ ବନ୍ଦୁବମାରିଣନ୍ତି
ବେତ୍ତିଲିଲୀଶ୍ରଦନ : ଶୁଣ ତ ବତସଲକ୍ଷ୍ମୀ ?
ବାହୁକିଲ୍ଲେ ଚେତ୍ତିଲ୍ଲେ ? ତୀର୍ତ୍ତିଚେବାଳ୍ଲେ-
ଶତ୍ରୁ ମରରଣତାକିନି ? —ଆମଙ୍ଗଣେ.

ତମାନ୍ତି :—

(ସାବେରି—ମରିଯାତନ୍ତି.)

ହୁଅଶପରାନୀ ହୀ ଯଶ୍ରୀ !

ଅତୁଯୁତ୍ତମତିଲାଗରାପାରାମରାତର ନାହିଁ ? —ହୁଅଶପରା.
ନିଜପଦଂ ବେଳିଣତୁଷୋଇଁ, ନିରାଜତୁ
ନିରାଜିକାଣାନ୍ତରୁ ତିରବତିକାଣତୁ;
ଅର୍ଜିଗରାନ୍ତେନପାଣତୁ, ଅବିଦ ରେତାଗାନ୍ତିକାନ୍ତରୁ
ବିଜନେ ଫ୍ରେଣ୍ଟର୍ସିରଣତୁ ବନ୍ଦ ରମଣାନ୍ତରୁ—ହୁଅଶପରା.
ଅନ୍ତିରୁଧିନିବନ୍ଦେନାନେନ୍ଦ୍ରିୟରେଣୁ ?
ଅନ୍ତରେକଟିକିଲିବନ୍ଦେନ୍ଦ୍ରିୟରେଣୁ ?
'ଆବେଳେ ! ନିନ୍ଦିଲୁତଳେବାହୁତିନି ଶୈଳୀଦେଖିଲୁ' ଏ-
ନାମରେଣ୍ଟରେଣ୍ଟରେମାନାନ୍ତିକିନାପେକରିଲୁ—ହୁଅଶପରା.

ନାନ୍ଦିତିରା କାମକାଳୀ

ଶିଳ୍ପୀଯିବାନ୍ତି.

മഹ. ഒരു ഉറ്റമാല തദ്ദോനിഷ്ട.

തന്ത്രകഴലിൽ നിന്ന മെത്ത കനിൽ
വിതറിനച്ചുമലയം പൊരാത്ത ബാല
വിരവാടാങ്കരം തലയുള്ളതാങ്കീ—
ട്രിശ്വ വെരുതരയിൽ കിടന്ന പോക്കി. 1

ജേനമതുകഴിത്തു വീണഭട്ടപും—
നവളിക്കുട്ടരിൽവച്ചു രണ്ട് കുട്ടാൾ;
ലതകളിലതിലോല മെയ്‌വില്ലംസം,
മുറികളിൽ മഞ്ഞളമാം മിച്ചിപ്പുംയാഗം. 2

തങ്ങിരയെ വള്ളത്തിനാർ സപാംതാൻ
നിരക്കമാം മലതന്ന് ലലപ്പുംസ്സുതു,
ളമനമിനി നിന്നുള്ളിൽ മുന്തിരംനോ-
രുകളിലെ പ്രതിപത്ത പോകക്കില്ല. 3

കബൈവിതരണാദിലംഗിനത്താ—
ലവഭോടിണങ്ങി മുഹങ്ഗളുതമാരും;
തന്ത്ര മിച്ചിയിളക്കംമെത്തും—
ലവയുടെ നാമിച്ചിയും ന വീനാരകം. 4

ക്ഷീക, ക്ഷീജിനവസ്യ, മഹികാണ്ണ,
ജപമമ, വായന ദേനാമട്ടിൽ മേധും
അവബൈ മുനികര കാണുത്തിന വന്നാർ;
ജീവതഭയന്തിന ധമ്മവുംഖരയാൽ. 5

ന മജ്ജകലമമരറ ഇന്തുജാലം,
ഹലമതിമിക്കരുളുന്ന കായ്‌മരങ്ങൾ,
പത്രപത്രവൃക്ഷങ്ങളും നിരന്തരി—
ട്ടവിടോങ പുണ്യത്വപൊവനം വിള്ളുണ്ടി.

6

കരതിന ഹലമീവിയം തപസ്സു—
ലസ്തിലുമെന്നവള്ളുന താനരച്ചാർ,
അതുള്ളത നിനയാതെ തന്ശേരി—
സ്ഥിതിയതിരേഖാരത്തം തപം തുടന്നാർ.

7

കളികളിലൊങ്ങപ്പന്നമാഞ്ഞടക്കിച്ചാൽ
തളിൽവേണ്ണാമവർ തീരുമായ് താ ദിച്ചാർ,
പുട്ടടലവരു തീത്ര കൈപ്പെട്ടുന്നാ—
രതിമുള്ളപൊന്നലൻകൈണ്ണിത്തുന്ന വിരിവേൻ.

8

പിരകിലിഞ്ചുറത്തു മുൻവധംത്തും
കനലിയലുംപടി തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ട്
ഉപരി കതിരവനു നേക്കു കുസാ—
തവരം മിച്ചിച്ചുത്തു കഴിച്ചിത്തുന്നുകാലം.

9

കൊടിയ വെശിലിവണ്ണേമരറ തണ്ണുർ—
കടമത്രപോലെ തഭാനനു വിള്ളുണ്ടി,
കട്ടയതിൽ വള്ളൻ എല്ലുമെല്ലു—
കടമിച്ചി മാത്രമിക്കണ്ണ നീണ്ട രണ്ടിം.

10

എനനിം തന്നിങ്ങ താനു തണ്ണുർ
അച്ചതകരൻ ചൊരയുന പുനിലാവ്

ഇത്തുകൾ പാരമവർ ക്ഷേ പാരണയ്യോ-
അചരജഗതത്തിനെന്നപോലെതന്നെ.

11

പല തരമുഖ വൈക്ഷണ്വര നിലീം-
ബുദ്ധി വേനൽ കഴിഞ്ഞു പാണ്ട നാളിൽ
ഹരിയുമയെടുമാവിയുപരിച്ചു-
ഉമാവഞ്ചിയുമൊന്നപോലെതന്നെ.

12

അതുപാട്ടതുവെളിക്കുതാൻ വസിക്കി
നുംവിയെ, മാരിചൊരിഞ്ഞിട്ടു മേലു,
തപമതിനൊരു സാക്ഷി പോലെ നിന്നൊ-
രിക്കുകൾ മിനിൽ മഴിച്ചു പാത്രകാണം. 13

പനിമഴെ ഖാടു കാരഡ ചീററിട്ടുവോടു
ജുവനട്ടവിൽ, ശിലിരുത്ത് രംഗുകാലം
ക്ഷണമിന്നപിതിയന്നു ചാകുവാക-
പ്പിടയുടെയുത്തിഖിലുന്നതു ശിന്തുവാണാം. 14

മണംമൊട്ടു വിരകാൻനിട്ടു ചുണ്ണാ-
മിതളുകളുാതത്തുവു; മുത്തണിനിലീം,
സുടമവള്ളുവാക്കി താഴേയ്ക്കു-
വതുപെംഗുതാവേജമരിങ്ങനൊരംറിൽ. 15

തപമതിരടെയന്തു കാഞ്ഞയല്ലോ
സപഞ്ചമണ്ണയും ഭൂമപള്ളിമാത്രവുംതി;
സുഭതിരവള്ളതും ത്രജിക്കുലം
വിത്തു ലഭിച്ചി തപണ്ണംവന്നപാരിൽ. 16

ട. വണ്ണിനാട്.

നെടിയമല കിഴക്കും നേരഞ്ഞത്താഴീമേക്കം
വടിവിലെല്ലക ശാഖിനെവിട്ടു വണ്ണിനാടേ!
അടിശന്തിശിക്കാഡ്സ്റ്റിക ബീംഗ നീയേ
മടിനട്ടവിൽവിള്ളേം ദഖ്മാണിക്കുരനോ. 1

അവരവരവർശമവും ദിക്കുംഭും ശഭ്ദകരാ—
മവരാടതിനസു ചാംഗത്രവ മുത്തമാക്കം,
യുവമെമ്പമവൻ തന്റെ താർക്കച്ചന്നാ—
ലവനിയിലവര സാക്ഷാത് ‘ഭാർത്ത്’ക്കൊപ്പമാമോ. 2

പഴയകൃതയുഗം തൊട്ടുമേൽ വാഴമൊരോ
കാഴവികര നീരപിക്കിൽമുഖിയാം ദിക്കുംഭും
ഉഴറിയുംയിരാമദനകിങ്യാംരാമജന! നീ—
യുകൊഴക്കിനശ്ശപഭ്രംവനത്രീവയില്ലു. 3

പരപ്പരമുഖശാഖാ നീല പിതാവായസാക്ഷാത്
പരത്തുയരുന്നീരുംവന്നപോലോന്നരപാലെ
പരമവർ പരിപാലിമുഖാങ്ഗ രാജുത്തെയല്ലാം
പരമസ്ഥമയാളും നീയുമുമ്മജച്ചില്ലു. 4

ക്ഷമയിലനിശ്ചവും നീയിത്തരം ദിഗ്ജയം ചെ—
യുംകമളവുമേഖലക്കുഞ്ഞില്ലവജാത
പ്രമദവനവിണങ്ങും പിച്ചക്കുപരിച്ചി—
ട്ടമരിക്കുവനിനേരച്ചപ്പുംപ്പും ചൊഴില്ലു. 5

പെയമുഴകിൽവാനിൽ സന്തതം പറവിയായു-
നീകളിട്ടവതുക്കണ്ണാലു കലാഗതിഫലം ചു-
താനികളണിയും നീ കട്ടിമിൽ കൊട്ട് വച്ചു-
ജീവാദപുരിക്കുലനേനോമനേ! അതാനാമാക്ഷം. 6

അനവരതവുമുമേ! വസലതപത്രതിനാണ് നീ സ്ത്രീ-
സ്ത്രീതികൾ ചുരുതും സജ്ജപ്പും ശ്രൂരം പരമ. റൂ-
ഡിനമെഴുതിയിപാനം ചെയ്യാൻ നിന്നില്ലണം-
മനവധി ചെരായാനും പഞ്ചിചുണ്ടല്ലപ്പോളും. 7

അതികരുണമിണങ്ങം. നിന്നും മെതാനമാകം
ഹരിപരവതാനിക്കൊക്കിച്ചുള്ളതുംശിപ്പു-
പരിചിനോടുചുക്കീപ്പുംചുപാടുനാ പക്ഷി-
പുരിഷിയുജണിക്കപാരിതിൽ ചരംതാത്മ്യം. 8

അരാകിൽ വളരെനാം വാൺപുരം നീ നിമിത്തം
ത്രാവിതമകലയാദ്യാരംബുധിക്കുശിരിക്ഷം
പിരിവതിനിടച്ചുകുറ്റു സംഘടിപ്പിച്ച രണ്ടു
സഹിതരജത്രുതിനുംവലാപദ്ധക്കിയാണല. 9

കരിണികൾ വരിയാണ് നിന്നുണ്ടിക്കൂട്ടുയ കൊലും
ഗിരിതടികളിലമേ സഞ്ചാരിക്കുന്ന മറ്റൊ
അരിയസവിക്കോട്ടും ഒസപ്പും ചപാലനാിന്നോ-
തരിവയർ മനിമാർ നിന്നനാഖുക്കടവരിക്കുണ്ടു. 10

വിയതിതങ്കളംവും ഉന്നു എന്നാൻ ദാനു തൊനന-
സയങ്ങമലശൈത്യം മാച്ചുനിൽ കാനനാക്ഷദം

നിയതമരിമകാലു കാളിഭാസൻന്റെ മേധ—
ക്കയൽ മിച്ചിനടക്കാണ്ടിക്കേണ്ട ഘണഭാപമാദം. 11

അലംകുയിശണം നിന്മഗ്രിസ്തു—മല്ലനമാക്കിം
ചെന്നിവിഡപലാർമിപ്പുന്തലിൻ താഴേയായി
നലമെട്ട് വന്നലക്ഷ്യമീറ്റവിയാദക്കണ്ടു കോലം—
മലകലവിയിൽ വായ്പ്പുനിത്രകല്ലുണ്ണ ദോഷം. 12—

പരിമളമിളക്കിട്ടു പട്ടണിപ്പുംപത്രേം—
പരിവേദിക്കാടക്കിം പകപദ്ധതായങ്ങാദം വാക്കി
പരിഞ്ഞാശിജവിംബും പാത്രതാത്തനാലിൽത്തൽ
പരിചയാഖവദേശപ്പുംബുരുവാന്മാരതിക്കൽ. 13

ഉഞ്ജലകണ്ണമേന്താൻ ചാതകം രാത്രിനീം താരു
പെരുമഴ പലതേരും കൊണ്ടിലിൻ കുട്ടകെട്ടായ
രൈയവമൺകിട്ടാൻ കർഷകൻ കയ്യുംചും—
മുരുകളുമയരം നീ തൃപ്പന്തകനു തായേ! 14

അടപിടി പല മട്ടിൽക്കണ്ണുവെള്ളുത്തളി—
പുട്ടിപണി പതിനെട്ടും കാട്ടിട്ടു കർഷകനും
മടിഞ്ഞായ വക നൃക്കാൻ മറ്റ ദിക്കിനു, നീയോ
സൗതി കതകിൽ മുട്ട് ഡിംബേരും കാമയേരു. 15

ശ്രദ്ധിയുടെ കളിവീഡാംനിൻ നിയത്തിന്റെ ചെന്നൽ—
ക്കതിരുക്കാളുമിളക്കിം പാനിളംതന്നലുമുണ്ടു!
അതിം മിച്ചിച്ചനാവാൻ തന്മുഹൂര്മ്മമട്ടിക്കുക്കാ—
ന്നതിനുംതിങ്ങുതു, പക്ഷപാതം പേടാതെ. 16

അയ്യുമെവിടയും നീയെക്കിലും നിന്തുഹമതപു-
പ്പുഞ്ചമപുലായവോരീക്ഷഗ്ര സാത്മതർ ലെത്തി
തിങ്വട്ടി മലർക്കുപ്പിള്ളാശപതാനന്നതീത്മം
ഒത്തുതെരെ നകരാതേരാൻ അഥവാർവാകനമേ! 17

വലവുമിടവുമോരുരാതൊടാടോനിച്ച കാണി..
കലവികലായമൊരുക്കായലിൻ പദ്ധതികണ്ണാൽ
നലമൊട്ട് തിങ്മെള്ളിക്കിൽത്തിമുള്ളാലുക് നാളും-
മലതരമൺഡാരം പോലെ ദോന്നുനു താഴേ! 18

കമതിവരതിയെത്തയസ്പാമി വാഴുന തോറ്റും
ക്ഷമയുടെ ചരികരുതക്കെത്തി നോക്കിച്ചിട്ടാതെ
അമലബുഷമമേവും മാളികേ! നാളികേര!
ദ്രുമണ്ഠർ തലപൊക്കിച്ചുററിലും കാത്തിരിപ്പു. 19

വിനക്കുടെ വിശ്വാസം നീക്കുവാനുയ്ക്കുണ്ടാ ത-
തനയന്ത്രുതകുംഭം പണ്ട് പോയ് കൊണ്ട് വന്നു,
ജനനജനനിമാർത്തൻ ഭാവമീമക്കരം തീർപ്പും
ദിനമനശ്രത ലക്ഷം തൽ എടം പേര് ടുനു. 20

പരിചിൽ വിഭവമാളും തോട്ടുമോരോന്നുമാരോ
പെരിഡാര താവാട്ടിക്കുപ്പുട കുർജണ്ണാർ കണ്ണികൾ
അരികിലണ്ണയുവോരെപ്പാകതാംബുലമകി
ത്രപരിത്തമനിശ്ചമേ! സഞ്ചരിപ്പാനിരിച്ചു. 21

ഒരുവന്നുയന്നുകിപ്പിനെന്നല്ലവ് ധാരുനാശ നിന്ത്-
തിങ്മട്ടിയിലിറങ്ങും പക്കജാക്കുക്കുന്നിനും

വിങ്കിലതിന്നാക്കുംനടിനീനിരെറ്റ മക്കൾ
ക്കുളിച്ചവതു ശീലം തദ്വിജത്രേശ്വരാമ്യം.

22

വളരെ വിഭവമെന്നും നിന്മിലെത്താപ്പുകാണ-
ന്നുവ്'തളക്' യെന്നാഗ്'തതാനിരങ്ങാവനിരങ്ങി
'നള'നടെവരവിനായ്'രംഭ' കാക്കിനമേമേൽ
കളഞ്ചീവിവഭന്തതിൽ കമുച്ചതുങ്ങും ചാത്തി?

28

'മനവുംമാരുവനമെ! മാത്രംവെന്നവനാൽ
പെഞ്ചകമവന്തിയും ദ്രോഹമന്നാപ്പുവാക്കും
കണണബഹാടനിശാ നീ കാക്കിലും നന്ദിയെന്നു
മഞ്ചുകപതിവാം നിൻ മക്കൾക്കാടകന്നാർ.

24

തിരുവുത ചെരുതൊത്താൽ കള്ളിലാനാദഖാപ്പം
പെഞ്ചകിയുമടലെപ്പറ്റം ഒകാരംമയിക്കാണ്ടുമേമെ!
ഒരവകനിനവേണ്ടുള്ളുലനിവാണമായേ-
രഞ്ചവികിലടിക്കിത്തിനാളുള്ളതുള്ളിയളിപ്പു.

25

അടിയന്നിനിയുണ്ടാം ജമമെന്നാലത്തല്ലു-
മടിമതൽ മടിനോളം നിന്മിലാകട്ടെത്തായേ!
അടിമലവിന്നാഡേണം താങ്കവാൻ മരിംരേട-
തടടിയുവാതു തെരുക്കും മുഴതിനിലിക്കിവോളു.

26

സതി! കനിവിശോഢാ പെരാണന്നിനേവരജ്ജും
പതിവിന്നലാഡാംമാറ്റ നീ ചോറിയല്ലോ
ഈതിന പകരാണമാ? നിാംഗ കാഞ്ഞത്തിലെക്കു
ക്കുടിയിലന്നുമേഖലു! നിൽക്കുന്നതിലോസ്സും

27

പരമപ്രാഥശ്രദ്ധേ! ഭാരതക്ഷാണിമെഴുല!
പരമജയപതാകേ! പരമജാഗ്രതശാലേ!
പരമിവന സഫാസം പാരിലാങ്ങളുള്ള നീയേ!
പരവഹതയകരിപ്പാലനം ചെയ്ക്കതായേ. 28

ഉമാക്കേരളം

ഉള്ളംഖം. ഏസു്. പരമേഷ്ഠരയുർ
എം. എ, ബി. എൽ, റി. അം. എ. എസ്.

മന. സീതാപരവാനം.

കൊണ്ടാനക്കുമകാലമിതവള്ളൈക്കാടിവാനന്ന

ഒശാനനന്നടന്നെ

കണ്ണാലവരിയകഷായപടാറുത കട്ടിടഗ്രഹാ-
ഭിതനായു, വാമാംദ്രസ

ഒണ്ണോഞ്ജലാജനമത്രമെന്തി നീരാ കൂദാശം
കുടയോട് ചൊത്തപ്പു

കൊണ്ടിടിന സന്ധാസികൾ വടിവായുക്കുമശ്ശരാ—
തുനായേചെന്നാൻ. 1

ചെന്ന തദ്ദോധനനായവരകാൻചേരുംവര—
യാകിയ് വൈദോധിയേ

തന്നിമിക്കതന്നിജാത്മമതിലേ നൃപതിതന—
യന്മാരോട് വേരായു

നേനിയഗ്രഹകത്രാച്ചമിഞ്ഞനതുശ്രവരാച്ചക—
ണ്ണണയുന്നതുകാലം

നിന്നവള്ളാസനപാല്ലാഡിക്കുളം നീതിയിലവനെ—
യുടൻ ചൂജിച്ചാം. 2

പുജിതനായവനവള്ളെയ്തീവച്ചക്കുന്നരാഗ-

വശ്രൂപ പരിഞ്ഞാൻ:

“മേചകകാനികലഗന്നാളിവിട്ടം വേദിമലക്ക്-
ശ്രൂതമെന്നടയാളെ!

താർവവീരനജീവിതമാദ്യതാവിയ അച്ചു-
ണംതവകണ്ണാ

ലാർച്ചപലാശംരാഖ്മടിയാതവർ? ആക്കമതി-
വ കലശത്വതനിക്കൊ.

3

കോമളിപ്പമിയന്നാൽ നീ വന്ദഗാചരയാ
യതിനെന്നെന്നാണമുലം?

നീ മലസ്മാനിനിയോ, മലമാതോ, നീരംമിഴിമാർ-
മണിയാം രതിമാതോ?

ചീർമ്മങ്ങും ഒപ്പമണിരേമതവാചക്കവതെ-
നമിതതെന്നാടിരിപ്പാൻ

കാമന നേർവ്വടിവോടു ജഗത്തുകാവലനാ-
മവന്നതവന്നേക്കൊൻ.

4

തക്കവള്ളാലുത നീരജനീചരംതാഹരഭി-
നവനത്തിൽ വസിപ്പാൻ?

പഞ്ചരപ്പത്രമനോധരനേംതു! പുണ്ണംഗാംക-
നിഓനനരഭു!

ഉവമൊഴിഞ്ഞിവിടോരാവാശോ ഉഷ്ണമുഗങ്ങ-
ളിരൂപയനിയതവു-

മൊക്കെ നമ്മക്കിട്ടിവിക്കയവസ്ഥകളിൽത്തമന്നീലു!
വേഗമൊടുന്നാൻ.

5

എന്നവരുടെ ജനകിചൊല്ലാർ സ്ത്രീപേര്
സീതാജനകസ്താതാൻ
വെനിമികം ദശരദ്ദസ്താമൻ വീരതരൻ
മമ ത്രംതാവാദോഹം
ചെന്നവനോട്ടമഴയാല്ലെങ്കിൽ വാണി ചെ-
മേ പന്തിരാണ്ഡിതമോടേ-
യന്ന പിതാവുൻ ത്രംതാവിനപുനാഡിപ്പേക്കം
ചെള്ളാൻ ചിന്തിച്ചുണ്ട്.

6

ചിന്തിച്ചുരു കൈകൈയി ചെരുപ്പുതിനായ് മുനി-
വുറ്റു കണ്ണേ-
'ശനി ചുത്തുത്തവേൻ സത്യ' മിതെന്നരഹൻ-
മാഴികേള്ളവള്ളടന
ഇങ്ങപ്പതിമനിരാമനെയടവിയിലീരേഫാണ്ടി
വസിപ്പിക്കേന്നു
വനിപ്പോഴുതെ രേതനയോല്ലെങ്കിൽ വാരവാ
നേക്കകയെന്നമിരുന്നാൽ.

7

എന്നതിനാലും സത്യവിരോധമിയറായ് വാ-
നായേ നിജതാത-
നന്നിങ്ങപത്തണ്ണാം പ്രായത്തിലരണ്ടു തതിൽ
പുക്കാനെന്നംത്രം
ചെന്നിതെന്നിക്കു വയസ്സീരാൻപത്ര ചെമേ
യെന്നതുകാലം പോന്നും
നദിമിക്കത സുമിത്രാപ്പത്രൻ തങ്ങെല്ലാടു-
ക്കുള്ളാനിൽ മുറം.

8

മുറം തയികിലക്ഷ്മണോട് മതിന്നീൻ
 അത്താവിഴപ്പാർ വന്നാ—
 ലുറിവിടെപ്പുരുഷാരാ കൊണ്ടാലൊഴിയേപ്പാ—
 കൊല്ലാ വിശ്രദ്ധാ!
 കരാവുമില്ലതി, നെന്നാലെന്നാട്ടകുടക്കതവ
 ദോത്രാഭികളെല്ലാം
 നറവനേ! “അന്നവള്ളുരചെയ്യുന്നടക്കമെഴ
 ച്ചാന്നാൻ ഒഴുവനും.

9

ഒശമുഖവിലഭങ്കരനായേ ദേവേന്നാഡി—
 കളാൽ വദിതനായേ.
 പത്രചതിനിലയമെട്ടത നിഹാചരപതിയാകിയ
 രാവണവിരൻ തോൻ;
 വശഗതനായേന്ന നിനക്ക മനോജ്ഞൻ!
 നീ മമ ഭാഞ്ചാവായേ
 കുശത്രമല്ലോ! ലക്ഷ്മിൽ മേധക, ഒകവല മമ
 രാവതിസമമവിടം.

10

അവിടെ നിനക്കേ ഫെടികളാവാനയ്യായിരുമ—
 മരാംഗനമായ—
 സഭിവിടെ വന്നത്തിലിരിപ്പുത പറരാ”യെന്നിനി—
 ശാചരവാക്കും കേടു
 അവനൈക്കുന്തികോപദേതാദേഹനപു
 യാകിയ ജാനകിചൊന്നാർഥഃ:
 “ഭവനമന്ത്രിന നായകനെന്നറിപ്പുണ്ണി—
 വാമൺി ശന്മാട ഭത്താ

11

അത്താമമനസിധ്യസമാനൻ പാരായ്ക്കീ ന-
 വിദ്യാചു സമാനൻ,
 മരത്തൈവത്തുല്പന്വൻകേരു മാജ്ജാരക-
 സമനാശവേന നീ,
 ഗദത്താപമനഃപ്രാ നീ മരം ഗംഗിരാണ്ട്‌വസമ-
 നവബനന്നാ—
 ലൈത്താ ഞാൻ നിന്നൊട്ടക്രമിയിരിപ്പാൻ
 നീ ചിന്തിച്ചുരു പാപീ!

12

പാപീ! നീം ഉന്നാക്കുക്കൊടക്കിയെ പരിഭ്രവ-
 മോട്ടു റാഷ്ട്രസവംഡം
 കോപുവേദവഗ്രഹം മുടിക്കം കൊററവനാ
 മെൻ ദത്താരാമൻ.
 നീ പാരാതൈക്കാട്ടവിഷമണ്ണനിരാകലമാന-
 സനായി വാർവ്വായോ?
 താപോദയമെഴുഗ്നിയെ വസുംതനനാഭേല
 പൊതിയാൻ ചീന്തിച്ചു.

13

“ചീന്തിച്ചുരുതവപണി” വൈന്നവള്ളുരചേയ്യിതു
 ഒക്കനിഷ്ഠാചരണവിൽത്തി
 ചീന്തിച്ചുതിരിനമിഴികളൂരിയപരുചെന്താമര-
 മലർമാലകണ്ണങ്ങൾ
 പന്തിത്തിരെമഴനട്ടമലർ നികർക്കിപ്പരും
 കരമിങ്പരുമിങ്കരനിറവും
 വന്തെ ശത്രുപാലിവുാവിച്ചുമാരനിജാത്തി
 ചുണ്ണാമുഴശൻ നിന്നും,

14

നീന്നനിശ്ചയ പരവും കണ്ടെന്നുയരെയും
 ഇനക്കിൽനാം-
 നോവരം താഴെബലവിന്റുപരാക്രമാദി-
 കളുററിയിച്ചാൻ
 നന്മിക്കത്തുവരാവരജാതിനടക്കമിയണ
 രാവണാലിത്രും,
 ചെന്നിതലപ്പാനന്നമെന്നും വേഗമോടവിട
 താണ്ണതുകാലം.

15

അതിചുപ്പം നാട്ടംപിഴകിപ്പോയടവിയിൽ ഘാ-
 ഫമീരാമരമായെ
 മതിനികരാനനകാതികലൻമനോജ്ഞം! വാഹം-
 വത്രചുപറ്റായെന്നാൽ
 ഇതു ചാഴുതനീകുടപ്പോരികയെന്നപറ്റെന്ന
 ദഹാനനവീരൻ
 മദനരാത്രനായഥായിന്നതു മെമിഷിക്കണ്ട
 നടക്കമിയന്നാം.

16

നടക്കമിയന്നകലിൻവരം തന്നെനലവിലകും
 കുഴലും കുഴത്രെ-
 ലിടതുകരംകൊട്ടാരമിചുംകാലിണയ
 വല്ലുകരത്തിലെടുത്തു
 കൊട്ടപമിയന പശാനനനവള്ളക്കാണ്ട്
 ചുകന്തതുകണ്ടവിരുതു
 നടത്തിനന്നതെതരംബേരമാഞ്ഞുനലമോട്
 രാവണസാമിയുടെന

17

ക്ഷുണ്ണുരാധായണം

ശ്രദ്ധാപ്പണിക്കൾ

മര. സർക്കാരും.

സ്വയാമ്മികരിഹാത്മികരക്കലിമതാത്മഭാനക്തിയാ-
വിഡാനമതിലാന്നിടം നൃത്തമവപ്പുശനാദിയാ
സ്വയാസമുച്ചയോല്ലാന്നയുരസാരസവസ്പദമാ
മധ്യാ, മനസിത്രപ്പിഷ്ണുകവിസ്വക്തിതാൻ ചേത്തിടം.

പരംഖ്രവിവകോരിക്കാസനനകർക്കു ലേഹ്യങ്ങളാം
ശരീരംവിതശവർത്തിരഥണകാരി ചുരങ്ങളം
സ്ഫുരുചിയിലക്ഷിയും രസനയം രസിക്കുന്ന നാ-
മരദവമമരസങ്ങവനഭാസ്തിലന്നുവിലന്നുരു താൻ.

കളാമലമുള്ളസ്പരം ശിഗ്രകമാണവുകതമാകു
തളായികസുമാധുരിഭരിതമോതിട്ടാഗീരിനം
ഗളാഗളിമധാമവാ കീമപിവെള്ളുവൻ തോത്വികിൽ
ജളംഗ്രാതചേത്തിടം പടിലസിപ്പു സർക്കാരുമെ!

ഒല്ലതം, സിത, മുളംതാഹാമധുരമം ദായപീരസം
മിതംകംഭിപകപമെന്നിത്രകളുംതസ്തസ്പദസ്ത്രവും
ജിതാജിതബിവാന്നമെന്നടിപ്പണിഞ്ഞതിടം സാധിതീ-
മതല്ലികയിൽ വാച്ചിടം മഹിതഭാവംഛാതാവത്തോ?

സുവാന്നസമസിംഘമപ്രകരജാതസൈരഭ്രംഭം
സുവാന്നത്രക്കാബകരുതിമഴനാജ്ഞസ്തസ്ത്രവും
അവശ്രയചിമാലതീരധിതമാർത്തവശ്രൂഷിംഘം
നവസ്പരശസ്തയ്ക്കു സർക്കാവനത്രല്ലമാക്കാദിംഘം.

പിതാരഹനിതംവിനീനവാ ഏട്ടേനാലുക്കസപരം-
മെതാമലാവിപ്പണികയുടുഗ്രിതനായതിനം
പ്രതാപനിലക്കേവലംബൈതനിലച്ചിട്ടിടം മട്ടിലായു
മുതാദാമുദാരഖാഃസുകവിസുകതിരാജിപ്പും.

വിശാലമിഴികാന്തരൻ വിരക്കേലമാശ് വിത്തങ്ങ്-
നിശാതഗരഭരഭരകൻ വിവശമാശ് ശ്രപസിക്കബോധം
സപശാതുവബലിജ്ഞരിൽ ദൈമിയന്നമേഖുർബനാഡം
ഭ്രഷാദരഭസതിനായു കവനഭമഹരം തീനിടം.

പ്രഭാവരേമാന്നിടാ പ്രതിഭേദവിതൻ പാവന-
പ്രഭാവലയമാകയം പ്രതിഫലിച്ച കാണനന്തായു
സപഭാവമധുരാജജപലം കവനമാംമഹാദർപ്പണം
ശ്രാത്മീകരം നിരീക്ഷചെയ്യുമിതത്തെ നേട്ടംദിഡം.

സ്‌ഹരതരഹളകാന്തിയാം പെര്യജാഹാവിസിന്ധവിൻ
പരന തിരമാലകരകമിതക്കീതിചേക്കണ്ണന്തായു,
പരംപരിമള്ളൂലുസമധുര ഭാരതീമാലപിതൻ
പരബ്രഹ്മിലേവനം കരള്ളടൻ കളർപ്പിപ്പുതായു,

സമിക്രൂതിമമാടവിരിപ്പിമവ്യവസ്ഥുക്കണ്ണ-
പ്രൂഢിക്കവിവരിച്ചിടം വിലമതിച്ച കണ്ണാടിയായു,
ഹരിക്കപതിവയുശാകലവിത കല്പവല്ലീലസക്ക-
പ്പരിക്കിയലുമനമപ്രതിയേ പ്രകീർത്തിപ്പുതായു,

പ്രസന്നകരണാത്മതപ്രദത്തിമാനസാല്പാസിയാം
സപ്രകരതല്ലജംലില്ലിതബന്ധനാം സ്വന്ധരം

ଆମକରନ୍ତିଲୁହାରେ ବ୍ୟାହାରିକାରମକଂ ବିଯଂ
ଲସାପିବିଯାରିତିଯିଏ ପ୍ରତିଷଠା ପ୍ରକାଶିପୁତ୍ରାଯ୍,

ଆତ୍ମରୁଵିଗିରୁତ୍ତିଯା ନିରମଳୀରୁ ନିଲାନ୍ତିତ
ସପତତ୍ରୁତ୍ତୁରୁଦେଶକତିଯା ସୁଜନତାରୁ ଓ ଚକ୍ରନାତାଯ୍,
ଅତ୍ତରୁଭିମତଙ୍କେହାଂ ପଲ ବିଚିତ୍ରରୁତତଙ୍କେଠାଂ ତାଙ୍କ
ଅତ୍ତରୁଭିତ ବିଶିଷ୍ଟସତ୍ତ୍ଵପ୍ରତିଷ୍ଠାକାଣ୍ଡିପୁତ୍ରାଯ୍,

ବିଲାସିନିଯୋଦ୍ଧାଯ୍ ବିଲାଚ୍ଛଦଂବିନୋଦତା
(୬୦)

ସପଲାହିତ ପଦଙ୍କ୍ଷେତ୍ରରୁ ରମଣୀ ସଂକ୍ଷିପ୍ତିପ୍ରକଳ୍ପ
ତୁଳାଯିନ୍ଦ୍ରକୁଣ୍ଡିଯାସରଣିତିକ ଜନତିଲେନଙ୍କଂ
ସଲାହାବମଣ୍ଡପୁତ୍ରିନାନନ୍ଦ ପାଦବୀ ରୁଦ୍ଧବେତ୍ତାଯ୍,

ସମାପ୍ତରାଣଙ୍କେହାଂ ସର୍ବତ୍ରାଶ୍ରମ ସାର୍ଵବ୍ୟମା—
ସମାପ୍ତିଯକ୍ଷତ୍ତିପ୍ରକଳ୍ପ ତେବେହିରୁ ପ୍ରତିଲେକନନ୍ଦାଯ୍,
ଆମାଯତ୍ତଚିତ୍ରନାଥୁରୁଦେଶକାର୍ଯ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମିକଣାଥୁ
ସୁମାଧୁରିସମାପନପିପ୍ରବନନ୍ଦାଶ୍ରମ. (କଷାକଂ)

ପ୍ରକାମମପରଙ୍କେହାଂ ନିବିଲମାନ୍ତରାବସ୍ତୁକରା ତାଙ୍କ
ପ୍ରକାଶମିମସାର୍ଵା ସାପତି କୀର୍ତ୍ତକ୍ଷଣିସଂଖ୍ୟା
ବିକାସିତରୁ ଶାପୁସତ୍କରାବିଶାଲାଯୀଶ୍ୱରାଯିତା
ସୁକାର୍ଯ୍ୟଶ୍ରୁତେଷ୍ଟଜୀ ଜଗତିକିରୁ ଜୟିକଣାତେ.

ଶ୍ରୀ ମହା.

ତୀଵଣିଯାପ୍ରୀଣ୍ସିଲଗେନକମଦ୍ୟାଷ
ତତୀଙ୍କୁଳ ଯାଏତ୍ରାଲ୍ପ ତରାଂ ଜଗନ୍ନାଥ
ଓରବକାରାହୁ ଜେତାରଫୁ କଷମୁକିଲୁ
ରଲଗୁ ମେହିନୀଙ୍କ କିଟନୀଙ୍କାନୁ.

1

ତରବୈଲିକେବନିବ ଚେତ୍ତିବେଶ
ଧୁଛିଲତ ଉତ୍ତାତ୍ତ୍ଵକୁଳିମ ନୃତ୍ୟିତ୍ରାତ୍ମ
ଅରବନ୍ଧନାପେରାତିନାକମେହି-
'ଲୋରାଙ୍କ' ତାଙ୍କୁଛୁଲିତଃଗେବେଷ୍ଟାନୁ.

2

କେକତ୍ରୀକୁବାପାନଫରାତେ, ଗେହଂ
ଦେନାକାତନାପାତେ କିଟନୀତାହାର
ତୀଵଣିବ ଚଲ୍ଲୁବେତ୍ତାତିଟତିଲେବକା-
ଯିତାନ ସାଧାସମବେ ହରଯାନା.

3

କଣ୍ଠକଣିଲାଯିବିଲୋକି ନୃକଷ
ବହୁତେ ବେବବାନ୍ଧୁମିଳିନାବ ତରୁ
ଅନ୍ତି ନିର୍ମୂର୍ଯ୍ୟରଙ୍କ ପରଲୋକପାନମ-
ନାଶନାପ ତାମ୍ଭରାନ୍ତୁରିଥୁ.

4

କପ୍ରାମିଲ୍ଲା କଟକିଲ୍ଲ ମରା-
ପ୍ରିଲ୍ଲା ବିରିପ୍ରିଲ୍ଲ ଚଚରିପ୍ରିଲ୍ଲ;
ହତୀଳ ବାତ୍ରାଲ୍ପ ତରାଂରାନ୍ତୁ -
ଲିଙ୍ଗକିରାତୁଣିବ ଶାନମାତ୍ରା.

5

പെപശാവത്രാജ്ഞിക്കിപ്പട്ടാട്ടി
പ്രണിക്കണിത്തും മുതലാളിവയ്ക്കും,
ചെങ്ങോര തീന്ന് പ്ലാസ്റ്റിക്കറിഞ്ഞ
മനഃപ്രഭാഗമങ്ങളിലെന്നിതെന്നു.

6

സുവാമിതം സൈപ്രത്യാഹിച്ച ദിവ്യ-
സദയ രമിപ്പു മുതലാളിവീരൻ
അയാൾക്ക വിണ്ഠതീത്വനോ വിശപ്പാൽ
വള്ളുടവും വീണം മരിച്ചിട്ടും.

7

മേലാംക്ക ഷുഡ്വട്ട കിടക്കതുന്നി
ആട്ടണതിനായട കൈ കഴച്ചു;
എഴുതാ മരഞ്ഞിൻ പൊളിയാണവനു
കിടച്ചുതാമന! കിടന്ന ചാവാൻ.

8

ഉണ്ടായിരിക്കാം, തന്ത ചുട്ടുനമ്മ
കിന്തുക്കുറം ചുരം കടിച്ചേണിവീനം
അംഗാഗ്രവത്താകമതിന്നുനട്ടാനുണ്ട്
താനായുംവരം വീണകിടക്കമീയാർ.

9

ഈ വിശ്രമാവധില്ലോ വിശ്രാതി-
ട്ടണ്ടപ്പണിക്കാരനു ധാലുദേശം
അമിച്ചകന്നും കരകും കഹംതിൽ
പ്രാണപ്രാണവുമുച്ചുഴുതിവെപ്പാൻ.

10

അവാൻറെയല്ലന്തി വിയത്രമാർത്ത-
ട്ടനക്കണം ശ്രാസവിഴുംഭൗതതാൻ

അമാഗമം ഫോഴവിട്ടുവാനീറദം
കാണാത്തിരുന്നു വിഷമിച്ചിരുന്നു.

11

അംഗങ്ങൾമാരുത്തല താങ്കുവാനോ,
തക്കംതമെരുപ്പുനു തഃലാട്ടുവാനോ,
അങ്ങായേടുയുള്ള മുപക്കുള്ളുച്ചുള്ളി—
ബെന്തിനിവൻ ദീനംബിദേനായീ?

72

എന്തിനിവൻ ഒപ്പുപുക്കുഫാത്താംഡാ—
ഡൈനിനിവൻ മീനകുലേ ജനിച്ചു?
മഹാസുതാരഗ്രസ്സുപദേശാവിതം നിന്ന്—
ബെന്നിർപ്പുമാവിൽ കളയാളുക്കേണ്ണ!

13

അരുളുലം ചിലർ മാറിനിനോ—
രവക്കുര ഗാത്രം മദിനാ വിഗ്രഹം;
ചിലക്കം ചിത്താർക്കു “കഞ്ചു”മെന്നീ—
ഡൈരോറൻ വാക്കിൽച്ചേലവായുംകുഴിത്തു.

14

നോക്കിച്ചിരിച്ചു ചില ദേവകല്പർ,
മാവാൻതുടങ്കിട്ടുകയാണു പാവം
ചിലക്കംചിച്ചീല വികാരമാണു
മരിക്ക സാധാരണം ശ്ലീ മനിൽ?

15

മരിക്ക സാധാരണമീ വിശപ്പീക
ഭദ്രിക്കലോ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മാത്രം—
ഒറ്റക്കു കൂൾ ഘത്താലപടിമല്ലവക്കു—
ഔടിത്തു കുടു ചുടുകുട്ടിൽമാത്രു!

16

ഇറ്റപ്പാരിടക്കാഴ്ച വെള്ളത്താൽ-
ടുടങ്ങുതാൻ നിന്മിയു കൂട്ടു രണ്ട്
ഒന്നാലവന്നതിമമാഡ്യാരിക്കൽ-
ആട്ടിത്തുറന്ന നന്ദവറ്റ വന്നതോ.

17

വേദാന്തമില്ലാത്താങ്ക സാധാരണി-
ഭിഷാഗതരത്തിൽ കരം വൈററലിന്തയു
അതകുതാന്തായതനാലുപരം നാൻ
വരണ്ണാച്ചുവാജ്ഞന്ന നന്ദയ്ക്കുണ്ടായോ..

18

കിടാക്കുംകിഞ്ചുന പുൽക്കവാനോ
പിതാക്കരിതന്നൾനുംഫുൽ കൈതൊഴിാറോ
നൽപാതിമെന്തോടവസാനയാറു-
യുൽപാജ്ഞാപ്രകാലുരു ചയ്യവാനോ

19

തരപ്പുടാതതെങ്ങൻ പൊരുപ്പ്-
റംതാ, മുഴങ്ങീക്കണിയോച്ചു മേരുക്കൽ
അവക്കലപ്പത്തും ശമനന്നർ പോത്തിൻ-
കവാന്നസമഖ്യാരവമെന്നപോലെ.

20

തീവണ്ണിവന്ന, പയംബരമതിൽ കരേറി;
ഭ്രാവിഷ്ണവി വിശ്വകമായവാരഭയന്ന് ദബ്രുന്ന്;
പുംബങ്ങരം ചാതിടക്കിലെയ്ക്കു പിരക്കിലെന്നെന്ന്
പാംവാക്കിതിന്നായംകു “മാപ്പ്” ഉനീംപിമാരേ!

21

വാദിജന്മാഹി

